

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

Clarendon Press Series

SOPHOCLES

THE

TEXT OF THE SEVEN PLAYS

EDITED BY

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.

Professor of Greek in the University of St. Andrews

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIII

[All rights reserved]

Clarendon Press Series

SOPHOCLES

THE

TEXT OF THE SEVEN PLAYS

EDITED BY

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.

Professor of Greek in the University of St. Andrews

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIII

[*All rights reserved*]

London
MACMILLAN AND CO.

PUBLISHERS TO THE UNIVERSITY OF
Oxford

ADVERTISEMENT.

THE text of Sophocles in this volume is all ~~but~~ identical with that of the larger edition, now in course of publication by the Clarendon Press.

This smaller edition is intended primarily for the use of students in the University of Oxford.

CONTENTS.

	Page
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	I
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ	47
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	101
ΑΙΑΣ	143
ΗΛΕΚΤΡΑ	187
ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ	235
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ	275
NOTE ON THE MSS. OF SOPHOCLES	321

4

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

2936. f. 13

Clarendon Press Series

SOPHOCLES

THE
TEXT OF THE SEVEN PLAYS

EDITED BY

LEWIS CAMPBELL, M.A., LL.D.

Professor of Greek in the University of St. Andrews

Oxford

AT THE CLARENDON PRESS

M DCCC LXXIII

[All rights reserved]

London
MACMILLAN AND CO.

PUBLISHERS TO THE UNIVERSITY OF
Oxford

ADVERTISEMENT.

THE text of Sophocles in this volume is all ~~but~~ identical with that of the larger edition, now in course of publication by the Clarendon Press.

This smaller edition is intended primarily for the use of students in the University of Oxford.

CONTENTS.

	Page
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ	I
ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ	47
ΑΝΤΙΓΟΝΗ	101
ΑΙΑΣ	143
ΗΛΕΚΤΡΑ	187
ΤΡΑΧΙΝΙΑΙ	235
ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ	275
NOTE ON THE MSS. OF SOPHOCLES	321

4-

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΠΟΥΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ *γερόντων*

θηβαίων.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ *Λαΐου.*

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

There is also a *παραχορήγημα* to represent the suppliants who throng the altars of the house of Oedipus in the opening scene.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ ΤΕΚΝΑ, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
 τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε
 ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι ;
 πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιμάτων γέμει,
 ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων
 ἀγὼ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
 ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα,
 ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
 ἀλλ', ὦ γεραίε, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
 πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίμιν τρόπῳ καθέστατε
 δέισαντες ἢ στέρξαντες ; ὥς θέλοντος ἂν
 ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλητος γὰρ ἂν
 εἶην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτεῖρων ἔδραν.

5

10

ΙΕΡΕΥΣ.

ἀλλ', ὦ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς,
 ὁρᾷς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
 βωμοῖσι τοῖς σοῖς, οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν
 πτέσθαι σθένοντες, οἱ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
 ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἶδε τ' ἡθέων
 λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φύλον ἐξεστεμμένον
 ἀγοραῖσι θακεῖ, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς
 ναοῖς, ἐπ' Ἴσμηνοῦ τε μαντεία σποδῶ.
 πόλις γάρ, ὥσπερ καὶ τὸς εἰσορᾷς, ἄγαν
 ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κᾶρα
 βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινίου σάλου,
 φθίνουσα μὲν καλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισι τε

15

20

25

- ἀγόνους γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν,
 ὑφ' οὗ κενούται δῶμα Καθμείον· μέλας δ'
 Ἰδιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλοντίζεται. 30
 θεοῖσι μὲν νῦν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ
 οὐδ' οἶδε παῖδες ἐζόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἔν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντας ἔν τε δαιμόνων συναλλαγαῖς·
 ὅς τ' ἐξέλυσας, ἄστῃ Καθμείον μολών, 35
 σκληρὰς αἰοιδοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδὼς πλέον
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον·
 νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κῆρα, 40
 ἱκετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰσθᾶ που·
 ὥς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ξυμφορὰς
 ζώσας ὀρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων. 45
 ἴθι, ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν·
 ἴθι, εὐλαβήθηθι· ὥς σέ νῦν μὲν ἦδε γῆ
 σωτήρα κληῖζει τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
 στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον, 50
 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
 ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίφ' τύχην
 παρέσχες ἡμῖν, καὶ τανῶν ἴσος γενοῦ.
 ὥς εἴπερ ἄρξεις τῇσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
 ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενὴς κρατεῖν· 55
 ὥς οὐδὲν ἔστιν οὔτε πύργος οὔτε ναῦς
 ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.
 ΟΙ. ὦ παῖδες οἰκτροί, γνωτὰ κοῦκ ἄγνωτὰ μοι
 προσήλθεθ' ἱμείροντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὥς ἐγὼ 60

οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται
 μόνον καθ' αὐτόν, κούδέν' ἄλλον, ἢ δ' ἐμὴ
 ψυχὴ πόλιν τε κάμει καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
 ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὐδοντά μ' ἐξεγείρετε,
 ἀλλ' ἵστε πολλά μέν με δακρύσαντα δῆ,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.
 ἦν δ' εὖ σκοπῶν εὕρισκον ἴασιν μόνην,
 ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
 Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν, ἐς τὰ Πυθικά
 ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὥς πύθοιθ' ὃ τι
 δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.
 καὶ μ' ἡμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνον
 λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα
 ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου.
 ὅταν δ' ἴκηται, τηνικαὐτ' ἐγὼ κακὸς
 μὴ δρῶν ἂν εἶην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.
 ΙΕ. ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας οἶδε τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προσσείχοντα σημαίνουσί μοι.
 ΟΙ. ὦναξ Ἄπολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ
 σωτῆρι βαίῃ λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.
 ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μέν, ἡδύς. οὐ γὰρ ἂν κἀρα
 πολυστεφῆς ὧδ' εἶρπε παγκύρπου δάφνης.
 ΟΙ. τάχ' εἰσόμμεσθα· ξύμμετρος γὰρ ὥς κλύειν.
 ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
 τίν' ἡμῖν ἤκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ.

- ἐσθλὴν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι
 κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.
 ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦτος; οὔτε γὰρ θρασὺς
 οὐτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ.
 ΚΡ. εἰ τῶνδε χρήξεις πλησιαζόντων κλύειν,
 ἔτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
 ΟΙ. ἐς πάντας αὔδα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω

65

70

75

80

85

90

- τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς περί.
 ΚΡ. λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
 ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ
 μίasma χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
 ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μηδ' ἀνῆκεστον τρέφειν.
 ΟΙ. ποίῳ καθαρμῶ; τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς;
 ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν 100
 λύνοντας, ὡς τόδ' αἶμα χειμάζον πόλιν.
 ΟΙ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
 ΚΡ. ἦν ἡμῖν, ὠναξ, Λαῖός ποθ' ἡγεμὼν
 γῆς τῆσδε, πρὶν σέ τήνδ' ἀπενθύνειν πόλιν.
 ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω. 105
 ΚΡ. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
 τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινάς.
 ΟΙ. οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὐρεθήσεται
 ἔχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
 ΚΡ. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ. τὸ δὲ ζητούμενον 110
 ἁλωτὸν, ἐκφεύγει δὲ τὰ μελούμενον.
 ΟΙ. πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Λαῖος,
 ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῷδε συμπίπτει φόνῳ;
 ΚΡ. θεωρός, ὡς ἔφασκεν, ἐκδήμων, πάλιν 115
 πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἴκεθ', ὡς ἀπεστάλη.
 ΟΙ. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
 κατεῖδεν, * οὐ τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;
 ΚΡ. θνήσκουσι γάρ, πλὴν εἰς τις, δεσφύβω φυγῶν
 ὧν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἶχ' εἰδὼς φράσαι.
 ΟΙ. τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
 ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
 ΚΡ. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ
 ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
 ΟΙ. πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
 ἐπράσσειτ' ἐνθένδ', ἐς τόδ' ἂν τύλμης ἔβη;
 ΚΡ. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαίου δ' ὀλωλός, 125
 οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.

- ΟΙ. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδὼν τυραννίδος
οὕτω πεσούσης εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι ;
- ΚΡ. ἡ ποικιλωδὸς Σφίγξ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν
μεθέντας ἡμᾶς τάφανη προσήγετο. 130
- ΟΙ. ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸς τοῦ θανάτου τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν
ᾧστ' ἐνδίκως ὄψεσθε καὶ μέ σύμμαχον, 135
γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἄμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνον ὁ κτανὼν τάχ' ἂν
καὶ μ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἐμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
ἴστασθε, τοῖσδ' ἄραντες ἱκτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ᾧδ' ἀθροίζετω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἡ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἡ πεπτωκότες.
- ΙΕ. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα. τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἄμα
σωτήρ θ' ἱκοῖτο καὶ νόσου πανστήριος. 150

ΧΟΡΟΣ.

- στρ.α. ὦ Διὸς ἀδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
Θήβας ; ἐκτέταμαι, φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων,
ἰῆμε Δάλιε Παιάν,
ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος τί μοι ἡ νέον 155
ἡ περιτελλομένης ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἑλπίδος, ἄμβροτε Φάμα.
ἀντ.α. πρῶτά σε κεκλόμενος, θυγάτερ Διός, ἄμβροτ' Ἀθάνα,
γαῖόχον τ' ἀδελφεὴν 160
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,

- καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον, ἰὼ
 τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
 εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ ὀρνυμένας πόλει 165
 ἡνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ νῦν.
- στρ.β. ὦ πόποι, ἀνάρριθμα γὰρ φέρω
 πῆματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἐνὶ φροντίδος ἔγχος
 ᾗ τις ἀλέγεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα 171
 κλυτὰς χθονὸς αὔξεται οὔτε τόκοισιν
 ἱήϊων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες· 174
 ἄλλον δ' ἂν ἄλλῃ προσίδοις ἄπερ εὐπτερον ὄρνυ
 κρεῖσσον ἁμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον
 ἀκτὰν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ·
- ἀντ.β. ὦν πόλις ἀνάρριθμος ὄλλυται·
 ἠλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κείται ἀνοίκτως·
 ἐν δ' αἰλοχοὶ πολιαὶ τ' ἐπὶ ματέρες
 ἀκτὰν παρὰ βῶμον ἄλλοθεν ἄλλαι 182
 λυγρῶν πόνων ἱκτῆρες ἐπιστενάχουσιν. 185
 παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὀμυλος·
 ὦν ὑπερ, ὦ χρυσεία θύγατερ Διός,
 εὐῶπα πέμψον ἀλκὰν·
- στρ.γ. Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων
 φλέγει με περιβόατος ἀντιάζων, 191
 παλίσσυντον δράμημα νωτίσαι πάτρας·
 ἔπουρον εἴτ' ἐς μέγαν
 θάλαμον Ἀμφιτρίτας 195
 εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμον
 Θρήκιον κλύδωνα·
 τέλει γὰρ εἴ τι νῦν ἀφῆ,
 τοῦτ' ἐπ' ἡμαρ ἔρχεται·
 τόν, ὦ πυρφόρων 200
 ἀστραπαῶν κράτη νέμων,
 ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σφ' φθίσσον κεραυνῷ.
- ἀντ.γ. Λυκεί' ἀναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλᾶν
 βέλεα θέλομ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι 205

ἄρωγὰ προσταθέντα, τὰς τε πυρφόρους

Ἄρτεμιδος αἴγλας, ξὺν αἰς

Λύκι' ὄρεα διήσσει·

τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,

τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς,

210

οἰνώπα Βάκχον εὖιον,

Μαινάδων ὁμόστολον

πελασθῆναι φλέγοντ'

ἀγλαῶπι * * *

πεύκα' πὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.

215

ΟΙ. αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς, τᾶμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη

κλύων δέχεσθαι τῇ νόσφ' ὅ' ὑπηρετεῖν,

ἄλκην λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν·

ἀγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,

ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν

220

ἔχνεον αὐτό, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.

νῦν δ', ὕστερος γὰρ ἄστος εἰς ἀστούς τελῶ,

ὕμῃν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε·

ὅστις ποθ' ὕμῶν Λαῖον τὸν λαβδάκου

κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,

225

τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί·

κεῖ μὲν φοβεῖται, τοῦπικλήμ' ὑπεξελὼν

αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν

ἀστεργές οὐδέν, γῆς δ' ἄπεισιν ἀσφαλής·

εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς

230

τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ

κέρδος τελῶ γ'ὼ χῆ χάρις προσκείσεται.

εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου

δείσας ἀπώσσει τοῦπος ἢ χαῖτοῦ τόδε,

ἅκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ.

235

τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστί, γῆς

τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,

μήτ' ἐσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά,

μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν

κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβος νέμειν· 240
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὥς μιάσματος
 τοῦδ' ἡμῖν ὄντος, ὥς τὸ Πυθικὸν θεοῦ
 μαντεῖον ἐξέφηεν ἀρτίως ἐμοί.
 ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι
 τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω· 245
 κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότεν, εἴτε τις
 εἰς ὧν λέληθεν εἴτε πλειόνων μέτα,
 κακὸν κακῶς νιν ἄμωρον ἐκτρίψαι βίον.
 ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
 ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότες, 250
 παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἡρασάμην.
 ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκίπτω τελεῖν,
 ὑπὲρ τ' ἐμαντοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῇσδε τε
 γῆς ὧδ' ἀκάμπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
 οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον, 255
 ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως εἶναι,
 ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
 ἀλλ' ἐξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ
 ἔχων μὲν ἀρχάς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν,
 ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον, 260
 κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος
 μὴ 'δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότες,
 νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη·
 ἄνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὥσπερ εἰ τοῦμοῦ πατρός,
 ὑπερμαχοῦμαι κατὰ πάντ' ἀφίξομαι 265
 ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν
 τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυνόρου τε καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος·
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὐχομαι θεοῖς
 μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινα 270
 μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ νῦν φθереῖσθαι κατὰ τοῦδ' ἐχθίονι·
 ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις

- τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἥ τε σύμμαχος Δίκη
χοὶ πάντες εὖ ξυνείεν εισαεὶ θεοί.
275
- ΧΟ. ὥσπερ μ' ἀραίον ἔλαβες, ὦδ', ἀναξ, ἐρῶ.
οὐτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
δείξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
Φοῖβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἵργασται ποτε.
- ΟΙ. δίκαι' ἔλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς
280
ἂν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἂν εἰς δύναιτ' ἀνὴρ.
- ΧΟ. τὰ δευτέρ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγομι' ἄμοι δοκεῖ.
- ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἐστί, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
- ΧΟ. ἀνακτ' ἀνακτι ταῦθ' ὀρώντ' ἐπίσταμαι
μάλιστα Φοῖβφ Τειρεσίαν, παρ' οὐ τις ἂν
σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
285
- ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
ἔπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς
πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θαυμάζεται.
- ΧΟ. καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.
290
- ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
- ΧΟ. θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τιῶν ὀδοιπόρων.
- ΟΙ. ἤκουσα καγὼ· τὸν δ' ἰδόντ' οὐδείς ὀρᾷ.
- ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δειμάτων ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς.
295
- ΟΙ. ᾧ μὴ 'στί δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
- ΧΟ. ἀλλ' οὐξ ἐλέγχων αὐτὸν ἔστιν· οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὦδ' ἄγουσιν, ᾧ
τάληθές ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
- ΟΙ. ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε
300
ἄρρητὰ τ', οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως
οἷα νόσφ' σύνεστιν· ἥς σε προστάτην
σωτήρᾳ τ', ὦναξ, μῶνον ἐξευρίσκομεν.
Φοῖβος γάρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
305
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,

εἰ τοὺς κτανόντας Λαῖον μαθόντες εὖ
 κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμφαίμεθα.
 σὺ δ' οὖν φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310
 μήτ' εἴ τιw ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
 ῥῦσαι δὲ πᾶν μίasma τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γὰρ ἐσμέν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνων. 315

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

- φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὥς δευνὸν ἔνθα μὴ τέλη
 λύη φρονοῦντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
 εἰδὼς διώλεσ'. σὺ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην.
- ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὥς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
- ΤΕ. ἄφες μ' ἐς οἴκου· ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ
 καὶ γὰρ διοίσω τοῦμόν, ἦν ἐμοὶ πίθη. 320
- ΟΙ. οὐτ' ἔννομ' εἶπας οὔτε προσφιλεῖ πόλει
 τῇδ', ἣ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
- ΤΕ. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν
 πρὸς καιρόν· ὥς οὖν μὴδ' ἐγὼ ταῦτόν πάθω. 325
- ΟΙ. μὴ πρὸς θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆς, ἐπεὶ
 πάντες σε προσκυνούμεν οἷδ' ἰκτήριοι.
- ΤΕ. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
 †τᾶμ' ὥς ἂν εἴπω μὴ τὰ σ' ἐκφήνω κακά.
- ΟΙ. τί φῆς; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς 330
 ἡμᾶς προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
- ΤΕ. ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
 ἄλλως ἐλέγχεις; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
- ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
 φύσιν σὺ γ' ὀργάνειας, ἐξερεῖς ποτέ,
 ἀλλ' ὧδ' ἄτεγκτος κατελεύτητος φανεῖ; 335
- ΤΕ. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν, τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
 ναίουσαν οὐ κατείδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.
- ΟΙ. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
 κλύων, ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν; 340

- TE. ἤξει γὰρ αὐτά, κὰν ἐγὼ σιγῇ στέγω.
- OI. οὐκοῦν ἃ γ' ἤξει καὶ σέ χρη' λέγειν ἐμοί.
- TE. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι' ὀργῆς ἦτις ἀγριωτάτη.
- OI. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὥς ὀργῆς ἔχω, 345
ἅπερ ξυνήμ'. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ', ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύχχανες βλέπων,
καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
- TE. ἀληθεις; ἐννέπω δὲ τῷ κηρύγματι * 350
ᾧπερ προείπας ἐμμένειν, κὰφ' ἡμέρας
τῆς νῦν προσανδᾶν μήτε τούσδε μήτ' ἐμέ,
ὥς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίφ' μιάστορι.
- OI. οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; 355
- TE. πέφευγα· τὰληθὲς γὰρ ἰσχύον τρέφω.
- OI. πρὸς τοῦ διδαχθεῖς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης.
- TE. πρὸς σοῦ· σὺ γάρ μ' ἄκουτα προὔτρεψω λέγειν.
- OI. ποῖον λόγον; λέγ' αὖθις, ὥς μᾶλλον μάθω.
- TE. οὐχὶ ξυνήκας πρόσθεν; ἡ 'κπειρᾶ * λόγῳ; 360
- OI. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν· ἀλλ' αὖθις φράσον.
- TE. φονέα σε φημὶ τάνδρὸς οὐ ζητεῖς κυρεῖν.
- OI. ἀλλ' οὐ τι χαίρων δῖς γε πημονὰς ἐρεῖς.
- TE. εἴπω τι δῆτα καλλ', ἔν' ὀργίῳ πλέον;
- OI. ὅσον γε χρήσεις· ὥς μάτην εἰρήσεται. 365
- TE. λεληθέναι σε φημὶ σὺν τοῖς φιλιτάτοις
αἰσχισθ' ὀμιλοῦντ', οὐδ' ὀρῶν ἔν' εἰ κακοῦ.
- OI. ἦ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' αἰεὶ λέξειν δοκεῖς;
- TE. εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
- OI. ἀλλ' ἔστι, πλὴν σοί· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἔστ', ἐπεὶ 370
τυφλὸς τὰ τ' ὧτα τὸν τε νοῦν τὰ τ' ὄμματ' εἶ.
- TE. σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοὶ
οὐδεὶς ὅς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
- OI. μᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμέ

- μήτ' ἄλλον, ὅστις φῶς ὄρῃ, βλάβῃαι ποτ' ἄν. 375
- ΤΕ. οὐ γάρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει.
- ΟΙ. Κρέοντος, ἣ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα ;
- ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.
- ΟΙ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνης 380
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὐνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχειρίσεν,
ταύτης Κρέων ὁ πιστός, οὐξ ἀρχῆς φίλος 585
λάβρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται,
ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφνυ τυφλός.
ἐπεὶ, φέρ' εἰπέ, ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής ; 390
πῶς οὐχ, ὅθ' ἢ ῥαψῳδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
ἡῦδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον ;
καίτοι τό γ' αἶνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν
ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει·
ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προῦφάνης ἔχων 395
οὐτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,
ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
γνώμῃ κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθὼν
ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
παραστατήσῃν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400
κλαίων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε
ἀγῆλατήσῃν· εἰ δὲ μὴ ἴδοκεῖς γέρων
εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἂν οἷά περ φρονεῖς.
- ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
ὀργῇ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπου, δοκεῖ. 405
δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τὸδε σκοπεῖν.
- ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν

ἴσ' ἀντιλέξει· τοῦδε γὰρ ἀγὼ κρατῶ.
 οὐ γάρ τι σοὶ ζῷ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ·
 ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.
 λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας·
 σὺ καὶ δέδορκας κοῦ βλέπεις ἔν' εἰ κακοῦ,
 οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.
 ἄρ' οἶσθ' ἄφ' ὧν εἰ; καὶ λεληθας ἐχθρὸς ὧν
 τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε καπὶ γῆς ἄνω,
 καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
 ἑλῶ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἄρά,
 βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
 βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν,
 ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
 ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
 ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχών;
 ἄλλων δὲ πληθὸς οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
 ἃ σ' ἐξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμὸν στόμα
 προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
 κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.

- ΟΙ. ἦ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
 οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θάσσον; οὐ πάλιν
 ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;
 ΤΕ. οὐδ' ἰκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ 'κάλεις.
 ΟΙ. οὐ γάρ τί σ' ἦδη μῶρα φωνήσονται, ἐπεὶ
 σχολῇ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμούς ἐστειλάμην.
 ΤΕ. ἡμεῖς τοιοῦδ' ἔφυμεν, ὥς μὲν σοὶ δοκεῖ,
 μῶροι, γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφυσαν, ἔμφρονες.
 ΟΙ. ποίοισι; μείνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
 ΤΕ. ἦδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ.
 ΟΙ. ὥς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῇ λέγεις.
 ΤΕ. οὐκ οὐν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφυσ;
 ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνειδίζ', οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.
 ΤΕ. αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.

- ΟΙ. ἀλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.
- ΤΕ. ἄπειμι τοῖνυν καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με.
- ΟΙ. κομιζέτω δῆθ· ὥς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν 445
ὀχλεῖς, συθείς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
- ΤΕ. εἰπὼν ἄπειμ' ὧν οὐνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
δείσας πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον 450
τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
ξένος λόγῳ μέτοικος, εἴτα δ' ἐγγενὴς
φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἡσθήσεται
τῇ ξυμφορᾷ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου ξένην ἐπι 455
σκήπτρῳ προδεικνὺς γαῖαν ἐμπορεύσεται.
φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, καὶ ἥς ἔφυ
γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
ὁμόσπορος τε καὶ φονεὺς. καὶ ταῦτ' ἰὼν 460
εἶσω λογίζου· κὰν λάβῃς ἐψευσμένον,
φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν.
- ΧΟ. στρ.α. τίς ὄντιν' ἅ θεσπίεπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα
ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα φοινῖαισι χερσίν;
ὦρα νιν ἀελλάδων
ἵππων σθεναρώτερον
φυγᾷ πόδα νωμᾶν.
ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρόσκει
πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας, 470
δεινὰ δ' αἶμ' ἔπονται
Κῆρες ἀναπλάκῃτοι.
- ἀντ.α. ἔλαμψε γὰρ τοῦ νικέοντος ἀρτίως φανείσα
φάμα Παρνασοῦ τὸν ἀθλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν. 475
φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν
ὑλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ
πετραῖος † ὁ ταῦρος,

- μέλεος μελέφ ποδὶ χηρεύων,
τὰ μεσόμφαλα γῆς ἀπονοσφίζων 480
μαντεία· τὰ δ' αἶι
ζῶντα περιποτᾶται.
- στρ.β. δεινὰ μὲν οὖν, δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοβέτας, 483
οὔτε δοκοῦντ' οὐτ' ἀποφάσκουσθ' ὅ τι λέξω δ' ἀπορῶ. 485
πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὐτ' ἐνθάδ' ὄρων οὐτ' ὀπίσω.
τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαίς ἢ [τανῦν πα
τῷ Πολύβου νείκος ἔκειτ' οὔτε πάροιθέν ποτ' ἔγωγ' οὔτε
ἔμαθον, * * * πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ
ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἰμ' Οἰδιπόδα Λαβδακίδαίς 495
ἐπίκουρος ἀδῆλων θανάτων.
- ἀντ.β. ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὁ τ' Ἀπόλλων ξυνητοὶ καὶ τὰ βροτῶν
εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ γ' ὧ φέρεται, 500
κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθής· σοφία δ' ἂν σοφίαν
παραμείψειεν ἀνὴρ. [καταφαίην.
ἀλλ' οὔποτ' ἔγωγ' ἄν, πρὶν ἴδοιμ' ὄρθον ἔπος, μεμφομένων ἂν
φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα
ποτέ, καὶ σοφὸς ὦφθῃ βασάνῳ θ' ἀδύπολις· τῷ ἀπ' ἐμᾶς
φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν. 511
- ΚΡ. ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένους
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν
πάρεμι' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 515
ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
ἀλλ' ἐς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.
- ΧΟ. ἀλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἂν
ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν.
- ΚΡ. τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι 525
πεισθεὶς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγει;

- ΧΟ. ἠὺδατο μὲν τάδ', οἶδα δ' οὐ γνώμη τίμη.
 ΚΡ. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς φρενὸς
 κατηγορεῖτο τοῦπέκλημα τοῦτό μου ;
 ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἀ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὀρώ. 530
 αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾶ.
 ΟΙ. οὗτος σύ, πῶς δεῦρ' ἦλθες ; ἡ τοσονδ' ἔχεις
 τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
 ἴκου, φονεὺς ὧν τοῦδε τάνδρὸς ἐμφανῶς
 ληστής τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος ; 535
 φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
 ἰδὼν τιν' ἐν ἐμοὶ ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν ;
 ἡ τοῦργον ὥς οὐ γνωρίσοιμι σου τόδε
 δόλφ προσέρπον κοῦκ ἀλεξοίμην μαθῶν ;
 ἀρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦγχείρημά σου, 540
 ἄνευ τε πλήθους καὶ φίλων τυραννίδα
 θηρᾶν, δὲ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται ;
 ΚΡ. οἷσθ' ὥς ποιήσον ; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
 ἴσ' ἀντάκουσον, κᾶτα κρίν' αὐτὸς μαθῶν.
 ΟΙ. λέγειν σὺ δεινός, μαθάνειν δ' ἐγὼ κακός 545
 σοῦ· δυσμενῇ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί.
 ΚΡ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὥς ἐρῶ.
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἰ κακός.
 ΚΡ. εἴ τοι νομίζεις κτήμα τὴν αὐθαδίαν
 εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρὶς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
 ΟΙ. εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῇ κυκῶς
 δρῶν οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
 ΚΡ. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι· τὸ δὲ
 πάθῃμ' ὁποῖον φῆς παθεῖν δίδασκέ με.
 ΟΙ. ἔπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὥς χρειῇ μ' ἐπὶ 555
 τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα ;
 ΚΡ. καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλευμάτι.
 ΟΙ. πόσον τιν' ἤδη δῆθ' ὁ Δάϊος χρόνον
 ΚΡ. δέδρακε ποῖον ἔργον ; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
 ΟΙ. ἄφαντος ἔρρει θνασίμῳ χειρώματι ; 560

- ΚΡ. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
 ΟΙ. τότε οὖν ὁ μάντις οἶτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ ;
 ΚΡ. σοφός γ' ὁμοίως καὶ ἴσου τιμώμενος.
 ΟΙ. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότε ἐν χρόνῳ ;
 ΚΡ. οὐκ οἶμαι ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
 ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε ;
 ΚΡ. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί ; κοῦκ ἠκούσαμεν.
 ΟΙ. πῶς οὖν τόθ' οὔτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠῦδα τάδε ;
 ΚΡ. οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
 ΟΙ. τοσόδνε γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὐ φρονῶν.
 ΚΡ. ποῖον τόδ' ; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
 ΟΙ. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
 οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαίου διαφθοράς.
 ΚΡ. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δέ σου
 μαθεῖν δικαίῳ ταῦθ' ἄπερ κάμου σὺ νῦν. 575
 ΟΙ. ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φορεὺς ἀλώσομαι.
 ΚΡ. τί δῆτ' ; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις ;
 ΟΙ. ἀρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.
 ΚΡ. ἀρχεῖς δ' ἐκείνη ταῦτ' αἰετὶς ἴσον νέμων ;
 ΟΙ. ἂν ἥ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
 ΚΡ. οὐκ οἶμαι ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος ;
 ΟΙ. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
 ΚΡ. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὥς ἐγὼ σταντῶ λόγον.
 σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
 ἀρχεῖν ἐλέσθαι ξὺν φόβοις μᾶλλον ἢ 585
 ἀπρευτον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αὐτῷ ἔξει κράτη.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἰμείρων ἔφην
 τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
 οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω, 590
 εἰ δ' αὐτὸς ἤρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
 πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
 ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφην ;
 οὐπω τοσοῦτον ἡπατημένος κυρῶ

- ὥστ' ἄλλα χρήζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595
 νῦν πᾶσι χαίρω, νῦν με πᾶς ἀσπάζεταιται,
 νῦν οἱ σέθεν χρήζοντες ἐκκαλοῦσί με·
 τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἐνι.
 πῶς δῆτ' ἐγὼ κείν' ἂν λάβοιμ' ἀφείς τάδε ;
 οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
 ἀλλ' οὐτ' ἐραστῆς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν
 οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν
 πεύθου τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι·
 τοῦτ' ἄλλ', εἰάν με τῷ τερασκόπῳ λάβης 605
 κοινῇ τι βουλεύσαντα, μὴ μ' ἀπλῇ κτάνης
 ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβῶν.
 γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μὴ με χωρὶς αἰτιῶ.
 οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς. 610
 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοντον, ὃν πλείστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει ἀτὰρ ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
 χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν ὁμόνος,
 κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μὲν. 615
 XO. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
 ἄναξ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
 OI. ὅταν ταχύς τίς οὐπιβουλεύων λάθρα
 χωρῇ, ταχὺν δεῖ καμὲ βουλεύειν πάλιν.
 εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 620
 πεπραγμέν' ἔσται, τὰμὰ δ' ἡμαρτημένα.
 KP. τί δῆτα χρήξεις ; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν ;
 OI. ἥκιστα· θνήσκειν οὐ φυγεῖν σε βούλομαι
 * * ὅταν προδείξης οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
 * * ὥς οὐχ ὑπέίξων οὐδὲ πιστεύσω λέγεις ; 625
 KP. οὐ γὰρ φρονούντ' α' εὖ βλέπω. OI. τὸ γοῦν ἐμόν.
 KP. ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ καμόν. OI. ἀλλ' ἔφυς κακός.
 KP. εἰ δὲ ξυνίης μηδέν ; OI. ἀρκτέον γ' ὁμῶς.

- ΚΡ. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. ὦ πόλις πόλις.
 ΚΡ. κάμοι πώλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ. 630
 ΧΟ. παύσασθ', ἀνακτες· κairίαν δ' ὑμῖν ὀρῶ
 τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσιν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
 τὸ νῦν παρεστὸς νέικος εὖ θέσθαι χρεών.
- ΙΟΚΑΣΤΗ.
- τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
 γλώσσης ἐπήρασθ' ; οὐδ' ἐπαισχύνεσθε, γῆς 635
 οὕτω νοσοῦσης, ἴδια κινοῦντες κακά ;
 οὐκ εἴ σύ τ' οἴκους σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,
 καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε ;
- ΚΡ. ὅμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὺς πόσις
 δρᾶσαι δικαιοῖ, δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν, 640
 ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτείνειν λαβῶν.
- ΟΙ. ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
 εἴληφα τοῦμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
- ΚΡ. μὴ νυν ὀναιμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σέ τι
 δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαυτιᾶ με δρᾶν. 645
- ΙΟ. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
 μάλιστα μὲν τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν,
 ἔπειτα κάμὲ τούσδε θ' οἱ πάρεισί σοι.
- ΧΟ. στρ.α. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἀναξ, λίσσομαι. 649
- ΟΙ. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω ;
- ΧΟ. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταΐδεται.
- ΟΙ. οἶσθ' οὖν ἂ χρήζεις ; ΧΟ. οἶδα. ΟΙ. φράζε δή· τί φῆς ;
- ΧΟ. τὸν ἐναγῇ φίλον μήποτ' ἐν αἰτία 656
 σὺν ἀφανεί λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν.
- ΟΙ. εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ
 ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
- ΧΟ. στρ.β. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον 660
 Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὃ τι πύματον
 ὀλοίμην, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
 ἀλλά μοι δυσμύρῳ γὰ φθίνουσα 665
 τρύχει ψυχάν, καὶ τὰδ' εἰ κακοῖς κακὰ

- προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν.
- ΟΙ. ὁ δ' οὖν ἴτω, κεῖ χρή με παντελῶς θανεῖν, 669
 ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ. 670
 τὸ γὰρ σὺν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτεῖρω στόμα
 ἐλεινόν· οὗτος δ', ἐνθ' ἂν ᾗ, στυγῆσεται.
- ΚΡ. στυγνὸς μὲν εἶκων δῆλος εἰ, βαρὺς δ', ὅταν
 θυμοῦ περάσῃς. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
 αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλγισται φέρειν. 675
- ΟΙ. οὐκουν μ' ἐάσεις κάκτος εἰ; ΚΡ. πορεύσομαι,
 σοῦ μὲν τυχὼν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.
- ΧΟ. ἀντ.α. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω; 678
 ΙΟ. μαθούσά γ' ἦτις ἡ τύχη. 680
- ΧΟ. δόκησις ἀγνώως λόγων ἤλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ ᾽νδικον.
- ΙΟ. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. ναίχι. ΙΟ. καὶ τίς ἦν λόγος;
- ΧΟ. ἄλις ἔμοιγ', ἄλις, γῆς προπονουμένης,
 φαίνεται ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν. 685
- ΟΙ. ὄρᾳς ἴν' ἦκεις, ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ,
 τοῦμόν παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ;
- ΧΟ. ἀντ.β. ὄναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἄπαξ μόνον,
 ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
 πεφάνθαι μ' ἂν, εἴ σε νοσφίζομαι,
 ὅς τ' ἐμὴν γῶν φίλαν ἐν νόνοισιν
 ἀλύουσαν κατ' ὀρθὸν οὐρῖσας, 695
 τανῦν τ' εὐπομπος, εἰ δύναιο.
- ΙΟ. πρὸς θεῶν διδάξον καὶ μ', ἄναξ, ὅτου ποτὲ
 μῆνιν τοσὴνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
- ΟΙ. ἐρῶ· σέ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεόν, γύναι, σέβω·
 Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκῶς ἔχει. 700
- ΙΟ. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρείς.
- ΟΙ. φονέα με φησὶ Λαῖον καθεστάναι.
- ΙΟ. αὐτὸς ξυνειδώς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
- ΟΙ. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον εἰσπέμψας, ἐπεὶ
 τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα. 705
- ΙΟ. σύ νυν ἀφείς σεαυτὸν ὢν λέγεις πέρι

- ἐμοῦ ἴακουσον καὶ μάθ' οὔνεκ' ἐστί σοι
 βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
 φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
 χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαίῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
 Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
 ὥς αὐτὸν ἤξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
 ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κἀκείνου πάρα.
 καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
 λησται φονέουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς·
 παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
 τρεῖς, καὶ νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῖν
 ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὄρος.
 κἀνταῦθ' Ἀπόλλων οὐτ' ἐκείνον ἤνυσεν 720
 φονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λαῖον,
 τὸ δεινὸν οὐφοβέιτο, πρὸς παιδὸς θανεῖν.
 τοιαῦτα φῆμαι μαντικάι διώρισαν,
 ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὧν γὰρ ἂν θεὸς
 χρεῖαν ἐρευνᾷ ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ. 725
 ΟΙ. οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
 ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν.
 ΙΟ. ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεῖς λέγεις;
 ΟΙ. ἔδοξ' ἀκούσαι σοῦ τόδ', ὥς ὁ Λαῖος
 κατασφαιγεῖ πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς. 730
 ΙΟ. ἠὺδ' αὖτο γὰρ ταῦτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
 ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος οὗτος οὐ τόδ' ἦν πᾶθος;
 ΙΟ. Φωκίς μὲν ἡ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
 εἰς ταῦτ' Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.
 ΟΙ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς;
 ΙΟ. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῇσδ' ἔχων χθονὸς
 ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκινύχθη πόλει.
 ΟΙ. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
 ΙΟ. τί δ' ἐστί σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
 ΟΙ. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λαῖον φύσιν 740
 τίν' εἶχε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἤβης ἔχων.

- ΙΟ. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κára,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ.
- ΟΙ. οἴμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀράς
δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι. 745
- ΙΟ. πῶς φῆς; ὁκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἀναξ.
- ΟΙ. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
δείξεις δὲ μᾶλλον, ἣν ἐν ἐξείπῃς ἔτι.
- ΙΟ. καὶ μὴν ὁκνῶ μέν, ἀ δ' ἂν ἔρῃ μαθοῦσ' ἐρῶ.
- ΟΙ. πότερον ἐχώρει βαιός, ἢ πολλοὺς ἔχων 750
ἄνδρας λοχίτας, οἷ' ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
- ΙΟ. πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαυτες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ· ἀπήνῃ δ' ἦγε Λαίῳν μία.
- ΟΙ. αἰαί, τάδ' ἦδη διαφανῇ. τίς ἦν ποτὲ
ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι; 755
- ΙΟ. οἰκεύς τις, ὅσπερ ἔκετ' ἐκωθεῖς μόνος.
- ΟΙ. ἦ κὰν δόμοισι τυγχάνει τανῦν παρών;
- ΙΟ. οὐ δῆτ'· ἀφ' οὗ γὰρ κείμεν ἦλθε καὶ κράτη
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαίῳν τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγὼν 760
ἀγρούς σφε πέμψαι καπὶ ποιμνίων νομάς,
ὥς πλείστον εἶη τοῦδ' ἀποπτῆς ἄσπετος·
καῖπεμψ' ἐγὼ νιν· ἄξιός γάρ * ὥς γ' ἀνὴρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῇσδε καὶ μείζω χάριν.
- ΟΙ. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765
- ΙΟ. πάρεστί. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
- ΟΙ. δέδοικ' ἐμαυτόν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
εἰρημέν' ἦ μοι δι' αἶ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
- ΙΟ. ἀλλ' ἴξεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν
καγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἀναξ. 770
- ΟΙ. κοῦ μὴ στερηθῆς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπιδῶν
ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ διὰ τύχης τοιᾶσδ' ἰών;
ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἡγόμην δ' ἀνὴρ 775

ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη
 τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
 ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθῃ
 καλεῖ παρ' οἴνῳ πλαστός ὡς εἶην πατρί. 780
 καγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
 μόλις κατέσχον, θάτέρῃ δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρός τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
 τοῦνειδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
 καγὼ τὰ μὲν κείνουν ἐτερπύμην, ὅμως δ' 785
 ἔκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦθ'· ὑφείρπε γὰρ πολύ.
 λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
 Πυθώδε, καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια
 καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προῦφάνη λέγων, 790
 ὡς μητρὶ μὲν χρεῖη με μιχθῆναι, γένος δ'
 ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὄρᾱν,
 φονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
 καγὼ 'πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν
 ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα 795
 ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
 χρησμῶν ὀνειδῇ τῶν ἐμῶν τελούμενα.
 στείχων δ' ἰκνούμαι τοῦσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὀλλυσθαι λέγεις.
 καὶ σοι, γύναι, τὰληθῆς ἐξερῶ. τριπλῆς 800
 ὅτ' ἢ κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
 ἐνταῦθά μοι κῆρυξ τε κἀπὶ παλικοῆς
 ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς, οἷον σὺ φῆς,
 ξυνητρίαζον· κᾶξ ὁδοῦ μ' ὁ θ' ἡγεμὼν
 αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἤλανέτην. 805
 καγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχληάτην,
 παίω δι' ὀργῆς· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὀρᾷ,
 ὄχου παραστείχοντα τηρήσας μέσον
 κᾶρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.

- οὐ μὴν ἴσῃν γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως 810
 σκήπτρῳ τυπεῖς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτιος
 μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ξύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει Λαίῳ τι συγγενές,
 τίς τοῦδε γ' ἀνδρὸς ἔστιν ἀθλιώτερος; 815
 τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἢν γένοιτ' ἀνὴρ;
 ὃ μὴ ξένων ἔξεστι μὴδ' ἀστῶν τινὰ
 δόμοις δέχεσθαι, μὴδὲ προσφωνεῖν τινά,
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
 ἢ γ' ὡς π' ἐμαντῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς. 820
 λέχῃ δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν
 χραίνω, δι' ὧν περ ὦλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;
 ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,
 καί μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμούς· ἰδεῖν
 μὴδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ 825
 μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν
 Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε καὶ ἐξέθρεψέ με.
 ἄρ' οὐκ ἀπ' ὧμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
 κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίῃ λόγον;
 μὴ δῆτα μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας, 830
 ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν
 βαῖν ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
 κηλὶδ' ἐμαντῷ συμφορᾶς ἀφίγμένην.
- ΧΟ. ἡμῖν μὲν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ'. ἔως δ' ἂν οὖν
 πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα. 835
- ΟΙ. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστὶ μοι τῆς ἐλπίδος,
 τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.
- ΙΟ. πεφασμένον δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;
- ΟΙ. ἐγὼ διδάξω σ'. ἦν γὰρ εὐρεθὴ λέγων
 σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος. 840
- ΙΟ. ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον;
- ΟΙ. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐνέπειν
 ὥς νιν κατακτείναιεν. εἰ μὲν οὖν ἔτι

- λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν, οὐκ ἐγὼ 'κτανον
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος· 845
εἰ δ' ἄνδρ' ἐν οἰζῶνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἦδη τοῦργον εἰς ἐμέ βέπον.
- ΙΟ. ἀλλ' ὥς φανέν γε τοῦπος ὧδ' ἐπίστασο,
κοῦκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν·
πόλεις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
εἰ δ' οὖν τι κάκτρεποτο τοῦ πρόσθεν λόγον,
οὔτοι ποτ', ὦναξ, τόν γε Λαῖου φόνον
φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὃν γε Λοξίας
διεῖπε χρήναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
καίτοι νιν οὐ κείνός γ' ὁ δύστηνός ποτε 855
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
ᾧστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ
βλέψαιμ' ἂν οὐνεκ' οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.
- ΟΙ. καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
πέμψον τινὰ στελοῦντα, μηδὲ τοῦτ' ἀφήσ. 860
- ΙΟ. πέμψω ταχύνασ'. ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους,
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὧν οὐ σοὶ φίλον.
- ΧΟ. στρ.α. εἴ μοι ξυνεῖη φέροντι
μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἀγνεῖαν λόγων
ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται 865
ὑψίποδες, οὐρανίαν
δι' αἰθέρα τεκνώθοντες, ὧν Ὀλυμπος
πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν
θνατὰ φύσις ἀνέρων
ἔτικτεν, οὐδὲ μάν ποτε λάθα κατακοιμάσει· 870
μέγας ἐν τούτοις θεός, οὐδέ γηράσκει.
- ἀντ.α. ὕβρις φυτεύει τύραννον· 873
ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,
ἂ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα, 875
ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ'
ἀπότομον [*ἐξ]ώρουσεν εἰς ἀνάγκαν,
ἐνθ' οὐ ποδὶ χρυσίμφ

- χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον
 πολὺ παλαιοῖς μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι. 880
 θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἰσχων.
- στρ.β. εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, 883
 Δίκας ἀφάβητος, οὐδὲ 885
 δαιμόνων ἐδὴ σέβων,
 κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,
 δυσπότημον χάριν χλιδᾶς,
 εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως
 καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται, 890
 ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξεται ματᾶζων.
 τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ † θυμῷ βέλη
 † ἔρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν;
 εἰ γὰρ αἱ τοιαῖδε πράξεις τίμιαί, 895
 τί δεῖ με χορεύειν;
- ἀντ.β. οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἴμι γὰς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,
 οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναόν, 900
 οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
 εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
 πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.
 ἀλλ', ὦ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις,
 Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσω, μὴ λάθοι
 σὲ τάν τε σὺν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν. 905
 φθίνοντα γὰρ Δαΐου * * *
 θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἥδη,
 κούδαμου τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·
 ἔρρει δὲ τὰ θεῖα. 910
10. χώρας ἀνακτες, δόξα μοι παρεστάθη
 ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τὰδ' ἐν χεροῖν
 στέφη λαβούσῃ κάπιθυμιάματα.
 ὑψοῦ γὰρ αἶρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
 λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ' ὑποῖ' ἀνὴρ 915
 ἔννοος τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,
 ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγει.

ὅτ' οὖν παραινοῦς' οὐδέν ἐς πλεόν ποιῶ,
 πρὸς σ', ὦ Λυκεί' Ἀπολλων, ἀγχιστος γὰρ εἶ,
 ἱκέτις ἀφίγμαι τοῖσδε σὺν κατεύμασιν,
 ὅπως λύσιν τιν' ἡμῖν εὐαγὴ πόρην·
 ὥς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες ἐκπεπληγμένον
 κείνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.

920

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου
 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου ;
 μάλιστα δ' αὐτὸν εἴπατ', εἰ κάτωσθ' ὅπου.

925

ΧΟ. στέγαι μὲν αἶδε, καὶ τὸς ἔνδον, ὦ ξένε·
 γυνὴ δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.

ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ ξὺν ὀλβίοις ἀεὶ
 γένοιτ', ἐκείνου γ' οὔσα παντελὴς δάμαρ.

930

ΙΟ. αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν· ἄξιος γὰρ εἶ
 τῆς εὐεπείας οὔνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
 χρήζων ἀφίξαι χῶ τι σημῆναι θέλων.

ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύναι.

ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα ; παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος ;

935

ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὐξερῷ τάχα,
 ἥδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἂν ; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.

ΙΟ. τί δ' ἔστι ; ποῖαν δύναμιν ᾧδ' ἔχει διπλῆν ;

ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὔπιχώριοι χθονὸς
 τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὥς ἡὔδατ' ἐκεῖ.

940

ΙΟ. τί δ' ; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι ;

ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.

ΙΟ. πῶς εἶπας ; ἢ τέθνηκε Πόλυβος, [ὦ γέρον] ;

ΑΓ. εἰ μὴ λέγω τάληθές, ἀξίῳ θανεῖν.

ΙΟ. ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τὰδ' ὡς τάχος
 μολοῦσα λέξεις ; ὦ θεῶν μαντεύματα,
 ἵν' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπου πάλα τρέμων
 τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὅδε
 πρὸς τῆς τύχης ὀλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ἦπο.

945

ΟΙ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα,

950

- τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων ;
- ΙΟ. ἄκουε τάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
τὰ σέμν' ὧ' ἦκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
- ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει ;
- ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν
ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα. 955
- ΟΙ. τί φῆς, ξέν' ; αὐτός μοι σὺ σημῆνας γενοῦ.
- ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
εὖ ἴσθ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα.
- ΟΙ. πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ ; 960
- ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ροπή.
- ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἔφθιτο.
- ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμετρούμενος χρόνῳ.
- ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἄν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις
τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν, ἣ τοὺς ἄνω
κλάζοντας ὄρνις, ὧν ὑφηγητῶν ἐγὼ
κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν ; ὁ δὲ θανὼν
κεῦθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὄδ' ἐνθάδε
ἄψαυστος ἔγχους, εἴ τι μὴ τῷμῳ πόθῳ
κατέφθιβ'· οὕτω δ' ἄν θανὼν εἴη 'ξ ἐμοῦ. 965
τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα
κεῖται παρ' Ἀἰδῇ Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.
- ΙΟ. οὐκ οὖν ἐγὼ σοι ταῦτα προύλεγον πάλαι ;
- ΟΙ. ἠὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμεν.
- ΙΟ. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλλης. 975
- ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ ;
- ΙΟ. τί δ' ἄν φοβοίτ' ἄνθρωπος, ὃ τὰ τῆς τύχης
κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφῆς ;
εἰκῇ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναιτό τις
σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα· 980
πολλοὶ γὰρ ἤδη κὰν ὀνείρασιν βροτῶν
μητρὶ ξυνευνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει.
- ΟΙ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἄν ἐξείρητό σοι,

- εἰ μὴ ἔκρει ζῶσ' ἢ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ
 ζῇ, πᾶσ' ἀνάγκη, καὶ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν. 985
- ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.
 ΟΙ. μέγας, ξυνήμ'. ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.
 ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
 ΟΙ. Μερόπης, γεραίέ, Πόλυβος ἥς ᾤκει μέτα. 990
 ΑΓ. τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον;
 ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὃ ξένε.
 ΑΓ. ἡ ῥητόν; ἢ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
 ΟΙ. μάλιστα γ'. εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ
 χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τήμαντοῦ, τό τε 995
 πατρώον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ελεῖν.
 ὦν οὐνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι
 μακρὰν ἀπωκεῖτ'. εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως
 τὰ τῶν τεκόντων ὀμμαθ' ἠδιστον βλέπειν.
 ΑΓ. ἡ γὰρ τὰδ' ὀκνῶν κείθεν ἦσθ' ἀπόπτολις; 1000
 ΟΙ. πατρός τε χρῆζων μὴ φονεὺς εἶναι, γέρον.
 ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἀναξ,
 ἐπεῖπερ εὐνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;
 ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
 ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως 1005
 σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμί τι.
 ΟΙ. ἀλλ' οὐποτ' εἰμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
 ΑΓ. ὦ παῖ, καλῶς εἰ δηλὸς οὐκ εἰδῶς τί δρᾷς.
 ΟΙ. πῶς, ὦ γεραίέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
 ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις οὐνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010
 ΟΙ. ταρβῶ γε μὴ μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.
 ΑΓ. ἡ μὴ μίasma τῶν φυτευσάντων λάβης;
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτό, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
 ΑΓ. ἄρ' οἴσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;
 ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν; 1015
 ΑΓ. ὀθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.
 ΟΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσε με;
 ΑΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρός, ἀλλ' ἴσον.

- ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί ;
 ΑΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὐτ' ἐκείνος οὐτ' ἐγώ. 1020
 ΟΙ. ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο ;
 ΑΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.
 ΟΙ. καὶ ὦδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα ;
 ΑΓ. ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
 ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας, ἡ τεκῶν μ' αὐτῷ δίδως ; 1025
 ΑΓ. εὐρὼν ναπαῖαις ἐν Κιθαιρώνας πτυχαῖς.
 ΟΙ. ὠδοιπόρεις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους ;
 ΑΓ. ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
 ΟΙ. ποιμὴν γὰρ ἦσθα καπὶ θητεία πλάνης ;
 ΑΓ. σοῦ δ', ἄ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ. 1030
 ΟΙ. τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις ;
 ΑΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
 ΟΙ. οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν ;
 ΑΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
 ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνελόμην. 1035
 ΑΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης δε εἶ.
 ΟΙ. ὦ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἡ πατρός : φράσον.
 ΑΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
 ΟΙ. ἡ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχών ;
 ΑΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
 ΟΙ. τίς οὗτος ; ἡ κάτοισθα δηλώσαι λόγῳ ;
 ΑΓ. τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο.
 ΟΙ. ἡ τοῦ τυράννου τῇσδε γῆς πάλαι ποτέ ;
 ΑΓ. μάλιστα· τούτου τ' ἀνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
 ΟΙ. ἡ καστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ ; 1045
 ΑΓ. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδέειτ' ἂν οὐπιχώριοι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ὑμῶν τῶν παρεστῶτων πέλας,
 ὅστις κάτοιδε τὸν βοτήρ', ὃν ἐννέπει,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν ;
 σημήναθ', ὥς ὁ καιρὸς εὐρῆσθαι τάδε. 1050
 ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
 ὃν καμάτευσεν πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ

- ἦδ' ἂν τάδ' οὐχ ἦκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
- ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκείνον, ὄντιν' ἀρτίως
 μολεῖν ἐφίμεσθα; τόνδ' οὗτος λέγει; 1055
- ΙΟ. τί δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπήης. τὰ δὲ
 ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνησθῆαι μάτην.
- ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβὼν
 σημεία τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοῦμὸν γένος.
- ΙΟ. μὴ πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
 κήδει, ματεύσης τοῦθ'. ἄλλις νοσοῦσ' ἐγώ. 1060
- ΟΙ. θάρσει· σὺ μὲν γάρ οὐδ' ἂν εἰ τρίτης ἐγὼ
 μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακῇ.
- ΙΟ. ὁμῶς πιθοῦ μοι, λίσσομαι· μὴ δρᾷ τάδε.
- ΟΙ. οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τάδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1065
- ΙΟ. καὶ μὴν φρονουσά γ' εὐ τὰ λῶστά σοι λέγω.
- ΟΙ. τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι.
- ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὅς εἰ.
- ΟΙ. ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτήρᾳ μοι;
 ταύτην δ' ἔατε πλουσίῳ χαίρειν γένει. 1070
- ΙΟ. ἰοῦ ἰοῦ, δύστηνε· τοῦτο γάρ σ' ἔχω
 μόνον προσεπειν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον.
- ΧΟ. τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας
 ᾗξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
 μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1075
- ΟΙ. ὅποια χρήζει ῥηγνύτω· τοῦμὸν δ' ἐγώ,
 κεῖ σμικρὸν ἔστι, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
 αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὥς γυνὴ μέγα,
 τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
 ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων
 τῆς εὐ διδούσης οὐκ αἰτιμασθήσομαι. 1080
 τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
 μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
 τοῖσδε δ' ἐκφῦς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἥτις
 ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοῦμὸν γένος. 1085
- ΧΟ. στρ. εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμι καὶ κατὰ γνώμαν ἴδρις,

- οὐ τὸν Ὀλυμπον ἀπείρων,
 ὦ Κιθαιρών, οὐκ ἔσῃ τὰν αἶριον
 πανσέληνον, μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
 καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν,
 καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὥς ἐπύρρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς
 τυράννοις.
 ἰήϊε Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη.
- ἀντ. τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραίωνων ἄρα 1098
 Πανὸς ὀρεσσιβάτα [που] 1100
 προσπελασθεῖς, ἥ σέ γε τις † θυγάτηρ
 Λοξίου; τῷ γὰρ πλάκες ἀγρόνομοι πᾶσαι φίλαι·
 εἴθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάσσω, 1104
 εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων εὖρημα δέξατ' ἔκ του
 Νυμφῶν Ἑλικωνίδων, αἷς πλείστα συμπαίζει.
- ΟΙ. εἰ χρὴ τι κάμῃ μὴ συναλλάξωτά πω, 1110
 πρέσβεις, σταθμᾶσθαι, τὸν βοτῆρ' ὄρᾶν δοκῶ,
 ὄνπερ πάλαι ζητοῦμεν. ἔν τε γὰρ μακρῷ
 γήρᾳ ξυνάδει τῷδε τάνδρῃ σύμμετρος,
 ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας
 ἔγνωκ' ἐμαντοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου 1115
 προὔχοις τάχ' ἂν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.
- ΧΟ. ἔγνωκα γάρ, σάφ' ἴσθι· Λαῖτον γὰρ ἦν
 εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνὴρ.
- ΟΙ. σέ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,
 ἡ τόρδε φράξεις; ΑΓ. τοῦτον, ὄνπερ εἰσορᾷς. 1120
- ΟΙ. οὗτος σύ, πρέσβυ, δευρό μοι φώνει βλέπων
 ὅσ' ἂν σ' ἐρωτῶ. Λαῖτου ποτ' ἦσθα σύ;
- ΘΕΡΑΠΩΝ.
 ἡ δοῦλος οὐκ ὦνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.
- ΟΙ. ἔργον μεριμνῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;
 ΘΕ. ποίμναις τὰ πλείστα τοῦ βίου συνειπόμην. 1125
- ΟΙ. χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὦν;
 ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρών, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
 ΟΙ. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδὲ που μαθών;

- ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα ; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις ;
 ΟΙ. τόνδ' ὃς πάρεστιν· ἡ ξυνήλλαξας τί πω ; 1130
 ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
 ΑΓ. κοῦδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
 ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
 κάτοιδεν ἥμος τὸν Κιθαिरῶνος τόπον
 ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ 1135
 ἐπλησίαζον τῷδε τάνδρῃ τρεῖς ὄλους
 ἐξ ἥρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
 * χεῖμῶνα δ' ἤδη τάμα τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
 ἤλυνον οὗτός τ' εἰς τὰ Λαίου σταθμά.
 λέγω τι τούτων, ἡ οὐ λέγω πεπραγμένον ; 1140
 ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
 ΑΓ. φέρ' εἰπέ νῦν, τότε οἶσθα παῖδά μοι τινα
 δοῦς, ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγὼ ;
 ΘΕ. τί δ' ἔστι πρὸς τί τοῦτο τοῦτος ἱστορεῖς ;
 ΑΓ. ὃδ' ἐστίν, ὦ τᾶν, κείνος ὃς τότε ἦν νέος. 1145
 ΘΕ. οὐκ εἰς ὄλεθρον ; οὐ σιωπήσας ἔσει ;
 ΟΙ. ἦ, μὴ κολάζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
 δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
 ΘΕ. τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω ;
 ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ. 1150
 ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως ποιεῖ.
 ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλαίων δ' ἐρεῖς.
 ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
 ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας ;
 ΘΕ. δύστηνος, ἀντὶ τοῦ ; τί προσχρήζων μαθεῖν ; 1155
 ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ ;
 ΘΕ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὠφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.
 ΟΙ. ἀλλ' εἰς τόδ' ἤξεις μὴ λέγων γε τοῦνδικον.
 ΘΕ. πολλῶν γε μᾶλλον, ἦν φράσω, διόλλυμαι.
 ΟΙ. ἀνὴρ ὃδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβὰς ἐλᾷ. 1160
 ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πάλαι.
 ΟΙ. πόθεν λαβὼν ; οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινός ;

- ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ', ἐδεξάμην δέ του.
 ΟΙ. τίνος πολιτῶν τῶνδε κάκ ποίας στέγης;
 ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποθ', ἰστόρει πλέον. 1165
 ΟΙ. δλωλας, εἰ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
 ΘΕ. τῶν Δαίου τοῖνον τις ἦν γεννημάτων.
 ΟΙ. ἡ δοῦλος, ἡ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς;
 ΘΕ. οἴμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμι τῷ δεινῷ λέγειν.
 ΟΙ. κἄγωγ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον. 1170
 ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'. ἡ δ' ἔσω
 κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὥς ἔχει.
 ΟΙ. ἡ γὰρ δίδωσιν ἦδε σοι; ΘΕ. μάλιστ', ἀναξ.
 ΟΙ. ὥς πρὸς τί χρείας; ΘΕ. ὥς ἀναλώσαιμί νυν.
 ΟΙ. τεκοῦσα τλήμων; ΘΕ. θεσφάτων γ' ὅκνη κακῶν. 1175
 ΟΙ. ποίων; ΘΕ. κτενεῖν νυν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
 ΟΙ. πῶς δὴτ' ἀφήκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
 ΘΕ. κατοικτίσας, ὃ δέσποθ', ὥς ἄλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν· ὁ δὲ
 κάκ' ἐς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ 1180
 ὃν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
 ΟΙ. ἰοῦ ἰοῦ· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῇ.
 ὃ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
 ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὃν θῦ χρῆν, ξὺν οἷς τ'
 οὐ χρῆν ὁμιλῶν, οὗς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανών. 1185
 ΧΟ. στρ. α. ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
 ὥς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ.
 τίς γάρ, τίς ἀνὴρ πλέον
 τᾶς εὐδαιμονίας φέρει 1190
 ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
 καὶ δόξαντ' ἀποκλίνει;
 τὸ σὸν τοι παράδειγμ' ἔχων,
 τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὃ τλᾶμον Οἰδιπόδα, βροτῶν 1195
 οὐδένα μακαρίζω·
 ἀντ. α. ὅστις καθ' ὑπερβολὰν
 τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου,

ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
 τὰν γαμφώνυχα παρθένον
 χρησιμφδόν, θανάτων δ' ἐμᾶ
 1200
 χώρα πύργος ἀνέστα·
 ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
 ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν
 Θήβαισιν ἀνάσσων.
 τανῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος ;
 1204
 † τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις
 ξύνοικος ἀλλαγῇ βίου ;
 ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα,
 φῶ' μέγας λιμὴν
 1208
 αὐτὸς ἤρκεσεν
 παιδί καὶ πατρί
 θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,
 πῶς ποτε πῶς ποθ' αἱ πατρῶαί σ' ἄλοκες φέρειν, τάλας,
 σίγ' ἐδυνάθησαν ἐς τρῶνδε ;
 ἐφευρὲ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὄρων χρόνος.
 1213
 δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι
 τεκνούντα καὶ τεκνούμενον.
 1215
 ἰὼ Λαίτιον * τέκνον,
 εἶθε σ' εἶθε σε
 μήποτ' εἰδόμαν.
 δύρομαι γὰρ ὥς
 περιᾶλλ' ἰαχέων
 ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν
 καὶ κατεκοίμησα τοῦμόν ὄμμα.
 1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' αἰὲ τιμώμενοι,
 οἳ ἔργ' ἀκούσεσθ, οἷα δ' εἰσόψεσθ, ὅσον δ'
 ἀρεῖσθε πένθος, εἴπερ ἐγγενὼς ἔτι
 1225
 τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.
 οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἰστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν
 νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα

- κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακὰ
 ἐκόντα κοῦκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημωνῶν 1230
 μάλιστα λυποῦσ' αἶ φανῶσ' αὐθαίρετοι.
- ΧΟ. λείπει μὲν οὐδ' ἄ πρόσθεν ἤδεμεν τὸ μὴ οὐ
 βαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς ;
- ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
 μαθεῖν, τέθηκε θεῖον Ἰοκάστης κára. 1235
- ΧΟ. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνας ποτ' αἰτίας ;
- ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
 ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
 ὅμως δ', ὅσον γε κὰν ἐμοὶ μνήμησ' ἔνι,
 πένυσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1240
 ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρήλθ' ἔσω
 θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
 λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς·
 πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξας' ἔσω,
 καλεῖ τὸν ἤδη Δαῖον πάλοι νεκρόν, 1245
 μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὧν
 θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
 τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
 γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
 ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
 χῶπως μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται·
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὑφ' οὗ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
 ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
 φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν, 1255
 γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρῶαν δ' ὅπου
 κίχοι διπλὴν ἄρουραν οὐ τε καὶ τέκνων.
 λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
 οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρῆμεν ἐγγύθεν.
 δεινὸν δ' αὔσας ὡς ὑφηγητοῦ τινὸς 1260
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
 ἔκλινε κοῖλα κλῆθρα κάμπιπτε στέγη.

- οὐ δὴ κρεμαστήν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν,
 πλεκταῖσιν αἰώραισιν ἐμπεπληγμένην.
 ὁ δ' * ὥς ὄρᾳ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας, 1265
 χαλᾷ κρεμαστήν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
 ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τάνθενδ' ὄραν.
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
 ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα· τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
 αὐδῶν τοιαῦθ', ὁθύνετ' οὐκ ὄφειντό νιν
 οὐθ' οἷ' ἔπασχεν οὐθ' ὅποϊ' ἔδρα κακά,
 ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐς μὲν οὐκ ἔδει
 ὀφιοῖσθ', οὐς δ' ἔχρηξεν οὐ γνωσσίατο.
 τοιαῦτ' ἐφυνμῶν πολλάκις τε κοῦχ ἄπαξ 1275
 ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοίνιαι δ' ὁμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίσταν
 φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
 ὄμβρος χαλάζης αἱματοῦς ἐτέγγετο.
 τάδ' ἐκ θυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου, κακά, 1280
 ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμηγῇ †κακά.
 ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν
 ὄλβος δικαίως, νῦν δὲ τῇδε θήμερα
 στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
 ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπὸν. 1285
- ΧΟ. νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τινὶ σχολῇ κακοῦ ;
 ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κληῖθρα καὶ δηλοῦν τινὰ
 τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,
 τὸν μητρός, αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,
 ὥς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν, οὐδ' ἔτι 1290
 μενῶν δόμοις ἀραίος, ὥς ἠράστατο.
 ῥώμης γε μέντοι καὶ προσηγυτοῦ τινὸς
 δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μείζον ἢ φέρειν.
 δεῖξαι δὲ καὶ σοί. κληῖθρα γὰρ πυλῶν τάδε
 διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα 1295
 τοιοῦτον οἶον καὶ στρυγούντ' ἐποικτίσαι.

- ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
 ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
 προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλήμων,
 προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
 μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
 πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
 φεῦ, δύστανος·
 ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σ', ἐθέλων
 πολλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι,
 πολλὰ δ' ἀθρῆσαι·
 τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.
- ΟΙ. αἰαὶ αἰαὶ, δύστανος ἐγώ,
 ποῖ γὰρ φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι
 φθογὰ διαπέταται φοράδην;
 ἰὼ δαίμον, ἔν' ἐξήλλου.
- ΧΟ. ἐς δεινόν, οὐδ' ἀκουστόν, οὐδ' ἐπόψιμον.
- ΟΙ. ἰὼ σκότου
 νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
 ἀδάματόν τε καὶ δυσσύριστον ὄν.
 οἶμοι,
 οἶμοι μάλ' αὖθις· οἶον εἰσέδν μ' ἅμα
 κέντρων τε τῶνδ' οἴσθημα καὶ μνήμη κακῶν.
- ΧΟ. καὶ θαυμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πῆμασιν
 διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φέρειν κακά.
- ΟΙ. ἰὼ φίλος,
 σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπαλος ἔτι μόνιμος· ἔτι γὰρ
 ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
 φεῦ φεῦ.
 οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς,
 καίπερ σκοτεινός, τὴν γε σὴν αὐθὴν ὁμῶς.
- ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
 ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;
- ΟΙ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
 ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ παθέα.

- ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
 τί γὰρ ἔδει μ' ὄρῶν,
 ὅτφ γ' ὄρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ· 1335
- ΧΟ. ἦν ταῦθ' ὅπωςπερ καὶ σὺ φῆς.
 ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτόν, ἡ
 στερκτόν, ἡ προσήγορον
 ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἁδονᾶ, φίλοι·
 ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα μέ, 1340
 ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν δλεθρον μέγαν,
 τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς 1345
 ἐχθρότατον βροτῶν.
- ΧΟ. δεῖλαίε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
 ὥς σ' ἠθέλησα μῆδ' ἀναγνῶναι ποτε.
- ΟΙ. ὅλοιθ' ὅστις ἦν δς ἀγρίας πέδας
 νομάδος † ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπό τε φόνου 1350
 ἔρυτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν πράσσων.
 τότε γὰρ ἂν θανών,
 οὐκ ἦν φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσονδ' ἄχος. 1355
- ΧΟ. θέλονται κάμοι τοῦτ' ἂν ἦν.
 ΟΙ. οὔκουν πατρός γ' ἂν φορεὺς
 ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος
 βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφυν ἄπο.
 νῦν δ' ἄθεος μέν εἰμ', ἀνοσίῳν δὲ παῖς, 1360
 ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
 εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν, 1365
 τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.
- ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεῦσθαι καλῶς.
 κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὧν ἡ ζῶν τυφλός.
- ΟΙ. ὥς μὲν τὰδ οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
 μὴ μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι. 1370
 ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅμμασιν ποῖους βλέπων
 πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἄιδου μολών,
 οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν
 ἔργ' ἐστὶ κρείσσουν ἀγχόνῃς εἰργασμένα.

- ἀλλ' ἡ τέκνων δητ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, 1375
 βλαστοῦς' ὅπως ἔβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;
 οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ·
 οὐδ' ἄστν γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων
 ἀγάλαθ' ἱρά, τῶν δ' παντλήμων ἐγὼ
 κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεῖς 1380
 ἀπεστέρησ' ἐμαντόν, αὐτὸς ἐννέπων
 ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
 φανέντ' ἀναγνόν καὶ γένους τοῦ Λαῖου.
 τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν
 ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὄραν; 1385
 ἥκιστά γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
 πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
 τὸ μῆποκλῆσαι τοῦμὸν ἄθλιον δέμας,
 ἵν' ἡ τυφλὸς τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γὰρ
 τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ. 1390
 ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβὼν
 ἔκτεινας εὐθύς, ὥς ἔδειξα μήποτε
 ἐμαντὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἡ γεγώς;
 ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
 λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἶον ἄρά με 1395
 κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε.
 νῦν γὰρ κακὸς τ' ὢν κακῶν εὐρίσκομαι.
 ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
 δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 αἱ τοῦμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο 1400
 ἐπίετε πατρός, ἄρά μου μέμνησθέ τι,
 οἳ ἔργα δράσας ὑμῖν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
 ὅποῖ ἔπρασσον αὐθις; ὦ γάμοι γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν
 ἀνείτε ταυτὸν σπέρμα, κάπεδείξατε 1405
 πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἰμ' ἐμφύλιον,
 νύμφας γυναῖκας μητέρας τε, χῶπόσα
 αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.

- ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἂ μὴδὲ δρᾶν καλόν,
 ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἕξω μέ που
 καλύνεσθ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
 ἐκρίνεσθ', ἔνθα μήποτ' εἰσόνψεσθ' ἔτι.
 ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
 πίθεσθε, μὴ δείσητε. τὰμὰ γὰρ κακὰ
 οὐδεὶς οἶός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν.
- 1410
 1415
- ΧΟ. ἀλλ' ὦν ἐπαυτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
 Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλευεῖν, ἐπεὶ
 χώρας λείπεται μῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
- ΟΙ. οἴμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
 τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; τὰ γὰρ
 πάρος πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφεύρημαι κακός.
- 1420
- ΚΡ. οὐθ' ὥς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
 οὐθ' ὥς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν.
 ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ κατασχύνεσθ' ἔτι
 γένεθλα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσιν φλόγα
 αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἥλιου, τοιόνδ' ἄγος
 ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῇ
 μήτ' ὄμβρος ἱρὸς μήτε φῶς προσδέξεται.
 ἀλλ' ὥς τάχιστ' ἐς οἶκον ἐσκομίζετε·
 τοῖς ἐν γένει γὰρ τ' ἀγγενὴ μάλισθ' ὀρᾶν
 μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
- 1425
 1430
- ΟΙ. πρὸς θεῶν, ἐπεὶπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
 ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
 πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γάρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.
- ΚΡ. καὶ τοῦ με χρεῖας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν;
 ΟΙ. ῥίψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
 θνητῶν φανούμαι μηδενὸς προσήγορος.
- ΚΡ. ἔδρασ' ἂν εἰ τοῦτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
 πρῶτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
- ΟΙ. ἀλλ' ἦ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις,
 τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
- 1440
- ΚΡ. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ', ἵν' ἕσταμεν

- χρείας, ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
 ΟΙ. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ ;
 ΚΡ. καὶ γὰρ σὺ νῦν τῶν θεῶ πιστὴν φέροις. 1445
 ΟΙ. καὶ σοί γ' ἐπισκῆπτω τε καὶ προτρέψομαι,
 τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
 θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὕπερ·
 ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε
 πατρῶον ἄστν ζῶντος οἰκοῦτοῦ τυχεῖν, 1450
 ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλήζεται
 οὐμὸς Κιθαιρῶν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντε κύριον τάφον,
 ἔν' ἐξ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον 1455
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 θνήσκων ἐσώθην, μὴ π' ἐν τῷ δεινῷ κακῷ.
 ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἶσ', ἴτω·
 παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
 προσθῇ μέριμναν· ἄνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ 1460
 σπάνιν ποτέ σchein, ἔνθ' ἂν ᾧσι, τοῦ βίου·
 ταῖν δ' ἀθλίων οἰκτραῖν τε παρθένων ἐμαῖν,
 αἶν οὔποθ' ἡμῇ χωρὶς ἐστάθῃ βορᾶς
 τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
 ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' αἰὲ μετειχέτην· 1465
 αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
 ψαῦσαί μ' ἔασον ἀποκλαύσασθαι κακά.
 ἴθ' ὄναξ,
 ἴθ' ὃ γονῇ γενναῖε. χερσὶ τῶν θιγῶν
 δοκοῖμ' ἔχειν σφάς, ὥσπερ ἡνίκ' ἐβλεπον. 1470
 τί φημί ;
 οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοιον
 δακρυρροῦντοιν, καὶ μ' ἐποικτεῖρας Κρέων
 ἔπεμψέ μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιον ἐμοῖν ;
 λέγω τι ; 1475
 ΚΡ. λέγεις· ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,

- γνούς τὴν παρούσαν τέρψιν, ἥ σ' εἶχεν πάλαι.
 ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
 δαίμων ἄμεινον ἢ 'μέ φρουρήσας τύχοι.
 ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε 1480
 ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
 αἱ τοῦ φυτουργοῦ πατρός ὑμῖν ὧδ' ὄραν
 τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὔξένησαν ὄμματα·
 δε ὑμῖν, ὦ τέκν', οὔθ' ὁρῶν οὔθ' ἰστορῶν
 πατὴρ ἐφάσθην ἔνθεν αὐτοὺς ἠρόθην. 1485
 καὶ σφῶ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
 νοσύμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
 οἶον βιώναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
 ποίας γὰρ ἀστῶν ἦξετ' εἰς ὁμυλίας,
 ποίας δ' ἐορτάς, ἔνθεν οὐ κεκλαυμέναι 1490
 πρὸς οἶκον ἔξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
 ἀλλ' ἥνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἦκητ' ἀκμάς,
 τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
 τοιαῦτ' ὀνειδῆ λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
 γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα; 1495
 τί γὰρ κακῶν ἔπεστι; τὸν πατέρα πατὴρ
 ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
 ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κακ τῶν ἴσων
 ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὧν περ αὐτὸς ἐξέφυ.
 τοιαῦτ' ὀνειδιέισθε. κῆῖτα τίς γαμῆ; 1500
 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 χέρσους φθαρῆναι κατὰ μούς ὑμᾶς χρεῶν.
 ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
 ταῦταιν λείψει, νῶ γάρ, ὦ 'φυτεῦσαμεν,
 ὀλώλαμεν δὴ ἄντε, μὴ σφε περιύδης 1505
 πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
 μὴδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οὔκτισόν σφας, ὧδε τηλικάσδ' ὁρῶν
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 ξύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερὶ. 1510

σφῶν δ', ὃ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἦδη φρένας,
 πολλὰ ἂν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὖχεσθὲ μοι,
 οὐ καιρὸς αἰεὶ ζῆν, βίου δὲ λήγονος
 ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.

ΚΡ. ἄλῃς ἴν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω. 1515

ΟΙ. πειστέον, καὶ μηδὲν ἡδύ. ΚΡ. πάντα γὰρ καιρῷ καλὰ.

ΟΙ. οἷσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἴμι; ΚΡ. λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων.

ΟΙ. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. ΚΡ. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.

ΟΙ. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἦκω. ΚΡ. τοιγαροῦν τεύξει τάχα. 1519

ΟΙ. φῆς τὰδ' οὖν; ΚΡ. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην.

ΟΙ. ἄπαγέ νῦν μ' ἐντεῦθεν ἦδη. ΚΡ. στείχε νυν, τέκνων δ' ἀφού.

ΟΙ. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλῃ μου. ΚΡ. πάντα μὴ βούλου κρατεῖν
 καὶ γὰρ ἀκράτησας οὐ σοὶ τῷ βίῳ ξυνέσπετο.

ΧΟ. ὃ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσειτ', Οἰδίπους δδε,
 ὃς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἦδη καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ, 1525

† ὅστις οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,†
 εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.

ὥστε, θνητὸν οὐκ, ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
 ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
 τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθῶν. 1530

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΕΠΙ ΚΟΛΩΝΩΙ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΞΕΝΟΣ.

ΧΟΡΟΣ Ἀττικῶν

γερόντων.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΘΗΣΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

ΑΙΓΕΛΟΣ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΤΕΚΝΟΝ τυφλοῦ γέροντος Ἀντιγόνη, τίνας
 χώρους ἀφίγμεθ', ἢ τίνων ἀνδρῶν πόλιν;
 τίς τὸν πλανήτην Οἰδίπουν καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν
 σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα, τοῦ μικροῦ δ' ἔτι
 μείον φέροντα; καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί.
 στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χῶ χρόνος ξυνῶν
 μακρὸς διδάσκει καὶ τὸ γενναῖον τρίτον.
 ἀλλ', ὦ τέκνον, θάκησιν εἴ τινα βλέπεις,
 ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἀλσεσιν θεῶν,
 στήσόν με κᾶξίδρυσον, ὥς πυθοίμεθα
 ὅπου ποτ' ἔσμέν. μανθάνειν γὰρ ἤκομεν
 ξένοι πρὸς ἀστῶν, ἂν δ' ἀκούσωμεν τελεῖν.

5

10

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

πάτερ ταλαίπωρ Οἰδίπους, πύργοι μὲν οἱ
 πόλιν στέγουσιν, ὥς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω·
 χῶρος δ' ὅδ' ἱρός, ὥς ἀπεικάσαι, βρύων
 δάφνης, εἰλαίας, ἀμπέλων· πυκνόπτεροι δ'
 εἴσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες.
 οὐ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρων·
 μακρὰν γὰρ ὥς γέροντι προϋστάλης δόδον.

15

20

- ΟΙ. κάθιζέ νῦν με καὶ φύλασσε τὸν τυφλόν.
 ΑΝ. χρόνου μὲν οὐνεκ' οὐ μαθεῖν με δεῖ τόδε.
 ΟΙ. ἔχεις διδάξαι δὴ μ' ὅποι καθέσταμεν;
 ΑΝ. τὰς γοῦν Ἀθήνας οἶδα, τὸν δὲ χῶρον οὐ.
 ΟΙ. πᾶς γάρ τις ἤυδα τοῦτό γ' ἡμῖν ἐμπόρων.
 ΑΝ. ἀλλ' ὅστις ὁ τύπος ἢ μάθω μολοῦσά ποι;

25

- σημεία δ' ἤξειν τῶνδέ μοι παρηγγυά,
 ἥ σεισμόν, ἥ βροιτὴν τιν', ἥ Διὸς σέλας. 95
 ἔγνωκα μὲν νυν ὥς με τήνδε τὴν ὁδὸν
 οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερόν
 ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν,
 νήφων αἰόνοις, καπλὶ σεμνὸν ἐξόμην 100
 βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον. ἀλλὰ μοι, θεαί,
 βίου κατ' ὁμφὰς τὺς Ἀπόλλωνος δότε
 πέρασιν ἥδη καὶ καταστροφὴν τινα,
 εἰ μὴ δοκῶ τι μειόνως ἔχειν αἰεὶ
 μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν. 105
 ἴτ', ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου Σκότου,
 ἴτ', ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι
 πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτῃ πόλιν,
 οἰκτεῖρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον
 εἰδῶλον· οὐ γὰρ δὴ τό γ' ἀρχαῖον δέμας. 110
 ΑΝ. σίγα. πορεύονται γὰρ οἷδε δὴ τινες
 χρόνῳ παλαιοί, σῆς ἔδρας ἐπίσκοποι.
 ΟΙ. σιγήσομαί τε καὶ σύ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα
 κρύψον κατ' ἄλσος, τῶνδ' ἕως ἂν ἐκμίσθω
 τίνας λόγους ἐροῦσιν. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν 115
 ἔνεστιν ἡλύαβεια τῶν ποιουμένων.
- ΧΟΡΟΣ.
- στρ. ὄρα. τίς ἄρ' ἦν; ποῦ ναίει;
 ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς ὁ πάντων
 ὁ πάντων ἀκορέστατος;
 προσπεύθου, λεύσσε νιν,
 προσδέρκου πανταχῇ.
 πλανάτας πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδ'
 ἔγχωρος· προσέβα γὰρ οὐκ 125
 ἂν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς
 πᾶνδ' ἀμαμακετᾶν κορᾶν,
 ἄς τρέμομεν λέγειν,

- καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδέρκτως,
 ἀφώνως, ἀλόγως τὸ τὰς
 εὐφήμου στόμα φροντίδος
 ἰέντες· τὰ δὲ νῦν τιν' ἤκειν
 λόγος οὐδὲν ἄζονθ',
 ὃν ἐγὼ λείσσων περὶ πᾶν οὔπω
 δύναμαι τέμενος
 γνῶναι ποῦ μοί ποτε ναίει.
- ΟΙ. ὃδ' ἐκείνος ἐγώ· φωνῇ γὰρ ὀρώ,
 τὸ φατιζόμενον.
- ΧΟ. ἰὼ ἰώ,
 δεινὸς μὲν ὄραν, δεινὸς δὲ κλύειν.
- ΟΙ. μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον.
- ΧΟ. Ζεῦ ἀλεξήτορ, τίς ποθ' ὁ πρέσβυς;
- ΟΙ. οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι
 πρώτης, ὧ τῇσδ' ἔφοροι χώρας.
 δηλῶ δ'· οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις
 ὄμμασιν εἶρπον
 κατὰ μικροῖς μέγας ὥρμουν.
- ΧΟ. ἀντ. ἔξ, ἀλαῶν ὀμμάτων
 ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλμος, δυσαίων;
 μακραίων τέ * γ' ἐπεικάσαι.
 ἄλλ' οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ
 προσθήσεις τάσδ' ἀράς.
 περῆς γὰρ
 περῆς· ἄλλ' ἵνα τῷδ' ἐν ἀ-
 φθέγκτῳ μὴ προπέσης νάπει
 ποιᾶντι, κάθυδρος οὐ
 κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν
 ῥεύματι συντρέχει,
 τῶν, ξένε πάμμορ', εὐ φύλαξαι
 μετᾶσταθ', ἀπόβαθι. πολ-
 λὰ κέλευθος ἐρατύει·
 κλύεις, ὧ πολύμοχθ' ἀλᾶτα;

130

135

140

145

149

152

155

160

165

- λόγον εἴ τι ν' ἔχεις
 πρὸς ἐμὴν λέσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
 ἵνα πᾶσι νόμος,
 φώνει· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
- ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθοι; 170
 ΑΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρή μελετᾶν,
 εἵκοντας ἂ δεῖ κοῦκ ἄκοιτας.
- ΟΙ. πρόσθιγέ νύν μου.   ΑΝ. ψάύω καὶ δῆ.
 ΟΙ. ὦ ξένοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ 174
 σοὶ πιστεύσας καὶ μεταναστάς.
- ΧΟ. οὐ τοι μήποτέ σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 ὦ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
- ΟΙ. στρ. ἔτ' οὖν; [ἔτι προβῶ;]   ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω. 178
 ΟΙ. ἔτι;   ΧΟ. προβίβαζε, κούρα, 180
 πρόσω· σὺ γὰρ αἰεῖς.
- ΑΝ. ἔπεο μάν, ἔπε' ὧδ' ἀμανρῶ
 κῶλῳ, πάτερ, ᾗ σ' ἄγω. * *
 τόλμα ξείνος ἐπὶ ξείνης,
 ὦ τλᾶμον, ὃ τι καὶ πόλις 185
 τέτροφεν ἀφίλον ἀποστυγείν
 καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
- ΟΙ. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
 ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
 τὸ μὲν εἵπομεν, τὸ δ' ἀκούσaiμεν, 190
 καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν.
- ΧΟ. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου
 βήματος ἔξω πόδα κλίνης.
- ΟΙ. ἀντ. οὕτως;   ΧΟ. ἄλλις, ὥς ἀκούεις.
 ΟΙ. ἦ' σθῶ;   ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου 195
 λαὸς βραχὺς ὀκλάσας.
- ΑΝ. πάτερ, ἐμὸν τόδ'· ἐν ἡσυχίᾳ
 βάσει βάσιν ἄρμουςai,
 ΟΙ. ἰὼ μοί μοι.
 ΑΝ. γεραίον ἐς χέρα σῶμα σὸν 200

προκλίνας φιλίαν ἐμάν.

ΟΙ. ὦμοι δύσφρανος ἄτας.

ΧΟ. ὦ τλάμων, ὅτε νῦν χαλᾷς,
αὔδασον, τίς ἔφυς βροτῶν;
τίς ὦν πολύπονος ἄγει; τίν' ἂν
σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν;

205

ΟΙ. ὦ ξένοι,
ἀπόπτολις· ἀλλὰ μή;

ΧΟ. τί τόδ' ἀπεννέπεις, γέρον;

ΟΙ. μὴ μὴ μὴ μ' ἀνέρη τίς εἰμ,
μηδ' ἐξετάσῃς πέρα ματεύων.

210

ΧΟ. τί τόδε; ΟΙ. δεινά φύσις. ΧΟ. αὔδα.

ΟΙ. τέκνον, ὦμοι, τί γεγώνω;

ΧΟ. τίνος εἶ σπέρματος, ὦ ξένε, φώνει, πατρόθεν;

215

ΟΙ. ὦμοι ἐγώ, τί πάθω, τέκνον ἐμόν;

ΑΝ. λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις.

ΟΙ. ἀλλ' ἐρῶ· οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν.

ΧΟ. μακρὰ μελλεις, ἀλλὰ τάχυνε.

ΟΙ. Λαίου ἴστε τιν' ἀπόγονον; ΧΟ. ἰοῦ ἰοῦ.

220

ΟΙ. τό τε Λαβδακιδᾶν γένος; ΧΟ. ὦ Ζεῦ.

ΟΙ. ἄθλιον Οἰδιπόδαν; ΧΟ. σὺ γὰρ ὄδ' εἶ;

ΟΙ. δέος ἴσχετε μηδὲν ὄσ' αὐδῶ.

ΧΟ. ὦ ὦ ὦ. ΟΙ. δύσμορος. ΧΟ. ὦ ὦ.

ΟΙ. θύγατερ, τί ποτ' αὐτίκα κύρσει;

225

ΧΟ. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας.

ΟΙ. ἀ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις;

ΧΟ. οὐδενὶ μοιριδίᾳ τίσις ἔρχεται
ὦν προπάθῃ τὸ τίνειν· ἀπάτα δ' ἀπά-

230

ταις ἐτέραις ἐτέρα παραβαλλομέ-

να πόνον, οὐ χάριν, ἀντιδίδωσιν ἔ-

χειν. σὺ δὲ τῶνδ' ἐδράνων πάλιν ἔκτοπος

αὐθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε,

μή τι πέρα χρέος

235

ἐμᾷ πόλει προσάψῃς.

- λόγον εἴ τιν' ἔχεις
 πρὸς ἐμὴν λίσχαν, ἀβάτων ἀποβάς,
 ἵνα πᾶσι νόμος,
 φῶναι· πρόσθεν δ' ἀπερύκου.
- ΟΙ. θύγατερ, ποῖ τις φροντίδος ἔλθοι; 170
 ΑΝ. ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρηὴ μελετᾶν,
 εἵκοντας ἅ δέϊ κούκ ἄκοιτας.
- ΟΙ. πρόσθιγέ νῦν μου. ΑΝ. ψαύω καὶ δῆ.
- ΟΙ. ὦ ξένοι, μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ 174
 σοὶ πιστεύσας καὶ μεταναστάς.
- ΧΟ. οὐ τοι μήποτε σ' ἐκ τῶνδ' ἐδράνων,
 ὦ γέρον, ἄκοντά τις ἄξει.
- ΟΙ. στρ. ἔτ' οὖν; [ἔτι προβῶ;] ΧΟ. ἐπίβαινε πόρσω. 178
 ΟΙ. ἔτι; ΧΟ. προβίβαζε, κούρα, 180
 πρόσσω· σὺ γὰρ αἰεῖς.
- ΑΝ. ἔπειο μάν, ἔπε' ὧδ' ἄμαυρῶ
 κῶλῳ, πάτερ, ᾧ σ' ἄγω. * *
 τόλμα ξείνος ἐπὶ ξείνης,
 ὦ τλᾶμον, ὃ τι καὶ πόλις 185
 τέτροφεν ἄφιλον ἀποστρυγεῖν
 καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι.
- ΟΙ. ἄγε νυν σύ με, παῖ,
 ἵν' ἂν εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες
 τὸ μὲν εἴποιμεν, τὸ δ' ἀκούσαμεν, 190
 καὶ μὴ χρεῖα πολεμῶμεν.
- ΧΟ. αὐτοῦ· μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου
 βήματος ἕξω πόδα κλίνης.
- ΟΙ. ἀντ. οὕτως; ΧΟ. ἄλις, ὥς ἀκούεις.
- ΟΙ. ἦ 'σθῶ; ΧΟ. λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου 195
 λαὸς βραχὺς ὀκλάσας.
- ΑΝ. πάτερ, ἐμὸν τόδ' ἐν ἡσυχίᾳ
 βάσει βάσιν ἄρμοσαι,
- ΟΙ. ἰὼ μοί μοι.
- ΑΝ. γεραῶν ἐς χέρα σῶμα σὸν 200

- ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων, ὥστ' εἰ φρονῶν
 ἔπρασσον, οὐδ' ἂν ὧδ' ἐγινόμην κακός ;
 νῦν δ' οὐδέν εἰδὼς ἰκόμην ἴν' ἰκόμην,
 ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον, εἰδότες ἀπωλλύμην.
 ἀνθ' ὧν ἰκνούμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς, ξένοι, 275
 ὥσπερ με κἀνεστήσαθ, ὧδε σώσατε,
 καὶ μὴ θεοὺς τιμῶντες εἶτα τοὺς θεοὺς
 μοίραις ποιείσθε μηδαμῶς· ἡγείσθε δὲ
 βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν,
 βλέπειν δὲ πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς, φυγὴν δὲ του 280
 μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν.
 ξὺν οἷς σὺ μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας
 ἔργοις Ἀθήνας ἀνοσίοις ὑπηρετῶν.
 ἀλλ' ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον,
 ῥύου με κάκφύλασσε· μηδὲ μου κάρα 285
 τὸ δυσπρόσοπτον εἰσορῶν ἀτιμάσῃς.
 ἦκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβῆς τε καὶ φέρον
 δησιν ἀστοῖς τοῖσδ'· ὅταν δ' ὁ κύριος
 παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμῶν,
 τότεῖς εἰσακούων πάντ' ἐπιστήσῃ· τὰ δὲ 290
 μεταξὺ τούτου μηδαμῶς γίγνου κακός.
- ΧΟ. ταρβεῖν μὲν, ὦ γεραιέ, τὰνθυμήματα
 πολλή' στ' ἀνάγκη τὰπὸ σοῦ· λόγοισι γὰρ
 οὐκ ὠνόμασται βραχέσι. τοὺς δὲ τῆσδε γῆς
 ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι. 295
- ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ κραίνων τῆσδε τῆς χώρας, ξένοι ;
- ΧΟ. πατρίων ἄσπυ γῆς ἔχει· σκοπὸς δὲ νιν,
 δὲς κἀμὲ δεῦρ' ἔπεμπευ, οἷχεται στελῶν.
- ΟΙ. ἦ καὶ δοκεῖτε τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν
 ἢ φροντίδ' ἔξειν αὐτὸν, ὥστ' ἐλθεῖν πέλας ; 300
- ΧΟ. καὶ κάρθ, ὅταν περ τοῦνομ' αἰσθῆται τὸ σόν.
- ΟΙ. τίς δ' ἔσθ' ὁ κείνῳ τοῦτο τοῦπος ἀγγελῶν ;
- ΧΟ. μακρὰ κέλευθος· πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔπη
 φιλεῖ πλανᾶσθαι, τῶν ἐκείνος αἴων,

- θάρσει, παρέσται. πολὺ γάρ, ὦ γέρον, τὸ σὸν
 ὄνομα δίκηει πάντας, ὥστε κεῖ βραδὺς
 εὐδαι, κλύων σου δεῦρ' ἀφίξεται ταχύς.
 ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὐτοῦ πόλει
 ἐμοὶ τε. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὐτῷ φίλος;
 ΑΝ. ὦ Ζεῦ, τί λέξω; ποῖ φρενῶν ἔλθω, πάτερ;
 ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Ἀντιγόνη; ΑΝ. γυναῖχ' ὄρῳ
 στείχουσιν ἡμῶν ἄσπον, Αἰτναίης ἐπὶ
 πώλου βεβῶσαν· κρατὶ δ' ἡλιοστερῆς
 κυνὴ πρόσωπα Θεσσαλὶς νῦν ἀμπέχει.
 τί φῶ;
 ἄρ' ἔστιν; ἄρ' οὐκ ἔστιν; ἡ γνώμη πλανᾷ;
 καὶ φημι κάποφημι κοῦκ ἔχω τί φῶ.
 τάλαινα,
 οὐκ ἔστιν ἄλλη. φαῖδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων
 σαίνει με προσστείχουσα· σημαίνει δ' ὅτι
 μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κára.
 ΟΙ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; ΑΝ. παῖδα σὴν, ἐμὴν δ' ὄρῳ
 ὁμαιμον· αὐτῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν.
 ΙΣΜΗΝΗ.
 ὦ δισσὰ πατρός καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ
 ἥδιστα προσφωνήμαθ', ὡς ὑμᾶς μολὶς
 εὐρουῖσα λύπη δεύτερον μολὶς βλέπω.
 ΟΙ. ὦ τέκνον, ἦκεις; ΙΣ. ὦ πάτερ, δύσμοιρ' ὄρῳ.
 ΟΙ. ὦ σπέρμ' ὁμαιμον. ΙΣ. ὦ δυσάθλια τροφαί.
 ΟΙ. τέκνον, πέφηνας; ΙΣ. οὐκ ἄνευ μόχθου γέ μοι.
 ΟΙ. πρόσψανσον, ὦ παῖ. ΙΣ. θιγγάνω δυοῖν ὁμοῦ.
 †ΟΙ. ἡ τῆσδε κάμου; ΙΣ. δυσμόρου δ' ἐμοῦ τρίτης.†
 ΟΙ. τέκνον, τί δ' ἤλθες; ΙΣ. σῇ, πάτερ, προμηθίᾳ.
 ΟΙ. πότερα πόθοισι; ΙΣ. καὶ λόγοις γ' αὐτάγγελος,
 ξὺν ᾧ περ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ.
 ΟΙ. οἱ δ' αὐτόμαίμοι ποῖ νεανίαι πονεῖν;
 ΙΣ. εἴσ' οὐπὲρ εἰσι· δεινὰ δ' ἐν κείνοις τὰ νῦν.
 ΟΙ. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις

305

310

315

320

325

330

335

φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς·
 ἐκεῖ γὰρ οἱ μὲν ἄρσενες κατὰ στέγας
 θακούσιν ἰστουργοῦντες, αἱ δὲ σύννομοι 340
 τᾶξω βίου τροφεία πορσύνουσ' αἰεί.
 σφῶν δ' ὦ τέκν', οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε,
 κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν ὥστε παρθένοι,
 σφῶ δ' ἀντ' ἐκείνων τὰμὰ δυστήνου κακὰ
 ὑπερπονεῖτον. ἡ μὲν ἐξ ὅτου νέας 345
 τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας,
 αἰὲ μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη,
 γερονταγωγεῖ, πολλὰ μὲν κατ' ἀγρίαν
 ὕλην ἄσιτος νηλίπους τ' ἄλωμένη,
 πολλοῖσι δ' ὄμβροισι ἡλίου τε καύμασι 350
 μοχθοῦσα τλήμων δευτέρ' ἡγεῖται τὰ τῆς
 οἴκοι διαίτης, εἰ πατήρ τροφήν ἔχοι.
 σὺ δ' ὦ τέκνον, πρόσθεν μὲν ἐξίκου πατρὶ
 μαντεῖ' ἄγουσα πάντα, Κασμείων λάθρα,
 ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος, φύλαξ τέ μου 355
 πιστὴ κατέστης, γῆς δ' ἐξηλαυνόμενην
 νῦν δ' αὖ τίς ἦκεῖς μῦθον, Ἰσμήνη, πατρὶ
 φέρουσα; τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος;
 ἦκεῖς γὰρ οὐ κενὴ γε, τοῦτ' ἐγὼ σαφῶς
 ἔξοιδα, μὴ οὐχὶ δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι. 360
 12. ἐγὼ τὰ μὲν παθήμαθ' ἄπαθον, πάτερ,
 ζητοῦσα τὴν σὴν ποῦ κατοικοῖς τροφήν,
 παρεῖς' ἐάσω. δις γὰρ οὐχὶ βούλομαι
 πονοῦσά τ' ἀλγεῖν καὶ λέγουσ' αὖτις πάλιν.
 ἃ δ' ἄμφι τοῖν σοῖν δυσμόροις παῖδων κακὰ 365
 νῦν ἐστι, ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα.
 πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρις Κρέοντί τε
 θρόνους ἐᾶσθαι μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν,
 λόγῳ σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθοράν,
 οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον· 370
 νῦν δ' ἐκ θεῶν του καὶ *ἀλειτηροῦ φρενὸς

- εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίῳιν ἔρις κακή,
 ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυρανικοῦ.
 χῶ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγὼς
 τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη θρόνων
 ἀποστερίσκει, κἀξελέηλακεν πάτρας. 375
 ὁ δ', ὥς καθ' ἡμᾶς ἔσθ' ὁ πληθύνων λόγος,
 τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγάς, προσλαμβάνει
 κῆδός τε καὶ κλονὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους,
 ὥς αὐτίκ' Ἄργος ἦ τὸ Καδμείων πέδον 380
 τιμῇ καθέξον, ἥ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν.
 ταῦτ' οὐκ ἀριθμὸς ἐστίν, ὦ πάτερ, λόγων,
 ἀλλ' ἔργα δεινὰ· τοὺς δὲ σοὺς ὅποι θεοὶ
 πόνους κατοικτιοῦσιν οὐκ ἔχω μαθεῖν.
 ΟΙ. ἤδη γὰρ ἔσχες ἑλπίδ' ὥς ἐμοῦ θεοὺς 385
 ὦραν τιν' ἔξειν, ὥστε σωθῆναι ποτε ;
 ΙΣ. ἔγωγε τοῖς νῦν γ', ὦ πάτερ, μαντεύμασιν.
 ΟΙ. ποίοισι τούτοις ; τί δὲ θεθέσπισται, τέκνον ;
 ΙΣ. σὲ τοῖς ἐκεῖ ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ
 θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν. 390
 ΟΙ. τίς δ' ἂν τοιοῦδ' [ὕπ'] ἀνδρὸς εὖ πράξειεν ἄν ;
 ΙΣ. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη.
 ΟΙ. ὅτ' οὐκέτ' εἰμί, τηνικαῦτ' ἄρ' εἴμ' ἀνὴρ ;
 ΙΣ. νῦν γὰρ θεοὶ σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὥλλυσαν.
 ΟΙ. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον δὲ νέος πέσῃ. 395
 ΙΣ. καὶ μὴν Κρέοντά γ' ἴσθι σοι τούτων χάριν
 ἧξοντα βαιοῦ κοῦχλ' μυρίου χρόνου.
 ΟΙ. ὅπως τί δράσῃ, θύγατερ ; ἐρμήνενέ μοι.
 ΙΣ. ὥς σ' ἄγχι γῆς στήσῃσι Καδμείας, ὅπως
 κρατῶσι μὲν σου, γῆς δὲ μὴ ἔμβαινης ὄρων. 400
 ΟΙ. ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύραισι κειμένου ;
 ΙΣ. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σοὺς βαρύς.
 ΟΙ. κἄνευ θεοῦ τις τοῦτ' ἂν γνώμῃ μάθοι.
 ΙΣ. τούτου χάριν τοίνυν σε προσθέσθαι πέλας
 χώρας θέλουσι, μηδ' ἔν' ἂν σαντοῦ κρατῆς. 405

- ΟΙ. ἦ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει ;
 ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐγὼ τοῦμφυλον αἱμά σ', ὦ πάτερ.
 ΟΙ. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσωσιν ποτέ.
 ΙΣ. ἔσται ποτ' ἄρα τοῦτο Καδμείους βάρος.
 ΟΙ. ποίας φανείσης, ὦ τέκνον, συναλλαγῆς ; 410
 ΙΣ. τῆς σῆς ὑπ' ὀργῆς, σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις.
 ΟΙ. ἂ δ' ἐννέπεις, κλύουσα τοῦ λέγεις, τέκνον ;
 ΙΣ. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἐστίας.
 ΟΙ. καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκῶς κυρεῖ ;
 ΙΣ. ὥς φασιν οἱ μολόντες εἰς Θήβης πέδον. 415
 ΟΙ. παίδων τις οὖν ἤκουσε τῶν ἐμῶν τάδε ;
 ΙΣ. ἄμφω γ' ὁμοίως, κἄξεπίστασθον καλῶς.
 ΟΙ. κἄθ' οἱ κάκιστοι τῶνδ' ἀκούσαντες πάρος
 τοῦμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα ;
 ΙΣ. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ. φέρω δ' ὅμως. 420
 ΟΙ. ἀλλ' οἱ θεοὶ σφί μῖτε τὴν πεπρωμένην
 ἔριν κατασβέσειαν, ἐν δ' ἐμοὶ τέλος
 αὐτοῖν γένοιτο τῆσδε τῆς μάχης πέρι,
 ἣς νῦν ἔχονται κάπαναιροῦνται δόρυ·
 ὥς οὔτ' ἂν δε νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 425
 μείνειεν, οὔτ' ἂν οὐξεληλυθὼς πάλιν
 ἔλθοι ποτ' αὖθις· οἳ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ
 οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον
 οὐκ ἔσχον οὐδ' ἤμυναν, ἀλλ' ἀνάστατος
 αὐτοῖν ἐπέμφθην κἄξεκηρύχθην φυγὰς. 430
 εἴποις ἂν ὥς θέλονται τοῦτ' ἐμοὶ τότε
 πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν.
 οὐ δῆτ', ἐπεὶ τοι τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν,
 ὀπηνίκ' ἔξει θυμός, ἥδιστον δέ μοι
 τὸ καθθανεῖν ἦν καὶ τὸ λευσθῆναι πέτροις, 435
 οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν·
 χρόνῳ δ', ὅτ' ἤδη πῶς ὁ μόχθος ἦν πέπων,
 καμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι
 μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων,

- τὸ τηνικ' ἤδη τοῦτο μὲν πόλις βία 440
 ἤλανέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον, οἱ δ' ἐπωφελεῖν,
 οἱ τοῦ πατρός, τῷ πατρὶ δυνάμενοι, τὸ δρᾶν
 οὐκ ἠθέλησαν, ἀλλ' ἔπους σμικροῦ χάριν
 φυγὰς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην αἰεί·
 ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοι, ὅσον φύσις 445
 δίδωσιν αἰταῖν, καὶ τροφὰς ἔχω βίου
 καὶ γῆς ἄδειαν καὶ γένους ἐπάρκεσιν·
 τῷ δ' ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἰλέσθην θρόνους
 καὶ σκῆπτρα κραίνειν καὶ τυραννεύειν χθονός.
 ἀλλ' οὐ τι μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου, 450
 οὔτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ
 ὀνησις ἦξει, τοῦτ' ἐγῴδα, τῆσδε τε
 μαντεῖ ἀκούων, συννοῶν τε τάξ' ἐμοῦ
 παλαίφαθ' ἅμοι Φοῖβος ἦνυσέν ποτε.
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα πεμπόντων ἐμοῦ 455
 μαστῆρα, κεῖ τις ἄλλος ἐν πόλει σθένει.
 ἐὰν γὰρ ὑμεῖς, ὦ ξένοι, θέλητέ μου
 πρὸς ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς
 ἀλκὴν ποιείσθαι, τῇδε μὲν πόλει μέγαν
 σωτῆρ' ἀρεῖσθε, τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς πόρους. 460
- XO. ἐπάξιός μὲν, Οἰδίπους, κατοικτίσαι,
 αὐτός τε παῖδές θ' αἶδ'. ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς
 σωτῆρα σπαντὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ,
 παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα.
- OI. ὦ φίλταθ', ὥς νυν πᾶν τελοῦντι προξένει. 465
- XO. θοῦ νυν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων, ἐφ' ἃς
 τὸ πρῶτον ἴκου καὶ κατέστηψας πέδον.
- OI. τρόποισι ποίοις; ὦ ξένοι, διδάσκετε.
- XO. πρῶτον μὲν ἱρὰς ἐξ ἀειρύτου χοᾶς
 κρήνης ἐνεγκοῦ, δι' ὁσίων χειρῶν θιγῶν. 470
- OI. ὅταν δὲ τοῦτο χεῦμ' ἀκήρατον λάβω;
- XO. κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὐχειρος τέχνη,
 ὧν κρατ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους.

- ΟΙ. θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν, ἢ ποίῳ τρύφῃ ;
 ΧΟ. οἷός *γε νεαρᾶς νεοτόκῃ μαλλῶ λαβῶν. 475
 ΟΙ. εἶεν· τὸ δ' ἔνθεν ποῖ τελευτῆσαί με χρή ;
 ΧΟ. χοᾶς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἔω.
 ΟΙ. ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς οἷς λέγεις χέω τάδε ;
 ΧΟ. τρισσάς γε πηγᾶς· τὸν τελευταῖον δ' ὀλον.
 ΟΙ. τοῦ τόνδε πλήσας θῶ ; δίδασκε καὶ τόδε. 480
 ΧΟ. ὕδατος, μελίσσης· μὴδὲ προσφέρειν μέθυ.
 ΟΙ. ὅταν δὲ τούτων γῇ μελάμφυλλος τύχη ;
 ΧΟ. τρὶς ἐννὲ αὐτῇ κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν
 τιθεῖς ἐλαίας τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς.
 ΟΙ. τούτων ἀκοῦσαι βούλομαι· μέγιστα γάρ. 485
 ΧΟ. ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας, ἐξ εὐμενῶν
 στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον
 αἰτοῦ σύ γ', αὐτὸς κεῖ τις ἄλλος ἀντὶ σοῦ,
 ἄπυστα φωνῶν μὴδὲ μηκύνων βοήν.
 ἔπειτ' ἀφέρειν ἀστροφος. καὶ ταῦτά σοι 490
 δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίῃν ἐγώ,
 ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν, ὦ ξέν', ἀμφὶ σοί.
 ΟΙ. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων ;
 ΑΝ. ἠκούσαμέν τε χῶ τι δεῖ πρόστασσε δρᾶν.
 ΟΙ. ἐμοὶ μὲν οὐκ ὁδωτά· λείπομαι γὰρ ἐν 495
 τῷ μὴ δύνασθαι μήθ' ὄρᾶν, θυοῖν κακοῖν
 σφῶν δ' ἀτέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε.
 ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι ἀντὶ μυρίων μίαν
 ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσας, ἣν εὐνοὺς παρῇ.
 ἀλλ' ἐν τάχει τι πράσσειτον· μόνον δέ με 500
 μὴ λείπετ'. οὐ γὰρ ἂν σθένει τοῦμὸν δέμας
 ἔρημον ἔρπειν οὐδ' ὑφηγητοῦ * γ' ἄνευ.
 ΙΣ. ἀλλ' εἰμ' ἐγὼ τελοῦσα· τὸν τόπον δ' ἵνα
 χρή 'σται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν.
 ΧΟ. τοῦκέθινε ἄλσους, ὦ ξένη, τοῦδ'. ἦν δέ του 505
 σπάνιν τιν' ἰσχυρῆς, ἔστ' ἔποικος, ὅς φράσει.
 ΙΣ. χωροῖμ' ἂν ἐς τόδ'· Ἀντιγόνη, σὺ δ' ἐνθάδε

- φύλασσε πατέρα τόνδε· τοῖς τεκούσι γὰρ
 οὐδ' εἰ πονῇ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν. 509
 ΧΟ. στρ.α. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακόν, ὦ ξείν',
 ἐπεγείρειν
 ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι
 ΟΙ. τί τοῦτο ;
 ΧΟ. τὰς δειλαίας ἀπόρου φανείσας
 ἀλγηδόνας, ᾧ ξυνέστας.
 ΟΙ. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοιξῆς 515
 τὰς σᾶς * ἃ πέπονθ' ἀναιδῆ.
 ΧΟ. τό τοι πολὺ καὶ μῆδαμὰ λήγον
 χρήζω, ξέν', ὀρθὸν ἄκουσ' ἀκοῦσαι.
 ΟΙ. ὦμοι.
 ΧΟ. στέρξον, ἱκετεύω.
 ΟΙ. φεῦ φεῦ.
 ΧΟ. πείθου· καγὼ γὰρ ὅσον σὺ προσχρήσεις. 520
 ΟΙ. ἀντ.α. ἤνεγκον κακότατ', ὦ ξένοι, ἤνεγκον ἔκων μὲν, θεὸς
 ἴστω,
 τούτων δ' αὐθαίρετον οὐδέν.
 ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί ;
 ΟΙ. κακᾶ μ' εὐνᾶ πόλις οὐδὲν ἱδρῖς 525
 γάμων ἐνέδυσεν ἄτα.
 ΧΟ. ἡ ματρόθεν, ὡς ἀκούω,
 δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω ;
 ΟΙ. ὦμοι, θάνατος μὲν τὰδ' ἀκούειν,
 ὦ ξείν'· αὐταὶ δὲ δὺ' ἐξ ἐμοῦ μὲν 530
 ΧΟ. πῶς φῆς ;
 ΟΙ. παῖδε, δύο δ' ἄτα
 ΧΟ. ὦ Ζεῦ.
 ΟΙ. ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδίνος.
 ΧΟ. στρ.β. σαί τ' ἄρ' εἴς' ἀπόγονοί τε καὶ
 ΟΙ. κοιναί γε πατρὸς ἀδελφεαί. 535
 ΧΟ. ἰώ. ΟΙ. ἰὼ δῆτα μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν.
 ΧΟ. ἔπαθες ΟΙ. ἔπαθον ἅλαστ' ἔχειν.

- ΧΟ. ἔρεξας ΟΙ. οὐκ ἔρεξα. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐδεξάμην
δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος 540
ἐπωφέλῃσα πόλεος ἐξελέσθαι.
- ΧΟ. ἀντ.β. *δύστανος, τί γάρ; ἔθου φόνον
ΟΙ. τί τοῦτο; τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν;
ΧΟ. πατρός; ΟΙ. παπαῖ, δευτέραν ἔπαισας, ἐπὶ νόσφ νόσον.
ΧΟ. ἔκανες ΟΙ. ἔκανον. ἔχει δέ μοι 545
ΧΟ. τί τοῦτο; ΟΙ. πρὸς δίκας τι. ΧΟ. τί γάρ; ΟΙ. ἐγὼ φράσω.
καὶ γὰρ *ἄναυς ἐφόνευσσα καὶ ὤλεσα·
νόμῳ δὲ καθαρός, αἰῶρις ἐς τόδ' ἦλθον.
- ΧΟ. καὶ μὴν ἄναξ ὃδ' ἡμῖν Αἰγέως γόνος
Θησεὺς κατ' ὁμφὴν σὴν *ἀποσταλεῖς πάρα. 550

ΘΗΣΕΥΣ.

- πολλῶν ἀκούων ἔν τε τῇ πάρας χρόνῳ
τὰς αἱματηρὰς ὁμμάτων διαφθορὰς
ἔγνωκά σ', ὧ παῖ Λαῖου, τανὺν θ' ὁδοῖς
ἐν ταῖσδ' ἀκούων μᾶλλον ἐξεπίσταμαι.
σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα 555
δηλοῦτον ἡμῖν ὤνθ' ὅς εἰ, καὶ σ' οἰκτίσας
θέλω 'περέσθαι, δύσμορ' Οἰδίπου, τίνα
πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων,
αὐτός τε χῆ σὴ δύσμορος παραστάτις.
δίδασκε· δευρὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις 560
λέξας ὁπαίας ἐξαφισταίμην ἐγὼ,
ὥς οἰδᾷ γ' αὐτὸς ὥς ἐπαιδεύθην ξένος,
ὥσπερ σύ, ὥς τις πλείστ' ἀνὴρ ἐπὶ ξένης
ἦθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῳ κάρᾳ,
ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδέν' ὄνθ', ὥσπερ σὺ νῦν, 565
ὑπεκτραποίμην μὴ οὐ συνεκσώζειν· ἐπεὶ
ἔξοιδ' ἀνὴρ ὦν χῶτι τῆς ἐς αὔριον
οὐδέν πλεόν μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας.
- ΟΙ. Θησεῦ, τὸ σὸν γενναῖον ἐν μικρῷ λόγῳ
παρῆκεν ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι.
σὺ γάρ μ' ὅς εἰμι, καὶ φ' ὅτου πατρὸς γεγώς 570

- καὶ γῆς ὅποίας ἤλθον, εἰρηκῶς κυρεῖς·
 ὥστ' ἐστί μοι τὸ λοιπὸν οὐδὲν ἄλλο πλην
 εἰπεῖν ἂν χρήζω, χῶ λόγος διέρχεται.
- ΘΗ. τοῦτ' αὐτὸ νῦν διδάσχ', ὅπως ἂν ἐκμάθω. 575
- ΟΙ. δώσω·ν ἰκάνω τοῦμόν ἄθλιον δέμας
 σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν· τὰ δὲ
 κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή.
- ΘΗ. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἦκειν φέρων ;
- ΟΙ. χρόνῳ μάθοις ἂν, οὐχὶ τῷ παρόντι που. 580
- ΘΗ. ποῖω γὰρ ἢ σὴ προσφορά δηλώσεται ;
- ΟΙ. ὅταν θάνω ἔγω καὶ σύ μου ταφεὺς γένη.
- ΘΗ. τὰ λοῖσθ' ἄρ' αἰτεῖ τοῦ βίου, τὰ δ' ἐν μέσῳ
 ἢ λῆστιν ἴσχεις ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ.
- ΟΙ. ἐνταῦθα γάρ μοι κείνα συγκομίζεται. 585
- ΘΗ. ἀλλ' ἐν βραχεὶ δὴ τήνδε μ' ἐξαίτεϊ χάριν.
- ΟΙ. ὅρα γε μὴν· οὐ μικρὸς, σῶχ, ἀγὼν ὄδε.
- ΘΗ. πότερα τὰ τῶν σῶν ἐγκόνων, ἢ μοῦ λέγεις ;
- ΟΙ. κείνοι κομίζειν κείσ' ἀναγκάζουσί με.
- ΘΗ. ἀλλ' εἰ θέλουν' ἂν γ', οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν. 590
- ΟΙ. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν.
- ΘΗ. ὦ μῶρε, θυμὸς δ' ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον.
- ΟΙ. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει, τανῦν δ' ἔα.
- ΘΗ. δίδασκ'. ἄνευ γνώμης γὰρ οὐ με χρὴ λέγειν.
- ΟΙ. πέπονθα, Θησεῦ, δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά. 595
- ΘΗ. ἢ τὴν παλαιὰν ξυμφορὰν γένους ἐρεῖς ;
- ΟΙ. οὐ δῆτ'. ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ.
- ΘΗ. τί γὰρ τὸ μείζον ἢ κατ' ἀνθρωπον νοσεῖς ;
- ΟΙ. οὕτως ἔχει μοι. γῆς ἐμῆς ἀπηγάθην
 πρὸς τῶν ἐμαντοῦ σπερμάτων· ἔστιν δέ μοι 600
 πάλιν κατελθεῖν μήποθ', ὥς πατροκτόνῳ.
- ΘΗ. πῶς δῆτά σ' ἂν πεμψαίθ', ὥστ' οἰκεῖν δίχα ;
- ΟΙ. τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάσει στόμα.
- ΘΗ. ποῖον πάθος δέισαντας ἐκ χρηστηρίων ;
- ΟΙ. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῇδε πληγῆναι χθονί. 605

- ΘΗ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τὰμὰ κάκεινων πικρά ;
- ΟΙ. ὦ φίλτατ' Αἰγέως παῖ, μόνις οὐ γίγνεται
 θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε,
 τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος.
 φθίνει μὲν ἰσχύς γῆς, φθίνει δὲ σώματος, 610
 θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία,
 καὶ πνεῦμα ταῦτόν οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν
 φίλοις βέβηκεν οὔτε πρὸς πόλιν πόλει.
 τοῖς μὲν γὰρ ἦδη, τοῖς δ' ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ
 τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται καθύς φῖλα. 615
 καὶ ταῖσι Θήβαις εἰ τανῦν εὐήμερεῖ
 καλῶς *τὸ πρὸς σέ, μυρίας ὁ μυρίος
 χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών,
 ἐν αἷς τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα
 δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου· 620
 ἴν' οὐμὸς εὐδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς
 ψυχρὸς ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται,
 εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεὺς χά' Διὸς Φοῖβος σαφές.
 ἀλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἡδὺ τὰκίνητ' ἔπη,
 ἔα μ' ἐν οἷσιν ἡρξάμην, τὸ σὸν μόνον 625
 πιστὸν φυλάσσω, κοῦ ποτ' Οἰδίπουν ἐρεῖς
 ἀχρεῖον οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων
 τῶν ἐνθάδ', εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με.
- ΧΟ. ἀναξ, πάλαι καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη
 γῇ τῇδ' ὅδ' ἀνὴρ ὥς τελῶν ἐφαίνετο. 630
- ΘΗ. τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλῃ
 τοιοῦδ', ὅτ' αὖ πρῶτον μὲν ἡ δορύξενος
 κοινὴ παρ' ἡμῶν αἰὲν ἔστιν ἔστια ;
 ἔπειτα δ' ἰκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος
 γῇ τῇδε κάμοι δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει. 635
 ἀγῶ σεβισθεὶς οὔ ποτ' ἐκβαλῶ χάριν
 τὴν τοῦδε, χώρα δ' ἔμπαλιν κατοικιῶ.
 εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν, σέ νιν
 τάξω φυλάσσειν· εἰ δ' ἐμοῦ στείχειν μέτα

- τόδ' ἡδύ, τούτων, Οἰδίπου, δίδωμί σοι
κρίναντι χρῆσθαι. τῇδε γὰρ ξυνοίσομαι. 640
- ΟΙ. ὦ Ζεῦ, διδοίης τοῖσι τοιούτοισιν εὖ.
ΘΗ. τί δῆτα χρήζεις; ἡ δόμους στείχειν ἐμούς;
ΟΙ. εἴ μοι θέμις γ' ἦν. ἀλλ' ὁ χῶρός ἐσθ' ὅδε,
ΘΗ. ἐν ᾧ τί πράξεις; οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι. 645
ΟΙ. ἐν ᾧ κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων.
ΘΗ. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς συνουσίας.
ΟΙ. εἰ σοί γ' ἄπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι.
ΘΗ. θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός· οὐ σε μὴ προδῶ.
ΟΙ. οὔτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ' ὡς κακὸν πιστώσομαι. 650
ΘΗ. οὐκ οὐν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις.
ΟΙ. πῶς οὖν ποιήσεις; ΘΗ. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει;
ΟΙ. ἤξουσιν ἄνδρες ΘΗ. ἀλλὰ τοῖσδ' ἔσται μέλον.
ΟΙ. ὅρα με λείπων ΘΗ. μὴ δίδασχ' ἃ χρή με δρᾶν.
ΟΙ. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη. ΘΗ. τοῦμόν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ. 655
ΟΙ. οὐκ οἴσθ' ἀπειλὰς ΘΗ. οἶδ' ἐγὼ σε μὴ τινα
ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα πρὸς βίαν ἐμοῦ.
πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη
θυμῷ κατηπειλησαν, ἀλλ' ὁ νοῦς ὅταν
αὐτοῦ γένηται, φρουῖδα τ' ἀπειλήματα. 660
κείνοις δ' ἴσως κελ' ῥεῖν' ἐπερρώσθη λέγειν
τῆς σῆς ἀγωγῆς, οἶδ' ἐγώ, φανήσεται
μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαιος οὐδὲ πλώσιμον,
θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε κἄνευ τῆς ἐμῆς
γνώμης ἐπαινῶ, Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε· 665
ὅμως δὲ κἀμοῦ μὴ παρόντος οἶδ' ὅτι
τοῦμόν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς.
- ΧΟ. στρ.α. εὐίππου, ξένε, τᾶσδε χώρας
ἴκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα,
τὸν ἀργῆτα Κολωνόν, ἔνθ'
ἃ λίγεια μινύρεται
θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδῶν
χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις,

- τὸν οἰνώπ' ἀνέχουσα κισσὸν
 καὶ τὰν ἄβατον θεοῦ 675
 φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον
 ἀνήμενόν τε πάντων
 χειμῶνων· ἔν' ὁ βακχιώτας
 αἰεὶ Διώνυσος ἐμβατεύει
 θεαῖαις ἀμφιπολῶν τιθήναις. 680
- ἀντ.α. θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας
 ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἡμαρ αἰεὶ
 νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν
 ἀρχαῖον στεφάνωμ', ὃ τε
 χρυσαυγῆς κρόκος· οὐδ' αὔπνοι 685
 κρῆναι μινύθουσιν
 Κηφισοῦ νομάδες ῥέεθρων,
 ἀλλ' αἰὲν ἐπ' ἤματι
 ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται
 ἀκηράτῳ σὺν ὄμβρῳ 690
 στερνούχου χθονός· οὐδὲ Μουσῶν
 χοροὶ νιν ἀπεστύγησαν, οὐδέ τ'
 ἅ χρυσάνιος Ἀφροδίτα.
- στρ.β. ἔστιν δ' οἶον ἐγὼ γὰς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω, 694
 οὐδ' ἐν τῇ μεγάλῃ Δωρίδι νάσῃ Πέλοπος πώποτε βλαστὸν
 φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτόποιον,
 ἐγχείων φόβημα δαΐων,
 ὃ τῇδε θάλλει μέγιστα χώρας, 700
 γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας·
 τὸ μὲν τις *οὐ, νεαρὸς οὔτε γῆρα
 σημαίνων, ἀλιώσει χερὶ πέρσας· ὁ γὰρ αἰὲν ὀρῶν κύκλος
 λεύσσει νιν Μορίου Διὸς 705
 χά γλαυκῶπις Ἀθήνα.
- ἀντ.β. ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τῇδε κράτιστον, 707
 δῶρον τοῦ μεγάλου δαίμονος, εἰπεῖν, . . αὐχμημα μέγιστον,
 εὐπιπον, εὐπωλον, εὐθάλασσον. 711
 ὃ παῖ Κρόνου, σὺ γάρ νιν εἰς

τόδ' εἶσας ἀβχημ', ἀναξ Ποσειδάν,
 ἵπποισιν τὸν ἀκεστήρα χαλινὸν
 πρῶταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαίς. 715
 ἃ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἄλῖα χερσὶ παραπτομένα πλάτα
 θρώσκει, τῶν ἑκατομπόδων
 Νηρήδων ἀκόλουθος.

- ΑΝ. ὦ πλείστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον, 720
 νῦν σοὶ τὰ λαμπρὰ ταῦτα δὴ φαίνειν ἔπη.
 ΟΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ, καινόν; ΑΝ. ὕσσον ἔρχεται
 Κρέων ὃδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν, πάτερ.
 ΟΙ. ὦ φίλτατοι γέροντες, ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ
 φαίνονται ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας. 725
 ΧΟ. θάρσει, παρέσται· καὶ γὰρ εἰ γέρων κυρῶ,
 τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες,
 ὁρῶ τιν' ὑμᾶς ὁμμάτων εἰληφύτας
 φόβον νεώρη τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου, 730
 δν μήτ' ὀκνεῖτε μήτ' ἀφῆτ' ἔπος κακόν.
 ἦκω γὰρ οὐχ ὥς δρᾶν τι βουλευθείς, ἐπεὶ
 γέρων μὲν εἰμι, πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι
 σθένουσιν ἦκων, εἴ τιν' Ἑλλάδος, μέγα.
 ἀλλ' ἄνδρα τόνδε τηλικόνδ' ἀπεστάλην 735
 πείσων ἔπεσθαι πρὸς τὸ Καδμείων πέδον,
 οὐκ ἐξ ἐνὸς στεῖλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὑπο
 πάντων κελευσθείς, οὐνεχ' ἦκέ μοι γένει
 τὰ τοῦδε πενθεῖν πῆματ' εἰς πλείστον πόλεως.
 ἀλλ', ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους, κλύων ἐμοῦ 740
 ἰκοῦ πρὸς οἶκους. πᾶς σε Καδμείων λεῶς
 καλεῖ δικαίως, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐγώ,
 ὄσφυερ, εἰ μὴ πλείστον ἀνθρώπων ἔφυν
 κάκιστος, ἀλγῶ τοῖσι σοῖς κακοῖς, γέρον,
 ὁρῶν σε τὸν δύστηνον ὄντα μὲν ξένον, 745
 αἰεὶ δ' ἀλήτην καπὶ προσπόλου μῆς

- βιοστερῇ χωροῦντα, τὴν ἐγὼ τάλας
οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν
ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἦδε δύσμορος,
ἀεὶ σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα 750
πτωχῷ διαίτη, τηλικούτος, οὐ γάμων
ἔμπειρος, ἀλλὰ τοῦπιόντος ἀρπάσαι.
ἄρ' ἄθλιον τοῦνεϊδος, ὦ τάλας ἐγώ,
ὠνείδισ' ἐς σέ καμὲ καὶ τὸ πᾶν γένος;
ἀλλ' οὐ γὰρ ἔστι τὰμφανῇ κρύπτειν, σύ νυν 755
πρὸς θεῶν πατρῶων, Οἰδίπους, πεισθεὶς ἐμοὶ
κρύψον, θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν
τοὺς σοὺς πατρῶους, τήνδε τὴν πόλιν φίλως
εἰπῶν, ἐπαξία γάρ· ἡ δ' οἴκοι πλέον
δίκη σέβοιτ' ἄν, οὔσα σὴ πάλαι τροφός. 760
- ΟΙ. ὦ πάντα τολμῶν καπὸ παντὸς ἂν φέρων
λόγου δικαίου μηχανήμα ποικίλον,
τί ταῦτα πειρᾷ καμὲ δεῦτερον θέλεις
ελεῖν, ἐν οἷς μάλιστα' ἂν ἀλγοίην ἀλούς;
πρόσθεν τε γάρ με τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς 765
νοσοῦνθ', ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός,
οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν,
ἀλλ' ἥνίκ' ἦδη μεστὸς ἦ θυμούμενος,
καὶ τοὺν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ,
τότ' ἐξεῶθεις κᾶξέβαλλες, οὐδέ σοι 770
τὸ συγγενὲς τοῦτ' οὐδαμῶς τότ' ἦν φίλον·
νῦν τ' αὖθις ἥνικ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι
ξυνοῦσαν εὖνουν τήνδε καὶ γένος τὸ πᾶν,
πειρᾷ μετασπᾶν, σκληρὰ μαλθακῶς λέγων.
καίτοι τίς αὕτη τέρψις, ἄκοντας φιλεῖν; 775
ὥσπερ τις εἰ σοὶ λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν
μηδὲν διδοίη μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι,
πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὦν χρήζεις, τότε
δωροῖθ', ὅτ' οὐδὲν ἢ χάρις χάριν φέροι·
ἄρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχους; 780

- τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί,
 λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά.
 φράσω δὲ καὶ τοῖσδ', ὥς σε δηλώσω κακόν.
 ἦκεις ἔμ' ἄξων, οὐχ ἔν' ἐς δόμους ἄγης,
 ἀλλ' ὥς πάραυλον οἰκίσσης, πόλις δέ σοι
 785
 κακῶν ἄνατος τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός.
 οὐκ ἔστι σοι ταῦτ', ἀλλὰ σοι τὰδ' ἔστ', ἐκεῖ
 χώρας ἀλάστωρ οὐμός ἐνναίωιν αἰεί·
 ἔστιν δὲ παισὶ τοῖς ἐμοῖσι τῆς ἐμῆς
 790
 χθονός λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον.
 ἄρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ ;
 πολλῶ γ', ὅσῳ περ ἐκ σαφεστέρων κλύω,
 Φοῖβον τε καὶ τοῦ Ζηνός, ὃς κείνου πατήρ.
 τὸ σὸν δ' ἀφίκται δευρ' ὑπόβλητον στόμα,
 πολλὴν ἔχον στόμωσιν· ἐν δὲ τῷ λέγειν
 795
 κακ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια.
 ἀλλ' οἶδα γάρ σε ταῦτα μὴ πείθων, ἴθι·
 ἡμᾶς δ' ἔα ζῆν ἐνθάδ'· οὐ γὰρ ἂν κακῶς
 οὐδ' ὧδ' ἔχοντες ζῶμεν, εἰ τερποίμεθα.
- KP. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' ἐς τὰ σὰ
 800
 ἢ σ' εἰς τὰ σαντοῦ μάλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ ;
- OI. ἐμοὶ μὲν ἐσθ' ἡδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ
 πείθειν οἶός τ' εἰ μήτε τούσδε τοὺς πέλας.
- KP. ὦ δύσμορ', οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ
 805
 φρένας ποτ', ἀλλὰ λῦμα τῷ γήραϊ τρέφει ;
- OI. γλώσση σὺ δεινός· ἄνδρα δ' οὐδέν' οἶδ' ἐγὼ
 δίκαιον, ὅστις ἐξ ἅπαντος εὖ λέγει.
- KP. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια.
- OI. ὥς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις.
- KP. οὐ δὴθ' ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα.
 810
- OI. ἅπελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε, μηδέ με
 φύλασσο' ἐφορμῶν ἐνθα χρὴ ναίειν ἐμέ.
- KP. μαρτύρομαι τούσδ', οὐ σέ· πρὸς δὲ τοὺς φίλους
 οἷ' ἀνταμείβει ρήματ', ἣν σ' ἔλω ποτέ, —

- ΟΙ. τίς δ' ἄν με τῶνδε συμμάχων ἔλοι βία ; 815
 ΚΡ. ἦ μὴν σὺ κἄνευ τῶνδε λυπηθεὶς ἔτει.
 ΟΙ. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις ;
 ΚΡ. παῖδιν δυοῖν σοι τὴν μὲν ἀρτίως ἐγὼ
 ξυναρπάσας ἔπεμψα, τὴν δ' ἄξω τάχα.
 ΟΙ. οἴμοι. ΚΡ. τάχ' ἔξεις μᾶλλον οἰμῶζειν τάδε. 820
 ΟΙ. τὴν παῖδ' ἔχεις μου ; ΚΡ. τήνδε γ' οὐ μακροῦ χρόνου.
 ΟΙ. ἰὼ ξένοι, τί δράσετ' ; ἡ προσώσσετε,
 κοῦκ ἐξελάτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός ;
 ΧΟ. χώρει, ξέν', ἔξω θᾶσσον· οὔτε γὰρ τὰ νῦν
 δίκαια πρᾶσσεις οὔθ' ἂ πρόσθεν εἵργασαι. 825
 ΚΡ. ἱμῶν ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν
 ἄκουσαν, εἰ θέλουσα μὴ πορεύεται.
 ΑΝ. οἴμοι τάλαινα, ποῖ φύγω ; ποίαν λάβω
 θεῶν ἄρξιν ἢ βροτῶν ; ΧΟ. τί δρᾷς, ξένε ;
 ΚΡ. οὐχ ἄψομαι τοῦδ' ἀνδρός, ἀλλὰ τῆς ἐμῆς. 830
 ΟΙ. ὦ γῆς ἀνακτες. ΧΟ. ὦ ξέν', οὐ δίκαια δρᾷς.
 ΚΡ. δίκαια. ΧΟ. πῶς δίκαια ; ΚΡ. τοὺς ἐμούς ἄγω.
 ΟΙ. στρ. ἰὼ πόλις.
 ΧΟ. τί δρᾷς, ὦ ξέν' ; οὐκ ἀφήσεις ; τάχ' εἰς βάσανον εἰ χερῶν.
 ΚΡ. εἵργου. ΧΟ. σοῦ μὲν σὺ, τάδε γε μωμένου. 836
 ΚΡ. πόλει μαχεῖ γάρ, εἴ τι πημανεῖς ἐμέ.
 ΟΙ. οὐκ ἠγόρευον ταῦτ' ἐγώ ; ΧΟ. μέθες χεροῖν
 τὴν παῖδα θᾶσσον. ΚΡ. μὴ' πιτασ' ἂ μὴ κρατεῖς.
 ΧΟ. χαλᾶν λέγω σοι. ΚΡ. σὺ γὰρ ἔγωγ' ὁδοιπορεῖν. 840
 ΧΟ. προβᾶθ' ὦδε, βᾶτε βᾶτ', ἔντοποι.
 πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει.
 προβᾶθ' ὦδέ μοι.
 ΑΝ. ἀφέλκομαι δύστηνος, ὦ ξένοι ξένοι.
 ΟΙ. ποῦ, τέκνον, εἴ μοι ; ΑΝ. πρὸς βίαν πορεύομαι. 845
 ΟΙ. ὄρεξον, ὦ παῖ, χείρας. ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν σθένω.
 ΚΡ. οὐκ ἄξειθ' ὑμεῖς ; ΟΙ. ὦ τάλας ἐγὼ, τάλας.
 ΚΡ. οὐκουν ποτ' ἐκ τούτοις γε μὴ σκῆπτρον ἔτι
 ὁδοιπορήσεις· ἀλλ' ἐπεὶ νικᾶν θέλεις

- πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, ὑφ' ὧν ἐγὼ
ταχθεὶς τάδ' ἔρδω, καὶ τύραννος ὧν ὅμως,
νίκα. χρόνῳ γάρ, οἷδ' ἐγὼ, γνώσει τάδε,
ὁθύνεκε' αὐτὸς αὐτὸν οὔτε νῦν καλὰ
δραῖς οὔτε πρόσθεν εἰργάσω βίᾳ φίλων,
ὀργῇ χάριν δούς, ἥ σ' αἰὲ λυμαίνεται. 850
- ΧΟ. ἐπίσχεσ αὐτοῦ, ξεῖνε. ΚΡ. μὴ ψαύειν λέγω.
ΧΟ. οὔτοι σ' ἀφήσω, τῶνδ' ἐγὼ ἑστερημένος.
ΚΡ. καὶ μείζον ἄρα ρύσιον πόλει τάχα
θήσεις· ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταῦται μόναι.
ΧΟ. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; ΚΡ. τόνδ' ἀπάξομαι λαβών. 855
- ΧΟ. δεινὸν λέγεις. ΚΡ. ὥς τοῦτο νῦν πεπράξεται,
ἦν μὴ μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθη.
ΟΙ. ὦ φθέγμ' ἀναιδές, ἥ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ;
ΚΡ. αὐδῶ σιωπᾶν. ΟΙ. μὴ γὰρ αἶδε δαίμονες
θεῖον μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι,
ὅς μ', ὦ κάκιστε, ψιλὸν ὅμμ' ἀποσπάσας
πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ.
τοιγὰρ σέ *γ', αὐτὸν καὶ γένος τὸ σὺν, θεῶν
ὁ πάντα λεύσσω· Ἥλιος δοίη βίον
τοιούτον οἷον καμὲ γηράναι ποτέ. 860
- ΚΡ. ὁρᾶτε ταῦτα, τῆσδε γῆς ἐγχώριοι;
ΟΙ. ὀρώσι καμὲ καὶ σέ, καὶ φρονοῦσ' ὅτι
ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασιν σ' ἀμύνομαι.
ΚΡ. οὔτοι καθέξω θυμόν, ἀλλ' ἄξω βίᾳ
κεῖ μουνός εἰμι τόνδε καὶ χρόνῳ βραδύς. 865
- ΟΙ. ἀντ. ἰὼ τάλας.
ΧΟ. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου, ξέν', εἰ τάδε δοκεῖς τελεῖν.
ΚΡ. δοκῶ. ΧΟ. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νεμῶ πόλιν.
ΚΡ. τοῖς τοι δίκαιοις χῶ βραχὺς νικᾷ μέγαν. 870
- ΟΙ. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται; ΧΟ. τά γ' οὐ τελεί-
— — — — — ΚΡ. Ζεὺς *γ' ἂν εἰδείη, σὺ δ' οὔ.
ΧΟ. ἄρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; ΚΡ. ὕβρις, ἀλλ' ἀνεκτέα.
ΧΟ. ἰὼ πᾶς λεώς, ἰὼ γὰς πρόμοι,

μολετε σὺν τάχει, μολετ'· ἐπεὶ πέραν
περῶσιν * γε δῆ. 885

ΘΗ. τίς ποθ' ἢ βοή; τί τοῦργον; ἐκ τίνος φόβου ποτὲ
βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετ' ἐναλίφ θεῶ
τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ; λέξαθ', ὥς εἰδῶ τὸ πᾶν,
οὐ χάριν δεῦρ' ἤξα θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν πυδός. 890

ΟΙ. ὦ φίλτατ', ἔγνω γὰρ τὸ προσφώνημά σου,
πέπονθα δεινὰ τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως.

ΘΗ. τὰ ποῖα ταῦτα, τίς δ' οὐ πημήνας; λέγε.

ΟΙ. Κρέων δδ', δν δέδορκας, οἷχεται τέκνων
ἀποσπάσας μου τὴν μόνην ξυνωρίδα. 895

ΘΗ. πῶς εἶπας; ΟΙ. οἶά περ πέπονθ' ἀκήκοας.

ΘΗ. οὐκουν τις ὥς τάχιστα προσπόλων μολῶν
πρὸς τούσδε βωμοὺς πάντ' ἀναγκάσει λεῶν
ἄνιππον ἱππότην τε θυμάτων ἄπο
σπεύδειν ἀπὸ ρύτῃρος, ἔνθα δίστομοι 900

μάλιστα συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί,
ὥς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι, γέλως δ' ἐγὼ
ξένη γένωμαι τῷδε, χειρωθεὶς βία.

ἴθ', ὥς ἄνωγα, σὺν τάχει. τοῦτον δ' ἐγώ,
εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἦκον, ἦς ὁδ' ἄξιος, 905

ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἂν ἐξ ἐμῆς χερός·
νῦν δ' ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων,

τούτοισι κοῦκ ἄλλοισιν ἀρμοσθήσεται.
οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῇσδε τῆς χώρας, πρὶν ἂν 910

κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσης ἄγων·
ἐπεὶ δέδρακας οὗτ' ἐμοῦ καταξίως
οὐθ' ὧν πέφυκας αὐτὸς οὔτε σῆς χθονός,

ὅστις δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν
κᾶνε νόμου κραίνουσιν οὐδέν, εἴτ' ἀφείς 915

τὰ τῇσδε τῆς γῆς κύρι' ὧδ' ἐπεισπεσὼν
ἄγεις θ' ἂ χρήσεις καὶ παρίστασαι βία·
καί μοι πόλιν κέανδρον ἢ δοῦλην τινὰ
ἔδοξας εἶναι, κᾶμ' ἴσον τῷ μηδενί.

- καίτοι σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν
οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν, 520
οὐδ' ἂν σ' ἐπαιέσειαν, εἰ πυθοίατο
συλῶντα τὰμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν, βίᾳ
ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτῆρια.
οὐκουν ἐγὼ γ' ἂν σῆς ἐπεμβαίνων χθονός,
οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα, 925
ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος, ὅστις ἦν, χθονός
οὐθ' εἶλκον οὐτ' ἂν ἦγον, ἀλλ' ἡπιστάμην
ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διατᾶσθαι χρεῶν
σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὔσαν αἰσχύνεις πόλιν
τὴν αὐτὸς αὐτοῦ, καὶ σ' ὁ πληθύων χρόνος 930
γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν.
εἶπον μὲν οὖν καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δὲ νῦν,
τὰς παῖδας ὡς τάχιστα δεῦρ' ἄγειν τινά,
εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις
εἶναι βίᾳ τε κοῦχ ἐκόν· καὶ ταυτὰ σοι 935
τῷ νῷ θ' ὁμοίως ἀπὸ τῆς γλώσσης λέγων.
ΧΟ. ὁρᾷς ἴν' ἦκεις, ὦ ξέν'; ὡς ἀφ' ὧν μὲν εἴ
φαίνει δίκαιος, δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά.
ΚΡ. ἐγὼ οὐτ' ἀνάνδρον τήνδε τὴν πόλιν λέγων,
ὦ τέκνον Αἰγέως, οὐτ' ἄβουλον, ὡς σὺ φῆς, 940
τοῦργον τόδ' ἐξέπραξα, γινώσκων δ' ὅτι
οὐδεὶς ποτ' αὐτοὺς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι
ζῆλος ξυναίμων, ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ.
ἦδη δ' ὁθούνεκ' ἄνδρα καὶ πατροκτόνον
κἔναγνον οὐ δεξοίατ', οὐδ' ὅτῳ γάμοι 945
ξυνόντες εὐρέθησαν ἀνόσιοι τέκνων.
τοιούτων αὐτοῖς Ἄρεος εὐβουλον πάγον
ἐγὼ ξυνῆδη χθόνιον ὄνθ', ὅς οὐκ ἐᾷ
τοιούσδ' ἀλίγας τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει·
ᾧ πίστιν ἴσχω τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν. 950
καὶ ταῦτ' ἂν οὐκ ἔπρασσον, εἰ μὴ μοι πικρὰς
αὐτῷ τ' ἀρὰς ἥρῃτο καὶ τῷμῳ γένει·

- ἀνθ' ὧν πεπονθῶς ἤξιουν τάδ' ἀντιδρᾶν.
 θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆράς ἐστιν ἄλλο πλὴν
 θανεῖν· θανόντων δ' οὐδὲν ἄλγος ἄπτεται. 955
 πρὸς ταῦτα πράξεις οἷον ἂν θέλῃς· ἐπεὶ
 ἐρημία με, καὶ δίκαι' ὅμως λέγω,
 σμικρὸν τίθησι· πρὸς δὲ τὰς πράξεις ὅμως,
 καὶ τηλικόσδ' ὧν, ἀντιδρᾶν πειράσομαι.
- ΟΙ. ὦ λῆμ' ἀναιδές, τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς, 960
 πότερον ἐμοῦ γέροντος, ἢ σαυτοῦ, τόδε ;
 ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ συμφορὰς
 τοῦ σοῦ διῆκας στόματος, ἃς ἐγὼ τάλας
 ἤνεγκον ἄκων· θεοῖς γὰρ ἦν οὕτω φίλον,
 τάχ' ἂν τι μνηνίσουσιν εἰς γένος πάλαι. 965
 ἐπεὶ καθ' αὐτόν γ' οὐκ ἂν ἐξεύροις ἐμοὶ
 ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδὲν ἀνθ' ὅτου
 τάδ' εἰς ἐμὰντὸν τοὺς ἐμούς θ' ἡμάρτανον.
 ἐπεὶ δίδαξον, εἴ τι θέσφατον πατρὶ
 χρησμοῖσιν ἰκνεῖθ' ὥστε πρὸς παίδων θανεῖν, 970
 πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίξοις ἐμοί,
 ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίου πατρός,
 οὐ μητρὸς εἶχον, ἀλλ' ἀγέννητος τότε ἦ ;
 εἰ δ' αὖ φανείς δύστηνος, ὥς ἐγὼ 'φάνην,
 ἐς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον, 975
 μῆδὲν ξυνεῖς ὧν ἔδρων εἰς οὓς τ' ἔδρων,
 πῶς *δᾶν τό γ' ἄκον πρῶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις ;
 μητρὸς δέ, τλῆμον, οὐκ ἐπαισχύνει γάμους
 οὐσῃς ὁμαίμου σῆς μ' ἀναγκάζων λέγειν
 οἴους ἐρῶ τάχ'· οὐ γὰρ οὖν σιγήσομαι, 980
 σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα.
 ἔτικτε γὰρ μ' ἔτικτεν, ὦμοι μοι κακῶν,
 οὐκ εἰδὼτ' οὐκ εἰδυῖα, καὶ τεκοῦσά με
 αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι.
 ἀλλ' ἐν γὰρ οὖν ἔξοιδα, σέ μὲν ἐκόντ' ἐμὲ 985
 κείνην τε ταῦτα δυστομείν· ἐγὼ δέ νιν

- ἴκων ἔγημα, φθέγγομαι τ' ἄκων τάδε.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς
 γάμοισιν οὐθ' οὐς αἰὲν ἐμφορεῖς σύ μοι
 φόνους πατρώους ἐξονειδίζων πικρῶς. 990
 ἐν γὰρ μ' ἄμειψαι μῦνον ὦν σ' ἀνιστορῶ.
 εἴ τίς σε τὸν δίκαιον αὐτίκ' ἐνθάδε
 κτεῖνοι παραστάς, πότερα πυνθάνοι' ἂν εἰ
 πατήρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνος ἂν εὐθέως ;
 δοκῶ μέν, εἵπερ ζῆν φιλεῖς, τὸν αἴτιον 995
 τίνος ἦν, οὐδὲ τοῦνδικον περιβλέποισ.
 τοιαῦτα μέντοι καὶ τὸς εἰσέβην κακά,
 θεῶν ἀγόντων· οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς
 ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοί.
 σὺ δ', εἴ γὰρ οὐ δίκαιος, ἀλλ' ἅπαν καλὸν 1000
 λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄρρητόν τ' ἔπος,
 τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον.
 καί σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν,
 καὶ τὰς Ἀθήνας, ὥς κατῴκηται καλῶς·
 καὶ ὧδ' ἐπαυνῶν πολλὰ τοῦδ' ἐκλανθάνει, 1005
 ὁθύνεκε' εἴ τις γῇ θεοὺς ἐπίσταται
 τιμαῖς σεβίζειν, ἥδε τοῦθ' ὑπερφέρει,
 ἀφ' ἧς σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμὲ
 αὐτόν τ' ἐχειροῦ τὰς κόρας τ' οἴχει λαβῶν.
 ἂνθ' ὦν ἐγὼ νῦν τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ 1010
 καλῶν ἰκνούμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς
 ἐλθεῖν ἀρωγὸς ξυμμάχους θ', ἵν' ἐκμάθῃς
 οἶων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις.
- ΧΟ. ὁ ξείνος, ὄναξ, χρηστός· αἱ δὲ συμφοραὶ
 αὐτοῦ πανώλεις, ἄξια δ' ἀμυναθεῖν. 1015
- ΘΗ. ἄλις λόγων· ὥς οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι
 σπεύδουσιν, ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν.
- ΚΡ. τί δῆτ' ἀμαυρῶ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν ;
- ΘΗ. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ, πομπὸν δέ με
 χωρεῖν, ἵν', εἰ μὲν ἐν τόποισι τοῖσδ' ἔχεις 1020

- τὰς παῖδας ἡμῶν, αὐτὸς ἐκδείξης ἐμοί·
 εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν, οὐδὲν δεῖ πονεῖν
 αἰλλοὶ γὰρ οἱ σπεύδοντες, οὓς οὐ μὴ ποτε
 χάρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύξωνται θεοῖς.
 ἀλλ' ἐξυφηγοῦ· γινῶθι δ' ὥς ἔχων ἔχει 1025
 καὶ σ' εἴλε θηρώνθ' ἡ τύχη· τὰ γὰρ δόλφ
 τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται.
 κοῦκ ἄλλον ἔξεις εἰς τόδ'· ὥς ἔξοιδά σε
 οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσὴνδ' ὕβριν
 ἤκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τανῦν, 1030
 ἀλλ' ἔσθ' ὅτφ σὺ πιστὸς ὦν ἔδρας τάδε.
 ἃ δεῖ μ' ἀθρήσαι, μὴδὲ τήνδε τὴν πόλιν
 ἐνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν.
 νοεῖς τι τούτων, ἡ μάτην τὰ νῦν τέ σοι
 δοκεῖ λελέχθαι χῶτε ταῦτ' ἐμῆχανῶ ; 1035
- ΚΡ. οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὦν ἐρεῖς ἐμοί·
 οἴκοι δὲ χῆμεις εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποιεῖν.
- ΘΗ. χωρῶν ἀπειλεῖ νυν· σὺ δ' ἡμῖν, Οἰδίπους,
 ἔκηλος αὐτοῦ μίμνε, πιστωθεὶς ὅτι,
 ἦν μὴ θάνω ἔγω πρόσθεν, οὐχὶ παύσομαι 1040
 πρὶν ἂν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων.
- ΟΙ. ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενναίου χάριν
 καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθείας.
- ΧΟ. στρ.α. εἷην ὅθι δαΐων
 ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαῖ
 τὸν χαλκοβόαν Ἄρη
 μίξουσιν, ἡ πρὸς Πυθίαις,
 ἡ λαμπάσιν ἀκταῖς,
 οὐ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη 1045
 θνατοῖσιν, ὦν καὶ χρυσέα
 κλῆς ἐπὶ γλώσσῃ βέβακε
 προσπόλων Εὐμολπιδᾶν·
 ἐνθ' οἶμαι τὸν ἐγρεμάχαν
 Θησέα καὶ τὰς διστολούς 1055

- ἀδμητᾶς ἀδελφὰς
 αὐτάρκει τάχ' ἐμίξειν βοῶ
 τούσδ' ἀνὰ χώρους·
 ἀντ.α. ἥ που τὸν ἐφέσπερον
 πέτρας νιφάδος πελώσ' 1060
 Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ,
 πώλοισιν, ἥ ῥιμφοαρμάτοις
 φεύγοντες ἀμίλλαις.
 ἰλῶσεται· δεινὸς δ' προσχώρων Ἄρης, 1065
 δεινὰ δὲ Θησιδᾶν ἀκμά.
 πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός,
 πᾶσα δ' ὀρμάται κατ' ἀμ-
 πυκτήρια φάλαρα πώλων
 ἄμβασις, οἱ τὰν ἱππίαν 1070
 τιμῶσιν Ἀθάναν
 καὶ τὸν πόντιον γαῖόχορον
 ῥέας φίλον νιόν.
 στρ.β. ἔρδουσιν, ἥ μέλλουσιν; ὥς 1074
 προμνᾶταί τί μοι
 γνώμα τάχ' ἀνδῶσειν
 τὰν δεινὰ τλᾶσαν, δεινὰ δ' εὐρούσαν πρὸς αἰθαίμων πάθη.
 τελεῖ τελεῖ Ζεὺς τι κατ' ὄμαρ·
 μάντις εἴμ' ἐσθλῶν ἀγώνων. 1080
 εἴθ' ἀελλαία ταχύρρωστος πελειᾶς
 αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων
 θεωρήσασα τοῦμὸν ὄμμα.
 ἀντ.β. ἰὼ Ζεῦ, πάνταρχε θεῶν, 1085
 * παντόπτας, πόροις
 γᾶς τᾶσδε δαμούχοις
 σθένει ῥῖνικεῖω τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον,
 σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα. 1090
 καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω
 καὶ κασιγνήταν πυκνοστίκτων ὁπαδὸν
 ὠκυπόδων ἐλάφων στέργῳ διπλᾶς ἀρωγὰς

- μολεῖν γὰ τῇδε καὶ πολίταις. 1095
 ὦ ξεῖν' ἀλήτα, τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς
 ὡς ψευδόμαντις· τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ
 τάσδ', ἄσπον αὖθις ὧδε προσπολουμένας.
- ΟΙ. ποῦ ποῦ; τί φῆς; πῶς εἶπας; ΑΝ. ὦ πάτερ πάτερ,
 τίς ἂν θεῶν σοι τόνδ' ἄριστον ἄνδρ' ἰδεῖν 1100
 δοίη, τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι;
- ΟΙ. ὦ τέκνον, ἡ πάρεστον; ΑΝ. αἶδε γὰρ χέρες
 Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὑπαόνων.
- ΟΙ. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί, καὶ τὸ μηδαμὰ
 ἐλπισθὲν ἤξειν σῶμα βαστάσαι δότε. 1105
- ΑΝ. αἰτεῖς ἂ τεύξει· σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις.
- ΟΙ. ποῦ δῆτα, ποῦ ὅστων; ΑΝ. αἰδ' ὁμοῦ πελάζομεν.
- ΟΙ. ὦ φίλτατ' ἔρνη. ΑΝ. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον.
- ΟΙ. ὦ σκῆπτρα φωτός. ΑΝ. δυσμόρου γε δύσμορα.
- ΟΙ. ἔχω τὰ φίλτατ', οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος 1110
 θανὼν ἂν εἶην σφῶν παρεστώσαιν ἐμοί.
 ἐρείσας, ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον
 *ἐμφύντε τῷ φύσαντι, κἀναπαύσεται
 τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου.
 καὶ μοι τὰ πραχθέντ' εἶπαθ' ὡς βράχιστ', ἐπεὶ 1115
 ταῖς τηλικαῖσδε σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος.
- ΑΝ. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας· τοῦδε χρὴ κλύειν, πάτερ,
 καὶ σοί τε τοῦργον *τοῦτ' *ἐμοί τ' ἔσται βραχύ.
- ΟΙ. ὦ ξεῖνε, μὴ θαύμαζε, πρὸς τὸ λιπαρὲς
 τέκν' εἰ φανέντ' ἀελπτα μηκύνω λόγον. 1120
 ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε τὴν ἐς τάσδε μοι
 τέρψιν παρ' ἄλλου μηθενὸς πεφασμένην.
 σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας, οὐκ ἄλλος βροτῶν.
 καὶ σοι θεοὶ πόροιν ὡς ἐγὼ θέλω,
 αὐτῷ τε καὶ γῇ τῇδ'. ἐπεὶ τό γ' εὖσεβὲς 1125
 μόνοις παρ' ὑμῖν εὖρον ἀνθρώπων ἐγὼ
 καὶ τοῦπικεῖς καὶ τὸ μὴ ψευδοστομεῖν.
 εἰδὼς δ' ἄμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε.

- ἔχω γὰρ ἄχω διὰ σέ κοῦκ ἄλλον βροτῶν.
 καί μοι χέρ', ὤναξ, δεξιὰν ὄρεξον, ὥς 1130
 ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κára.
 καίτοι τί φωνῶ; πῶς δ' ἂν ἄθλιος γεγὼς
 θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός, ᾧ τίς οὐκ ἔνι
 κηλὶς κακῶν ξύνοικος; οὐκ ἔγωγέ σε,
 οὐδ' οὖν ἐάσω. τοῖς γὰρ ἐμπείροις βροτῶν 1135
 μόνοις οἶόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε.
 σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε καὶ τὰ λοιπὰ μου
 μέλου δικαίως, ὥσπερ ἐς τόδ' ἡμέρας.
- ΘΗ. οὔτ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον,
 τέκνοισι τερφθεῖς τοῖσδε, θαυμάσας ἔχω, 1140
 οὐδ' εἰ πρὸ τοῦμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη.
 βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει.
 οὐ γὰρ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν
 λαμπρὸν ποιέσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις.
 δείκνυμι δ' ὧν γὰρ ὥμοσ' οὐκ ἐψευσάμην 1145
 οὐδὲν σε, πρέσβυ. τάσδε γὰρ πάρειμ' ἔγνων
 ζώσας, ἀκραϊφνεῖς τῶν κατηπελημένων.
 χῶπως μὲν ἀγὼν ἤρέθη τί δεῖ μάτην
 κομπεῖν, ἀ γ' εἴσει καὐτὸς ἐκ ταύταιν ξυνών;
 λόγος δ' ὅς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοὶ 1150
 στείχοντι δεῦρο, συμβαλοῦ γνώμην, ἐπεὶ
 σμικρὸς μὲν εἰπεῖν, ἄξιος δὲ θαυμάσαι.
 πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἀνθρωπον χρεῶν.
- ΟΙ. τί δ' ἔστι, τέκνον Αἰγέως; διδασκέ με,
 ὥς μὴ εἰδότης αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει. 1155
- ΘΗ. φασὶν τιν' ἡμῖν ἄνδρα, σοὶ μὲν ἔμπολον
 οὐκ ὄντα, συγγενὴ δέ, προσπесόντα πως
 βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος, παρ' ᾧ
 θύων ἔκυρον ἡνίχ' ὠρμάμην ἐγώ.
- ΟΙ. ποδαπόν; τί προσχρῆζοντα τῷ θακῆματι; 1160
- ΘΗ. οὐκ οἶδα πλὴν ἔν· σοῦ γάρ, ὥς λέγουσί μοι,
 βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων.

- ΟΙ. ποῖόν τιν' ; οὐ γὰρ ἦδ' ἔδρα σμικροῦ λόγου.
 ΘΗ. σοὶ φασιν αὐτὸν ἐς λόγους ἔλθειν μολόντ' αἰτεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ. 1165
 ΟΙ. τίς δῆτ' ἂν εἴη τήνδ' ὁ προσθακῶν ἔδραν ;
 ΘΗ. ὄρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμῖν ἐγγενης ἔσθ', ὅστις ἂν σου τοῦτο προσχρήζοι τυχεῖν.
 ΟΙ. ὦ φίλτατε, σχέες οὐπερ εἰ. ΘΗ. τί δ' ἔστι σοι ;
 ΟΙ. μὴ μου δεθῆς. ΘΗ. πράγματος ποῖον ; λέγε. 1170
 ΟΙ. ἔξοιδ' ἀκούων τῶνδ' ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης.
 ΘΗ. καὶ τίς ποτ' ἔστιν, ὃν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι ;
 ΟΙ. παῖς οὐμός, ὄναξ, στυγνός, οὐ λόγων ἐγὼ ἄλγιστ' ἂν ἀνδρῶν ἐξανασχοίμην κλύων.
 ΘΗ. τί δ' ; οὐκ ἀκούειν ἔστι, καὶ μὴ δρᾶν ἂ μὴ 1175
 χρήξειθ' ; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρόν, κλύειν ;
 ΟΙ. ἔχθιστον, ὄναξ, φθέγμα τοῦθ' ἦκει πατρί· καὶ μὴ μ' ἀνάγκη προσβάλλης τάδ' εἰκαθεῖν.
 ΘΗ. ἀλλ' εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει· μὴ σοι πρόνοι' ἦ τοῦ θεοῦ φύλακτέα. 1180
 ΑΝ. πάτερ, πιθοῦ μοι, καὶ νέα παραινέσαι.
 τὸν ἀνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὐτοῦ φρενὶ
 χάριν παρασχέιν τῷ θεῷ θ' ἂ βούλεται,
 καὶ νῶν ὑπεῖκε τὸν κασίγνητον μολεῖν.
 οὐ γάρ σε, θύρσει, πρὸς βίαν παρασπάσει 1185
 γνώμης, ἂ μὴ σοι συμφέροντα λέξεται.
 λόγων δ' ἀκούσαι τίς βλάβη ; τά τοι καλῶς
 εὐρύημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται.
 ἔφυσας αὐτόν· ὥστε μηδὲ δρῶντά σε
 τὰ τῶν *κάκιστα δυσοσεβεστάτων, πάτερ, 1190
 θέμις σέ γ' εἶναι κείνον ἀντιδρᾶν κακῶς.
 ἀλλ' αὐτόν—εἰσὶ χιᾶτέροις γοναὶ κακαὶ
 καὶ θυμός ὀξύς, ἀλλὰ νουθετούμενοι
 φίλων ἐπῳδαῖς ἐξεπάδονται φύσιν.
 σὺ δ' εἰς ἐκείνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει 1195
 πατρῴα καὶ μητρῴα πῆμαθ' ἀπαβες,

- κὰν κείνα λεύσσης, οἷδ' ἐγὼ, γνώσει κακοῦ
 θυμοῦ τελευτήν ὡς κακὴ προσγίγνεται.
 ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τάνθυμμάματα,
 τῶν σῶν ἀδέρκτων ὁμμάτων τητῶμενος. 1200
 ἀλλ' ἡμῖν εἴκε. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν
 δίκαια προσχρήζουσιν, οὐδ' αὐτὸν μὲν εὖ
 πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν.
- ΟΙ. τέκνον, βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾷτέ με
 λέγοντες· ἔστω δ' οὖν ὅπως ὑμῖν φίλον. 1205
 μόνον, ξέν', εἴπερ κείνος ὧδ' ἐλεύσεται,
 μηδεὶς κρατεῖτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτέ.
- ΘΗ. ἀπαξ τὰ τοιαῦτ', οὐχὶ δις χρήζω κλύειν,
 ὦ πρέσβυ. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι· σὺ δὲ
 σὼς ἴσθ', ἐάν περ κάμῃ τις σάξῃ θεῶν. 1210
- ΧΟ. στρ. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρήζει τοῦ μετρίου παρεῖς
 ζῶειν, σκαουσύναν φυλάσσω· ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται.
 ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ 1215
 λύπας ἐγγυτέρω, τὰ τέρποντα δ' οὐκ ἂν ἴδοις ὅπου,
 ὅταν τις ἐς πλεονέσῃ
 τοῦ θέλοντος· * ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος, 1220
 "Αἶδος ὅτε μοῖρ' ἀνυμέναιος
 ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφνηε,
 θάνατος ἐς τελευτάν.
- ἀντ. μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον· τὸ δ', ἐπεὶ φανῇ, 1225
 βῆναι κείθεν θένε περ ἥκει πολὺ δεύτερον ὡς τάχιστα.
 ὡς εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ, κούφας ἀφροσύνας φέρον, 1230
 τίς πλάγχθη† πολύμοχθος ἔξω; τίς οὐ καμάτων ἐν;
 φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι
 καὶ φθόνοι· τό τε κατάμειπτον ἐπιλέλογχε 1235
 πύματον ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον
 γῆρας ἄφιλον, ἵνα πρόπαντα
 κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ.
- ἐπ. ἐν ᾧ τλάμων ὅδ', οὐκ ἐγὼ μόνος,
 πάντοθεν βόρειος ὡς τις 1240

ἀκτὰ κυματοπλήξ χειμερία κλονεῖται,
 ὥς καὶ τόνδε κατάκρας
 δειναὶ κυματοαγεῖς
 ἄται κλονέουσιν αἰεὶ ξυνοῦσαι,
 αἰ μὲν ἀπ' αἰλίου δυσμᾶν,
 αἰ δ' ἀνατέλλοντος,
 αἰ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτὴν',
 αἰ δὲ νυχθιανὴν ἀπὸ ριπῶν.

1245

AN. καὶ μὴν ὃδ' ἡμῖν, ὥς ἔοικεν, ὁ ξένος,
 —ἀνδρῶν γε μῦθος, ὦ πάτερ,—δι' ὅμματος
 ἀστακτὶ λείβων δάκρυον ὧδ' ὁδοιπορεῖ.

1250

OI. τίς οὗτος;

AN. ὄνπερ καὶ πάλαι κατείχομεν
 γνῶμη, πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὄδε.

ΠΟΛΥΝΕΙΚΗΣ.

οἴμοι, τί δράσω; πότερα τὰμαντοῦ κακὰ
 πρόσθεν δακρύσω, παῖδες, ἢ τὰ τοῦδ' ὄρων
 πατρὸς γέροντος; ὃν ξένης ἐπὶ χθονὸς
 σὺν σφῶν ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον
 ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς δ' δυσφιλῆς
 γέρον γέροντι συγκατῴκηκεν *πίνος
 πλευρὰν μαραίνων, κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ
 κόμη δι' αὔρας ἀκτέμωτος ᾄσσεται·
 ἀδελφὰ δ', ὥς ἔοικε, τούτοισιν φορεῖ
 τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια.
 ἀγὼ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω·
 καὶ μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς
 ταῖς σαῖσιν ἦκειν· τὰμὰ μὴ 'ξ ἄλλων πύθῃ.
 ἄλλ' ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων
 Αἰδῶς ἐπ' ἔργοις πᾶσι, καὶ πρὸς σοί, πάτερ,
 παρασταθήτω. τῶν γὰρ ἡμαρτημένων
 ἄκη μὲν ἔστι, προσφορά δ' οὐκ ἔστ' ἔτι.
 τί σιγᾶς;
 φώνησον, ὦ πάτερ, τι· μὴ μ' ἀποστραφῆς.

1255

1260

1265

1270

- οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν· ἀλλ' ἀτιμάσας
πέμψεις ἀναυδος, οὐδ' ἄ μνηϊεὺς φράσας·
ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες, 1275
πειράσαστ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρός
τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα,
ὥς μή μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῇ γε μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.
- ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὦν χρεῖα πάρει. 1280
τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ' ἡ τέρψαντά τι,
ἡ δυσχεράναντ', ἡ κατοικτίσαντά πως,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.
- ΠΟ. ἀλλ' ἐξερῶ· καλῶς γὰρ ἐξηγεί σύ μοι· 1285
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἄρωγόν, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
ὅ τῇσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκούσαι τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι 1290
καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
ἄ δ' ἦλθον ἤδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
γῆς ἐκ πατρώας ἐξελέηλαμαι φυγὰς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὐνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
γονῇ πεφυκὼς ἡξίουں γεραιτέρᾳ.
ἂνθ' ὦν μ' Ἐτεοκλῆς, ὦν φύσει νεώτερος, 1295
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
οὐτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολών,
πόλιν δὲ πείσας. ὦν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
ἔπειτα κἀπὸ μάντεων ταύτῃ κλύω. 1300
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν,
λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν ξυνωμότας
ἔστησ' ἐμαντῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
ὅπως τὸν ἐπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον 1305
ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἡ θάνοιμι πανδίκως,

ἢ τοὺς τὰδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλομι γῆς.
 εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ ;
 σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
 αὐτοὺς τ' ἑμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
 οἱ νῦν σὺν ἐπὶ τὰ τάξεσιν σὺν ἐπτά τε
 λόγχαις τὸ Θήβης πεδῖον ἀμφεστᾶσι πᾶν·
 οἶος δρυσσοὺς Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος 1315
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἑτέοκλος, Ἀργεῖος γεγώς·
 τέταρτον Ἴππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ
 Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὐχεται κατασκαφῇ
 Καπανεύς τὸ Θήβης ἄστυ δηώσειν πυρί·
 ἔκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκᾶς θρυνταί, 1320
 ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 μητρὸς λοχευθεῖς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σός, κεί μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθεῖς, σός γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἀργεὺς ἄφοβον ἐς Θήβας στρατόν. 1325
 οἷ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν δρῳμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τοῦμοι πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
 ὃς μ' ἐξέωσε ἀπεσύλησεν πάτρας. 1330
 εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νῦν σε κρηῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων
 αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρειαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ· 1335
 ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
 κἀγώ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξεληφότες.
 ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὦ τάλας ἐγώ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται·
 ὃν, εἰ σὺ τῇμῃ ξυμπαρστήσει φρενί, 1340

- οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν· ἀλλ' ἀτιμάσας
πέμψεις ἄναυδος, οὐδ' ἂ μὴνίεις φράσας·
ὦ σπέρματ' ἀνδρὸς τοῦδ', ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες, 1275
πειράσας· ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρός
τὸ δυσπρόσοιστον ἀπρὸς στήθεον στόμα,
ὥς μή μ' ἄτιμον, τοῦ θεοῦ γε προστάτην,
οὕτως ἀφῇ γε μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος.
- ΑΝ. λέγ', ὦ ταλαίπωρ', αὐτὸς ὦν χρεῖα πάρει. 1280
τὰ πολλὰ γάρ τοι ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι,
ἢ δυσχεράναντ', ἢ κατοικτίσαντά πως,
παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά.
- ΠΟ. ἀλλ' ἐξερω· καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι· 1285
πρῶτον μὲν αὐτὸν τὸν θεὸν ποιούμενος
ἀρωγόν, ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν
ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος, διδοὺς ἐμοὶ
λέξαι τ' ἀκοῦσαι τ' ἀσφαλεῖ σὺν ἐξόδῳ.
καὶ ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, βουλήσομαι 1290
καὶ ταῖνδ' ἀδελφαῖν καὶ πατρὸς κυρεῖν ἐμοί.
ἂ δ' ἦλθον ἥδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ.
γῆς ἐκ πατρώας ἐξελέγλαμαι φυγὰς,
τοῖς σοῖς πανάρχοις οὐνεκ' ἐνθακεῖν θρόνοις
γονῇ πεφυκὼς ἡξίουں γεραιτέρῳ.
ἀνθ' ὦν μ' Ἐτεοκλῆς, ὦν φύσει νεώτερος, 1295
γῆς ἐξέωσεν, οὔτε νικήσας λόγῳ
οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολών,
πόλιν δὲ πείσας. ὦν ἐγὼ μάλιστα μὲν
τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω·
ἔπειτα κατὰ μάντεων αὐτῇ κλύω. 1300
ἐπεὶ γὰρ ἦλθον Ἄργος εἰς τὸ Δωρικόν,
λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν ξυνωμώτας
ἔστησ' ἐμαντῷ γῆς ὅσοι περ Ἀπίας
πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δόρει,
ὅπως τὸν ἐπτάλογχον εἰς Θήβας στόλον 1305
ξὺν τοῖσδ' ἀγείρας ἢ θάνοιμι πανδίκως,

ἢ τοὺς τὰδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς.
 εἶεν· τί δῆτα νῦν ἀφειγμένοις κυρῶ;
 σοὶ προστροπαίους, ὦ πάτερ, λιτὰς ἔχων,
 αὐτός τ' ἑμαυτοῦ ξυμμάχων τε τῶν ἐμῶν, 1310
 οἱ νῦν σὺν ἐπτά τάξεσιν σὺν ἐπτά τε
 λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστῶσι πᾶν
 οἷος δορυσσούς· Ἀμφιάρεως, τὰ πρῶτα μὲν
 δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς·
 ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς Οἰνέως τόκος 1315
 Τυδεύς· τρίτος δ' Ἑτέοκλος, Ἀργεῖος γεγώς·
 τέταρτον Ἴππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατήρ
 Ταλαός· ὁ πέμπτος δ' εὖχεται κατασκαφῇ
 Καπανεύς τὸ Θήβης ἄστρ' ἀπώσσειν πυρί·
 ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται, 1320
 ἐπώνυμος γῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ
 μητρὸς λυχευθεῖς, πιστὸς Ἀταλάντης γόνος·
 ἐγὼ δὲ σός, κεῖ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ
 πότμου φυτευθεῖς, σός γέ τοι καλούμενος,
 ἄγω τὸν Ἀργεὺς ἄφρονον εἰς Θήβας στρατόν. 1325
 οἱ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς, πάτερ,
 ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι
 μῆνιν βαρεῖαν εἰκαθεῖν ὀρμωμένῳ
 τῷδ' ἀνδρὶ τοῦμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν,
 ὅς μ' ἐξέωσε κάπεσὺλῃσεν πάτρας. 1330
 εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων,
 οἷς ἂν σὺ προσθῇ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος.
 πρὸς νῦν σε κρηνῶν καὶ θεῶν ὁμογνίων
 αἰτῶ πιθέσθαι καὶ παρειαθεῖν, ἐπεὶ
 πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ· 1335
 ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε
 καγὼ, τὸν αὐτὸν δαίμον' ἐξείληφότες.
 ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος, ὦ τάλας ἐγώ,
 κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται·
 ὃν, εἰ σὺ τῇμῃ ξυμπαραστήσῃ φρενί, 1340

βραχεὶ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ.
 ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων,
 στήσω δ' ἐμαυτόν, κείνον ἐκβαλὼν βίᾳ.
 καὶ ταῦτα σοῦ μὲν ξυνθελοντος ἔστι μοι
 κομπεῖν, ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω.

1345

ΧΟ. τὸν ἄνδρα, τοῦ πέμψαντος οὐνεκ', Οἰδίπους,
 εἰπὼν ὅποια ξύμφορ' ἔκπεμψαι πάλιν.

ΟΙ. ἀλλ' εἰ μὲν, ἄνδρες, τῇσδε δημοῦχος χθονός
 μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοὶ
 Θησεύς, δικαῖων ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους,

1350

οὐ τᾶν ποτ' ὁμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπήσθητο·
 νῦν δ' ἀξιώθεις εἶσι κακούσας γ' ἐμοῦ

τοιαῦθ' ἃ τὸν τοῦδ' οὐ ποτ' εὐφρανεῖ βίον·
 ὅς γ' ὦ κάκιστε, σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων,

1355

ἃ νῦν ὁ σὸς ξύναιμος ἐν Θήβαις ἔχει,
 τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας

κάθηκας ἄπολιν καὶ στολὰς ταύτας φορεῖν,
 ἅς νῦν δακρύεις εἰσορῶν, ὅτ' ἐν πόνῳ

ταυτῷ βεβηκώς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί.
 οὐ κλαυστὰ δ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ μὲν οἰστέα

1360

τάδ', ὥσπερ ἂν ζῶ, σοῦ φονέως μεμνημένος.
 σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον,

σύ μ' ἐξέωσας· ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος
 ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον.

1365

εἰ δ' ἐξέφυσσα τάσδε μὴ 'μαυτῷ τροφούς
 τὰς παῖδας, ἧ τᾶν οὐκ ἂν ἦ, τὸ σὸν μέρος·

νῦν δ' αἶδε μ' ἐκώζουσιν, αἶδ' ἐμαὶ τροφοί,
 αἶδ' ἄνδρες, οὐ γυναῖκες, εἰς τὸ συμπονεῖν·

ὑμεῖς δ' ἀπ' ἄλλου κοῦκ ἐμοῦ πεφύκατον.
 τοιγάρ σ' ὁ δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὐ τί που

1370

ὥς αὐτίκ', εἴπερ οἶδε κινοῦνται λόχοι
 πρὸς ἄστν Θήβης. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως πολὺν
 κείνην ἐρεῖ τις, ἀλλὰ πρόσθεν αἵματι
 πεσεῖ μιανθείς χῶ σύναιμος ἐξ ἴσου.

- τοιάσδ' ἄρὰς σφῶν πρόσθε τ' ἐξανῆκ' ἐγὼ
 νῦν τ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἔλθειν ἐμοί,
 ἱν' ἀξιώτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν,
 καὶ μὴ ἔα τιμάζητον, εἰ τυφλοῦ πατρὸς
 τοιῶδ' ἐφύτον. αἶδε γὰρ τάδ' οὐκ ἔδρων.
 τοιγὰρ τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους
 κρατοῦσιν, εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος
 Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις.
 σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ,
 κακῶν κάκιστε, τάσδε συλλαβὼν ἄράς,
 ἃς σοι καλοῦμαι, μήτε γῆς ἐμφυλίου
 δόρει κρατῆσαι μήτε νοστήσαι ποτε
 τὸ κοῖλον Ἄργος, ἀλλὰ συγγενεῖ χερὶ
 θανεῖν κτανεῖν θ' ὑφ' οὔπερ ἐξελήλασαι.
 τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου
 στυγνὸν πατρῶν ξεβος, ὥς σ' ἀποικίσῃ,
 καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, κυλῶ δ' Ἄρη
 τὸν σφῶν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα.
 καὶ ταῦτ' ἀκούσας στείχε, κἀξάγγελ' ἰὼν
 καὶ πᾶσι Καδμείοισι τοῖς σαντοῦ θ' ἄμα
 πιστοῖσι συμμάχοισιν, οὔνεκ' Οἰδίπους
 τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα.

ΧΟ. Πολύνεικες, οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς
 ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὥς τάχος πάλιν.

- ΠΟ. οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας,
 οἴμοι δ' ἐταίρων· οἶον ἄρ' ὁδοῦ τέλος
 Ἄργους ἀφωρμήθημεν, ὦ τάλας ἐγώ.
 τοιοῦτον, οἶον οὐδὲ φωνῆσαι τινα
 ἔξεσθ' ἐταίρων, οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν,
 ἀλλ' ὄντ' ἀναυδον τῇδε συγκύρσαι τύχῃ.
 ὦ τοῦθ' ὅμαιμοι παῖδες, ἀλλ' ὑμεῖς, ἐπεὶ
 τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε *ταῦτ' ἀρωμένου,
 μὴ τοί με πρὸς θεῶν σφώ γ', ἐὰν αἱ τοῦθ' ἀραὶ
 πατρὸς τελῶνται καὶ τις ὑμῖν ἐς δόμους

- νύστος γένηται, μή μ' ἀτιμάσπητέ γε,
 ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κὰν κτερίσμασιν. 1410
 καὶ σφῶν ὁ νῦν ἔπαινος, ὃν κομίζετον
 τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον, οὐκ ἐλάσσονα
 ἔτ' ἄλλον οἶσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας.
- ΑΝ. Πολύνεικες, ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι.
- ΠΟ. ὦ φιλτάτῃ τὸ ποῖον Ἀντιγόνη; λέγε. 1415
- ΑΝ. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος ὡς τάχιστα γε,
 καὶ μὴ σέ τ' αὐτὸν καὶ πόλιν διεργάσῃ.
- ΠΟ. ἀλλ' οὐχ οἶόν τε. πῶς γὰρ αὖθις αὖ πάλιν
 στράτευμ' ἄγοιμι ταυτὸν εἰσάπαξ τρέσας;
- ΑΝ. τί δ' αὖθις, ὦ παῖ, δεῖ σε θυμοῦσθαι; τί σοι 1420
 πάτρην κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται;
- ΠΟ. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν, καὶ τὸ πρεσβεῖνόντ' ἐμὲ
 οὕτω γελαῖσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα.
- ΑΝ. ὁρᾷς τὰ τοῦδ' οὖν ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει
 μαντεύμαθ', ὃς σφῶν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ; 1425
- ΠΟ. χρήζει γάρ· ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα.
- ΑΝ. οἴμοι τάλαινα· τίς δὲ τολμήσει κλύων
 τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τὰνδρός, οἳ' ἐθέσπισεν;
- ΠΟ. οὐδ' ἀγγελοῦμεν φλαῦρ'· ἐπεὶ στρατηλάτου
 χρηστοῦ τὰ κρείσσω μηδὲ τὰνδεᾶ λέγειν. 1430
- ΑΝ. οὕτως ἄρ', ὦ παῖ, ταῦτά σοι δεδογμένα;
- ΠΟ. καὶ μή μ' ἐπίσχῃς γ'· ἀλλ' ἐμοὶ μὲν ἦδ' ὁδὸς
 ἔσται μέλουσα δύσποτμός τε καὶ κακὴ
 πρὸς τοῦδε πατρός τῶν τε τοῦδ' Ἑρινύων.
 σφῶν δ' εὐοδοίῃ Ζεὺς, τάδ' εἰ τελείτέ μοι 1435
 θανόντ', ἐπεὶ οὐ μοι ζῶντί γ' αὖθις ἔξετον.
 μέθεσθε δ' ἦδη, χαίρετάν τ'. οὐ γάρ μ' ἔτι
 βλέποντ' ἐσόψισθ' αὖθις. ΑΝ. ὦ τάλαινα· ἔγω.
- ΠΟ. μὴ τοί μ' ὀδύρου. ΑΝ. καὶ τίς ἂν σ' ὀρμώμενον
 εἰς προὔπτον Ἀἰδην οὐ καταστένοι, κάσι; 1440
- ΠΟ. εἰ χρῆθ', θανούμαι. ΑΝ. μὴ σύ γ', ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ.
- ΠΟ. μὴ πείθ' ἂ μὴ δεῖ. ΑΝ. δυστάλαινά τ᾽ ἄρ' ἐγώ,

- εἴ σου στερηθῶ. ΠΟ. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι
καὶ τῇδε φῦναι χἀτέρῃ. σφῶν δ' οὖν ἐγὼ
θεοῖς ἀρῶμαι μὴ ποτ' ἀντῆσαι κακῶν 1445
ἀνάξια γὰρ πᾶσιν ἔστε δυστυχεῖν.
- ΧΟ. στρ.α. νέα τάδε πῶθεν ἤλθέ μοι
* νέα βαρύποτμα κακὰ παρ' ἀλαοῦ ξένου, ·
εἴ τι μοῖρα μὴ κυγχάνει. 1450
μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι.
ὀρᾷ ὀρᾷ ταῦτ' ἀεὶ χρόνος, † ἐπεὶ μὲν ἕτερα,
τὰ δὲ παρ' ἡμαρ αὖθις αὖξων ἄνω. 1455
ἔκτυπεν αἰθῆρ, ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ὦ τέκνα τέκνα, πῶς ἄν, εἴ τις ἔντοπος,
τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησεία πόροι;
- ΑΝ. πάτερ, τί δ' ἐστὶ τὰξίωμ' ἐφ' ᾧ καλεῖς;
- ΟΙ. Διὸς πτερωτὸς ἦδε μ' αὐτὶκ' ἄξεται 1460
βροντῇ πρὸς Ἄϊδην. ἀλλὰ πέμψαθ' ὡς τάχος.
- ΧΟ. ἀντ.α. ἴδε μάλα, μέγας ἐρείπεται
κτύπος ἄφατος ὃδε διάβολος· ἐς δ' ἄκραν
δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν. 1465
ἔπηξα θυμόν· * οὐρανοῦ γὰρ ἀστραπή φλέγει πάλιν.
τί μὲν ἀφήσει τέλος; δέδια τάδ'· οὐ γὰρ ἄλιον
ἀφορμᾷ ποτ' οὐκ ἄνευ ξυμφορᾶς, 1470
ὦ μέγας αἰθέρ, ὦ Ζεῦ.
- ΟΙ. ὦ παῖδες, ἥκει τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος
βίου τελευτῇ, κοῦκέτ' ἔστ' ἀποστροφή.
- ΑΝ. πῶς οἶσθα; τῷ δὲ τοῦτο συμβαλὼν ἔχεις;
- ΟΙ. καλῶς κάτοιδ'. ἀλλ' ὡς τάχιστα μοι μολὼν 1475
ἄνακτα χώρας τῆσδε τις πορευσάτω.
- ΧΟ. στρ.β. ἔα, ἰδού μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διαπρύσιος ὄταβος. ἱ-
λεως, * δαῖμον, ἱλεως, εἴ τι γὰρ 1480
ματέρει τυγχάνεις ἀφεγγεὲς φέρων.
ἐναίσιου δὲ συντύχοιμι, μῆδ' ἄλαστον ἄνδρ' ἰδὼν
ἀκερδῇ χάριν μετὰσχοιμί πως· Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ. 1485
- ΟΙ. ἄρ' ἐγγὺς ἀνὴρ; ἄρ' ἔτ' ἐμψύχου, τέκνα,

- κιχίσεταιί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα ;
- ΑΝ. τί δ' ἂν θέλοις τὸ πιστὸν ἐμφῦναι φρενί ;
- ΟΙ. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ τελεσφόρον χάριν
δοῦναι σφιν, ἣνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην. 1490
- ΧΟ. ἀντ.β. ἰὼ ἰὼ παῖ, βᾶθι βᾶθ'· εἴτ' ἄκραν ἐπιγύαλον ἐναλίφ
Ποσειδανίφ θεῶν τυγχάνεις
βούθυτον ἐστίαν ἀγίζων, ἰκοῦ. 1495
ὁ γὰρ ξένος σε καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ
δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών. — Ὡ αἴσος', ὦναξ.
- ΘΗ. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἡχείται κτύπος,
σαφῆς μὲν αὐτῶν, ἐμφανῆς δὲ τοῦ ξένου ; 1500
μή τις Διὸς κεραυνός, ἥ τις ὀμβρία
χάλας' ἐπιρράξασα ; πάντα γὰρ θεοῦ
τοιαῦτα χειμάζοντος εἰκάσαι πάρα.
- ΟΙ. ἄναξ, ποθοῦντι προῦφάνης, καὶ σοι θεῶν 1505
τύχην τις ἐσθλὴν † θῆκε τῇσδε τῆς ὁδοῦ.
- ΘΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ Λαίου, νέορτον αὖ ;
- ΟΙ. ῥοπή βίου μοι. καὶ σ' ἄπερ ξυνήνεσα
θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν.
- ΘΗ. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίφ ; 1510
- ΟΙ. αὐτοὶ θεοὶ κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι,
ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων.
- ΘΗ. πῶς εἶπας, ὦ γεραίέ, δηλοῦσθαι τάδε ;
- ΟΙ. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς τὰ πολλὰ τε
* στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικῆτου βέλη. 1515
- ΘΗ. πείθεις με· πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὀρώ
κοῦ ψευδόφημα· χῶ τι χρὴ ποιεῖν λέγε.
- ΟΙ. ἐγὼ διδάξω, τέκνον Αἰγέως, ἃ σοι
γῆρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει.
χῶρον μὲν αὐτὸς αὐτίκ' ἐξηγήσομαι ; 1520
ἄθικτος ἡγητῆρος, οὐ με χρὴ θανεῖν.
τοῦτον δὲ φράζε μή ποτ' ἀνθρώπων τινί,
μήθ' οὐ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κείται τόποις·
ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὄδε

- δορός τ' ἔπακτοῦ γειτονῶν ἀεὶ τιθῇ. 1525
 ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ
 αὐτὸς μαθήσκει κείῳ· ὅταν μόλῃς μόνος·
 ὡς οὐτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξέποιμί τῳ
 οὐτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως.
 ἀλλ' αὐτὸς ἀεὶ σῶζε, χῶταν εἰς τέλος 1530
 τοῦ ζῆν ἀφικνῇ, τῷ προφερτάτῳ μόνῳ
 σήμαιν', ὃ δ' ἀεὶ τῶπιόντι δεικνύτω.
 χοῦτως ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσεις πόλιν
 σπαρτῶν ἀπ' ἀνδρῶν· αἱ δὲ μυρίαὶ πόλεις,
 κὰν εὖ τις οἰκῇ, ῥαδίως καθύβρισαν. 1535
 θεοὶ γὰρ εὖ μὲν, ὅψε' δ' εἰσορώσ', ὅταν
 τὰ θεῖ' ἀφείδῃς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ·
 ὃ μὴ σύ, τέκνον Αἰγέως, βούλου παθεῖν.
 τὰ μὲν τοιαῦτ' οὖν εἰδὼτ' ἐκδιδάσκωμεν.
 χῶρον δ', ἐπείγει γάρ με τοῦκ θεοῦ παρόν, 1540
 στείχωμεν ἦδη, μηδέ γ' ἐντρεπώμεθα.
 ὦ παῖδες, ὦδ' ἔπεσθ'. ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν
 σφῶν αὖ πέφασμαι καινός, ὥσπερ σφὼ πατρί.
 χωρεῖτε, καὶ μὴ ψαύετ', ἀλλ' ἐᾶτέ με
 αὐτὸν τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν, ἵνα 1545
 μοῖρ' ἀνδρὶ τῷδε τῇδε κρυφθῆναι χθονί.
 τῇδ', ὦδε, τῇδε βᾶτε· τῇδε γάρ μ' ἄγει
 Ἑρμῆς ὁ πομπὸς ἧ τε νερτέρα θεός.
 ὦ φῶς ἀφεγγές, πρόσθε πού ποτ' ἦσθ' ἐμόν,
 νῦν δ' ἔσχατόν σου τοῦμόν ἄπτεται δέμας. 1550
 ἦδη γὰρ ἔρπω τὸν τελευταῖον βίον
 κρύψων παρ' Αἰδην. ἀλλά, φίλτατε ξένων,
 αὐτὸς τε χώρα θ' ἦδε πρόσπολοι τε σοὶ
 εὐδαίμονες γένοισθε, καπ' εὐπραξία
 μέμνησθέ μου θανόντος εὐτυχεῖς ἀεὶ. 1555
 ΧΟ. στρ. εἰ θέμις ἐστὶ μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν
 καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν,
 ἐννυχίων ἄναξ,

- Αἰδωνεῦ, Αἰδωνεῦ, λίσσομαι 1560
 * ἐπιπόνῃ μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ
 ξένον * εὖ κατανύσαι
 μόρφ. τὰν παγκευθὴ κάτω
 νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον.
 πολλῶν γὰρ ἂν καὶ μάταν 1565
 πημάτων ἰκνουμένων
 πάλιν σε δαίμων δίκαιος αἰετοί.
 ἀντ. ὦ χθόνιαί θεαί, σῶμά τ' ἀνικατοῦ 1568
 θηρός, ὃν ἐν πύλαισι
 φασὶ πολυξέστοις 1570
 εὐνῆσθαι, κυνζεῖσθαι τ' ἐξ ἄνθρωπων
 ἀδάματον φύλακα παρ' Ἀἰδῶ
 λόγος αἰὲν ἀνέχει·
 ὅν, ὦ Γῆς παῖ καὶ Ταρτάρου,
 κατεύχομαι ἐν καθαυρῇ βῆναι 1575
 ὀρμωμένῳ νερτέρᾳ
 τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας·
 σέ τοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

- ἄνδρες πολῖται, ξυνομοτάτως μὲν ἂν
 τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα· 1580
 ἀ δ' ἦν τὰ πραχθέντ' οὐθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ
 φράσαι πάρεστιν οὔτε τάργ' ὅσ' ἦν ἐκεῖ.
 ΧΟ. ὀλωλε γὰρ δύστηνος; ΑΓ. ὥς λελοπότα
 κείνον τὸν αἰεὶ βίοντον ἐξεπίστασο.
 ΧΟ. πῶς; ἄρα θείᾳ κἀπόνῃ τάλας τύχη; 1585
 ΑΓ. τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον.
 ὥς μὲν γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε, καὶ σύ που παρῶν
 ἔξοισθ', ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων,
 ἀλλ' αὐτὸς ἡμῖν πᾶσιν ἐξηγούμενος· 1590
 ἐπεὶ δ' ἀφίκτο τὸν καταρράκτην ὁδὸν
 χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον,
 ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ,

κοίλου πέλας κρατῆρος, οὐ τὰ Θησέως
 Περίθου τε κείται πίστ' αἰὲ ξυνθήματα·
 ἀφ' οὗ μέσος στάς τοῦ τε Θορικίου πέτρου 1595
 κοίλης τ' ἀχέρδου καπὸ λαΐνου τάφου,
 καθέζετ'· εἴτ' ἔλυσε δυσπινείς στολάς.
 κᾶπειτ' αὖσας παῖδας ἡνώγει ρυτῶν
 ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρά καὶ χοάς ποθεν·
 τῷ δ' εὐχλόου Δήμητρος εἰς προσόψιον 1600
 πάγον μολοῦσαι τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ
 ταχεῖ πόρευσαν σὺν χρόνῳ, λουτροῖς τέ νιν
 ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν ἢ νομίζεται.
 ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονὴν
 κοῦκ ἦν ἔτ' οὐδὲν ἀργὸν ὧν ἐφίετο, 1605
 κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος, αἱ δὲ παρθέναι
 ῥίγησαν, ὥς ἤκουσαν· ἐς δὲ γούνατα
 πατρὸς πεσοῦσαι κλαῖον, οὐδ' ἀνίσταν
 στέρνων ἀραγμοὺς οὐδὲ παμμήκεις γόους.
 ὁ δ' ὥς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν, 1610
 πτύξας ἐπ' αὐταῖς χεῖρας εἶπεν, ὦ τέκνα,
 οὐκ ἔστ' ἔθ' ὑμῖν τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ πατήρ.
 ὀλωλε γὰρ δὴ πάντα τὰμά, κοῦκέτι
 τὴν δυσπόνητον ἔξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν·
 σκληρὰν μὲν, οἶδα, παῖδες· ἀλλ' ἐν γὰρ μόνον 1615
 τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα.
 τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον
 ἢ τοῦδε τάνδρὸς ἔσχεθ', οὐ τητώμενα
 τὸ λοιπὸν ἤδη τὸν βίον διάζετον.
 τοιαῦτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι 1620
 λύγῃν ἐκλαῖον πάντες. ὥς δὲ πρὸς τέλος
 γόων ἀφίκοντ' οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή,
 ἦν μὲν σιωπή, φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς
 θῶϋξεν αὐτόν, ὥστε πάντας ὀρθίας
 στησαι φόβῳ δείσαντας ἐξαίφνης τρίχας. 1625
 καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός·

ὦ οὗτος οὗτος, Οἰδίπους, τί μέλλομεν
 χωρεῖν; πάλαι δὴ τὰπὸ σοῦ βραδύνεται.
 ὁ δ' ὥς ἐπήσθητ' ἐκ θεοῦ καλούμενος,
 αὐδᾶ μολεῖν οἱ γῆς ἀνακτα Θησέα. 1630
 κάπει προσήλθεν, εἶπεν, ὦ φίλον κάρα,
 δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοισι
 ὑμεῖς τε, παῖδες, τῷδε· καὶ καταίνεσον
 μήποτε προδώσειν τάσδ' ἐκὼν, τελείν δ' ὅσ' ἂν
 μέλλης φρονῶν εὖ ξυμφέρωντ' αὐταῖς αἰεί. 1635
 ὁ δ', ὥς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα
 κατήνεσεν τὰδ' ὄρκιος δράσειν ξένῳ.
 ὅπως δὲ ταῦτ' ἔδρασεν, εὐθύς Οἰδίπους
 ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων λέγει,
 ὦ παῖδε, τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ 1640
 χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε, μηδ' ἂ μὴ θέμις
 λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν.
 ἀλλ' ἔρπεθ' ὥς τάχιστα· πλὴν ὁ κύριος
 Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα.
 τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1645
 ξύμπαντες· ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις
 στένοντες ὠμαρτοῦμεν. ὥς δ' ἀπήλθομεν,
 χρόνῳ βραχεὶ στραφέντες, ἐξαπείδομεν
 τὸν ἄνδρα, τὸν μὲν οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι,
 ἀνακτα δ' αὐτὸν ὁμμάτων ἐπίσκιον 1650
 χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς, ὥς δεινοῦ τιнос
 φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν.
 ἔπειτα μέντοι βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ
 ὀρώμεν αὐτὸν γῆν τε προσκυνούνθ' ἅμα
 καὶ τὸν θεῶν Ὀλυμπον ἐν ταῖσιν λόγῳ. 1655
 μόρῳ δ' ὁποῖφ κείνος ὤλετ' οὐδ' ἂν εἰς
 θνητῶν φράσειε πλὴν τὸ Θησέως κάρα.
 οὐ γάρ τις αὐτὸν οὔτε πυρφόρος θεοῦ
 κεραυνὸς ἐξέπραξεν οὔτε ποντία
 θύελλα κινήσεισα τῷ τότε ἐν χρόνῳ, 1660

- ἀλλ' ἢ τις ἐκ θεῶν πομπός, ἢ τὸ νερτέρων
 εὖνουν διαστὰν γῆς ἀλύπητον βάθρον.
 ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς οὐδὲ σὺν νόσοις
 ἀλγεινὸς ἐξεπέμεπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν
 θαυμαστός. εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, 1665
 οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν.
- ΧΟ. ποῦ δ' αἶ τε παῖδες χοῖ προπέμψαντες φίλων ;
 ΑΓ. αἰδ' οὐχ ἑκάς· γόνων γὰρ οὐκ ἀσήμονες
 φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὀρμωμένας.
- ΑΝ. στρ.α. αἰαί, ἔστιν ἔστι νῶν δὴ 1670
 οὐ τὸ μέν, ἄλλο δὲ μή, πατρὸς ἔμφυτον
 ἄλαστον αἶμα δυσμόρου στενάζειν,
 ᾗτινι τὸν πολὺν
 ἄλλοτε μὲν πόνον ἔμπεδον εἴχομεν,
 ἐν πυμάτῳ δ' ἀλόγιστα παροίσομεν 1675
 ἰδόντε καὶ παθούσα.
- ΧΟ. τί δ' ἔστιν ; ΑΝ. *ἔξεστιν μὲν εἰκάσαι, φίλοι.
 ΧΟ. βέβηκεν ; ΑΝ. ὥς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις.
- στρ.β. τί γάρ, ὅτῳ μήτ' Ἄρης
 μήτε πόντος ἀντέκυρσεν, 1680
 ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν
 ἐν ἀφανεῖ τινι μόρφῳ *φερόμεναι.
 τάλαινα, νῶν δ' ὀλεθρία
 νύξ ἐπ' ὄμμασιν βέβακε.
 πῶς γὰρ ἦ τιν' ἀπίαν 1685
 γὰν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι βίου
 δύσοιστον ἔξομεν τροφάν ;
 οὐ κάτοιδα. κατὰ με φόνιος
 Ἄϊδας ἔλοι πατρὶ ξυνθανεῖν γεραίῳ
 τάλαιναν, ὥς ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός. 1690
- ΧΟ. ὦ διδύμα τέκνων ἀρίστα,
 τὸ φέρον ἐκ θεοῦ καλῶς
 μηδὲν ἄγαν φλέγεσθον· οὐ τοι κατὰμεμπτ' ἔβητον. 1695
 ΑΝ. ἀντ.α. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις. 1697

- καὶ γὰρ ὁ μηδαμὰ δὴ τὸ φίλον φίλον,
ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον.
ὦ πάτερ, ὦ φίλος, 1700
ὦ τὸν αἰετὰ γὰρ σκότον εἰμένος·
οὐδὲ γέρων ἀφίλητος ἐμοὶ ποτε
καὶ τᾷδε μὴ κυρήσης.
- ΧΟ. ἔπραξεν; ΑΝ. * ἐξέπραξεν οἷον ἤθελεν.
ΧΟ. τὸ ποῖον; ΑΝ. ἄς ἔχρηζε γὰρ ἐπὶ ξένας 1705
ἀντ.β. ἔθανε· κοίταν δ' ἔχει
νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν,
οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαντον.
* ἔτι γὰρ ὄμμα σε τόδ', ὦ πάτερ, ἐμὸν
στένει δακρῦον, οὐδ' ἔχω 1710
πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν
ἀφανίσαι τοσονδ' ἄχος.
† ἰὼ μὴ
γὰρ ἐπὶ ξένας θανεῖν ἔχρηζες, ἀλλ'
ἔρημος ἔθανες ὠδέ μοι.
ὦ τάλαινα, τίς ἄρα με πότμος 1715
- * ἐπαμμένει σέ τ', ὦ φίλα, * τὰς πατρὸς ὠδ' ἐρήμας;
ΧΟ. ἀλλ' ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυσεν 1720
τὸ τέλος, ὦ φίλαι, βίου,
λήγετε τοῦδ' ἄχους· κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδεὶς.
- ΑΝ. στρ.γ. πάλιν, φίλα, συθῶμεν. ΙΣ. ὡς τί ρέζομεν; 1724
ΑΝ. ἥμερος ἔχει με ΙΣ. τίς;
ΑΝ. τὰν χθόνιον ἐστὶαν ἰδεῖν
ΙΣ. τίνος; ΑΝ. πατρός, τάλαινα' ἐγώ.
ΙΣ. θέμις δὲ πῶς τὰδ' ἐστί; μῶν
οὐχ ὀρᾷς; ΑΝ. τί τόδ' ἐπέπληξας; 1730
ΙΣ. καὶ τόδ', ὡς ΑΝ. τί τόδε μάλ' αὐθις;
ΙΣ. ἀταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός.
ΑΝ. ἄγε με, καὶ τότε' ἐπενάριξον.
ΙΣ. αἰαί, δυστάλαινα, ποῖ δῆτ'

- αὖθις ὧδ' ἔρημος ἄπορος 1735
αἰῶνα τλάμον' ἔξω ;
- ΧΟ. φίλαι, τρέσσητε μηδέν. ΑΝ. ἀλλὰ ποῖ φύγω ;
ΧΟ. καὶ πάρος *ἀπέφυγε ΑΝ. *τί ;
ΧΟ. *τὰ σφῶν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς. 1740
ΑΝ. φρονῶ. ΧΟ. τί δῆθ' ὑπερνοεῖς ;
ΑΝ. ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους
οὐκ ἔχω. ΧΟ. μηδέ γε μάτευε.
ΑΝ. μόγος ἔχει. ΧΟ. καὶ πάρος *ἐπείχε.
ΑΝ. τοτὲ μέν ἄπορα, τοτὲ δ' ὑπερθεν. 1745
ΧΟ. μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχέτον τι.
ΑΝ. [ναί, ναί. ΧΟ. ξύμφημι καὐτός.
ΑΝ. φεῦ, φεῦ.] ποῖ μολῶμεν ὦ Ζεῦ ;
ἐλπιδων γὰρ ἐς *τὶν' *ἔτι με
δαίμων τανῦν γ' ἐλαύνει ; 1750
ΧΟ. παύετε θρήνων, παῖδες· ἐν οἷς γὰρ
χάρις ἢ χθονία ξύν' ἀπόκειται,
πενθεῖν οὐ χρή· νέμεσις γάρ.
ΑΝ. ὦ τέκνον Αἰγέως, προσπίτνομέν σοι.
ΘΗ. τίνος, ὦ παῖδες, χρεῖας ἀνύσαι ; 1755
ΑΝ. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν αὐταὶ
πατρός ἡμετέρου.
ΘΗ. ἀλλ' οὐ θεμιστὸν κείσε μολεῖν.
ΑΝ. πῶς εἶπας, ἄναξ, κοίραν' Ἀθηνῶν ;
ΘΗ. ὦ παῖδες, ἀπεῖπεν ἐμοὶ κείνος 1760
μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους
μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν
θήκην ἱεράν, ἣν κείνος ἔχει.
καὶ ταῦτά μ' ἔφη πράσσοντα καλῶς
χώραν ἔξειν αἰὲν ἄλυπον. 1765
ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν
χῶ πάντ' αἰὼν Διὸς Ὀρκος.
ΑΝ. ἀλλ' εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνω,
ταῦτ' ἂν ἀπαρκοί· Θήβας δ' ἡμᾶς

τὰς ὀγυγίους πέμψον, εἴαν πως
 διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον
 τοῖσιν ὁμαίμοις.

1770

ΘΗ. δράσω καὶ τάδε, καὶ πάνθ' ὅσα γ' ἂν
 μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν
 καὶ τῷ κατὰ γῆς, δε νέον ἔρρει,
 πρὸς χάριν, οὐ *δεῖ μ' ἀποκάμνειν.

1775

ΧΟ. ἀλλ' ἀποπαύετε μῆδ' ἐπὶ πλείω
 θρῆνον ἐγείρετε·
 πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος.

ANTIFONH.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΝΤΙΓΟΝΗ.

ΙΣΜΗΝΗ.

ΧΟΡΟΣ *Θηβαίων γερόντων.*

ΚΡΕΩΝ.

ΦΥΛΑΣ.

ΑΙΜΩΝ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΕΥΡΥΔΙΚΗ.

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ANTIGONH.

ὦ ΚΟΙΝὸΝ αὐτάδελφον Ἰσμήνης κára,
 ἀρ' οἶσθ' ὅτι Ζεὺς τῶν ἀπ' Οἰδίου κακῶν
 ὁποῖον σὺ χι νῶν ἔτι ζῶσαιν τελεεῖ ;
 οὐδὲν γὰρ οὐτ' ἀλγεινὸν οὐτ' ἄτης *ἔχον
 οὐτ' αἰσχροὺν οὐτ' ἀτιμόν ἐσθ', ὁποῖον σὺ
 τῶν σῶν τε καμῶν σὺκ ὅπωπ' ἐγὼ κακῶν.
 καὶ νῦν τί τοῦτ' αὖ φάσι πανδήμῳ πόλει
 κήρυγμα θείναι τὸν στρατηγὸν ἀρτίως ;
 ἔχεις τι κείσῃκουσας ; ἢ σε λανθάνει
 πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν ἐχθρῶν κακά ;

5

10

ΙΣΜΗΝΗ.

ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος, Ἀντιγόνη, φίλων
 οὐθ' ἡδύς οὐτ' ἀλγεινὸς ἔκετ' ἐξ ὅτου
 δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο,
 μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερσί·
 ἐπεὶ δὲ φρουδὸς ἐστὶν Ἀργείων στρατὸς
 ἐν νυκτὶ τῇ νῦν, οὐδὲν οἶδ' ὑπέρτερον,
 οὐτ' εὐτυχούσα μάλλον, οὐτ' ἀτωμένη.

15

ΑΝ. ἤδη καλῶς, καὶ σ' ἐκτὸς αὐλείων πυλῶν
 τοῦδ' οὔνεκ' ἐξέπεμπον, ὥς μόνῃ κλύοις.

ΙΣ. τί δ' ἔστι ; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος.

20

ΑΝ. οὐ γὰρ τάφου νῶν τῷ κασιγνήτῳ Κρέων
 τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει ;
 Ἑτεοκλέα μὲν, ὥς λέγουσι, σὺν δίκῃ
 *προθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ, κατὰ χθονὸς
 ἔκρυψε, τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς,
 τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν

25

- ἀστοῖσι φασιν ἐκκεκρῦχθαι τὸ μὴ
 τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαι τινα,
 ἔαν δ' ἄκλαντον, ἄταφον, οἰωνοῖς γλυκύν
 θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς. 30
 τοιαῦτά φασι τὸν ἀγαθὸν Κρέοντά σοι
 κάμοι, λέγω γὰρ κάμέ, κηρύξαντ' ἔχειν,
 καὶ δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσιν
 σαφῇ προκηρύξοντα, καὶ τὸ πρᾶγμ' ἄγειν
 οὐχ ὥς παρ' οὐδέν, ἀλλ' ὅς ἂν τούτων τι δρᾷ,
 φόνον προκείσθαι δημολευστον ἐν πόλει. 35
 οὕτως ἔχει σοι ταῦτα, καὶ δείξεις τάχα
 εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας εἴτ' ἐσθλῶν κακῇ.
- ΙΣ. τί δ', ὦ ταλαίφρον, εἰ τάδ' ἐν τούτοις, ἐγὼ
 λύουσ' ἂν ἢ φάπτουσα προσθείμην πλέον ; 40
 ΑΝ. εἰ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει σκόπει.
- ΙΣ. ποῖόν τι κινδύνευμα ; ποῦ γνώμης ποτ' εἶ ;
 ΑΝ. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφίεις χερί.
- ΙΣ. ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ', ἀπόρρητον πόλει ;
 ΑΝ. τὸν γοῦν ἐμὸν καὶ τὸν σόν, ἦν σὺ μὴ θέλῃς, 45
 ἀδελφόν· οὐ γὰρ δὴ προδοῦς' ἀλώσομαι.
- ΙΣ. ὦ σχετλιά, Κρέοντος ἀντειρηκόςτος ;
 ΑΝ. ἀλλ' οὐδὲν αὐτῷ τῶν ἐμῶν μ' εἵργειν μέτα.
- ΙΣ. οἴμοι· φρόνησον, ὦ κασιγνήτη, πατήρ
 ὥς νῦν ἀπεχθὴς δυσκλεῆς τ' ἀπώλετο 50
 πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων, διπλᾶς
 ὄψεις ἀράξῃς αὐτὸς αὐτουργῷ χερί·
 ἔπειτα μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος,
 πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον
 τρίτον δ' ἀδελφῷ δύο μίαν καθ' ἡμέραν 55
 αὐτοκτονοῦντε τῷ ταλαιπώρῳ μόρον
 κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν.
 νῦν αὖ μόνᾳ δὴ νῶ λειμμένα σκόπει
 δοσφ' ἀκίστ' ὀλοῦμεθ', εἰ νόμον βία
 ψῆφον τυράννων ἢ κράτη παρέξιμεν. 60

- ἀλλ' ἐννοεῖν χρή τοῦτο μὲν γυναῖχ' ὅτι
ἔφουμεν, ὥς πρὸς ἄνδρας οὐ μαχομένα·
ἔπειτα δ' οὐνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρείσσωνων
καὶ ταυτ' ἀκούειν κᾶτι τῶνδ' ἀλγίονα.
ἐγὼ μὲν οὖν αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς 65
ξύγγροιαν ἴσχειν, ὥς βιάζομαι τάδε,
τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πείσομαι. τὸ γὰρ
περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα.
- AN. οὐτ' ἂν κελεύσαιμ' οὐτ' ἂν, εἰ θέλοις ἔτι
πράσσειν, ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρώης μέτα. 70
ἀλλ' ἴσθ' ὑποία σοι δοκεῖ, κείνον δ' ἐγὼ
θάψω. καλὸν μοι τοῦτο ποιούσῃ θανεῖν.
φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι, φίλου μέτα,
ὅσια πανουργήσας· ἐπεὶ πλείων χρόνος
δν δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω τῶν ἐνθάδε. 75
ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι· σοὶ δ' εἰ δοκεῖ,
τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσας ἔχε.
- IS. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιούμεαι, τὸ δὲ
βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος.
- AN. σὺ μὲν τάδ' ἂν προῦχοι· ἐγὼ δὲ δὴ τάφον 80
χώσους· ἀδελφῷ φίλτάτῳ πορεύσομαι.
- IS. οἴμοι ταλαίνης ὥς ὑπερδέδοικά σου.
- AN. μὴ μου προτάρβει· τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον.
- IS. ἀλλ' οὖν προμηνύσης γε τοῦτο μηδενὶ
τοῦργον, κρυφῇ δὲ κεῖθε, σὺν δ' αὐτῶς ἐγώ. 85
- AN. οἴμοι, καταῦδα· πολλὸν ἐχθίων ἔσει
σιγῶς, ἔαν μὴ πᾶσι κηρύξης τάδε.
- IS. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις.
- AN. ἀλλ' οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλισθ' ἀδεῖν με χρή.
- IS. εἰ καὶ δυνήσκει γ'. ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾶς. 90
- AN. οὐκοῦν, ὅταν δὴ μὴ σθένω, πεπαύσομαι.
- IS. ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τάμηχανα.
- AN. εἰ ταῦτα λέξεις, ἐχθαρεῖ μὲν ἐξ ἐμοῦ,
ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκίσει δίκη.

ἀλλ' ἔα με καὶ τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν 95
παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο· πείσομαι γὰρ οὐ
τοσοῦτον οὐδὲν ὥστε μὴ οὐ καλῶς θανεῖν.

ΙΣ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ σοι, στείχε· τοῦτο δ' ἴσθ', ὅτι
ἄνους μὲν ἔρχει, τοῖς φίλοις δ' ὀρθῶς φίλη.

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α. ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐπαπύλω φανέι 100

Θήβα τῶν προτέρων φάος,
ἐφάνθησ ποτ', ὦ χρυσέας
ἀμέρας βλέφαρον, Διρκαίων ὑπὲρ ρείθρων μολοῦσα, 105
τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν φῶτα βάντα πανσαγίᾳ
φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῶ·

* δς ἐφ' ἡμετέρᾳ γῇ * Πολυνείκους 110
ἀρθεῖς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων
ὀξεία κλάζων

αἰετὸς εἰς γᾶν ὡς ὑπερέπτη,
λευκῆς χιόνος πτέρυγι στεγανὸς
πολλῶν μεθ' ὅπλων 115
ξύν θ' ἱπποκόμοις κορύβεσσι.

ἀντ.α. στὰς δ' ὑπὲρ μελάρων * φονῶσαισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ
λόγχαις ἐπάπυλον στόμα,
ἔβα, πρὶν ποθ' ἀμετέρων 120

αἱμάτων γένυσιν πλησθῆναί τε καὶ στεφάνωμα πύργων
πευκάενθ' Ἡφαιστον εἰλεῖν. τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη
πάταγος Ἄρεος ἀντιπᾶν δυσχείρωμα δράκοντι. 126

Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους
ὑπερεχθαίρει, καὶ σφας ἐσιδὼν
πολλῶ ρεύματι προσνισσομένους,

χρυσοῦ καναχῆς ὑπερόπτης, 130
παλτῶ ρίπτει πυρὶ βαλβίδων
ἐπ' ἄκρων ἤδη

νίκην ὀρμώντ' ἀλαλάξαι·

στρ.β. ἀντιτύπα δ' ἐπὶ γῇ πέσε τανταλωθεῖς
πυρφόρος δς τότε μαινομένη ξύν ὀρμῇ 135

βακχεύων ἐπέπνει
 ῥίπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων.
 εἶχε δ' ἄλλα μὲν ἄλ-
 λα· τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας Ἄρης.
 δεξιόσειρος.

140

ἐπτά λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἐπτά πύλαις
 ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους ἔλιπον
 Ζηνὶ τροπαίῃ πάγχαλκα τέλη,
 πλὴν τοῖν στυγεροῖν, ὃ πατὴρ ἐνὸς
 μητρὸς τε μίας φύντε καθ' αὐτοῖν
 δικρατεῖς λόγχας στήσαντ' ἔχεται
 κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω.

145

ἀντ.β. ἀλλὰ γὰρ ὁ μεγαλῶνυμος ἦλθε Νίκα

τῇ πολυαρμύτῃ ἀντιχαρεῖσα Θήβῃ,
 ἐκ μὲν δὴ πολέμων

150

τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν,
 θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς

παννυχίοις πάντας ἐπελθωμεν, ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων
 Βάκχιος ἄρχαι.

ἀλλ' ὅδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας,
 Κρέων ὁ Μενουκίως, * ἄρχων νεοχμὸς

155

νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις
 χωρεῖ, τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσω;
 ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων

160

προὔθετο λέσχην,
 κοινῷ κηρύγματι πέμψας.

ΚΡΕΩΝ.

ἄνδρες, τὰ μὲν δὴ πόλεος ἀσφαλῶς θεοὶ
 πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὥρθωσαν πάλιν
 ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα
 ἔσταιν ἰκέσθαι, τοῦτο μὲν τὰ Λαῖον
 σέβοντας εἰδὼς εὐ θρόνων αἰεὶ κράτη,
 τοῦτ' αὖθις, ἥνικ' Οἰδίπους ὥρθου πύλιν,
 καπεὶ διώλετ', ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι

165

παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν.
 δὲ σὺν ἐκείνοι πρὸς διπλῆς μοίρας μίαν 170
 καθ' ἡμέραν ὦλοντο παῖσαντές τε καὶ
 πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι,
 ἐγὼ κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω
 γένους κατ' ἀγχιστεία τῶν ὀλωλότων.
 ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν 175
 ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην, πρὶν ἂν
 ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβῆς φανῇ.
 ἐμοὶ γὰρ ὅστις πᾶσαν εὐθύνων πόλιν
 μὴ τῶν ἀρίστων ἄπτεται βουλευμάτων,
 ἀλλ' ἐκ φόβου του γλώσσαν ἐγκλείσας ἔχει, 180
 κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ·
 καὶ μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὐτοῦ πάτρας
 φίλον νομίζει, τοῦτον οὐδαμοῦ λέγω.
 ἐγὼ γάρ, ἴστω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὀρῶν ἀεί,
 οὔτ' ἂν σιωπήσασαι τὴν ἄτην ὀρῶν 185
 στείχουσιν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας,
 οὔτ' ἂν φίλον ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς
 θείμην ἐμαυτῷ, τοῦτο γιγνώσκων ὅτι
 ἧδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα, καὶ ταύτης ἔπι
 πλείοντες ὀρθῆς τοὺς φίλους ποιούμεθα. 190
 τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὖξω πόλιν·
 καὶ νῦν ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω
 ἀστοῖσι παίδων τῶν ἀπ' Οἰδίου πέρι·
 Ἐτεοκλέα μὲν, δὲ πόλεως ὑπερμαχῶν
 ὄλωλε τῆσδε, πάντ' ἀριστεύσας δορί, 195
 τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι
 ἅ τοις ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς·
 τὸν δ' αὖ ξύναμιον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω,
 δὲ γῆν πατρῶαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς
 φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ 200
 πρῆσαι κατάκρας, ἠθέλησε δ' αἵματος
 κοινοῦ πάσασθαι, τοὺς δὲ δουλώσας ἄγειν,

τοῦτον πόλει τῇδ' * ἐκκεκήρυκται τάφῳ
μήτε κτερίζειν μήτε κωκυσαί τινα,
εἴν δ' ἄθαπτον καὶ πρὸς οἰωνῶν δέμας
καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστόν, αἰκισθέντ' ἰδεῖν.
τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα, κοῦποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ
τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων.
ἀλλ' ὅστις εὖνους τῇδε τῇ πόλει, θανῶν
καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμῆσεται.

205

210

ΧΟ. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει, παῖ Μενοικέως Κρέον,
τὸν τῇδε δύσνουν καὶ τὸν εὐμενῇ πόλει·
νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πού γ' ἐνεστί σοι
καὶ τῶν θανόντων χῶπόσοι ζῶμεν πέρι.

ΚΡ. ὥς ἂν σκοποὶ νυν ἦτε τῶν εἰρημένων.

215

ΧΟ. νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθεσ.

ΚΡ. ἀλλ' εἴσ' ἔτοιμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι.

ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἄλλῳ τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι ;

ΚΡ. τὸ μὴ πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε.

ΧΟ. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος ὃς θανεῖν ἐρά.

220

ΚΡ. καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος. ἀλλ' ὑπ' ἐλπίδων
ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν.

ΦΥΛΑΞ.

ἄναξ, ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὑπο
δύσπνους ἰκάνω, κοῦφον ἐξάρας πόδα.
πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις,
ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφίην·
ψυχὴ γὰρ ἤνθα πολλά μοι μυθουμένη,
τάλας, τί χωρεῖς οἱ μολῶν δώσεις δίκην ;
τλήμων, μένεις αὖ ; καὶ τὰδ' εἴσεται Κρέων
ἄλλου παρ' ἀνδρός, πῶς σὺν δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ ;
τοιαῦθ' ἐλίσσων ἦνυτον * σπουδῇ βραδύς,
χοῦτως ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά.
τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν
σοί, καὶ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως.
τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος,

225

230

235

- τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον.
 ΚΡ. τί δ' ἐστὶν ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν;
 ΦΥ. φράσαι θελω σοι πρῶτα τάμαντοῦ· τὸ γὰρ
 πρῶγμ' οὐτ' ἔδρας' οὐτ' εἶδον ὅστις ἦν ὁ δρῶν,
 οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι. 240
 ΚΡ. εὖ γε στοχάζει κάποφάργγυσαι κύκλῳ
 τὸ πρῶγμα. δηλοῖς δ' ὥς τι σημανῶν νέων.
 ΦΥ. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθης ὅκνον πολύν.
 ΚΡ. οὐκ οὐκ ἐρεῖς ποτ', εἴτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει;
 ΦΥ. καὶ δὴ λέγω σοι. τὸν νεκρὸν τις ἀρτίως 245
 θάψας βέβηκε καπὶ χρωτὶ διψίαν
 κόνιν παλύνας κάφαγιστεύσας ἅ χρεῖ.
 ΚΡ. τί φῆς; τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε
 ΦΥ. οὐκ οἶδ'. ἐκεῖ γὰρ οὔτε του γενῆδος ἦν
 πληγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή· στύφλος δὲ γῆ 250
 καὶ χέρσος, ἀρρῶξ οὐδ' ἐπημαξευμένη
 τροχοῖσιν, ἀλλ' ἄσημος οὐργάτης τις ἦν.
 ὅπως δ' ὁ πρῶτος ἡμῖν ἡμεροσκόπος
 δείκνυσι, πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν.
 ὁ μὲν γὰρ ἠφάνιστο, τυμβήρης μὲν οὗ,
 λεπτή δ' ἄγος φεύγοντος ὥς ἐπὶ κόνις. 255
 σημεία δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν
 ἐλθόντος, οὐ σπάσματος ἐξεφαίνετο.
 λόγοι δ' ἐν ἀλλήλοισιν ἐρρόθουν κακοί,
 φύλαξ ἐλέγχων φύλακα, κἂν ἐγίγνετο 260
 πληγὴ τελευτῶσ', οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν.
 εἷς γὰρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος,
 κοῦθεὶς ἐναργής, ἀλλ' ἔφευγε * μὴ εἰδέσθαι.
 ἡμεν δ' ἔτοιμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν,
 καὶ πῦρ διέρπειν, καὶ θεοὺς ὀρκωμοτεῖν 265
 τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῷ ξυνειδέσθαι
 τὸ πρῶγμα βουλευσάντι μήτ' εἰργασμένῳ.
 τέλος δ' ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλεόν,
 λέγει τις εἷς, ὃς πάντας ἐς πέδον κύρα

νεῦσαι φόβῳ προθρεψεν· οὐ γὰρ εἶχομεν
 οὐτ' ἀντιφωνεῖν οὐθ' ὅπως δρῶντες καλῶς
 πράξαιμεν. ἦν δ' ὁ μῦθος ὡς ἀνοιστέον
 σοὶ τοῦργον εἴη τοῦτο κοῦχλ' κρυπτόν.
 καὶ ταῦτ' ἐνίκα, καμὲ τὸν δυσδαίμονα
 πάλος καθαιρεῖ τοῦτο τὰγαθὸν λαβεῖν.
 πάρειμι δ' ἄκων οὐχ ἑκούσιν, οἷδ' ὅτι
 στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν.

270

275

ΧΟ. ἀναξ, ἐμοὶ τοι, μὴ τι καὶ θεήλατον
 τοῦργον τόδ' * ἦ, ξύννοια βουλεύει πάλαι.

ΚΡ. παῦσαι, πρὶν ὀργῆς καμὲ μεστῶσαι λέγων,

280

μὴ 'φευρεθῆς ἀνους τε καὶ γέρων ἄμα.
 λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτά, δαίμονις λέγων
 πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι.
 πότερον ὑπερτίμωντες ὡς εὐεργέτην
 ἔκρυπτον αὐτόν, ὅστις ἀμφικίονας
 νασὺς πυρώσων ἦλθε ἀναθήματα
 καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν;
 ἦ τοὺς κακοὺς τιμώντας εἰσορᾷς θεοὺς;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα καὶ πάλαι πόλεως
 ἄνδρες μόλις φέροντες ἐρρόθουν ἐμοί,
 κρυφῇ κἀρα σείοντες, οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ
 λόφον δικαίως εἶχον, ὡς στέργειν ἐμέ.
 ἐκ τῶνδε τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς
 παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε.
 οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν οἶον ἄργυρος
 κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε. τοῦτο καὶ πόλεις
 πορθεῖ, τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων·
 τόδ' ἐκδιδάσκει καὶ παραλλάσσει φρένας
 χρηστὰς πρὸς αἰσχροὶ πράγμαθ' ἴστασθαι βρωτῶν
 πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν
 καὶ παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι.
 ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε,
 χρόνῳ ποτ' ἐξέπραξαν ὡς δοῦναι δίκην.

285

290

295

300

- ἀλλ' εἶπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας,
 εὖ τοῦτ' ἐπίστασ', ὄρκιος δέ σοι λέγω, 305
 εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου
 εὐρόντες ἐκφανείτ' ἐς ὀφθαλμούς ἐμούς,
 οὐχ ὑμῖν Ἀιδης μῶνος ἀρκέσει, πρὶν ἂν
 ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσῃθ' ὕβριν,
 ἵν' εἰδότες τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310
 τὸ λοιπὸν ἀρπάξῃτε, καὶ μάθῃθ' ὅτι
 οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν.
 ἐκ τῶν γὰρ αἰσχυρῶν λημμάτων τοὺς πλείονας
 ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους.
- ΦΥ. εἰπεῖν τι δώσεις, ἢ στραφεῖς οὕτως ἴω ; 315
 ΚΡ. οὐκ οἶσθα καὶ νῦν ὡς ἀνιαιρῶς λέγεις ;
 ΦΥ. ἐν τοῖσιν ὥσιν ἢ πὶ τῇ ψυχῇ δάκνεις ;
 ΚΡ. τί δαί ; ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην ὅπου ;
 ΦΥ. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὧτ' ἐγώ.
 ΚΡ. οἶμ' ὡς λάλημα δῆλον ἐκπεφυκὸς εἶ. 320
 ΦΥ. οὐκουν τό * γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας ποτέ.
 ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδοῦς.
 ΦΥ. φεῦ.
 ἡ δεινὸν φ' δοκῇ γε καὶ ψευδῇ δοκεῖν.
- ΚΡ. κόμψευε νῦν τὴν δόξαν· εἰ δὲ ταῦτα μὴ
 φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας, ἐξερεῖθ' ὅτι 325
 τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται.
- ΦΥ. ἀλλ' εὐρεθείη μὲν μάλιστ', εἴαν δέ τοι
 ληφθῇ τε καὶ μή, τοῦτο γὰρ τύχη κρινεῖ,
 οὐκ ἔσθ' ὅπως ὄψει σὺν δεῦρ' ἐλθόντα με.
 καὶ νῦν γὰρ ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς 330
 σωθεῖς, ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν.
- ΧΟ. στρ.α. πολλὰ τὰ δεινὰ κοῦδέν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει·
 τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου χειμερίῳ νότῳ 335
 χωρεῖ, περιβρυχίοισιν
 περῶν ὑπ' οἷδμασιν,
 θεῶν τε τὰν ὑπερτάταν, Γᾶν

- ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται,
 ἰλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος, ἱππέϊω γένοι πολεύων.
 ἀντ.α. *κουφονούν τε φύλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει 343
 καὶ θηρῶν ἀγρίων ἔθνη, πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν 345
 σπείραισι δικτυοκλώστοις,
 περιφραδῆς ἀνήρ·
 κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου
 θηρὸς ὀρεσσιβάτα, λασιαύχενά θ' 350
 ἵππον ἔξεται ἀμφίλοφον ζυγὸν οὐρείον τ' ἀκμήτα ταῦρον.
 στρ.β. καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμὸεν φρόνημα καὶ ἀστυνόμους 354
 ὀργὰς ἐδιδάξατο καὶ δυσαύλων
 πάγων *εἰαίθρεια καὶ
 δύσομβρα φεύγειν βέλη·
 παντοπόρος· ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται 360
 τὸ μέλλον· Ἄϊδα μόνον
 φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται·
 νόσων δ' ἀμηχάνων φρυγὰς ξυμπέφρασαι.
 ἀντ.β. σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας ὑπὲρ ἐλπίδ' ἔχων 365
 ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἔρπει.
 νόμους παρείρων χθονὸς
 θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν,
 ὑψίπολις· ἄπολις, ὅτ' τὸ μὴ καλὸν 370
 ξύνεστι τὸλμας χάριν.
 μήτ' ἐμοὶ παρέστιος
 γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν, ὃς τὰδ' ἔρδοι. 375
 ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινῶ
 τόδε, πῶς εἰδὼς ἀντιλογήσω
 τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην.
 ὦ δύστηνος
 καὶ δυστήνου πατρὸς Οἰδιπόδα, 380
 τί ποτ' ; οὐ δὴ που σέ γ' ἀπιστοῦσαν
 τοῖς βασιλείοισιν ἄγονσι νόμοις
 καὶ ἐν ἀφροσύνῃ καθελόντες ;
 ΦΥ. ἦδ' ἔστ' ἐκείνη τοῦργον *ἣ ἔξεργασμένη·

- τὴνδ' εἰλομεν θάπτουσαν. ἀλλὰ ποῦ Κρέων; 385
- ΧΟ. ὄδ' ἐκ δόμων ἄψορρος ἐς δέον περᾶ.
- ΚΡ. τί δ' ἔστι; ποία ξύμμετρος προῦβην τύχη;
- ΦΥ. ἄναξ, βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον.
 ψεύδει γὰρ ἢ 'πίνοια τὴν γνώμην. ἐπεὶ
 σχολῇ ποθ' ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγὼ
 ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε. 390
 ἀλλ' ἢ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ
 ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ,
 ἦκω, δι' ὄρκων καίπερ ὦν ἀπώμοτος,
 κόρην ἄγων τήνδ', ἣ καθευρέθη τάφον 395
 κοσμοῦσα. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο,
 ἀλλ' ἔστ' ἐμὸν θοῦρμαιον, οὐκ ἄλλου, τόδε.
 καὶ νῦν, ἄναξ, τήνδ' αὐτός, ὡς θέλεις, λαβὼν
 καὶ κρίνε κἀξέλεγχ'. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος
 δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν. 400
- ΚΡ. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβὼν;
- ΦΥ. αὕτη τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε· πάντ' ἐπίστασαι.
- ΚΡ. ἦ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῆς;
- ΦΥ. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν
 ἀπείπας. ἄρ' ἔνδηλα καὶ σαφῇ λέγω; 405
- ΚΡ. καὶ πῶς ὁράται κἀπίληπτος ἡρέθη;
- ΦΥ. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμ'. ὅπως γὰρ ἤκομεν,
 πρὸς σοῦ τὰ δεῖν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένοι,
 πᾶσαν κόνιν σήραντες ἢ κατεῖχε τὸν
 νέκυν, μυδῶν τε σῶμα γυμνώσαντες εὖ, 410
 καθήμεθ' ἄρκων ἐκ πάγων ὑπήμενοι,
 ὁσμὴν ἀπ' αὐτοῦ μὴ βάλοι πεφευγότες,
 ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπὶρρόθοις
 κακοῖσιν, εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου.
 χρόνον τὰδ' ἦν τοσοῦτον, ἔς τ' ἐν αἰθέρι
 μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος 415
 καὶ καῦμ' ἔθαλπε· καὶ τότε' ἐξαίφνης χθονὸς
 τυφῶς αἰέρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος,

- πίμπλησι πεδίων, πᾶσαν αἰκίζων φόβην
 ὕλης πεδιάδος, ἐν δ' ἐμεστώθῃ μέγας 420
 αἰθέρῃ· μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον.
 καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ,
 ἡ παῖς ὁρᾶται, κἀνακωκύνει πικρᾶς
 ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον, ὥς ὅταν κενῆς
 εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος· 425
 οὕτω δὲ χαῦτη, ψιλὸν ὥς ὀρᾷ νέκυν,
 γόοισιν ἐξόμωξεν, ἐκ δ' ἀρὰς κακὰς
 ἡρᾶτο τοῖσι τοῦργον ἐξεργασμένοις.
 καὶ χερσὶν εὐθύς διψίαν φέρει κόνιν,
 ἔκ τ' εὐκρυτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου 430
 χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει.
 χῆμεῖς ἰδόντες ἴεμεσθα, σὺν δέ νιν
 θηρώμεθ' εὐθύς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην,
 καὶ τὰς τε πρόσθεν τὰς τε νῦν ἡλέγχομεν
 πράξεις· ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, 435
 ἀλλ' ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἄμα.
 τὸ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐκ κακῶν πεφευγέναι
 ἡδιστον, εἰς κακὸν δὲ τοὺς φίλους ἄγειν
 ἀλγεινόν. ἀλλὰ πάντα ταῦθ' ἦσσω λαβεῖν
 ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας. 440
- ΚΡ. σὲ δὴ, σὲ τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα
 φῆς, ἥ καταρνέι μὴ δεδρακέναι τάδε ;
- ΑΝ. καὶ φημί δρᾶσαι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
- ΚΡ. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ἧ θέλεις
 ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλευθερον· 445
 σὺ δ' εἶπέ μοι μὴ μήκος, ἀλλὰ συντόμως,
 ἦδης τὰ κηρυχθέντα μὴ πράσσειν τάδε ;
- ΑΝ. ἦδη· τί δ' οὐκ ἔμελλον ; ἐμφανῇ γὰρ ἦν.
- ΚΡ. καὶ δῆτ' ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους ;
- ΑΝ. οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε 450
 οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη,
 οἱ τοῦσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους.

- οὐδὲ σθένειν τοσούτον φόβῳ τὰ σὰ
 κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κάσφαλῇ θεῶν
 νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν. 455
- οὐ γάρ τι νῦν γε κᾶχθές, ἀλλ' αἰεὶ ποτε
 ζῇ ταῦτα, κοῦδεῖς οἶδεν ἐξ ὅτου φάνη.
 τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον, ἀνδρὸς οὐδενὸς
 φρόνημα δείσας, ἐν θεοῖσι τὴν δίκην
 δώσειν· θανουμένη γὰρ ἐξήδη, τί δ' οὐ;
 460
 κεῖ μὴ σὺ προῦκήρυξας. εἰ δὲ τοῦ χρόνου
 πρόσθεν θανοῦμαι, κέρδος αὐτ' ἐγὼ λέγω.
 ὅστις γὰρ ἐν πολλοῖσιν ὥς ἐγὼ κακοῖς
 ζῇ, πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει;
 οὕτως ἔμοιγε τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν 465
 παρ' οὐδὲν ἄλγος· ἀλλ' ἂν, εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς
 μητρὸς θανόντ' ἄθραπον ἐσχόμην νέκυν,
 κείνοισι ἂν ἤλγουν· τοῖσδε δ' οὐκ ἀλγύνομαι.
 σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν,
 σχεδὸν τι μῶρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω. 470
- ΧΟ. δηλοῖ τὸ γέννημ' ὦμὸν ἐξ ὦμου πατρός
 τῆς παιδός· εἵκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς.
- ΚΡ. ἀλλ' ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα
 πίπτειν μάλιστα, καὶ τὸν ἐγκρατέστατον
 σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῇ 475
 θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλείστ' ἂν εἰσίδοις.
 σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους
 ἵππους καταρτυθέντας· οὐ γὰρ ἐπέλει
 φρονεῖν μέγ' ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας.
 αὕτη δ' ὑβρίζειν μὲν τότ' ἐξηπίστατο, 480
 νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους·
 ὕβρις δ', ἐπεὶ δέδρακεν, ἦδε δευτέρα,
 τούτοις ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν.
 ἦ νῦν ἐγὼ μὲν οὐκ ἀνὴρ, αὕτη δ' ἀνὴρ,
 εἰ ταῦτ' ἀναπὶ τῇδε κείσεται κράτη.
 485
 ἀλλ' εἴτ' ἀδελφῆς εἴθ' ὁμαιμονεστέρα[s]

- τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς ἐρκείου κυρεῖ,
αὐτὴ τε χῆ ξύναιμος οὐκ ἀλύξετον
μόρου κακίστου· καὶ γὰρ οὖν κείνην ἴσον
ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλευσαί τάφου. 490
καὶ νῦν καλεῖτ'· ἔσω γὰρ εἶδον ἀρτίως
λυσσῶσαν αὐτὴν οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν.
φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἡρῆσθαι κλοπεὺς
τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκοτῶ τεχνωμένων.
μισῶ γε μέντοι χῶταν ἐν κακοῖσί τις 495
ἀλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ.
- ΑΝ. θέλεις τι μείζον ἢ κατακτεῖναι μ' ἐλῶν ;
ΚΡ. ἐγὼ μὲν οὐδέν· τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω.
ΑΝ. τί δῆτα μέλλεις ; ὥς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων
ἀρεστὸν οὐδέν, μὴδ' ἀρεσθείῃ ποτέ, 500
οὕτω δὲ καὶ σοὶ τᾶμ' ἀφανθάνοντ' ἔφυ.
καίτοι πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον
κατέσχον ἢ τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ
τιθείσα ; τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν
λέγοιτ' ἂν, εἰ μὴ γλῶσσαν *ἐγκλείοι φόβος. 505
ἀλλ' ἡ τυραννὶς πολλὰ τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ
κᾶξεστιν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἂ βούλεται.
- ΚΡ. σὺ τοῦτο μούνη τῶνδε Καδμείων ὀρᾷς.
ΑΝ. ὀρώσι χοῦτοι· σοὶ δ' ὑπὶλλουσι στόμα.
ΚΡ. σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ, τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς ; 510
ΑΝ. οὐδὲν γὰρ αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχχνους σέβειν.
ΚΡ. οὐκ οὖν θύμαιμος χῶ καταντίον θανῶν ;
ΑΝ. θύμαιμος ἐκ μᾶς τε καὶ ταῦτοῦ πατρός.
ΚΡ. πῶς δὴτ' ἐκείνῳ δυσσεβῇ τιμᾷ χάριν ;
ΑΝ. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ καταθανὼν νέκυς. 515
ΚΡ. εἰ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ.
ΑΝ. οὐ γάρ τι δούλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὦλετο.
ΚΡ. πορθῶν δὲ τήνδε γῆν· ὁ δ' ἀντιστάς ὕπερ.
ΑΝ. ὁμως ὁ γ' Ἄιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ.
ΚΡ. ἀλλ' οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος. 520

- ΑΝ. τίς οἶδεν εἰ κάτω ἔστιν εὐαγὴ τάδε ;
 ΚΡ. οὔτοι ποθ' οὐχθρός, οὐδ' ὅταν θάνῃ, φίλος.
 ΑΝ. οὔτοι συνέχθην, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν.
 ΚΡ. κάτω νυν ἔλθοῦς, εἰ φιλητέον, φίλει
 κείνους· ἐμοῦ δὲ ζώντος οὐκ ἄρξει γυνή. 525
 ΧΟ. καὶ μὴν πρὸ πυλῶν ἦδ' Ἰσμήνη,
 φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη·
 νεφέλη δ' ὀφρύων ὑπερ αἱματόεν
 ῥέθος αἰσχύνει,
 τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν. 530
 ΚΡ. σὺ δ', ἢ κατ' οἴκους ὥς ἔχιδν' ὑφειμένη
 λήθουσά μ' ἐξέπινες, οὐδ' ἐμάνθανον
 τρέφων δὴ ἅτα κάπαναστάσεις θρόνων,
 φέρ' εἰπὲ δὴ μοι, καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου
 φήσεις μετασχεῖν, ἢ ἔξομεί τὸ μὴ εἶδεναι ; 535
 ΙΣ. δέδρακα τοῦργον, εἶπερ ἦδ' ὁμορροθεῖ,
 καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας.
 ΑΝ. ἀλλ' οὐκ ἑάσει τοῦτό γ' ἡ δίκη σ', ἐπεὶ
 οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ κοινωσάμην.
 ΙΣ. ἀλλ' ἐν κακοῖς τοῖς σοῖσιν οὐκ αἰσχύνομαι
 ξύμπλον ἐμνατὴν τοῦ πάθους ποιουμένη. 540
 ΑΝ. ὦν τοῦργον, Ἀιδῆς χοῖ κάτω ξυνίστορες·
 λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην.
 ΙΣ. μήτοι, κασιγνήτη, μ' ἀτιμάσης τὸ μὴ οὐ
 θανεῖν τε σὺν σοὶ τὸν θανόντα θ' ἀγνίσαι. 545
 ΑΝ. μὴ μοι θάνης σὺ κοινά, μηδ' ἀ μὴ ὄντες
 ποιῶ σ' αὐτῆς. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ.
 ΙΣ. καὶ τίς βίος μοι σοῦ λειψιμένη φίλος ;
 ΑΝ. Κρέωντ' ἐρώτα· τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών.
 ΙΣ. τί ταῦτ' ἀνίῃς μ', οὐδὲν ὠφελουμένη ; 550
 ΑΝ. ἀλγούσα μὲν δῆτ', εἰ γέλωτ' ἔν σοι γελῶ.
 ΙΣ. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ ;
 ΑΝ. σῶσον σεαυτήν. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν.
 ΙΣ. οἴμοι τάλανα, κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου ;

- ΑΝ. σὺ μὲν γὰρ εἴλου ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν. 555
- ΙΣ. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀρρήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις.
- ΑΝ. καλῶς σὺ μὲν τοῖς, τοῖς δ' ἐγὼ ᾔδοκον φρονεῖν.
- ΙΣ. καὶ μὴν ἴση νῶν ἐστὶν ἡ ἔσχαρτία.
- ΑΝ. θάρσει. σὺ μὲν ζῆς, ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι
τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανούσιν ὠφελεῖν. 560
- ΚΡ. τῷ παιδὲ φημι τῷδε τὴν μὲν ἀρτίως
ἄνουν πεφάνθαι, τὴν δ' ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ.
- ΙΣ. οὐ γὰρ ποτ', ὦναξ, οὐδ' ὅς ἂν βλάβστη μένει
νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται.
- ΚΡ. σοὶ γοῦν, ὅθ' εἴλου σὺν κακοῖς πράσσειν κακά. 565
- ΙΣ. τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον;
- ΚΡ. ἀλλ' ἤδε μέντοι μὴ λέγ'. οὐ γὰρ ἔστ' ἔτι.
- ΙΣ. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου;
- ΚΡ. ἀρώσιμοι γὰρ χᾶτέρων εἰσὶν γύαι.
- ΙΣ. οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδε τ' ἦν ἡρμοσμένα. 570
- ΚΡ. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ.
- *ΑΝ. ὦ φίλταθ' Αἰμον, ὥς σ' ἀτιμᾶζει πατήρ.
- ΚΡ. ἄγαν γε λυπεῖς καὶ σὺ καὶ τὸ σὸν λέχος.
- *ΧΟ. ἡ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον;
- ΚΡ. Ἄιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ. 575
- *ΧΟ. δεδογμέν', ὥς ἔοικε, τήνδε κατθανεῖν.
- ΚΡ. καὶ σοὶ γε κάμοι. μὴ τριβὰς ἔτ', ἀλλὰ νιν
κομίζετ' εἴσω, δμῶες· ἐκ δὲ τοῦδε χρῆ
γυναῖκας εἶναι τάσδε μῆδ' ἀνειμένας.
φεύγουσι γὰρ τοι χοὶ θρασεῖς, ὅταν πέλας 580
ῆδη τὸν Ἄιδην εἰσπορῶσι τοῦ βίου.
- ΧΟ. στρ.α. εὐδαίμονες οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών.
οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἅτας
οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πληθὺς ἔρπον· 585
ἴμοιον ὥστε ποντιαῖς
οἶδμα δυσπνόους ὅταν
Θρηῆσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμη πνοαῖς,
κυλινδεῖ βυσσόθεν κελαινὰν 590

- θίνα καὶ δυσάνεμον,
 στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλήγες ἀκταί.
 ἀντ.α. ἀρχαῖα τὰ λαβδακιδᾶν οἴκων ὀρῶμαι 593
 πήματα †φθιμένων ἐπὶ πήμασι πίπτοντ', 595
 οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει
 θεῶν τις, οὐδ' ἔχει λύσιν.
 νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ
 ῥίξας *ἐτέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις. 600
 κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν
 νερτέρων ἀμῆ κόνις
 λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν Ἑρινύς.
 στρ.β. τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν
 ὑπερβασία κατάσχοι, 605
 τὰν οὐθ' ὕπνος αἰρεῖ ποθ' ὁ παντογήρως
 οὐτ' ἀκάματοι θεῶν
 μῆνες, ἀγήρῳ δὲ χρόνῳ δυνάστας
 κατέχεις Ὀλύμπου
 μαρμαρόεσσαν αἴγλαν. 610
 τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον
 καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει
 νόμος ὅδ', οὐδὲν *ἔρπων
 θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας.
 ἀντ.β. ἂ γὰρ δὴ πολὺπλαγκτος ἐλπίς 615
 πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν,
 πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων
 εἰδότι δ' οὐδὲν ἔρπει,
 πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύσῃ.
 σοφία γὰρ ἔκ του 620
 κλεινὸν ἔπος πέφανται,
 τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλὸν
 τῷδ' ἔμμεν ὅτῳ φρένας
 θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν
 πράσσει δ' ὀλίγιστον χρόνον ἐκτὸς ἄτας. 625
 ὅδε μὲν Αἴμων, παίδων τῶν σῶν

νέατον γέννημ'· ἀρ' ἀχνύμενος
[τῆς μελλογάμου]

τάλιδος ἦκει μόρον Ἀντιγόνης,
ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν ;

630

ΚΡ. τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.
ὦ παῖ, τελείαν ψῆφον ἄρα μὴ κλύων
τῆς μελλονύμφου πατρὶ λυσσαίνων πάρει ;
ἢ σοὶ μὲν ἡμεῖς πανταχῇ ὀρώντες φίλοι ;

ΑΙΜΩΝ.

πάτερ, σός εἰμι· καὶ σύ μοι γνώμας ἔχων
χρηστὰς ἀπορβοῖς, αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι.
ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος
μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου.

635

ΚΡ. οὕτω γάρ, ὦ παῖ, χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν,
γνώμης πατροφῆας πάντ' ὀπισθεν ἐστάναι.
τούτου γὰρ οὐνεκ' ἄνδρες εὔχονται γονὰς
κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν,
ὥς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς,
καὶ τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί.
δοῖς δ' ἀνωφέλητα φετύει τέκνα,
τί τόνδ' ἂν εἴποις ἄλλο πλὴν αὐτῷ πόνους
φῦσαι, πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων ;
μὴ νῦν ποτ', ὦ παῖ, τὰς φρένας *γ' ὑφ' ἡδονῆς
γυναικὸς οὐνεκ' ἐκβάλλης, εἰδὼς ὅτι
ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται,
γυνὴ κακὴ ξύνευρος ἐν δόμοις. τί γὰρ
γένοιτ' ἂν ἔλκος μείζων ἢ φίλος κακός ;
ἀλλὰ πτύσας ὥσεί τε δυσμενῇ μέθες
τὴν παῖδ' ἐν Αἰδοῦ τήνδε νυμφεύειν τινί.
ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἶλον ἐμφανῶς ἐγὼ
πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην,
ψευδῇ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει,
ἀλλὰ κτενῶ. πρὸς ταῦτ' ἐφθυμνεῖτω Δία
ξύναμον· εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῇ φύσει

640

645

650

655

- ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους. 660
 ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ
 χρηστός, φανείται κὰν πόλει δίκαιος ὢν.
 ὅστις δ' ὑπερβᾶς ἢ νόμους βιάζεται,
 ἢ τοῖπιτάσσειν τοῖς κρατύνουσιν νοεῖ,
 οὐκ ἔστ' ἐπαίνου τοῦτον ἐξ ἐμοῦ τυχεῖν. 665
 ἀλλ' ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρηρὴ κλύειν
 καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τὰναντία.
 καὶ τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοῖην ἐγὼ
 καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειω,
 δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον 670
 μένειν δίκαιον κάγαθὸν παραστάτην.
 ἀναρχίας δὲ μείζον οὐκ ἔστιν κακόν.
 αὕτη πόλεις τ' ὀλλυσιν, ἥδ' ἀναστάτους.
 οἴκους τίθῃσιν· ἥδε σὺν μάχῃ δορὸς
 τροπὰς καταρρήγνυσιν· τῶν δ' ὀρθουμένων 675
 σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἢ πειθαρχία.
 οὕτως ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις,
 κοῦτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἥσσητέα.
 κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν,
 κοῦκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοῖμεθ' ἂν. 680
- XO. ἡμῖν μὲν, εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμμεθα,
 λέγειν φρονούντως ὧν λέγεις δοκεῖς πέρι.
- AI. πάτερ, θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας,
 πάντων ὅσ' ἐστὶ κτημάτων ὑπέρτατον.
 ἐγὼ δ' ὅπως σὺ μὴ λέγεις ὀρθῶς τάδε, 685
 οὔτ' ἂν δυναίμην μῆτ' ἐπισταίμην λέγειν·
 γένοιτο μέντ' ἂν χᾶτέρῳ καλῶς ἔχον.
 σοῦ δ' ὅν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν ὅσα
 λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει.
 τὸ γὰρ σὺν ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ 690
 λόγους τοιούτοις, οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων
 ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε,
 τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις,

- πασῶν γυναικῶν ὡς ἀναξιώτατῃ
 κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει,
 695 ἦτις τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον ἐν φοναῖς
 πεπτῶτ' ἄθαρπον μήθ' ὑπ' ὤμηστων κυνῶν
 εἶασ' ὀλέσθαι μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός·
 οὐχ ἦδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν;
 τοιάδ' ἐρεμνὴ σίγ' ἐπέρχεται φάτις.
 700 ἐμοὶ δὲ σοῦ πρᾶσσοιτος εὐτυχῶς, πάτερ,
 οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμώτερον.
 τί γὰρ πατὴρ θάλλοντος εὐκλείας τέκνοις
 ἄγαλμα μείζον, ἢ τί πρὸς παίδων πατρί;
 μὴ νυν ἐν ἥθους μῦνον ἐν στυγερῇ φόρῃ,
 705 ὡς φῆς σύ, κοῦδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν.
 ὅστις γὰρ αὐτὸς ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ,
 ἢ γλῶσσαν, ἢ οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν,
 οὗτοι διαπυκνθέντες ὥφθησαν κενοί.
 ἀλλ' ἄνδρα, κεῖ τις ἢ σοφός, τὸ μανθάνειν
 710 πολλ' αἰσχροὺς οὐδὲν καὶ τὸ μὴ τείνειν ἄγαν.
 ὁρᾷς παρὰ ρείθροισι χεϊμάρροις ὅσα
 δένδρων ὑπέικει, κλῶνας ὡς ἐκσώζεται,
 τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται.
 αὐτῶς δὲ ναὸς ὅστις ἐγκρατὴ πόδα
 715 τείνας ὑπέικει μηδὲν, ὑπτίους κάτω
 στρέψας τὸ λοιπὸν σέλμασιν ναυτίλλεται.
 ἀλλ' εἴκε θυμῷ καὶ μετάστασιν δίδου.
 γνώμη γὰρ εἴ τις κατ' ἐμοῦ νεωτέρου
 720 πρόσσεσι, φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολὺ
 φῦναι τὸν ἄνδρα πάσ' ἐπιστήμης πλέων·
 εἰ δ' οὐν, φιλεῖ γὰρ τοῦτο μὴ αὐτὴν ῥέπειν,
 καὶ τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν.
 1. ἀναξ, σέ τ' εἰκός, εἴ τι καίριον λέγει,
 μαθεῖν, σέ τ' αὖ τοῦδ'· εὖ γὰρ εἴρηται διπλᾶ.
 725 2. οἱ τηλικοῖδε καὶ διδασκόμεσθα δὴ
 φρονεῖν ὑπ' ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν;

- ΑΙ. μηδὲν τὸ μὴ δίκαιον· εἰ δ' ἐγὼ νέος,
οὐ τὸν χρόνον χρή μᾶλλον ἢ τάργα σκοπεῖν.
- ΚΡ. ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν ; 730
- ΑΙ. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακοὺς.
- ΚΡ. οὐχ ἦδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπειληπται νόσφ ;
- ΑΙ. οὐ φησι Θήβης τῆσδ' ὁμόπολις λεώς.
- ΚΡ. πόλις γὰρ ἡμῖν ἀμέ χρή τάσσειν ἐρεῖ ;
- ΑΙ. ὀρᾶς τόδ' ὡς εἴρηκας ὡς ἄγαν νέος ; 735
- ΚΡ. ἄλλω γὰρ ἢ 'μοὶ χρή *με τῆσδ' ἄρχειν χθονός ;
- ΑΙ. πόλις γὰρ οὐκ ἔσθ' ἦτις ἀνδρός ἐσθ' ἐνός.
- ΚΡ. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἢ πόλις νομίζεται ;
- ΑΙ. καλῶς ἐρήμης γ' ἂν σὺ γῆς ἄρχοις μόνος.
- ΚΡ. ὅδ', ὡς ἔοικε, τῇ γυναικὶ συμμαχεῖ. 740
- ΑΙ. εἴπερ γυνὴ σὺ· σοὺ γὰρ οὖν προκῆδομαι.
- ΚΡ. ὦ παγκάκιστε, διὰ δίκης ἰὼν πατρί.
- ΑΙ. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὀρώ.
- ΚΡ. ἀμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων ;
- ΑΙ. οὐ γὰρ σέβεις, τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν. 745
- ΚΡ. ὦ μιὰρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον.
- ΑΙ. οὐ τὰν ἔλοις ἦσσω γε τῶν αἰσχροῶν ἐμέ.
- ΚΡ. ὁ γοῦν λόγος σοι πᾶς ὑπὲρ κείνης ὕδε.
- ΑΙ. καὶ σοῦ γε κάμου, καὶ θεῶν τῶν νερτέρων.
- ΚΡ. ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμείς. 750
- ΑΙ. ἦδ' οὖν θανεῖται καὶ θανούσ' ὀλεῖ τινά.
- ΚΡ. ἡ κάπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς ;
- ΑΙ. τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμης λέγειν ;
- ΚΡ. κλαίων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός.
- ΑΙ. εἰ μὴ πατὴρ ἦσθ', εἶπον ἄν σ' οὐκ εἴ φρονεῖν. 755
- ΚΡ. γυναικὸς ὧν δοῦλευμα, μὴ κώτιλλέ με.
- ΑΙ. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν ;
- ΚΡ. ἀληθες ; ἀλλ' οὐ, τόνδ' Ὀλυμπον, ἴσθ' ὅτι,
χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δειννάσεις ἐμέ.
ἄγετε τὸ μῖσος, ὡς κατ' ὀμματ' αὐτίκα 760
παρόντι θνήσκη πλησία τῷ νυμφίῳ.

- ΑΙ. οὐ δὴτ' ἔμοιγε, τοῦτο μὴ δόξης ποτέ,
οὐθ' ἥδ' ὀλείται πλησία, σὺ τ' οὐδαμὰ
τοῦμὸν προσούψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὄρων,
ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαῖνη συνών. 765
- ΧΟ. ἀνὴρ, ἀναξ, βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς·
νοῦς δ' ἐστὶ τηλικούτος ἀλγίστας βαρύς.
- ΚΡ. δράττω, φρονεῖτω μείζον ἢ κατ' ἀνδρ' ἰών·
τὰν δ' οὐ κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου.
- ΧΟ. ἄμφο γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτείναι νοεῖς ; 770
- ΚΡ. οὐ τήν γε μὴ θεγοῦσαν· εὖ γὰρ οὖν λέγεις.
- ΧΟ. μόρφω δὲ ποίω καὶ σφε βουλεύει κτανεῖν ;
- ΚΡ. ἄγων ἔρημος ἐνθ' ἂν ἦ βροτῶν στίβος
κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι,
φορβῆς τοσούτον ὡς ἄγος μόνον προθείς, 775
ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις.
κάκει τὸν Ἄιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν,
αἰτουμένη που τεύξεται τὸ μὴ θανεῖν,
ἢ γνώσεται γοῦν ἀλλὰ τηνικαῦθ' ὅτι
πόνος περισσός ἐστι τὰν Ἄιδου σέβειν. 780
- ΧΟ. στρ. Ἔρωσ ἀνίκατε μάχαν,
Ἔρωε, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις,
ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς
νεάνιδος ἐννυχεύεις,
φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἐν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς· 785
καὶ σ' οὐτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς
οὐθ' ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων, ὃ δ' ἔχων μέμνηεν. 790
- ἀντ. σὺ καὶ δικαίων ἀδίκους
φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβῃ·
σὺ καὶ τότε νεῖκος ἀνδρῶν
ξύναιμον ἔχεις ταραξας·
νικᾷ δ' ἐναργῆς βλεφάρων ἱμερος εὐλέκτρον 795
νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς
θεσμῶν ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα. 800
νῦν δ' ἤδη ἰγὼ καὶ τὸς θεσμῶν

- ἔξω φέρομαι τάδ' ὀρών, ἴσχειν δ'
οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων,
τὸν παγκοίταν ὅθ' ὀρῶ θάλαμον
τῆνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν. 805
- ΑΝ. στρ.α. ὀράτ' ἔμ', ὦ γὰρ πατρίας πολῖται,
τὰν νεάταν ὁδὸν
στείχουσαν, νέατον δὲ φέγγος
λεύσσουσαν ἀελίου,
κοῦποτ' αὖθις· ἀλλὰ μ' ὁ παγκοίτας Ἄιδας ζῶσαν ἄγει 810
τὰν Ἀχέροντος
ἀκτάν, οὔθ' ὕμεναίων
ἔγκληρον, οὔτ' *ἐπινύμφειός πώ μέ τις ὕμνος 815
ὑμνησεν, ἀλλ' Ἀχέροντι νυμφεύσω.
- ΧΟ. οὐκοῦν κλεινὴ καὶ ἔπαινον ἔχουσ'
ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων,
οὔτε φθινάσιν πληγείσα νόσοις
οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσ', 820
ἀλλ', αὐτόνομος, ζῶσα μόνῃ δὴ
θνητῶν Ἀἴδην καταβήσει.
- ΑΝ. ἀντ.α. ἤκουσα δὴ λυγροτάταν ὀλέσθαι
τὰν Φρυγίαν ξέναν
Ταντάλου Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ, 825
τὰν κισσὸς ὡς ἀτενῆς
πετραία βλάστα δάμασεν, καὶ νιν ὄμβρῳ τακομέναν,
ὡς φάτις ἀνδρῶν,
χιῶν τ' οὐδαμὰ λείπει, 830
τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύτοις δειράδας· ᾗ με
δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει.
- ΧΟ. ἀλλὰ θεός τοι καὶ *θειογενής,
ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς. 835
καίτοι φθιμένῳ μέγ' ἀκούσαι
τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν
[ζῶσαν καὶ ἔπειτα θανοῦσαν.]
- ΑΝ. οἴμοι γελῶμαι. τί με, πρὸς θεῶν πατράων, 838

- οὐκ *οὐλομένην ὑβρίζεις,
 ἀλλ' ἐπίφαντον ;
 ὦ πόλις, ὦ πόλεως
 πολυκτήμενες ἄνδρες.
 ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι Θήβας τ'
 εὐαρμάτου ἄλσος, ἔμπας
 ξυμμάρτυρας ὅμμ' ἐπικτῶμαι,
 οἷα φίλων ἄκλαντος, οἷοις νόμοις
 πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου
 ἰὼ δύστανος,
 οὔτε *βροτοῖσιν οὐτ' ἐν νεκροῖσιν
 μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανούσιν.
 ΚΟ. προβᾶς ἐπ' ἔσχατον θράσους
 ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον
 προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύ.
 πατρῶν δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον.
 ΑΝ. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας,
 πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον
 τοῦ τε πρόπαντος
 ἀμετέρου πύτμου
 κλεινοῖς λαβδακίδαισιν.
 ἰὼ ματρῶναι λέκτρων ὅσαι
 κομήματά τ' αὐτογέννητ'
 ἐμῷ πατρὶ δυσμάρῳ ματρός,
 οἷων ἐγὼ ποθ' ἀ ταλαίφρων ἔφυν
 πρὸς οὓς ἀραίος, ἄγαμος, ἀδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι.
 ἰὼ δυσπότμων
 κασίγνητε γάμων κυρήσας,
 θανὼν ἔτ' οὐσαν κατήναρές με.
 ΙΟ. σίβειν μὲν εὐσεβεία τις,
 κράτος δ', ὅφ' κράτος μέλει,
 παραβατὸν οὐδαμῇ πέλει,
 σὲ δ' αὐτόγνωτος ὦλεσ' ὀργά.
 ΙΝ. ἄκλαντος, ἄφίλος, ἀνυμέναιος

840

845

850

855

860

865

870

875

- ταλαίφρων ἄγομαι τὰδ' ἐτοίμην ὁδόν.
οὐκέτι μοι τούδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα
θέμεις ὅρῳν ταλαίνῃ· 880
τὸν δ' ἐμὸν πύτμον ἀδάκρυτον
οὐδεὶς φίλων στεκάζει.
- ΚΡ. ἄρ' ἴστ', αἰοῖδ' αἰ γόους πρὸ τοῦ θακύν,
ὥς οὐδ' ἂν εἰς παύσαιτ' ἂν, εἰ χρεῖη λέγειν ; 885
οὐκ ἄξεθ' ὥς τύχιστα, καὶ καταρρεφῇ
τύμβῳ περιπτύξαντες, ὥς εἴρηκ' ἐγώ,
ἄφετε μόνῃν ἔρημον, εἴτε χρῆ θακύν
εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύειν στέγῃ·
ἡμεῖς γὰρ ἀγνοῖ τοῦπὶ τήνδε τὴν κόρην
μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται. 890
- ΑΝ. ὦ τύμβος, ὦ τυμφεῖον, ὦ κατασκαφῆς
οἴκησις αἰεφρουρος, οἱ πορεύομαι
πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς
πλείστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων·
ὧν λισσθία γὰρ καὶ κάκιστα δὴ μακρῶ 895
κάτειμι, πρίν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου.
ἔλθουσα μέντοι κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω
φίλη μὲν ἦξιν πατρί, προσφιλῆς δὲ σοί,
μῆτερ, φίλη δὲ σοί, κασίγνητον κάρα.
ἐπεὶ θανόντας αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ 900
ἔλουσα κάκόςμῃσα κάπιτυμβίους
χοᾶς ἔδωκα· νῦν δέ, Πολύνεικες, τὸ σὸν
δέμας περιστέλλουσα τοιάδ' ἄρηνμαι.
καίτοι σ' ἐγὼ ῥέμῃσα τοῖς φρονούσιν εὔ.
οὐ γάρ ποτ' οὐτ' ἂν εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν 905
οὐτ' εἰ πόσις μοι καθανὼν ἐτήκετο,
βία πολιτῶν τόνδ' ἂν ἡρόμην πόνον.
τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω ;
πόσις μὲν ἂν μοι καθανόντος ἄλλος ᾔην,
καὶ παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, εἰ τοῦδ' ἥμπλακον, 910
μητρὸς δ' ἐν Ἀίδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιιν,

- οὐκ ἔστ' ἀδελφός ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ.
 τοιῷδε μέντοι σ' ἐκπροτιμήσας· ἐγὼ
 νόμφ, Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἀμαρτάνειν
 καὶ δεινὰ τολμᾶν, ὃ κασίγνητον κέρα. 915
 καὶ νῦν ἄγει με διὰ χειρῶν οὕτω λαβὼν
 ἄλεκτρον, ἀνυμέναιον, οὔτε του γάμου
 μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς,
 ἀλλ' ὧδ' ἔρημος πρὸς φίλων ἢ δύσμορος
 ζῶσ' εἰς θανόντων ἔρχομαι κατασκαφάς· 920
 ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην;
 τί χρή με τὴν δύστηνον εἰς θεοὺς ἔτι
 βλέπειν; τίν' αὐδᾶν ξυμμάχων; ἐπεὶ γε δὴ
 τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦς' ἐκτησάμην.
 ἀλλ' εἰ μὲν οὖν τὰδ' ἐστὶν ἐν θεοῖς καλὰ, 925
 παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες·
 εἰ δ' οἷδ' ἀμαρτάνουσι, μὴ πλείω κακὰ
 πάθοιεν ἢ καὶ δρώσιν ἐκδίκως ἐμέ.
- ΧΟ. ἔτι τῶν αὐτῶν ἀνέμων αὐταὶ
 ψυχῆς ῥίπαι τήνδε γ' ἔχουσιν. 930
- ΚΡ. τοιγάρ τούτων τοῖσιν ἄγουσιν
 κλαύμαθ' ὑπάρξει βραδυτήτος ὕπερ.
- ΑΝ. οἴμοι, θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω
 τοῦπος ἀφίκεται.
- ΚΡ. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθούμαι
 μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι. 935
- ΑΝ. ὃ γῆς Θήβης ἄστν πατρῶον
 καὶ θεοὶ προγενεῖς,
 ἄγομαι δὴ κοῦκέτι μέλλω.
 λείψετε, Θήβης οἱ κοιρανίδαι,
 940 τὴν *βασιλειδᾶν μούνην λοιπὴν,
 οἷα πρὸς οἷων ἀνδρῶν πάσχω,
 τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα.
- ΧΟ. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς
 ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αἰλαῖς· 945

κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρῃ θαλάμῳ κατεζεύχθη·
 καίτοι *καὶ γενεᾷ τίμιος, ὦ παῖ παῖ,
 καὶ Ζητὸς ταμιεύσκε γονὰς χρυσορύτους. 950
 ἀλλ' ἂ μοιριδία τις δύνασις δεινὰ·
 οὐτ' ἄν νιν *δλβος οὐτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ ἀλίκτυποι
 κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν.
 ζεύχθη δ' *ὀξύχολος παῖς ὁ Δρύαντος, 955
 Ἰδωνῶν βασιλεύς, κερτομίους ὀργαῖς
 ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφαρκτος ἐν δεσμῷ.
 οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει
 ἀνθηρόν τε μένος. κείνος ἐπέγνων μανίαις 960
 ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίους γλώσσαις.
 παύεσκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας εὐδὼν τε πῦρ,
 φιλαύλους τ' ἠρέβιζε Μούσας. 965
 παρὰ δὲ Κυανέων †πελαγέων διδύμας ἀλὸς
 ἄκται Βοσπόρῃαι ἰδ' ὁ Θρηκῶν — υ —
 Σαλμυδησός, ἔν' ἀγχίπολις Ἄρης 970
 δισσοῖσι Φινεΐδαις
 εἶδεν ἀρατὸν ἔλκος
 τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος
 ἀλὰν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις
 *ἀραχθέντων ὑφ' αἱματηραῖς 975
 χεῖρεσσι καὶ κερκίδων ἀκμαΐσιν.
 κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν 977
 κλαῖον ματρός, ἔχοντες ἀνύμφευν γονάν 980
 ἃ δὲ σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων
 ἄντασ' Ἐρεχθεῖδαν,
 τηλεπόροις δ' ἐν ἄντροις
 τράφη θυέλλαισιν ἐν πατράϊς
 Βορέας ἀμπεπος ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 985
 θεῶν παῖς· ἀλλὰ καπ' ἐκείνα
 Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον, ὦ παῖ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

Θήβης ἄνακτες, ἤκομεν κοινὴν ὁδὸν

- δὴ ἐξ ἐνὸς βλέποντε· τοῖς τυφλοῖσι γὰρ
αὕτη κέλευθος ἐκ προσηγητοῦ πέλει. 990
- ΚΡ. τί δ' ἔστιν, ὦ γεραῖε Τειρεσία, νέον ;
ΤΞ. ἐγὼ διδάξω, καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ.
ΚΡ. οὐκ οὐν πάρος γε σῆς ἀπεστάτου φρενός.
ΤΞ. τοιγὰρ δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν.
ΚΡ. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα. 995
ΤΞ. φρόνει βεβῶς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης.
ΚΡ. τί δ' ἔστιν ; ὥς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα.
ΤΞ. γνώσει, τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς ὕων.
εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκό ον
ἵζων, ὅ' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν, 1000
ἀγνώτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων, κακῶ
κλάζοντας οἰστρῶ καὶ βεβαρβαρωμένῳ
καὶ σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς
ἔγνω· πτερῶν γὰρ βοῖβδος οὐκ ἄσημος ἦν.
εὐθύς δὲ δείσας ἐμπύρων ἐγενόμην 1005
βωμοῖσι παμφλέκτοισιν· ἐκ δὲ θυμάτων
Ἦφαιστος οὐκ ἔλαμπεν, ἀλλ' ἐπὶ σποδῶ
μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο
κάτυφε κἀνέπτυσε, καὶ μετάρσιοι
χολαὶ διεσπείροντο, καὶ καταρρνεῖς 1010
μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς.
τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα
φθίνοντ' ἀσήμεων ὀργίων μαντεύματα.
ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμών, ἀλλοῖς δ' ἐγώ.
καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις. 1015
βωμοὶ γὰρ ἡμῖν ἐσχάροι τε παντελεῖς
πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς
τοῦ δυσμόρου πεπῳότος Οἰδῖπου γόνου.
καὶ οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι
θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα, 1020
οὐδ' ὄρνις εὐσήμεος ἀπορροιβδεῖ βοάς,
ἀνδροφθόρου βεβρώτες αἵματος λίπος.

- ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον. ἀνθρώποισι γὰρ
 τοῖς πᾶσι κοινόν ἐστι τοῦξαμαρτάνειν·
 ἐπεὶ δ' ἁμάρτη, κείνος οὐκέτ' ἔστ' ἀνὴρ 1025
 ἄβουλος οὐδ' ἀνολβος, ὅστις ἐς κακὸν
 πεσὼν ἀκείται μηδ' ἀκίνητος πέλει.
 αὐθαδία τοι σκαϊότητ' ὀφλισκάνει
 ἄλλ' εἴκε τῷ θανόντι, μηδ' ὀλωλότα
 κέντει. τίς ἄλκῃ τὸν θανόντ' ἐπικτανεῖν ; 1030
 εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω· τὸ μανθάνειν δ'
 ᾗδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι.
 ΚΡ. ὦ πρέσβυ, πάντες ὥστε τοξόται σκοποῦ
 τοξεύειτ' ἀνδρὸς τοῦδε, κοῦδὲ μαντικῆς
 ἄπρακτος ὑμῖν εἰμι, τῶν *ὑπαὶ γένους 1035
 ἐξημπολήμαι κάκπεφόρτισμαι πάλαι.
 κερδαίνειτ', ἐμπολᾶτε τὰπὸ Σάρδεων
 ἤλεκτρον, εἰ βούλεσθε, καὶ τὸν Ἴνδικόν
 χρυσόν· τάφῳ δ' ἐκείνων οὐχὶ κρύψετε,
 οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηγὸς αἰετοὶ βορὰν 1040
 φέρειν νιν ἀρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους,
 οὐδ' ὥς μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας ἐγὼ
 θάπτειν παρήσω κείνον· εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 θεοὺς μαίνειν οὗτις ἀνθρώπων σθένει.
 πίπτουσι δ', ὦ γεραιὲ Τειρεσία, βροτῶν 1045
 χοῖ πολλὰ δεινοὶ πτώματ' αἴσχυρ', ὅταν λύγους
 αἰσχροὺς καλῶς λέγωσι τοῦ κέρδους χάριν.
 ΤΕ. φεῦ·
 ἄρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις, ἄρα φράζεται;
 ΚΡ. τί χρῆμα ; ποῖον τοῦτο ἀγκοινων λέγεις ;
 ΤΕ. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία ; 1050
 ΚΡ. ὅσῳ περ, οἶμαι, μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη.
 ΤΕ. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς.
 ΚΡ. οὐ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς.
 ΤΕ. καὶ μὴν λέγεις, ψευδῇ με θεσπίζειν λέγων.
 ΚΡ. τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος. 1055

- ΤΕ. τὸ δ' ἐκ τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ.
 ΚΡ. ἄρ' οἴσθα ταγοὺς ὄντας ἂν λέγῃς λέγων;
 ΤΕ. οἶδ'· ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν.
 ΚΡ. σοφὸς σὺ μάντις, ἀλλὰ τὰδικεῖν φιλῶν.
 ΤΕ. ὄρσεις με τὰκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι. 1060
 ΚΡ. κίνει, μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων.
 ΤΕ. οὕτω γὰρ ἤδη καὶ δοκῶ τὸ σὸν μέρος;
 ΚΡ. ὥς μὴ 'μπολήσων ἴσθι τὴν ἐμὴν φρένα.
 ΤΕ. ἀλλ' εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι
 τρόχους ἀμυλλητήρας ἡλίου τελῶν, 1065
 ἐν οἷσι τῶν σῶν αὐτὸς ἐκ σπλάγχνων ἕνα
 νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει,
 ἀνθ' ὧν ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω,
 ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατέκισας,
 ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὐθιῶν 1070
 ἀμοιβον, ἀκτέριστον, ἀνόσιον νέκυν.
 ὧν οὔτε σοὶ μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω
 θεοῖσιν, ἀλλ' ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε.
 τοῦτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι
 λοχῶσιν Ἄιδου καὶ θεῶν Ἑρινύες, 1075
 ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς.
 καὶ ταῦτ' ἄβρησον εἰ κατηργυρωμένος
 λέγω. φανεῖ γάρ, οὐ μακροῦ χρόνου τριβή,
 ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα.
 ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις 1080
 ὅσων σπαράγματ' ἡ κύνες καθήγγισαν
 ἢ θῆρες, ἢ τις πτηνὸς οἰωνός, φέρων
 ἀνόσιον ὁσμὴν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν.
 τοιαῦτά σου, λυπεῖς γάρ, ὥστε τοξότης
 ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1085
 βέβαια, τῶν σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ.
 ὦ παῖ, σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους, ἵνα
 τὸν θυμὸν οὗτος ἐς νεωτέρους ἀφῇ,
 καὶ γυνὴ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν

- τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν φέρει. 1090
- ΧΟ. ἀνὴρ, ἀναξ, βέβηκε δεινὰ θεσπίσας.
ἐπιστάμεσθα δ', ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ
τῆνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα,
μή πῶ ποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακείν.
- ΚΡ. ἔγνωκα καὶ τὸς καὶ ταράσσομαι φρένας· 1095
τό τ' εἰκαθεῖν γὰρ δεινόν, ἀντιστάντα δὲ
ἄτη πατάξει θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα.
- ΧΟ. εὐβουλίας δεῖ, παῖ Μενοιτιάδῃς [Κρέον.]
- ΚΡ. τί δῆτα χρὴ δρᾶν; φράζε· πείσομαι δ' ἐγώ.
- ΧΟ. ἐλθὼν κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος στέγης 1100
ἄνες, κτίσων δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον.
- ΚΡ. καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν;
- ΧΟ. ὅσον γ', ἀναξ, τάχιστα· συντέμνουσι γὰρ
θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι.
- ΚΡ. οἴμοι· μολις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι 1105
τὸ δρᾶν· ἀνάγκη δ' οὐχὶ δυσμαχητέον.
- ΧΟ. δρᾶ νυν τὰδ' ἐλθὼν μῆδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε.
- ΚΡ. ὦδ' ὥς ἔχω στείχοιμ' ἄν· ἴτ' ἴτ' ὁπάονες
οἳ τ' ὄντες οἳ τ' ἀπόντες, ἀξίνας χεροῖν
ὀρμᾶσθ' ἐλόντες εἰς ἐπὶ ψιόν τόπον. 1110
- ἐγὼ δ', ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη,
αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι.
δέδοικα γὰρ μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους
ἄριστον ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν.
- ΧΟ. πολυώνυμε, Καδμείας νύμφας ἀγαλμα 1115
καὶ Διὸς βαρυβρεμέτα γένος, κλυτὰν δὲ ἀμφέπει
Ἰταλίαν, μέδεις δὲ
παγκοίνοις Ἑλευσινίας 1120
Δηοῦς ἐν κόλποις,
ὦ Βακχεῦ, Βακχᾶν ματρόπολιν Θήβαν
ναίων παρ' ὑγρὸν Ἴσμηνοῦ ῥέεθρον,
ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορῷ δράκοντος· 1125
σὲ δ' ὑπὲρ *διλάβοιο πέτρας στέρονψ ὤπωπε

λιγνύς, ἔνθα Κωρύκiai Νύμφαι στείχουσι Βακχίδες,
 Κασταλίας τε νῶμα. 1130
 καί σε Νυσαίων ὀρέων
 κισσήρεις ὄχθαι
 χλωρά τ' ἄκτὰ πολυστάφυλος πέμπει
 ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων
 Θηβαίας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς· 1135
 τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾶς ὑπερτάταν πόλεων
 ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ·
 καὶ νῦν, ὥς βιαίαις 1140
 ἔχεται πάνδαμος ἀμὰ πόλις ἐπὶ νόσου,
 μολεῖν καθαρσίῳ ποδὶ Παρνασίαν
 ὑπὲρ κλιτύν, ἣ στονόεντα πορθμόν. 1145
 ἰὼ πῦρ πνεόντων *ἄστρων χοραγέ* καὶ νυχίων
 φθεγμάτων ἐπίσκοπε,
 παῖ Διὸς γένεθλον,
 προφάνηθι Ναξίαις σαῖς ἄμα περιπόλοις 1150
 Θυίαισιν, αἶ σε μαινόμεναι πάννυχoi
 χορεύουσι τὸν ταμία· Ἰακχον.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος, 1155
 οὐκ ἔσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπου βίον
 οὐτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ.
 τύχη γὰρ ὀρθοὶ καὶ τύχη καταρρέπει
 τὸν εὐτυχοῦντα τὸν τε δυστυχοῦντ' αἰεὶ·
 καὶ μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς. 1160
 Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὥς ἐμοί, ποτέ,
 σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα,
 λαβὼν τε χώρας παντελῇ μοναρχίαν
 εὐθυνε, θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ·
 καὶ νῦν ἀφείτῃαι πάντα. τὰς γὰρ ἡδονὰς 1165
 ὅταν προδῶσιν ἄνδρες, οὐ τίθῃμ' ἐγὼ
 ζῆν τοῦτον, ἀλλ' ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν.
 πλουτεῖ τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα,

- καὶ ζῇ τύραννον σχῆμ' ἔχων, ἐὰν δ' ἀπῇ
 τούτων τὸ χαίρειν, τᾶλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς
 οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν.
 1170
- ΧΟ. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἦκεις φέρων;
 ΑΓ. τεθνᾶσιν· οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν.
 ΧΟ. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; λέγε.
 ΑΓ. Αἴμων ὄλωλεν· αὐτόχειρ δ' αἰμάσσεται.
 1175
- ΧΟ. πότερα πατρφᾶς, ἡ πρὸς οἰκείας χερὸς;
 ΑΓ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ, πατρὶ μνηίσας φόνου.
 ΧΟ. ὦ μάντι, τοῦπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἦνυσας.
 ΑΓ. ὡς ὦδ' ἐχόντων τᾶλλα βουλευεῖν πάρα.
 ΧΟ. καὶ μὴν ὀρῶ τάλαναν Εὐρυδίκην ὁμοῦ
 1180
 δάμαρτα τὴν Κρέοντος· ἐκ δὲ δωμάτων
 ἦτοι κλύουσα παιδὸς ἡ τύχη πάρα.
- ΕΥΡΥΔΙΚΗ.
 ὦ πάντες ἀστοί, τῶν λόγων ἐπησθόμην
 πρὸς ἔξοδον στείχουσα, Παλλάδος θεᾶς
 ὅπως ἰκοίμην εὐγμάτων προσήγορος.
 1185
 καὶ τυγχάνω τε κλῆθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης
 χαλῶσα, καὶ με φθόγγος οἰκείου κακοῦ
 βάλλει δι' ὧτων· ὑπτία δὲ κλίνομαι
 δείσασα πρὸς θμωαῖσι κάποπλήσσομαι.
 ἀλλ' ὅστις ἦν ὁ μῦθος αὖθις εἴπατε·
 1190
 κακῶν γὰρ οὐκ ἔπειρος οὐσ' ἀκούσομαι.
- ΑΓ. ἐγώ, φίλη δέσποινα, καὶ παρῶν ἐρῶ,
 κούδέν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος.
 τί γάρ σε μαλθᾶσσοιμ' ἂν ὦν ἐσύστερον
 ψεύσται φανούμεθ'; ὀρθὸν ἀλήθει' αἰεί.
 1195
 ἐγὼ δὲ σφ' ποδαγὸς ἐσπόμην πόσει
 πεδίον ἐπ' ἄκρυν, ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς
 κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι·
 καὶ τὸν μὲν, αἰτήσαντες ἐνοδῖαν θεῶν
 Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν,
 1200
 λούσαντες ἀγνὸν λουτρόν, ἐν νεοσπάσῳ

θαλλοῖς ὃ δὴ λείλειπτο συγκατήθομεν,
 καὶ τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς
 χάσαντες, αὖθις πρὸς λιθόστρωτον κόρης
 νυμφεῖον Ἄιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν. 1205
 φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων
 κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα,
 καὶ δεσπότη Κρέοντι σημαίνει μολών·
 τῷ δ' ἀθλίας ἄσσημα περιβαίνει βοῆς
 ἔρποντι μᾶλλον ἄσσον, οἰμῶξας δ' ἔπος 1210
 ἴησι δυσθρήνητον, ὦ τάλας ἐγώ,
 ἄρ' εἰμὶ μάντις; ἄρα δυστυχεστάτην
 κέλευθον ἔρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν;
 παῖδός με σάινει φθόγγος. ἀλλὰ, πρόσπολοι,
 ἴτ' ἄσσον ὤκεις, καὶ παραστάντες τάφῳ 1215
 ἀθρήσαθ', ἄρμυν χώματος λιθοσπαθῇ
 δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον, εἰ τὸν Αἴμονος
 φθόγγον συνήμ', ἥ θεοῖσι κλέπτομαι.
 τὰ δ' ἐξ ἀθύμου δεσπότης κελεύσμασιν
 ἡθροῦμεν· ἐν δὲ λοισθήφ' τυμβεύματι 1220
 τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν,
 βρόχῳ μιτῶδει σινδύνος καθημμένην,
 τὸν δ' ἀμφὶ μέσση περιπετῇ προσκείμενον,
 εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν
 καὶ πατρὸς ἔργα καὶ τὸ δύστηνον λῆχος. 1225
 ὃ δ' ὥς ὀρᾷ σφε, στυγνὸν οἰμῶξας ἔσω
 χωρεῖ πρὸς αὐτὸν ἀνακακύσας καλεῖ,
 ὦ τλήμων, οἷον ἔργον εἰργασαί· τίνα
 νοῦν ἔσχες; ἐν τῷ συμφορᾷ διεφθάρης;
 ἔξελθε, τέκνον, ἰκέσιός σε λίσσομαι. 1230
 τὸν δ' ἀγρίοις ὅσσοισι παπτήνας ὁ πᾶς,
 πτύσας προσώπῳ κοῦδὲν ἀντειπῶν ξίφους
 ἔλκει διπλοῦς κνώδοντας, ἐκ δ' ὀρμωμένου
 πατρὸς φυγαῖσιν ἤμπακ'· εἰθ' ὁ δῦσμορος
 αὐτῷ χολωθεῖς, ὥσπερ εἴχ', ἐπενταθεῖς 1235

- ἤρρισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, ἐς δ' ὑγρὸν
 ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται·
 καὶ φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοήν
 λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος.
 κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ, τὰ νυμφικά
 τέλη λαχὼν δεῖλαιος ἔν γ' Ἄιδου δόμοις,
 δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν
 ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν.
- ΧΟ. τί τοῦτ' ἂν εἰκάσειας; ἡ γυνὴ πάλιν
 φρουδῇ, πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον. 1245
- ΑΓ. καὶ τὸς τεθάμβηκ'· ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι
 ἄχῃ τέκνου κλύουσιν ἐς πόλιν γόους
 οὐκ ἀξιώσκειν, ἀλλ' ὑπὸ στέγῃς ἔσω
 δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν.
 γνώμης γὰρ οὐκ ἄπειρος, ὥσθ' ἁμαρτάνειν. 1250
- ΧΟ. οὐκ οἶδ'· ἐμοὶ δ' οὖν ἦ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ
 δοκεῖ προσεῖναι χὶ μάτην πολλὴ βοή.
- ΑΓ. ἀλλ' εἰσόμμεσθα, μή τι καὶ κατάσχετον
 κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένη,
 δόμους παραστείχοντες. εὐ γὰρ οὖν λέγεις. 1255
 καὶ τῆς ἄγαν γάρ ἐστί που σιγῆς βάρος.
- ΧΟ. καὶ μὴν ὅδ' ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει
 μνημ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων,
 εἰ θέμις εἰπεῖν, οὐκ ἀλλοτρίαν
 ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτῶν. 1260
- ΚΡ. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα
 στερεὰ θανατόεντ',
 ὧ κτανόντας τε καὶ
 θανόντας βλέποντες ἐμφυλίοις.
 ὦμοι ἐμῶν ἄνολθα βουλευμάτων. 1265
 ἰὼ παῖ, νέος νέφ' ξὺν μόρῳ,
 αἰαῖ αἰαῖ,
 ἔθανες, ἀπελύθης,
 ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλαῖς.

ΧΟ. οἴμ' ὥς ἔοικας ὀψὲ τὴν δίκην ἰδεῖν.

1270

ΚΡ. οἴμοι,

ἔχω μαβῶν δειλαιοσ· ἐν δ' ἐμῷ κάρῃ
θεὸς τὸτ' ἄρα τότε μέγα βάρος μ' ἔχων
ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς,
οἴμοι λακπάτητον ἀντρέπων χαράν.
φεῦ φεῦ, ὦ πόνοι βροτῶν δύσπονοι.

1275

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ δέσποθ', ὥς, ἔχων τε καὶ κεκτημένος,
τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων, τὰ δ' ἐν δόμοις
ἔοικας ἦκειν καὶ τάχ' ὀψεσθαι κακά.

1278

1280

ΚΡ. τί δ' ἔστιν αὖ κάκιον ἢ κακῶν ἔτι ;

ΕΞ. γυνὴ τέθνηκε, τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ,
δύστηνος, ἄρτι νεοτόμοισι πλήγμασιν.

ΚΡ. ἰὼ ἰὼ δυσκάθατος Ἄιδου λιμὴν,

1284

τί μ' ἄρα τί μ' ὀλέκεις ;

1285

ὦ κακάγγελτά μοι

προπέμφσας ἄχῃ, τίνα θροεῖς λόγον ;
αἰαῖ, ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξεργάσω.

τί φῆς, [ὦ παῖ,] τίνα λέγεις νέον μοι λόγον,
αἰαῖ αἰαῖ,

1290

σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ

γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον ;

ΕΞ. ὄρᾱν πάρεστιν· οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι.

ΚΡ. οἴμοι,

κακὸν τόδ' ἄλλο δεύτερον βλέπω τάλας.

1295

τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει ;

ἔχω μὲν ἐν χεῖρεσσιν ἄρτίως τέκνον,
τάλας, τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν.

φεῦ φεῦ μᾶτερ ἀθλία, φεῦ τέκνον.

1300

ΕΞ. ἦ δ' ὀξύθηκτος ἦδε βωμία †πέριξ

λύει κελαινὰ βλέφαρα, κωκύσασα μὲν
τοῦ πρὶν θανάτος Μεγαρέως κλεινὸν *λάχος,
αὐθις δὲ τοῦδε, λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς

- πράξεις ἐφυνμήσασα τῷ παιδοκτόνῃ. 1305
- ΚΡ. αἰαὶ αἰαὶ,
ἀνέπταν φόβῳ. τί μ' οὐκ ἀνταίαν
ἔπαισέν τις ἀμφιθηκτῷ ξίφει ;
δειλαιος ἐγώ, *αἰαί, 1310
δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύα.
- ΕΞ. ὥς αἰτίαν γε τῶνδε κάκεινων ἔχων
πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων.
- ΚΡ. ποίῳ δὲ κάπελυσσάτ' ἐν φοναῖς τρόπῳ ;
- ΕΞ. παῖσας' ὑφ' ἥπαρ αὐτόχειρ αὐτήν, ὅπως 1315
παιδὸς τόδ' ἦσθετ' ὀξυκώκυτον πάθος.
- ΚΡ. ὦμοι μοι, τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν
ἐμᾶς ἀρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας.
ἐγὼ γάρ σ' ἐγὼ ἔκανον, ὦ μέλεος,
ἐγώ, φάμ' ἔτυμον. ἰὼ πρόσπολοι, 1320
ἄγετέ μ' ὅτι τάχος, ἄγετέ μ' ἐκποδῶν,
τὸν οὐκ ὄντα μᾶλλον ἢ μηδένα. 1325
- ΧΟ. κέρδη παραινείς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς
βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά.
- ΚΡ. ἴτω ἴτω,
φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν 1329
ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν
ὑπατος· ἴτω ἴτω,
ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω. 1333
- ΧΟ. μέλλοντα ταῦτα. τῶν προκειμένων τι χρῆ
πράσσειν. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρῆ μέλειν. 1335
- ΚΡ. ἀλλ' ὦν *ἔρῳμαι, ταῦτα συγκατηυξάμην.
- ΧΟ. μή νυν προσεύχου μηδέν· ὥς πεπρωμένης
οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγῇ.
- ΚΡ. ἀγοιτ' ἂν μάταιον ἄνδρ' ἐκποδῶν,
ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἐκὼν *κάκτανον 1340
σέ τ' αὐτάν· ὦμοι μέλεος, οὐδ' ἔχω
ὑπα πρὸς πότερον ἴδω· *πάντα γὰρ
λέχρια τὰν χεροῖν, τὰ δ' ἐπὶ κρατὶ μοι 1345

πόντος δυσκόμστος εἰσῆλατο.
 ΧΟ. πολλῶ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας
 πρῶτον ἰπάρχει· χρὴ δὲ τὰ γ' εἰς θεοὺς
 μηδὲν ἀσεπτεῖν· μεγάλαι δὲ λόγοι
 μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων
 ἀποτίσαντες
 γήρα τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν.

1350

ΑΙΑΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΑΘΗΝΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΛΙΑΣ.

ΧΟΡΟΣ ΣΑΛΑΜΙΝΙΩΝ

ΝΑΥΤΩΝ.

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΤΕΥΚΡΟΣ.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

ΚΩΦΑ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΕΥΡΥΣΑΚΗΣ. ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ. ΣΤΡΑΤΟΚΗΡΥΞ.

ΑΘΗΝΑ.

Ἄει μὲν, ὦ παῖ Λαρτίου, δέδορκά σε
 πείραν τιν' ἐχθρῶν ἀρπάσαι θηρώμενον
 καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικάις ὀρῶ
 Λίαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει,
 πάλαι κυνηγετοῦντα καὶ μετρούμενον
 ἵχνη τὰ κείνου νεοχάραχθ', ὅπως ἴδῃς
 εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον. εὐ δέ σ' ἐκφέρει
 κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὐρινος βάσις.
 ἔνδον γὰρ ἀνὴρ ἄρτι τυγχάνει, κάρα
 στάζων ἰδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτύτους.
 καὶ σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης
 ἔτ' ἔργον ἐστίν, ἐννέπειν δ' ὅτου χάριν
 σπουδὴν ἔθου τήνδ', ὥς παρ' εἰδυίας μάθῃς.

5

10

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ὦ φθέγμ' Ἀθάνας, φιλτάτης ἐμοὶ θεῶν,
 ὥς εὐμαθὲς σου, κὰν ἀποπτος ἦς ὁμως,
 φώνημ' ἀκούω καὶ ξυναρπάζω φρενὶ
 χαλκοστόμου κώδωνος ὥς Τυρσηνικῆς.
 καὶ νῦν ἐπέγνως εὐ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ
 βάσιω κυκλοῦντ', Λίαντι τῷ σακεσφόρῳ.
 κείνον γάρ, οὐδέν' ἄλλον, ἰχνεύω πάλαι.
 νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον
 ἔχει περάνας, εἴπερ εἰργασται τάδε·
 ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα·
 καγὼ 'θελοντῆς τῷδ' ὑπεζύγην πύμφῃ.
 ἐφθαρμένους γὰρ ἄρτίως εὐρίσκομεν
 λείας ἀπάσας καὶ κατηναρισμένας

15

20

25

ἐκ χειρὸς αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις.
 τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει.
 καὶ μοί τις ὀπτήρ αὐτὸν εἰσιδὼν μόνον
 πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει
 φράζει τε κἀδήλωσεν· εὐθέως δ' ἐγὼ
 κατ' ἵχνος ἄσσω, καὶ τὰ μὲν σημαίνομαι,
 τὰ δ' ἐκπέπληγμαι, κοῦκ ἔχω μαθεῖν ὕπου.
 καιρὸν δ' ἐφήκεις· πάντα γὰρ τὰ τ' οὖν πάρος
 τὰ τ' εἰσέπειτα σῇ κυβερνῶμαι χερσί.

30

35

ΑΘ. ἔγνω, Ὀδυσσεύ, καὶ πάλα φύλαξ ἔβην
 τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυναγία.

ΟΔ. ἦ καί, φίλη δέσποινα, πρὸς καιρὸν πονῶ ;

ΑΘ. ὥς ἔστιν ἀνδρὸς τοῦδε τάργα ταῦτά σοι.

ΟΔ. καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ἤξεν χέρα ;

40

ΑΘ. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὄπλων.

ΟΔ. τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν ;

ΑΘ. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ.

ΟΔ. ἦ καὶ τὸ βούλευμ' ὥς ἐπ' Ἀργείοις τόδ' ἦν ;

ΑΘ. κἂν ἐξέπραξατ', εἰ κατημέλησ' ἐγώ.

45

ΟΔ. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε καὶ φρενῶν θράσει ;

ΑΘ. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς δόλιος ὀρμᾶται μόνος.

ΟΔ. ἦ καὶ παρέστη καπὶ τέρμ' ἀφίκετο ;

ΑΘ. καὶ δὴ πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις.

ΟΔ. καὶ πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου ;

50

ΑΘ. ἐγὼ σφ' ἀπείργω, δυσφόρους ἐπ' ὄμμασι
 γνώμας βαλοῦσα, τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς,
 καὶ πρὸς τε ποίμνας ἐκτρέπω σύμμικτά τε
 λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα·
 ἐνθ' εἰσπεσῶν ἔκειρε πολύκερων φόνον
 κύκλῳ ραχίζων· κἀδόκει μὲν ἔσθ' ὅτε
 δισσοὺς Ἀτρεΐδας αὐτόχειρ κτείνειν ἔχων,
 ὅτ' ἄλλοτ' ἄλλον ἐμπίπτων στρατηλατῶν.
 ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις
 ὠτρυνον, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά.

55

60

κἄπειτ' ἐπειδὴ τοῦδ' ἐλώφησεν πόνου,
 τοὺς ζῶντας αὖ δεσμοῖσι συνδήσας βοῶν
 ποιμένας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται,
 ὡς ἄνδρας, οὐχ ὡς εὐκερων ἄγραν ἔχων.
 καὶ νῦν κατ' οἴκους συνδέτους αἰκίζεται.
 δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον,
 ὡς πᾶσιν Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῆς.
 θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου
 τὸν ἄνδρ'· ἐγὼ γὰρ ὁμμάτων ἀποστρόφους
 αὐτὰς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν.
 οὗτος, σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας
 δεσμοῖς ἀπευθύνοντα προσμολεῖν καλῶ·
 Αἴαντα φωνῶ· στεῖχε δαμάτων πάρος.

65

70

- ΟΔ. τί δρᾷς, Ἀθάνα; μηδαμῶς ἔξω κάλει.
 ΑΘ. οὐ σίγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς;
 ΟΔ. μὴ πρὸς θεῶν, ἀλλ' ἔνδον ἀρκέτω μένων.
 ΑΘ. τί μὴ γένηται; πρόσθεν οὐκ ἀνὴρ ὄδ' ἦν;
 ΟΔ. ἐχθρός γε τῷδε τάνδρ' καὶ τανῦν ἔτι.
 ΑΘ. οὐκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾷν;
 ΟΔ. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον ἐν δόμοις μένειν.
 ΑΘ. μεμνηνός ἄνδρα περιφανῶς ὀκνεῖς ἰδεῖν;
 ΟΔ. φρονούντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνω.
 ΑΘ. ἀλλ' οὐδὲ νῦν σε μὴ παρόντ' ἴδῃ πέλας.
 ΟΔ. πῶς, εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὄρᾳ;
 ΑΘ. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.
 ΟΔ. γένοιτο μέντ' ἂν θεοῦ τεχνωμένου.
 ΑΘ. σίγα νυν ἑστὼς καὶ μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων.
 ΟΔ. μένοίμ' ἂν ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὦν τυχεῖν.
 ΑΘ. ὦ οὗτος, Αἴας, δευτέρον σε προσκαλῶ.
 τί βαυὼν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου;

75

80

85

90

ΑΙΑΣ.

ὦ χαῖρ' Ἀθάνα, χαῖρε Διογενὲς τέκνον,
 ὡς εὖ παρέστης· καί σε παγχρύσοις ἐγὼ
 στέψω λαφύροις τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν.

- ΑΘ. καλῶς ἔλεξας. ἀλλ' ἐκείνῳ μοι φράσον,
ἔβαψας ἔγχος εὖ πρὸς Ἀργείων στρατῷ; 95
- ΑΙ. κόμπος πάρεστι κοῦκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή.
- ΑΘ. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρεΐδαισιν ἤχμασας χέρα;
- ΑΙ. ὥστ' οὐποτ' Αἴανθ' οἶδ' ἀτιμάσουσ' ἔτι.
- ΑΘ. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὥς τὸ σὸν ξυνήκ' ἐγώ.
- ΑΙ. θανόντες ἤδη τὰμ' ἀφαιρείσθων ὄπλα. 100
- ΑΘ. εἶεν, τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου,
ποῦ σοι τύχης ἔσθηκεν; ἦ πέφευγέ σε;
- ΑΙ. ἦ τοῦπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;
- ΑΘ. ἔγωγ'. Ὀδυσσεά τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω.
- ΑΙ. ἦδιστος, ὦ δέσποινα, δεσμώτης ἔσω
θακεῖ· θανεῖν γὰρ αὐτὸν οὐ τί πω θέλω. 105
- ΑΘ. πρὶν ἂν τί δράσης ἢ τί κερδάνης πλέον;
- ΑΙ. πρὶν ἂν δεθεῖς πρὸς κίον' ἐρκείου στέγης
- ΑΘ. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν;
- ΑΙ. μάλιστα πρῶτον νῶτα φοινηχθεὶς θάνη. 110
- ΑΘ. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὠδέ γ' αἰκίσῃ.
- ΑΙ. χαίρειν, Ἀθάνα, τὰλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι·
κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κοῦκ ἄλλην δίκην.
- ΑΘ. σὺ δ' οὖν, ἐπειδὴ τέρψις ἦδε σοι τὸ δρᾶν,
χρῶ χειρί, φείδου μηδὲν ὧν περ ἐννοεῖς. 115
- ΑΙ. χωρῶ πρὸς ἔργον· τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι,
τοιάνδ' αἰεὶ μοι σύμμαχον παρεστάναι.
- ΑΘ. δρᾶς, Ὀδυσσεῦ, τὴν θεῶν ἰσχὺν ὄση;
τούτου τίς ἂν σοι τάνδρὸς ἢ προνοούστερος,
ἢ δρᾶν ἀμείνων εὐρέθῃ τὰ καίρια; 120
- ΟΔ. ἐγὼ μὲν οὐδέν' οἶδ'· ἐποικτείρω δὲ νῦν
δύστηνον ἔμψης, καί περ ὄντα δυσμενῇ,
ὀβόυνεκ' αἴτη συγκατέζευκται κακῇ,
οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοῦμόν σκοπῶν.
ὀρῶ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ὄντας ἄλλο πλὴν
εἶδωλ', ὅσοι περ ζῶμεν, ἢ κούφην σκιάν. 125
- ΑΘ. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν ὑπέркоπον

μηδέν ποτ' εἴπης αὐτὸς εἰς θεοὺς ἔπος,
 μηδ' ὄγκον ἄρῃ μηδέν', εἴ τινος πλεόν
 ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει. 130
 ὥς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν
 ἅπαντα τάνθρώπεια· τοὺς δὲ σὼφρονας
 θεοὶ φιλοῦσι καὶ στυγοῦσι τοὺς κακοῦς.

ΧΟΡΟΣ.

Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου
 Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον ἀγχιάλου, 135
 σὲ μὲν εὖ πρᾶσσοντ' ἐπιχαίρω·
 σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενῆς
 λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ,
 μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι
 πτηνῆς ὥς ὄμμα πελείας. 140
 ὥς καὶ τῆς νῦν φθιμένης νυκτὸς
 μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς
 ἐπὶ δυσκλείᾳ, σὲ τὸν ἵππομανῇ
 λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν
 βοτὰ καὶ λείαν, 145
 ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή,
 κτείνοντ' αἰθῶνι σιδήρῳ.
 τοιοῦσδε λόγους ψιθύρους πλάσσων
 εἰς ὅτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς,
 καὶ σφόδρα πείθει. περὶ γὰρ σοῦ νῦν 150
 εὐπειστα λέγει, καὶ πᾶς ὁ κλύων
 τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον
 τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων.
 τῶν γὰρ μεγάλων ψυχῶν ἰεῖς
 οὐκ ἂν ἀμάρτοι· κατὰ δ' ἂν τις ἐμοῦ 155
 τοιαῦτα λέγων οὐκ ἂν πείθοι.
 πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἔρπει.
 καίτοι σμικροὶ μεγάλων χωρὶς
 σφαλερὸν πύργου ῥύμα πέλονται·
 μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὶς ἄριστ' ἂν 160

- καὶ μέγας ὀρθοῖθ' ὑπὸ μικροτέρων.
 ἀλλ' οὐ δυνατόν τοὺς ἀνοήτους
 τούτων γνώμας προδιδάσκειν.
 ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ,
 χῆμεις οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' 165
 ἀπαλέξασθαι σοῦ χωρίς, ἄναξ.
 ἀλλ' ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδρανε,
 παταγοῦσιν ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι·
 μέγαν αἰγυπιὸν δ' ὑποδείσαντες
 τάχ' ἄν, ἐξαίφνης εἰ σὺ φανείης, 170
 σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι.
- στρ. Ἡ ρά σε Ταυροπόλα Διὸς Ἀρτεμις,—
 ὦ μεγάλα φάτις, ὦ
 μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς,—
 ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας ; 175
 ἦ πού τις νίκας ἀκάρπτων χάριν,
 ἦ ρά κλυτῶν ἐνάρων ψευσθεῖσα δώροις εἴτ' ἐλαφαβολαίης·
 ἦ χαλκοθώραξ * αὖ τιν' Ἐνυάλιος
 μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς ἐννυχίοις 180
 μαχαναῖς ἐτίσατο λῶβαν ;
- ἀντ. Οὐ ποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερά,
 παῖ Τελαμῶνος, ἔβας
 τόσσον ἐν ποιμναῖς πίτνων· 185
 ἦκοι γὰρ ἂν θεία νόσος· ἀλλ' ἀπερύκοι
 καὶ Ζεὺς κακὰν καὶ Φοῖβος Ἀργείων φάτιν.
 εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς,
 ἦ τὰς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς, 190
 μὴ μή μ', ἄναξ, εἴθ' ὦδ' ἐφάλοισ κλισίαις
 ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἄρη. 193
- ἐπ. Ἄλλ' ἄνα ἐξ ἐδράνων, ὅπου μακραίωνι
 στηρίζει ποτὲ τῇδ' ἀγωνίᾳ σχολᾇ 195
 ἅπαν οὐρανίαν φλέγων.
 ἐχθρῶν δ' ὕβρις ἀταρβήτης
 ὀρμᾶτ' ἐν εὐανέμοις βάσσαις,

πάντων καγχαζόντων 199
 γλώσσαις βαρυάλγητα·
 ἔμοι δ' ἄχος ἔστακεν. 200

ΤΕΚΜΗΣΣΑ.

ναὸς ἄρωγοι τῆς Αἴαντος,
 γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἑρεχθιδᾶν,
 ἔχομεν στοναχὰς οἱ κηδόμενοι
 τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου.
 νῦν γὰρ ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατῆς 205
 Αἴας θολερῶ
 κείται χειμῶνι νοσήσας.

ΧΟ. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἡμέριās
 νύξ ἦδε βάρος;
 παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεΰταντος, 210
 λέγ', ἐπεὶ σε λέχος δουριάλωτον
 στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας·
 ὥστ' οὐκ ἂν αἰδρῖς ὑπέιποις.

ΤΕ. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄρρητον;
 θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει. 215
 μανίᾳ γὰρ ἄλους ἡμῖν ὁ κλεινὸς
 νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη.
 τοιαῦτ' ἂν ἴδοις σκηνῆς ἔνδον
 χειροδάκτα σφάγι' αἰμοβαφῇ,
 κείνου χρηστήρια τάνδρός. 220

ΧΟ. στρ. Οἶαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἰθονος
 ἀγγελίαν ἄτλατον οὐδὲ φευκτάν,
 τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑπὸ κληζομέναν, 225
 τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει.
 οἴμοι φοβοῦμαι τὸ προσέρπον. περίφαντος ἀνὴρ
 θανέεται, παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς 230
 κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ βοτήρας ἵππωνώμας.

ΤΕ. ὦμοι· κείμεν κείμεν ἄρ' ἡμῖν 233
 δεσμῶνιν ἄγων ἦλυθε ποιίμναν·
 ὦν τὴν μὲν ἔσω σφάζ' ἐπὶ γαίᾳς, 235

τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ.
 δύο δ' ἀργίποδας κριούς ἀνελών
 τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν
 ῥίπτει θερίσας,
 τὸν δ' ὀρθὸν ἄνω κίονι δήσας 240
 μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν
 παίει λιγυρᾷ μαστίγι διπλῇ,
 κακὰ δεινάζων ῥήμαθ', ἃ δαίμων
 κοῦδεις ἀνδρῶν ἐδίδαξεν. 244

ΧΟ. ἀντ. ὦρα τιν' ἤδη κára καλύμμασι
 κρυψάμενον ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι,
 ἢ θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐξόμενον
 ποντοπόρῳ ναὶ μεθεῖναι. 250
 τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι
 καθ' ἡμῶν πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη
 ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς, τὸν αἰσ' ἀπλατος ἴσχει. 255

ΤΕ. οὐκέντι· λαμπρὰς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς
 ᾗξας ὀξύς νότος ὥς λήγει,
 καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει.
 τὸ γὰρ ἐσλεύσσειν οἰκεία πάθη, 260
 μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος,
 μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει.

ΧΟ. ἀλλ' εἰ πέπανται, κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ
 φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος.

ΤΕ. πότερα δ' ἂν, εἰ νέμοι τις αἴρεσιν, λάβοις
 φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν,
 ἢ κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπέισθαι ξυνών; 265

ΧΟ. τό τοι διπλάζον, ὦ γύναι, μείζον κακόν.

ΤΕ. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν.

ΧΟ. πῶς τοῦτ' ἔλεξας; οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις. 270

ΤΕ. ἀνὴρ ἐκείνος, ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ,
 αὐτὸς μὲν ἦδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς,
 ἡμᾶς δὲ τοὺς φρονούντας ἡνία ξυνών
 νῦν δ' ὥς ἐληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου,

κεῖνός τε λύπη πᾶς ἐλήλαται κακῇ 275

ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἦσσαν ἢ πάρος.

ἄρ' ἔστι ταῦτα δις τόσ' ἐξ ἀπλῶν κακά ;

ΧΟ. ζύμφημι δὴ σοι καὶ δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ
πληγὴ τις ἦκη. πῶς γάρ, εἰ πεπαυμένος 280
μηδὲν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται ;

ΤΕ. ὥς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή.

ΧΟ. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο ;
δῆλωσον ἡμῖν τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας.

ΤΕ. ἅπαν μαθήσει τοῦργον, ὥς κοινωνὸς ὢν.
κεῖνος γὰρ ἄκρας νυκτός, ἡνίχ' ἔσπεροι 285
λαμπτήρες οὐκέτ' ἦθον, ἄμφηκες λαβῶν

ἐμαίετ' ἔγχος ἐξόδους ἔρπειν κενάς.

καγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω, τί χρήμα δρᾶς,

Αἴας ; τί τήνδ' ἄκλητος οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων
κληθεὶς ἀφορμᾶς πείραν οὔτε του κλίων 290
σάλπιγγος ; ἀλλὰ νῦν γε πᾶς εὐδαι στρατός.

ὁ δ' εἶπε πρὸς με βαί', αἰεὶ δ' ὑμνούμενα
γύναι, γυναιξὶ κόσμον ἢ σιγὴ φέρει.

καγὼ μαθοῦσ' ἔληξ', ὁ δ' ἐσσύθη μόνος.
καὶ τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας· 295

ἔσω δ' ἐσῆλθε συνδέτους ἄγων ὁμοῦ
ταύρους, κύνας βοτῆρας, εὐκερῶν τ' ἄγραν.

καὶ τοὺς μὲν ἠνχένιζε, τοὺς δ' ἄνω τρέπων
ἔσφαζε κάρραχιζε, τοὺς δὲ δεσμίους

ἠκίεθ' ὥστε φῶτας ἐν ποίμναις πίτνων. 300

τέλος δ' ὑπέξας διὰ θυρῶν σκιᾷ τινὶ
λόγους ἀνέσπα, τοὺς μὲν Ἀτρειδῶν κάτα,

τοὺς δ' ἀμφ' Ὀδυσσεῖ, συντιθεὶς γέλων πολύν,
ᾄσῃ κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτ' ἰῶν

κάπειτ' ἐπάξας αὐθις ἐς δόμους πάλιν 305
ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται,

καὶ πλήρες ἄτης ὥς διοπτεύει στέγος,
παίσας κἀρα θώϋξεν· ἐν δ' ἐρειπίοις

- νεκρῶν ἐρείφθεις ἔζετ' ἀρνείου φόνου,
κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί. 310
καὶ τὸν μὲν ἦστο πλείστον ἄφθογγος χρόνον·
ἔπειτ' ἐμοὶ τὰ δειν' ἐπηπειλῆσ' ἔπη,
εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος,
κάνηρετ' ἐν τῷ πράγματος κυροῖ ποτέ.
κἀγώ, φίλοι, δείσασα, τοῦξειργασμένον 315
ἔλεξα πᾶν ὅσονπερ ἐξηπιστάμην.
ὁ δ' εὐθύς ἐξφύωξεν οἰμωγὰς λυγράς,
ὡς οὔ ποτ' αὐτοῦ πρόσθεν εἰσήκουσ' ἐγώ.
πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους
τοιούσδ' αἶε ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν· 320
ἀλλ' ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων
ὑπεστέναζε ταῦρος ὥς βρυχώμενος.
νῦν δ' ἐν τοιῷδε κείμενος κακῇ τύχῃ
ἄσιτος ἀνὴρ, ἄπυτος, ἐν μέσοις βοτοῖς
σιδηροκμήσιν ἥσυχος θακεῖ πεσών. 325
καὶ δηλὸς ἐστίν ὥς τι δρασείων κακόν.
τοιαῦτα γὰρ πῶς καὶ λέγει κῶδύρεται.
ἀλλ', ὦ φίλοι, τούτων γὰρ οὐνεκ' ἐστάλην,
ἀρήξατ' εἰσελθόντες, εἰ δύνασθέ τι.
φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις. 330
- ΧΟ. Τέκμησσα δεινὰ παῖ Τελεύταντος λέγεις
ἡμῖν τὸν ἄνδρα διαπεφοιβάσθαι κακοῖς.
- ΑΙ. ἰὼ μοί μοι.
- ΤΕ. τάχ', ὥς ἔοικε, μᾶλλον· ἡ οὐκ ἠκούσατε
Αἴαντος οἷαν τήνδε θωύσσει βοήν; 335
- ΑΙ. ἰὼ μοί μοι.
- ΧΟ. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν, ἢ τοῖς πάλαι
νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι παρών.
- ΑΙ. ἰὼ παῖ παῖ.
- ΤΕ. ὦ μοι τάλαιν'· Εὐρύσακες, ἀμφὶ σοὶ βοᾷ.
τί ποτε μενοινᾷ; ποῦ ποτ' εἶ; τάλαιν' ἐγώ. 340
- ΑΙ. Τεῦκρον καλῶ. ποῦ Τεῦκρος; ἢ τὸν εἰσαιεῖ

λεηλατήσῃ χρόνον; ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι.

ΧΟ. ἀνὴρ φρονεῖν ἔοικεν. ἀλλ' ἀνοίγετε.

τάχ' ἂν τιν' αἰδῶ κάπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι.

345

ΤΕ. ἰδού, διοίγω· προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι
τὰ τοῦδε πράγῃ, καὶ τὸς ὥς ἔχων κυρεῖ.

ΑΙ. στρ.α'. Ἰὼ

φίλοι ναυβάται, μόνοι ἐμῶν φίλων,

μόνοι τ' ἐμμένοντες ὀρθῶ νόμφ,

350

ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κύμα φοινίας ὑπὸ ζάλης
ἀμφίδρομον κυκλεῖται.

ΧΟ. οἴμ' ὥς ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν.

δηλοῖ δὲ τοῦργον ὥς ἀφροντίστως ἔχει.

355

ΑΙ. ἀντ.α'. Ἰὼ

γένος ναῖας ἀρωγὸν τέχνας,

ἄλιον ὃς ἐπέβας ἐλίσσων πλάταν,

σέ τοι σέ τοι μόνον δέδορκα ποιμένων ἐπαρκέσονται·

360

ἀλλὰ μέ συνδαΐξον.

ΧΟ. εὐφημα φώνει· μὴ κακὸν κακῶ διδούς

ἄκος πλέον τὸ πῆμα τῆς ἀτης τίθει.

ΑΙ. στρ.β'. Ὅρῳ τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον,

τὸν ἐν δαίοις ἄτρεστον μάχαις,

365

ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας;

ᾧ μοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα.

ΤΕ. μή, δέσποτ' Αἴας, λίσσομαί σ', αὔδα τάδε.

ΑΙ. οὐκ ἐκτός; οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεί πόδα;

αἰαὶ αἰαί.

370

ΧΟ. ὦ πρὸς θεῶν ὑπείκει καὶ φρόνησον εὖ.

ΑΙ. ὦ δύσμορος, ὃς χερὶ μὲν

μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας,

ἐν δ' ἐλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις

375

ἐρεμνὸν αἴμ' ἔδενσα.

ΧΟ. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις;

οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν.

ΑΙ. ἀντ.β'. Ἰὼ πάνθ' ὀρώω, ἀπάντων τ' αἰεῖ

- κακῶν ὄργανον, τέκνον Λαρτίου, 380
κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ,
ἧ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις.
- ΧΟ. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κωδύρεται.
- ΑΙ. ἴδοιμι μὴν νιν, καίπερ ὧδ' ἀτώμενος.
ἰὼ μοί μοι. 385
- ΧΟ. μηδὲν μέγ' εἴπησ. οὐχ ὀρᾷς ἔν' εἰ κακοῦ ;
- ΑΙ. ὦ Ζεῦ, προγόνων προσάτωρ,
πῶς ἂν τὸν αἰμυλώτατον,
ἐχθρὸν ἄλημα, τοὺς τε δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς, 390
τέλος θάνοιμι καὐτός ;
- ΤΕ. ὅταν κατεύχῃ ταῦθ', ὁμοῦ κάμοι θανεῖν
εὖχον· τί γὰρ δεῖ ζῆν με σοῦ τεθνηκός ;
- ΑΙ. στρ.γ'. Ἴὼ
σκότος, ἐμὸν φάος, 395
ἔρεβος ὧ φαεννότατον, ὥς ἐμοί,
ἔλυσθ' ἔλεσθέ μ' οἰκήτορα,
ἔλεσθέ μ'. οὔτε γὰρ θεῶν γένος
οὐθ' ἀμερίων ἔτ' ἄξιος
βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων. 400
ἀλλὰ μ' ἂ Διὸς
ἀλκίμα θεὸς
ὀλέθρῳ αἰκίζει.
ποῖ τις οὖν φύγῃ ;
ποῖ μολῶν μενῶ ;
εἰ τὰ μὲν φθίνει, 405
†φιλοι τοῖς δ'
†όμοῦ πέλας,
μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα,
πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἂν με
χειρὶ φονεύει.
- ΤΕ. ὦ δυστάλαινα, τοιᾷδ' ἄνδρα χρήσιμον 410
φωνεῖν, ἃ πρόσθεν οὔτος οὐκ ἔτλη ποτ' ὤν.
- ΑΙ. ἀντ.γ'. Ἴὼ

πύροι ἀλὶρροθοὶ
 πάραλά τ' ἄντρα καὶ νέμος ἐπάκτιον,
 πολὺν πολὺν με δαρὸν τε δὴ
 κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον·
 ἀλλ' οὐκέτι μ', οὐκέτ' ἀμπνοὰς
 ἔχοντα· τοῦτό τις φρονῶν ἴστω.

415

ὦ Σκαμάνδριοι
 γείτονες ῥοαί,
 εὐφρονες Ἀργείοις,
 οὐκέτ' ἄνδρα μὴ
 τόνδ' ἴδῃτ', ἔπος
 ἐξερέω μέγα,
 οἷον οὗτινα

420

Τροία στρατοῦ
 δέρχῃ χθονὸς μολόντ' ἀπὸ
 Ἑλλανίδος· τανὺν δ' ἄτιμος
 ὦδε πρόκειμαι.

425

ΙΟ. οὔτοι σ' ἀπείργειν, οὔθ' ὅπως ἐὼ λέγειν
 ἔχω, κακοῖς τοιοῖσδε συμπεπτωκότα.

ΙΙ. αἰαῖ· τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὦδ' ἐπώνυμον
 τοῦμόν ξυνοῖσιν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς;
 νῦν γὰρ πάρεστι καὶ δις αἰάζειν ἐμοὶ
 καὶ τρίς· τοιούτοις γὰρ κακοῖς ἐντυγχάνω·
 ὅτου πατὴρ μὲν τῆσδ' ἀπ' Ἰδαίας χθονὸς
 τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ
 πρὸς οἶκον ἦλθε πᾶσαν εὐκλειαν φέρον·
 ἐγὼ δ' ὁ κείνου παῖς, τὸν αὐτὸν ἐς τόπον
 Τροίας ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσοι σθένει,
 οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς,
 ἄτιμος Ἀργείοισιν ὦδ' ἀπολλυμαι.

430

435

καίτοι τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ,
 εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι
 κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί,
 οὐκ ἂν τις αὐτ' ἔμαρψεν ἄλλος ἀντ' ἐμοῦ.

440

νῦν δ' αὖτ' Ἀτρεΐδαι φωτὶ παντουργῷ φρένας 445
 ἔπραξαν, ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη.
 κεῖ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι
 γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς, οὐκ ἂν ποτε
 δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ᾧδ' ἐψήφισαν.
 νῦν δ' ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεὰ 450
 ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπευθύνοντ' ἐμὴν
 ἔσφηλεν ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον,
 ὥστ' ἐν τοιοῖσδε χεῖρας αἰμάξαι βοτοῖς.
 κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφυγότες,
 ἐμοῦ μὲν οὐχ ἐκόντος· εἰ δέ τις θεῶν 455
 βλάπτοι, φύγοι τὰν χῶ κακὸς τὸν κρείσσονα.
 καὶ νῦν τί χρὴ δρᾶν; ὅστις ἐμφανῶς θεοῖς
 ἐχθαίρομαι, μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός,
 ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα καὶ πεδία τάδε.
 πότερα πρὸς οἴκους, ναυλόχους λιπῶν ἔδρας 460
 μόνους τ' Ἀτρεΐδας, πέλαγος Αἰγαῖον περῶ;
 καὶ ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεῖς
 Τελαμῶνι; πῶς με τλήσεται ποτ' εἰσιδεῖν
 γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ,
 ὧν αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν; 465
 οὐκ ἔστι τοῦργον τλητόν. ἀλλὰ δῆτ' ἰὼν
 πρὸς ἔρυμα Τρώων, ξυμπεσὼν μόνος μόνους
 καὶ δρῶν τι χρηστόν, εἴτα λοίσθιον θάνω;
 ἀλλ' ὧδέ γ' Ἀτρεΐδας ἂν εὐφράναίμην ποῦ.
 οὐκ ἔστι ταῦτα. πείρα τις ζητητέα 470.
 τοιάδ', ἀφ' ἧς γέροντι δηλώσω πατρὶ
 μή τοι φύσιν γ' ἀσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς.
 αἰσχρὸν γὰρ ἄνδρα τοῦ μακροῦ χρήζειν βίου,
 κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται.
 τί γὰρ παρ' ἡμᾶρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει 475
 προσθεῖσα κἀναθείσα τοῦ γε κατθανεῖν;
 οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν,
 ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται.

ἀλλ' ἢ καλῶς ζῆν, ἢ καλῶς τεθνηκέναι
τὸν εὐγενῆ χρή· πάντ' ἀκήκοας λόγον. 480

ΧΟ. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὥς ὑπόβλητον λόγον,
Αἴας, ἔλεξας, ἀλλὰ τῆς σαυτοῦ φρενός.
παῦσαί γε μέντοι καὶ δὸς ἀνδράσιν φίλοις
γνώμης κρατῆσαι, τάσδε φροντίδας μεθείς.

ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τῆς ἀναγκαίας τύχης 485
οὐκ ἔστιν οὐδέν μείζον ἀνθρώποις κακόν.

ἐγὼ δ' ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός,
εἵπερ τινὸς σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν·
νῦν δ' εἰμὶ δούλη. θεοῖς γὰρ ὧδ' ἔδοξέ που
καὶ σῇ μάλιστα χειρί. τοιγαροῦν, ἐπεὶ 490
τὸ σὸν λέχος ξυνήλθον, εὖ φρονῶ τὰ σά,

καὶ σ' ἀντιάζω πρὸς τ' ἐφεστίου Διὸς
εὐνῆς τε τῆς σῆς, ἣ συνηλλάχθης ἐμοί,
μή μ' ἀξιώσης βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν
τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν, χειρίαν ἐφείς τινί. 495

εἰ γὰρ θάνης σὺ καὶ τελευτήσας ἀφῆς,
ταύτη νόμιζε καὶ μὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ
βία ξυναρπασθεῖσαν Ἀργείων ὑπο
ξὺν παιδὶ τῷ σῷ δουλίαν ἔξιν τροφήν.
καὶ τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ 500
λόγοις ἰάπτων, ἴδετε τὴν ὁμευνέτιν

Αἴαντος, δὲ μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ,
οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει.
τοιαῦτ' ἐρεῖ τις. κύμῃ μὲν δαίμων ἐλᾷ,
σοὶ δ' αἰσχροὶ τᾶπη ταῦτα καὶ τῷ σῷ γένει. 505

ἀλλ' αἰδεσθαι μὲν πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ
γῆρᾳ προλείπων, αἰδεσθαι δὲ μητέρα
πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον, ἣ σε πολλάκις
θεοῖς ἀράται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν·
οἴκτειρε δ', ὦναξ, παῖδα τὸν σόν, εἰ νέας 510
τροφῆς στερηθεὶς σοῦ διώσεται μόνος
ὑπ' ὀρφανιστῶν μὴ φίλων, ὅσον κακόν

κείνῳ τε κάμοι τοῦθ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς.
 ἐμοὶ γὰρ οὐκέτ' ἐστὶν εἰς ὃ τι βλέπω
 πλὴν σοῦ. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἤστωσας δορί,
 καὶ μητέρ' ἄλλῃ μοῖρα τὸν φύσαντά τε
 καθεῖλεν Ἀίδου θανασίμους οἰκήτορας.
 τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς;
 τίς πλούτος; ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σῶζομαι.
 ἀλλ' ἴσχε κάμου μῆστιν. ἀνδρὶ τοι χρεὼν
 μνήμην προσεῖναι, τερπνὸν εἶ τί πον πάθοι.
 χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' αἰεὶ
 ὅτου δ' ἀπορρεῖ μῆστις εὐ πεπονθότος,
 οὐκ ἂν γένοιτ' ἔθ' οὗτος εὐγενὴς ἀνὴρ.

- ΧΟ. Αἴας, ἔχειν σ' ἂν οἶκτον ὥς ἀγὼ φρενὶ
 θελοίμ' ἄν· αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη.
 ΑΙ. καὶ κάρτ' ἐπαίνου τεύξεται πρὸς γοῦν ἐμοῦ,
 ἐὰν μόνον τὸ ταχθεῖν εὐ τολμᾷ τελεῖν.
 ΤΕ. ἀλλ', ὦ φίλ' Αἴας, πάντ' ἔγωγε πείσομαι.
 ΑΙ. κόμισέ νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμὸν, ὥς ἴδω.
 ΤΕ. καὶ μὴν φόβοισί γ' αὐτὸν ἐξελυσάμην.
 ΑΙ. ἐν τοῖσδε τοῖς κακοῖσιν, ἦ τί μοι λέγεις;
 ΤΕ. μὴ σοὶ γέ που δύστηνος ἀντήσας θάνοι.
 ΑΙ. πρέπον γέ τᾶν ἦν δαίμονος τοῦμοῦ τόδε.
 ΤΕ. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα τοῦτό γ' ἀρκέσαι.
 ΑΙ. ἐπήνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν ἦν ἔθου.
 ΤΕ. τί δῆτ' ἂν ὥς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοίμ' σε;
 ΑΙ. δὸς μοι προσειπεῖν αὐτὸν ἐμφανῇ τ' ἰδεῖν.
 ΤΕ. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται.
 ΑΙ. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν;
 ΤΕ. ὦ παῖ, πατήρ καλεῖ σε. δεῦρο προσπόλων
 ἄγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς.
 ΑΙ. ἔρποντι φωνεῖς, ἦ λελειμμένῳ λόγων;
 ΤΕ. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὁδ' ἐγγύθεν.
 ΑΙ. αἶρ' αὐτόν, αἶρε δεῦρο. ταρβήσῃ γὰρ οὐ
 νεοσφαγῇ που τόνδε προσλεύσσαν φόνον,

εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατράθεν.
 ἀλλ' αὐτίκ' ὥμοις αὐτὸν ἐν νόμοις πατρός
 δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιωῖσθαι φύσιν.
 ὦ παῖ, γένοιτο πατρός εὐτυχέστερος, 550
 τὰ δ' ἄλλ' ὅμοιος· καὶ γένοι' ἂν οὐ κακός.
 καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω,
 ὀδύνηκ' οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν.
 ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιοςτες βίης,
 τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν·
 ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθης. 555
 ὅταν δ' ἴκη πρὸς τοῦτο, δεῖ σ' ὅπως πατρός
 δείξεις ἐν ἐχθροῖς οἶος ἐξ οἴου ἔτράφη.
 τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου, νέων
 ψυχὴν ἀτάλλων, μητρὶ τῇδε χαρμονήν.
 οὔτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μὴ τις ὑβρίσῃ 560
 στυγναῖσι λάβαις, οὐδέ χωρὶς ὄντ' ἐμοῦ.
 τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφὶ σοὶ
 λείψω τροφῆς δοκον ἔμπα κεῖ τανῦν
 τηλωπὸς οἰχνεῖ, δυσμενῶν θήραν ἔχων.
 ἀλλ', ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς, 565
 ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκῆπτω χάριν,
 κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν, ὅπως
 τὸν παῖδα τόνδε πρὸς δόμους ἐμοὺς ἄγων
 Τελαμῶνι δείξει μητρὶ τ', Ἑριβοῖά λέγω,
 ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεῖ· 570
 καὶ τὰμὰ τεύχη μῆτ' ἀγωνάρχαι τινὲς
 θήσουσ' Ἀχαιοῖς μῆθ' ὁ λυμεὼν ἐμός.
 ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον,
 Εὐρύστακες, ἴσχε διὰ πολυρράφου στρέφω
 πόρπακος ἐπτάβιοιον ἄρρηκτον σάκος·
 τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοῖν' ἐμοὶ τεθάψεται.
 ἀλλ' ὥς τάχος τὸν παῖδα τόνδ' ἤδη δέχου,
 καὶ δῶμα πάκτου, μῆθ' ἐπισκῆπτους γόους
 δάκρυε. κάρτα τοι φιλαίκτηστον γυνή. 580

- πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ
 θρηνεῖν ἐπφδάς πρὸς τομῶντι πῆματι.
- ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
- ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασείεις φρενί; 585
- ΑΙ. μὴ κρίνε, μὴ ἔεταξε· σωφρονεῖν καλόν.
- ΤΕ. οἴμ' ὥς ἀθυμῶ· καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
 καὶ θεῶν ἱκνούμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.
- ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
 ὥς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι; 590
- ΤΕ. εὖφημα φώνει.
- ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
- ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσει;
- ΑΙ. πολλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
- ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.
- ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὥς τάχος;
- ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου.
- ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
 εἰ τοῦμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. 595
- ΧΟ. στρ.α'. ὦ κλεινὰ Σαλαμῖς, σὺ μέν που
 ναίεις ἀλίπλαγκτος εὐδαίμων,
 πᾶσιν περίφαντος αἰεῖ·
 ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος, 600
 *Ἰδᾶδι μίμων λειμῶνι πόα *τε μῆλων,
 ἀνήριθμος αἰὲν εὐνῶμαι
 χρόνῳ τρυχόμενος, 605
 κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
 ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
 τὸν ἀπώτροπον αἰῶλον Ἰδαῖαν.
- ἀντ.α'. Καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
 ξύνεστιν ἔφεδρος, ὦμοι μοι,
 θεῖα μανία ξύναυλος·
 ὃν ἐξεπέμφω πρὶν δὴ ποτε θουρίφ
 κρατοῦντ' ἐν Ἀρεῖ· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας
- 610

- φίλοις μέγα πένθος εὔρηται. 615
 τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
 μεγίστας ἀρετᾶς
 ἀφιλα παρ' ἀφίλοις 620
 ἔπεισ' ἔπесε μελέοις Ἀτρεΐδαις.
 στρ.β. Ἡ που παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἀμέρῃ,
 λευκῷ δὲ γήρῃ μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα 625
 φρενομόρως ἀκούσῃ,
 αἰλιων αἰλιων
 οὐδ' οἰκτρᾶς γόνυ θρηνίος ἀηδοῦς
 ἦσει δύσμορος, ἀλλ' ὄξυτόνους μὲν ᾠδὰς 630
 θρηνήσῃ, χερόπληκτοι δ'
 ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
 δοῦποι καὶ πολυῖα ἀμνγμα χαίτας. 634
 ᾠτ.β. Κρέσσων γὰρ Ἰδῆα κεύθων ὁ νοσῶν μάταν,
 ὃς ἐκ πατρφᾶς ἦκων γενεᾶς ἄριστος
 πολυπόνων Ἀχαιῶν,
 οὐκέτι συντρόφοις 640
 ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὀμιλεῖ.
 ὃ τλάμων πάτερ, οἷαν σε μένει πυθέσθαι
 παιδὸς δύσφορον ἄταν,
 ἂν οὔπω τις ἔθρεψεν 645
 αἰὼν Αἰακιδᾶν ἄπερθε τοῦδε.
 ΑΙ. ἄπανθ' ὁ μακρὸς ἀναρίθμητος χρόνος
 φύει τ' ἀδῆλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
 κοῦκ ἔστ' ἀελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται
 χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.
 καὶ γὰρ, ὃς τὰ δειν' ἐκαρτέρουν τότε 650
 βαφῇ σιδήρος ὥς, ἐθελύνθην στόμα
 πρὸς τῇσδε τῆς γυναικός· οἰκείρῳ δέ νιν
 χήραν παρ' ἐχθροῖς παιδὰ τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
 ἀλλ' εἴμι πρὸς τε λουτρά καὶ παρακτίους
 λειμῶνας, ὥς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμὰ 655
 μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς·

πύκαζε θάσσον. οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ
θρηνεῖν ἐπφδάς πρὸς τομῶντι πῆματι.

ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.

οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλώσσά σου τεθηγμένη.

ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασταίεις φρενί ;

ΑΙ. μὴ κρίνε, μὴ ἔεταξε· σωφρονεῖν καλόν.

ΤΕ. οἴμ' ὡς ἄθυμῶ· καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου
καὶ θεῶν ἱκνοῦμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ.

ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς
ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι ;

ΤΕ. εὖφημα φώνει.

ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγει

ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσεις ;

ΑΙ. πῶλλ' ἄγαν ἦδη

ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.

ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ'

ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσου.

ΑΙ. μῆρά μοι

εἰ τοῦμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύεται

ΧΟ. στρ.α'. ὦ κλεινὰ Σαλαμίνα

ναίεις ἀλίπλαγκτος εὐδαίμων

πᾶσιν περίφαιτος ἀνδρῶν

ἐγὼ δ' ὁ τλάμων

*Ιδᾶδὲ μίμνων λιγυρῶν

ἀνὴριθμος οὐδὲ

χρόνῳ τριῶν

κακῶν ἐστὶ

ἔτι με

γὰρ

ἀντ.α'. εἰς

ἔτι

Ἰσχυροκτίπου

695

ξυπῶν λάψης.

700

ἄναξ Ἀπόλλων

705

ἄναξ Ἀρης.

εὐήμερον πελάσαι φάος

ἄλλας

710

ἢ αὖ

εὐνομία σέβων μεγίστα.

μαραίνει

φατίσαιμ' ἄν, εἰτέ γ' ἐξ ἀέλλων

715

ἦ

μεγάλων τε νεικέων.

ΑΙΤΕΛΟΣ.

ἡ, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,

ἄρεσιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ

720

μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον

ταῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.

τοῦτα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

ὄντες ἀμφέστησαν, εἰτ' ὀνειδέσιν

ἔθεν κᾶνθεν οὔτις ἔσθ' ὃς οὔ,

725

τοῦ μανέντος κᾶπυβουλευτοῦ στρατοῦ

ἄποκαλοῦντες, ὥς οὐκ ἄρκέσοι

οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θαπεῖν.

μολών τε χώρον ἔνθ' ἂν ἀστυβῇ κίχῳ
 κρύψω τόδ' ἔγχος τοῦμόν, ἔχθιστον βελών,
 γαίης ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται·
 ἀλλ' αὐτὸ νῦξ Ἄιδης τε σωζόντων κάτω.
 ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
 παρ' Ἑκτορος δῶρημα δυσμενεστάτου,
 οὕτω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀληθὴς ἢ βροτῶν παροιμία,
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα.
 τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμυσθα μὲν θεοῖς
 εἴκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σέβειν.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 τιμαῖς ὑπέικει· τοῦτο μὲν νηφστυβεῖς
 χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
 ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος
 τῇ λευκοπῶλφ' φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
 δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος
 λύει πεδήσας, οὐδ' αἰεὶ λαβὼν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἐγὼ δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι
 ὁ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος,
 ὥς καὶ φιλήσων αὐθις, ἔς τε τὸν φίλον
 τοσαύτ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
 ὥς αἰὲν οὐ μενοῦντα τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 βροτῶν ἀπιστός ἐσθ' ἐταιρείας λιμήν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσεε σὺ δὲ
 εἴσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναι,
 εὐχου τελείσθαι τοῦμόν ὣν ἐρᾷ κέαρ.
 ὑμεῖς θ', ἐταῖροι, ταῦτά τῃδέ μοι τάδε
 τιμᾶτε, Τεύκρῳ τ', ἣν μόλῃ, στήμνήν τε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῶν ἄμα.
 ἐγὼ γὰρ εἰμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον·

ὑμεῖς δ' ἂ φράζω θράτε, καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως
 πύθοισθε, κεί νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένον.

ΧΟ. στρ. Ἐφριεῖ ἔρωτι, περιχαρῆς δ' ἀνεπτάμαν.

ἰὼ ἰὼ Πᾶν Πᾶν,

ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιονοκτύπου

695

πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ

θεῶν χοροποι' ἄναξ, ὅπως μοι

Νύσια Κνώσσι' ὀρχήμας' αὐτοδαῇ ξυπὼν ἰάψῃς.

700

νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.

Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων

ὁ Δάλιος εὐγνωστος

ἐμοὶ ξυνηΐη διὰ παντὸς εὐφρων.

705

ἀντ. Ἐλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.

ἰὼ ἰὼ. νῦν αὖ,

νῦν, ὦ Ζεῦ, πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος

710

θοῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας

λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ

πάνθ' ὅς μιν ἐξήρυσ' εὐνομία σίβων μεγίστη.

πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει·

κούδεν ἀναύδητον φατίσασιν ἄν, εὐτέ γ' ἐξ ἀέλπτων

715

Αἴας μεταγεγνώσθη

θυμῶν Ἀτρεΐδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΙΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,

Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ

720

κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον

κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.

στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

μαθόντες ἀμφέστησαν, εἴτ' ὀνειδεσιν

725

ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ' ὅς οὔ,

τὸν τοῦ μανέντος κἄπιβουλευτοῦ στρατοῦ

ξύναμον ἀποκαλοῦντες, ὥς οὐκ ἄρκέοι

τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θαπεῖν.

- ὥστ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
 κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
 λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
 ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
 ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε ;
 τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
- ΧΟ. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φροῦδος ἀρτίως, νέας 735
 βουλὰς νέουσιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
- ΑΓ. ἰοῦ ἰοῦ.
 βραδεῖαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
 πέμπων ἔπεμψεν, ἥ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.
- ΧΟ. τί δ' ἐστὶ χρεῖας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον ; 740
 ΑΓ. τὸν ἀνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης
 μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχη.
- ΧΟ. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεῖς
 γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου.
- ΑΓ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη μωρίας πολλῆς πλέα, 745
 εἴπερ τι Κάλχας εὐ φρονῶν μαντεύεται.
- ΧΟ. ποῖον ; τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι ;
 ΑΓ. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
 ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
 Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα, 750
 εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
 θεὶς εἶπε κἀπέσκηψε παντοίᾳ τέχνῃ
 εἰρξάει κατ' ἡμᾶρ τοῦμφανὲς τὸ νῦν τόδε
 Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μῆδ' ἀφέντ' ἔαν,
 εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 755
 ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν τῇδε θῆμέρα μόνῃ
 δίας Ἀθήνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
 τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
 πίπτειν βαρεῖαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
 ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν
 βλαστὼν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπον φρονῇ. 760
 κείνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθύς ἐξορμώμενος

- ἄνους καλῶς λέγοντος εὐρέθη πατρός.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, δορὶ
 βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' αἰεὶ κρατεῖν. 765
 ὁ δ' ὑψικόμπως ἀφρόνως ἡμείψατο,
 πάτερ, θεοῖς μὲν κὰν ὁ μηδὲν ὦν ὁμοῦ
 κράτος κατακτήσασαι· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
 τοσούνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἴτα δεύτερον, 770
 δίας Ἀθάνας, ἥνικ' ὀτρύνουσά νιν
 ἠῦδατ' ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
 τότε ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
 ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἵστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὐποτ' ἐκρήξει μάχη. 775
 τοιοῖσδέ τοι λόγοισιν ἄστεργῇ θεῆς
 ἐκτῆσαι ὀργήν, οὐ κατ' ἀνθρώπον φρονῶν.
 ἀλλ' εἴπερ ἔστι τῇδε θῆμέρα, τάχ' ἂν
 γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
 τοσαῦθ' ὁ μάντις εἶφ'· ὁ δ' εὐθύς ἐξ ἔδρας 780
 πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς
 Τεῦκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.
 ΧΟ. ὦ δαῖα Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
 ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὅποι' ἔπη θροεῖ. 785
 ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
 ΤΕ. τί μ' αὖ τάλαιναν, ἀρτίως πεπανμένην
 κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἔδρας ἀνίστατε ;
 ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τὰνδρός, ὥς ἤκει φέρων
 Αἴαντος ἡμῖν πράξιν ἣν ἤλγησ' ἐγώ. 790
 ΤΕ. οἴμοι, τί φῆς, ὠνθρωπε ; μὼν δλώλαμεν ;
 ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πράξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
 θυραῖος εἴπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.
 ΤΕ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῆς.
 ΑΓ. ἐκείνον εἵργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται 795
 σκηνῆς ὑπαυλον μὴδ' ἀφιέναι μόνον.

- ΤΕ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεύκρος, καὶ τῷ λέγει τάδε ;
 ΑΓ. πάρεστ' ἐκεῖνος ἄρτι· τήνδε δ' ἔξοδον
 ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.
- ΤΕ. οἴμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθών ; 800
 ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
- ΤΕ. οἱ ᾿γώ, φίλοι, πρόστιτ' ἀναγκαίης τύχης,
 καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
 οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους 805
 ζητεῖτ' ἰόντες τ' ἀνδρῶν ἔξοδον κακὴν.
 ἔγνωκα γὰρ δὴ φῶτος ἡπατημένη
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐμβεβλημένη.
 οἴμοι, τί δράσω, τέκνον ; οὐχ ἰδρυτέον.
 ἀλλ' εἴμι καὶ γὰρ κείσθ' ὅποιπερ ἂν σθένω. 810
 χωρῶμεν, ἐγκοῦμεν, οὐχ ἔδρας ἀκμή,
 σώξειν θέλοντας ἄνδρα γ', ὃς σπεύδῃ θανεῖν.
- ΧΟ. χωρεῖν ἐτοῖμος, κοῦ λόγῳ δείξω μόνον.
 τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἔψεται.
- ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος 815
 γένοιτ' ἂν, εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή,
 δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἑκτορος ξένων ἐμοὶ
 μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὄρων.
 πέπηγε δ' ἐν γῇ πολέμῳ τῇ Τρωάδι,
 σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκοῖν 820
 ἔπηξα δ' αὐτὸν εὐ περιστελάς ἐγώ,
 εἰνουστατοῖ τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὕτω μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδ' ἐμοὶ
 σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκός, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δὲ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
 πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
 Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὥς με βαστάσῃ
 πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεῖς πάρος

ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ.
 830
 τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δ' ἄμα
 πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὐ με ποιμίσαι,
 ξὺν ἀσφαδάστροφ καὶ ταχεῖ πηδήματι
 πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
 835
 καλῶ δ' ἄρωγους τὰς αἰεῖ τε παρθένους
 αἰεῖ θ' ὀρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,
 σεμνὰς Ἑρινὺς τανύποδας, μαθεῖν ἐμέ
 πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
 ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποῖνιμοί τ' Ἑρινύες,
 γεύεσθε, μὴ φεῖδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
 845
 σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
 Ἥλιε, πατρῶαν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωντον ἥνιαν
 ἄγγελον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ.
 850
 ἦ που τάλαίνα, τήνδ' ὅταν κλύη φάτιν,
 ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηκῆσθαι μάτην,
 ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί.
 ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶν
 855
 καίτοι σέ μὲν κύκει προσανδήσω ξυνών.
 σέ δ', ὦ φαεινῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτήν Ἥλιον προσεννέπω,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αὖθις ὕστερον.
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 860
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρῶον ἐστίας βάθρον,
 κλειναί τ' Ἀθηναί, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
 κρηναί τε ποταμοί θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
 πεδία προσανδῶ, χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμῖν Αἴας τοῦπος ὑστάτον θροεῖ,
 865
 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Αἰδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.

- πύκαζε θᾶσσον. οὐ πρὸς ἱατροῦ σοφοῦ
 θρηγεῖν ἐπφῶδες πρὸς τομῶντι πήματι.
- ΧΟ. δέδοικ' ἀκούων τήνδε τὴν προθυμίαν.
 οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
- ΤΕ. ὦ δέσποτ' Αἴας, τί ποτε δρασεῖς φρενί; 585
- ΑΙ. μὴ κρίνε, μὴ ἔξεταζε· σωφρονεῖν καλόν.
- ΤΕ. οἴμ' ὥς ἀθυμῶ· καί σε πρὸς τοῦ σου τέκνου
 καὶ θεῶν ἰκνούμαι μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένη.
- ΑΙ. ἄγαν γε λυπεῖς. οὐ κάτοιισθ' ἐγὼ θεοῖς
 ὥς οὐδὲν ἀρκεῖν εἴμ' ὀφειλέτης ἔτι; 590
- ΤΕ. εὐφῆμα φώνει,
- ΑΙ. τοῖς ἀκούουσιν λέγε.
- ΤΕ. σὺ δ' οὐχὶ πείσεις;
- ΑΙ. πολλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς.
- ΤΕ. ταρβῶ γάρ, ὦναξ.
- ΑΙ. οὐ ξυνέρξεθ' ὥς τάχος;
- ΤΕ. πρὸς θεῶν, μαλάσσον.
- ΑΙ. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν,
 εἰ τοιμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς. 595
- ΧΟ. στρ.α'. ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που
 ναίεις ἀλίπλαγκτος εὐδαίμων,
 πᾶσιν περίφαντος αἰεὶ·
 ἐγὼ δ' ὁ τλάμων παλαιὸς ἀφ' οὗ χρόνος, 600
- *Ἰδᾶδι μίμνων λειμῶνι πόα *τε μήλων,
 ἀνήριθμος αἰὲν εὐνῶμαι
 χρόνῳ τρυχόμενος, 605
 κακὰν ἐλπίδ' ἔχων
 ἔτι μέ ποτ' ἀνύσειν
 τὸν ἀπώτροπον αἰῶνλον Ἀἶδαν.
- ἀντ.α'. Καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας
 ξύνεστιν ἔφεδρος, ὦμοι μοι,
 θεῖα μανία ξύναυλος·
 δν ἐξεπέμψω πρὶν δὴ ποτε θουρία
 κρατοῦντ' ἐν Ἀρεῖ· νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας

- φίλοις μέγα πένθος εὔρηται.
 τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν
 μεγίστας ἀρετᾶς
 ἀφίλα παρ' ἀφίλοις
 ἔπεσ' ἔπεσε μελέοις Ἀτρεΐδαις.
- τρ.β. Ἡ που παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἀμέρῃ,
 λευκῷ δὲ γήρᾳ μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα
 φρενομόρως ἀκούσῃ,
 αἰλιων αἰλινον
 οὐδ' οἰκτρᾶς γόνον ὄρνιθος ἀηδοῦς
 ἦσει δύσμορος, ἀλλ' ὀξυτόνους μὲν ῥῥᾶς
 θρηνήσει, χερόπληκτοι δ'
 ἐν στέρνοισι πεσοῦνται
 δοῦποι καὶ πολιάς ἄμυγμα χαίτας.
- ιντ.β. Κρέσσων γὰρ Ἄιδᾳ κεῦθων ὁ νοσῶν μάταν,
 δε ἐκ πατρῴας ἦκων γενεῆς ἀριστος
 πολυπόνων Ἀχαιῶν,
 οὐκέτι συντροφόις
 ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ.
 ὦ τλάμων πάτερ, οἶαν σε μένει πυθέσθαι
 παιδὸς δύσφορον ἄταν,
 ἂν οὐπω τις ἔθρεψεν
 αἰὼν Αἰακιδᾶν ἄπερθε τοῦδε.
- ΑΙ. ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος
 φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται·
 κοῦκ ἔστ' ἀελπτον οὐδέν, ἀλλ' ἀλίσκεται
 χῶ δεινὸς ὄρκος καὶ περισκελεῖς φρένες.
 κἀγὼ γάρ, ὅς τ' ἀδιν' ἐκαρτέρουν τότε
 βαφῇ σίδηρος ὤς, ἐθελύνθην στόμα
 πρὸς τῇσδε τῆς γυναικός· οἰκτεῖρῳ δέ νιν
 χήραν παρ' ἐχθροῖς παιδὰ τ' ὀρφανὸν λιπεῖν.
 ἀλλ' εἴμι πρὸς τε λουτρά καὶ παρακτίους
 λειμῶνας, ὥς ἂν λύμαθ' ἀγνίσας ἐμὰ
 μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς·

μολών τε χώρον ἔνθ' ἂν ἀσταβῇ κίχῳ
 κρύψῃ τὸδ' ἔγχος τοῦμόν', ἔχθιστον βελῶν,
 γαίας ὀρύξας ἔνθα μή τις ὄψεται·
 ἀλλ' αὐτὸ νύξ' Ἀϊδης τε σωζόντων κάτω. 660
 ἐγὼ γὰρ ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην
 παρ' Ἑκτορος δῶρημα δυσμενεσπάτου,
 οὐπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα.
 ἀλλ' ἔστ' ἀληθὲς ἡ βροτῶν παροιμία,
 ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα κοῦκ ὀνήσιμα. 665
 τοιγὰρ τὸ λοιπὸν εἰσόμεσθα μὲν θεοῖς
 εἵκειν, μαθησόμεσθα δ' Ἀτρεΐδας σέβειν.
 ἄρχοντές εἰσιν, ὥσθ' ὑπεικτέον. τί μή;
 καὶ γὰρ τὰ δεινὰ καὶ τὰ καρτερώτατα
 τιμαῖς ὑπείκει· τοῦτο μὲν νιφροστιβεῖς 670
 χεიმῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει·
 ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανῆς κύκλος
 τῇ λευκοπῶλφ φέγγος ἡμέρα φλέγειν·
 δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισε
 στένοντα πόντον· ἐν δ' ὁ παγκρατὴς ὕπνος 675
 λύει πεδήσας, οὐδ' αἰὲλ λαβῶν ἔχει.
 ἡμεῖς δὲ πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν;
 ἐγὼ δ', ἐπίσταμαι γὰρ ἀρτίως ὅτι
 ὁ τ' ἐχθρὸς ἡμῖν ἐς τοσόνδ' ἐχθαρτέος,
 ὥς καὶ φιλήσων αὖθις, ἔς τε τὸν φίλον 680
 τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι,
 ὥς αἰὲν οὐ μενοῦντα. τοῖς πολλοῖσι γὰρ
 βροτῶν ἀπιστός ἐσθ' ἐταιρείας λιμήν.
 ἀλλ' ἀμφὶ μὲν τούτοισιν εὖ σχήσει· σὺ δὲ
 εἴσω θεοῖς ἐλθοῦσα διὰ τέλους, γύναι, 685
 εὐχον τελείσθαι τοῦμόν' ὦν ἐρᾷ κέαρ.
 ὑμεῖς θ', ἐταῖροι, ταῦτά τῇδέ μοι τάδε
 τιμᾶτε, Τεύκρῳ τ', ἣν μολῃ, σημήνατε
 μέλειν μὲν ἡμῶν, εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἄμα.
 ἐγὼ γὰρ εἰμ' ἐκεῖσ' ὅποι πορευτέον 690

ὑμεῖς δ' ἂ φράζω δρᾶτε, καὶ τάχ' ἂν μ' ἴσως
πύθοισθε, κεί νῦν δυστυχῶ, σεσωσμένοι.

ΧΟ. στρ. Ἐφριεῖ ἔρωτι, περιχαρῆς δ' ἀνεπτάμαν.

ἰὼ ἰὼ Πᾶν Πᾶν,

ὦ Πᾶν Πᾶν ἀλίπλαγκτε, Κυλλανίας χιοσκοτύπου

695

πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθ', ὦ

θεῶν χοροποί' ἄναξ, ὅπως μοι

Νύσια Κνώσσι' ὀρχήμας' αὐτοδαῇ ξυπὼν ἰάψης.

700

νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι.

Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων

ὁ Δάλιος εὐγνωστος

ἐμοὶ ξυκείη διὰ παντὸς εὐφρων.

705

ἀντ. Ἐλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης.

ἰὼ ἰὼ. νῦν αὖ,

νῦν, ὦ Ζεῦ, πέρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος

710

θοῶν ὠκυάλων νεῶν, ὅτ' Αἴας

λαθίπονος πάλιν, θεῶν δ' αὖ

πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομία σίβων μεγίστη.

πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει·

κούδεν ἀναύδητον φατίσασιμ' ἄν, εὐτέ γ' ἐξ ἀέλπτων

715

Αἴας μεταγεγνώσθη

θυμῶν Ἀτρεΐδαις μεγάλων τε νεικέων.

ΑΙΓΕΛΟΣ.

ἄνδρες φίλοι, τὸ πρῶτον ἀγγεῖλαι θέλω,

Τεῦκρος πάρεστιν ἄρτι Μυσίων ἀπὸ

720

κρημνῶν· μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον

κυδάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ὁμοῦ.

στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ

μαθόντες ἀμφέστησαν, εἰτ' ὀνειδισιν

725

ἤρασσον ἐνθεν κἄνθεν οὔτις ἔσθ' ὅς οὔ,

τὸν τοῦ μανέντος κᾶπιβουλευτοῦ στρατοῦ

ξύναιμον ἀποκαλοῦντες, ὥς οὐκ ἀρκέσοι

τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θάπειν.

- ὥστ' εἰς τοσοῦτον ἦλθον ὥστε καὶ χεροῖν
 κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη. 730
 λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω
 ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου.
 ἀλλ' ἡμῖν Αἴας ποῦ 'στιν, ὡς φράσω τάδε ;
 τοῖς κυρίοις γὰρ πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον.
 XO. οὐκ ἔνδον, ἀλλὰ φρουῶδος ἀρτίως, νέας 735
 βουλὰς νέουσιν ἐγκαταζεύξας τρόποις.
 AG. ἰοὺ ἰοὺ.
 βραδείαν ἡμᾶς ἄρ' ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν
 πέμπων ἔπεμψεν, ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς.
 XO. τί δ' ἐστὶ χρεῖας τῇσδ' ὑπεσπανισμένον ; 740
 AG. τὸν ἀνδρ' ἀπηύδα Τεύκρος ἔνδοθεν στέγης
 μὴ 'ξω παρήκειν, πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχη.
 XO. ἀλλ' οἴχεται τοι, πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεῖς
 γνώμης, θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου.
 AG. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπη μωρίας πολλῆς πλέα, 745
 εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται.
 XO. ποῖον ; τί δ' εἰδῶς τοῦδε πράγματος πέρι ;
 AG. τοσοῦτον οἶδα καὶ παρὼν ἐτύγχανον.
 ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου
 Κάλχας μεταστὰς οἶος 'Ατρειδῶν δίχα, 750
 εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως
 θεῖς εἶπε κἀπέσκηψε παντοῖα τέχνη
 εἰρξαι κατ' ἡμᾶρ τοῦμφανές τὸ νῦν τόδε
 Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι μῆδ' ἀφέντ' ἔαν,
 εἰ ζῶντ' ἐκείνον εἰσιδεῖν θέλοι ποτέ. 755
 ἐλὰ γὰρ αὐτὸν τῇδε θῆμέρα μόνῃ
 δίας 'Αθάνας μῆνις, ὡς ἔφη λέγων.
 τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα
 πίπτειν βαρεῖαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις
 ἔφασχ' ὁ μάντις, ὅστις ἀνθρώπου φύσιν 760
 βλαστῶν ἔπειτα μὴ κατ' ἀνθρώπον φρονῇ.
 κείνος δ' ἀπ' οἴκων εὐθύς ἐξορμώμενος

- ἄνους καλῶς λέγοντος εὐρέθη πατρός.
 ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει, τέκνον, δορὶ
 βούλου κρατεῖν μὲν, σὺν θεῷ δ' αἰεὶ κρατεῖν. 765
 ὁ δ' ὑψικόμπως κἀφρόνως ἡμεΐψατο,
 πάτερ, θεοῖς μὲν κἄν ὁ μηδὲν ὦν ὁμοῦ
 κράτος κατακτήσασαι· ἐγὼ δὲ καὶ δίχα
 κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος.
 τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον. εἴτα δεῦτερον, 770
 διὰς Ἀθάνας, ἥνικ' ὀτρύνουσά νιν
 ἠῦδ' ἔπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν,
 τότ' ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄρρητόν τ' ἔπος·
 ἄνασσα, τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας
 ἴστω, καθ' ἡμᾶς δ' οὐποτ' ἐκρήξει μάχη. 775
 τοιοῖσδ' εἰ τοι λόγοισιν ἀστεργῇ θεᾷς
 ἐκτήσας ὀργήν, οὐ κατ' ἀνθρωπὸν φρονῶν.
 ἄλλ' εἵπερ ἔστι τῇδε θῆμέρα, τάχ' ἂν
 γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι.
 τοσαυτὴ ὁ μάντις εἶψ'· ὁ δ' εὐθὺς ἐξ ἔδρας 780
 πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολάς
 Τεύκρος φυλάσσειν. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα,
 οὐκ ἔστιν ἀνὴρ κείνος, εἰ Κάλχας σοφός.
- ΧΟ. ὦ δαῖα Τέκμησσα, δύσμορον γένος,
 ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὅποι' ἔπη θροεῖ. 785
 ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά.
- ΤΕ. τί μ' αὖτάλαιναν, ἀρτίως πεπαυμένην
 κακῶν ἀτρύτων, ἐξ ἔδρας ἀνίστατε;
- ΧΟ. τοῦδ' εἰσάκουε τάνδρος, ὥς ἤκει φέρων
 Αἴαντος ἡμῖν πράξιν ἣν ἤλγησ' ἐγώ. 790
- ΤΕ. οἴμοι, τί φῆς, ὠνθρωπε; μὲν ὀλώλαμεν;
- ΑΓ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πράξιν, Αἴαντος δ' ὅτι,
 θυραῖος εἵπερ ἐστίν, οὐ θαρσῶ πέρι.
- ΤΕ. καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ὠδίνειν τί φῆς.
- ΑΓ. ἐκείνον εἶργειν Τεύκρος ἐξεφίεται 795
 σκηνῆς ὑπαυλὸν μὴδ' ἀφιέναι μόνον.

- ΤΕ. ποῦ δ' ἐστὶ Τεύκρος, καπὶ τῷ λέγει τάδε ;
- ΑΓ. πάρεστ' ἐκείνος ἄρτι τήνδε δ' ἔξοδον
 ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν.
- ΤΕ. οἶμοι τάλαινα, τοῦ ποτ' ἀνθρώπων μαθὼν ; 800
- ΑΓ. τοῦ Θεστορείου μάντεως, καθ' ἡμέραν
 τὴν νῦν, ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει.
- ΤΕ. οἱ ἄγῳ, φίλοι, πρόσσῃτ' ἀναγκαίας τύχης,
 καὶ σπεύσαθ', οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν,
 οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκῶναδ', οἱ δ' ἀντηλίουσ 805
 ζητεῖτ' ἰόντες τὰνδρὸς ἔξοδον κακὴν.
 ἔγνωκα γὰρ δὴ φῶτος ἠπατημένη
 καὶ τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη.
 οἶμοι, τί δράσω, τέκνον ; οὐχ ἰδρυτέον.
 ἀλλ' εἴμι κἀγὼ κείσ' ὅποιπερ ἂν σθένω. 810
 χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν, οὐχ ἔθρας ἀκμή,
 σῶζειν θέλοντας ἄνδρα γ', ὃς σπεύδῃ θανεῖν.
- ΧΟ. χωρεῖν ἐτοίμος, κοῦ λόγῳ δείξω μόνον.
 τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἔψεται.
- ΑΙ. ὁ μὲν σφαγεὺς ἔστηκεν ἢ τομώτατος 815
 γένοιτ' ἂν, εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή,
 δῶρον μὲν ἀνδρὸς Ἑκτορος ξένων ἐμοὶ
 μάλιστα μισηθέντος, ἐχθίστου θ' ὄρων.
 πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμία τῇ Τρῳάδι,
 σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεκηονῆς· 820
 ἔπηξα δ' αὐτὸν εὐ περιστείλας ἐγώ,
 εἰνουστατοῦ τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν.
 οὔτῳ μὲν εὐσκευοῦμεν· ἐκ δὲ τῶνδ' ἐμοὶ
 σὺ πρῶτος, ὦ Ζεῦ, καὶ γὰρ εἰκόσ, ἄρκεσον.
 αἰτήσομαι δὲ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν. 825
 πέμψον τιν' ἡμῖν ἄγγελον, κακὴν φάτιν
 Τεύκρῳ φέροντα, πρῶτος ὥς με βαστάσῃ
 πεπτότα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει,
 καὶ μὴ πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθεῖς πάρος

- ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἔλωρ.
 830
 τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω, καλῶ δ' ἄμα
 πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον εὐ με κοιμίσαι,
 ξὺν ἀσφαδάσῃ καὶ ταχεῖ πηδήματι
 πλευρὰν διαρρήξαντα τῷδε φασγάνῳ.
 835
 καλῶ δ' ἄρωγους τὰς αἰεὶ τε παρθένους
 αἰεὶ θ' ὀρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη,
 σεμνὰς Ἑρινῦς τανόποδας, μαθεῖν ἐμὲ
 πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι τάλας.
 ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοί τ' Ἑρινῖες,
 γέυεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ.
 845
 σὺ δ', ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν
 Ἥλιε, πατρῶν τὴν ἐμὴν ὅταν χθόνα
 ἴδῃς, ἐπισχὼν χρυσόνωντον ἥνιαν
 ἄγγελιον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν
 γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῃ τροφῇ.
 850
 ἦ που τάλαινα, τήνδ' ὅταν κλήῃ φάτιν,
 ἦσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει.
 ἀλλ' οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνέισθαι μάτην,
 ἀλλ' ἀρκτέον τὸ πρῶγμα σὺν τάχει τινί.
 ὦ Θάνατε Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολῶν
 855
 καίτοι σέ μὲν κύκεϊ προσανδήσω ξυνών.
 σέ δ', ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας,
 καὶ τὸν διφρευτήν Ἥλιον προσενέπω,
 πανύστατον δὴ κοῦποτ' αἰθῆς ὕστερον.
 ὦ φέγγος, ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον
 860
 Σαλαμῖνος, ὦ πατρῶν ἐστίας βάθρον,
 κλειναί τ' Ἀθῆναι, καὶ τὸ σύντροφον γένος,
 κρῆναί τε ποταμοὶ θ' οἶδε, καὶ τὰ Τρωϊκὰ
 πεδία προσανδῶ, χαίρειτ', ὦ τροφῆς ἐμοί·
 τοῦθ' ὑμῖν Ἀῖας τοῦπος ὕστατον θροεῖ,
 865
 τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἄιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι.

ΗΜΙΧΟΡΙΟΝ.

πόνος πόνῳ πόνον φέρει.

- πᾶ πᾶ
 πᾶ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ ;
 κοῦδεις *ἐφίσταται με συμμαθεῖν τόπος.
 ἰδοῦ,
 δοῦπον αὖ κλύω τινά. 870
- ΗΜ. ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὀμιλίαν.
 ΗΜ. τί οὖν δῆ ;
 ΗΜ. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἔσπερον νεῶν.
 ΗΜ. ἔχεις οὖν ; 875
 ΗΜ. πόνου γε πληῆθος, κοῦδὲν εἰς ὄψιν πλέον.
 ΗΜ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν
 κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς.
- ΧΟ. στρ. Τίς ἂν δῆτά μοι, τίς ἂν φιλοπόνων
 Ἀλιαδᾶν ἔχων αὐπνοὺς ἄγρας, 880
 ἢ τίς Ὀλυμπιάδων θεᾶν, ἢ ῥυτῶν
 βοσπορίων ποταμῶν, τὸν ὠμόθυμον 885
 εἴ ποθι πλαζόμενον λεύσσω
 ἀπύοι ; σχέτλια γὰρ
 ἐμέ γε τὸν μακρῶν ἀλάταν πόνων
 οὐρίφῃ μὴ πελάσαι δρόμῳ,
 ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου. 890
- ΤΕ. ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. τίνος βοῇ πάραυλος ἐξέβη νάπους ;
 ΤΕ. ἰὼ τλήμων.
 ΧΟ. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὀρῶ
 Τέκμησσαν, οἶκτ' ἔφδε συγκεκραμένην. 895
 ΤΕ. οἷχωκ', ὀλωλα, διαπεπόρθημαι, φίλοι.
 ΧΟ. τί δ' ἔστιν ;
 ΤΕ. Αἴας ὃδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγῆς
 κεῖται, κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχῆς.
 ΧΟ. ὦμοι ἐμῶν νόστων 900
 ὦμοι, κατέπεφνες, ὧναξ,
 τόνδε συνναῖταν,
 ὦ τάλας·

ὦ ταλαίφρων γύναι.

ΤΕ. ὥς ἴδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα.

ΧΟ. τίνος ποτ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος ; 905

ΤΕ. αὐτὸς πρὸς αὐτοῦ· δῆλον. ἐν γὰρ οἱ χθονὶ
πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ.

ΧΟ. ὦμοι ἐμᾶς ἄσας, οἷος ἄρ' αἰμάχθης, ἄφρακτος φίλων 910
ἐγὼ δ' ὅ πάντα κωφός, ὁ πάντ' αἰδῖρις,
κατημέλησα. πᾶ πᾶ
κεῖται ὁ δυστράπελος,
δυσώνυμος Αἴας ;

ΤΕ. οὔτοι θεατός· ἀλλὰ νιν περιπτυχεῖ 915
φάρει καλύνῃ τῷδε παμπήδην, ἐπεὶ
οὔδεις ἄν, ὅστις καὶ φίλος, τλαίῃ βλέπειν
φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥίνας, ἔκ τε φοινίας
πληγῆς μελωθέν αἱμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς.
οἴμοι, τί δράσω ; τίς σε βαστάσει φίλων ; 920
ποῦ Τεῦκρος ; ὥς ἀκμαῖος, εἰ βαίῃ, μόλοι,
πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι.
ὦ δύσμορ' Αἴας, οἷος ὦν οἷως ἔχεις,
ὥς καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν.

ΧΟ. ἀντ. Ἐμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ 925
στερεόφρων ἄρ' ἐξανύσειν κακὰν
μοῖραν ἀπειρεσίῳ πόνων. τοῖά μοι
πάννυχτα καὶ φαέθοντ' ἀνεστέναζες 930
ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρεΐδαις
οὐλίφ σὺν πάθει.
μέγας ἄρ' ἦν ἐκείνος ἄρχων χρόνος
πημάτων, ἦμος ἀριστόχειρ 935
— υ υ — ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι.

ΤΕ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. χωρεῖ πρὸς ἥπαρ, οἶδα, γενναία δύη.

ΤΕ. ἰὼ μοί μοι.

ΧΟ. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δις οἰμῶξαι, γύναι, 940
τοιούτ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου.

- ΤΕ. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν.
 ΧΟ. ξυναυδῶ.
 ΤΕ. οἴμοι, τέκνον, πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ
 χωροῦμεν, οἷοι νῦν ἐφαστάσι σκοποί. 945
 ΧΟ. ὦμοι, ἀναλγήτων
 δισσῶν ἐθρόησας ἀναυδον
 ἔργον Ἀτρειδᾶν
 τῷδ' ἄχει.
 ἀλλ' ἀπείργοι θεός.
 ΤΕ. οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε, μὴ θεῶν μέτα. 950
 ΧΟ. ἄγαν ὑπερβριθὲς ἄχθος ἦνυσαν.
 ΤΕ. τοιόνδε μέντοι Ζηνὸς ἡ δευὴ θεὸς
 Παλλὰς φυτεύει πῆμ' Ὀδυσσεύας χάρις.
 ΧΟ. ἦ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφρυβρίζει πολύτλας ἀνὴρ, 954
 γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν
 πολὺν γέλωτα, φεῦ φεῦ,
 ξύν τε διπλοῖ βασιλῆς
 κλύοντες Ἀτρεΐδαι. 960
 ΤΕ. οἱ δ' οὖν γελόντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς
 τοῖς τοῦδ'. ἴσως τοι, κεῖ βλέποντα μὴ πόθουν,
 θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρεῖα δορός.
 οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τᾶγαθὸν χεροῖν
 ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρὶν τις ἐκβάλῃ. 965
 ἐμοὶ πικρὸς τέθηκεν ἡ κείνοις γλυκύς,
 αὐτῷ δὲ τερπνός. ὦν γὰρ ἡράσθη τυχεῖν
 ἐκτήσαθ' αὐτῷ, θάνατον ὄνπερ ἤθελεν.
 τί δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελέων ἂν κῆρα ;
 θεοῖς τέθηκεν οὔτος, οὐ κείνοισιν, σὺ. 970
 πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω.
 Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν, ἀλλ' ἐμοὶ
 λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται.
 ΤΕΥΚΡΟΣ.
 ἰὼ μοί μοι.
 ΧΟ. σίγησον. αὐτὸν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν 975

βοῶντος ἔτῃς τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος.

ΤΕΥ. ὦ φίλτατ' Αἴας, ὦ ξύναιμον ὅμμι' ἐμοί,
ἄρ' ἡμπολήκας, ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ;

ΧΟ. ὀλωλεν ἀνὴρ, Τεῦκρε, τοῦτ' ἐπίστασο.

ΤΕΥ. ὦμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης. 980

ΧΟ. ὡς ὧδ' ἐχόντων

ΤΕΥ. ὦ τάλας ἐγώ, τάλας.

ΧΟ. πάρα στενάζειν.

ΤΕΥ. ὦ περισπερχές πάθος.

ΧΟ. ἤγαν γε, Τεῦκρε.

ΤΕΥ. φεῦ τάλας. τί γὰρ τέκνον
τὸ τοῦδε, ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρφάδος;

ΧΟ. μόνος παρὰ σκηναίσῃν. 985

ΤΕΥ. οὐχ ὅσον τάχος

δῆτ' αὐτὸν ἄξεις δεῦρο, μή τις ὡς κενῆς
σκύμνον λεαίνης δυσμενῶν ἀναρπάσῃ;
ἴθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε. τοῖς θανοῦσί τοι
φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελάων.

ΧΟ. καὶ μὴν ἔτι ζῶν, Τεῦκρε, τοῦδ' ἐσσι μέλειν 990
ἐφίεθ' ἀνὴρ κείνος, ὥσπερ οὖν μέλει.

ΤΕΥ. ὦ τῶν ἀπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ
ἁλίστον ὦν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ,
ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀπάσασα δὴ
μάλιστα τοῦμὸν σπλάγχχον, ἣν δὴ νῦν ἔβην, 995

ὦ φίλτατ' Αἴας, τὸν σὸν ὡς ἐπησθόμην
μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος·
ὀξεῖα γὰρ σου βάξις ὡς θεοῦ τινος
διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας ὡς οἴχει θανόν.

ἀγὼ κλύων δύστηνος ἐκποδῶν μὲν ὦν 1000
ὑπεστενάζον, νῦν δ' ὄρων ἀπόλλυμαι.
οἴμοι.

ἴθ', ἐκκάλυψον, ὡς ἴδω τὸ πᾶν κακόν.

ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς,
ὕσας ἀνίας μοι κατασπεύρας φθίνεις. 1005

ποί γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
 τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ ;
 ἦ πού με Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἄμα,
 δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἱλεώς τ' ἴσως
 χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὔχ ; ὅτφ πάρα 1010
 μῆδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
 οὗτος τί κρίνῃ ; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν,
 τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
 τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρία
 σέ, φίλτατ' Αἴας, ἡ δόλοισιν, ὥς τὰ σὰ 1015
 κράτη θανάontos καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
 τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσσοργος, ἐν γήρᾳ βιρύς,
 ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
 τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
 δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. 1020
 τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
 πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
 καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανάontos εὐρόμην.
 οἴμοι, τί δράσω ; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
 τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὃ τάλας, ὑφ' οὗ 1025
 φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας ; εἶδες ὥς χρόνῳ
 ἔμελλέ σ' Ἔκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν ;
 σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
 Ἔκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
 ζωστήρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων 1030
 ἐκνάπτετ' αἰέν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον·
 οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
 πρὸς τοῦδ' ὀλωλε θανασίμφῳ πεσέματι.
 ἄρ' οὐκ Ἑρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος
 κάκῃον Ἀιδης, δημιουργὸς ἄγριος ; 1035
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' αἶε
 φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς·
 ὅτφ δέ μὴ τάδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
 κείνους τ' ἐκείνα στεργέτω καὶ γὰρ τάδε.

- ΧΟ. μὴ τείνῃ μακράν, ἀλλ' ὅπως κρύψει τάφῳ
φράζου τὸν ἄνδρα ᾧ τι μυθήσῃ τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τὰχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἂ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνὴρ.
ΤΕΥ. τίς δ' ἐστὶν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσεις στρατοῦ;
ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν.
ΤΕΥ. ὀρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὦν οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' εἰς ὅπως ἔχει.
ΤΕΥ. τίνας χάριν τοσόνδ' ἀνῆλωσας λόγον;
ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' οὕτως κραίνει στρατοῦ.
ΤΕΥ. οὐκ οὐκ ἂν εἴποις ἦντιν' αἰτίαν προθείς;
ΜΕ. ὁθύνεκέ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίῳ Φρυγῶν
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὥς ἔλοι δορί·
καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πείραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἣν ὁδ' εἴληχεν τύχην,
θανόντες ἂν προῦκείμεθ' αἰσχίστῳ μύρῳ,
οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς
τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
ὦν οὐνεκ' αὐτὸν οὕτως ἔστ' ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεύσαι τάφῳ,
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄρνισι φορβὴ παραλίῳις γενήσεται.
πρὸς ταῦτα μηδὲν δευνὸν ἐξάρης μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ ὀδυνηθῆμεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κὰν μὴ θέλῃς,
χερσὶν παρευθύνοντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων γ' ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν.
καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφεστώτων κλύειν.

ποί γὰρ μολεῖν μοι δυνατόν, εἰς ποίους βροτούς,
 τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ ;
 ἦ πού με Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἄμα,
 δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἱλεώς τ' ἴσως
 χωροῦντ' ἄνευ σοῦ. πῶς γὰρ οὔχ ; ὅτφ πάρα 1010
 μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν.
 οὗτος τί κρίψει ; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν,
 τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον,
 τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρία
 σέ, φίλτατ' Αἴας, ἡ δόλοισιν, ὥς τὰ σὰ 1015
 κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς.
 τοιαῦτ' ἀνὴρ δύσσοργος, ἐν γήρᾳ βιρύς,
 ἐρεῖ, πρὸς οὐδὲν εἰς ἔριν θυμούμενος.
 τέλος δ' ἀπωστὸς γῆς ἀπορριφθήσομαι,
 δοῦλος λόγοισιν ἀντ' ἐλευθέρου φανείς. 1020
 τοιαῦτα μὲν κατ' οἶκον· ἐν Τροίᾳ δέ μοι
 πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα.
 καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὐρόμην.
 οἴμοι, τί δράσω ; πῶς σ' ἀποσπάσω πικροῦ
 τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος, ὦ τάλας, ὑφ' οὗ 1025
 φονέως ἄρ' ἐξέπνευσας ; εἶδες ὥς χρόνῳ
 ἔμελλέ σ' Ἔκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσειν ;
 σκέψασθε, πρὸς θεῶν, τὴν τύχην δυοῖν βροτοῖν.
 Ἔκτωρ μὲν, ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα,
 ζωστήρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων 1030
 ἐκνάπτει αἰέν, ἔστ' ἀπέψυξεν βίον·
 οὗτος δ' ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων
 πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμφῳ πεσήματι.
 ἄρ' οὐκ Ἑρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος
 κάκεινον Ἄιδης, δημιουργὸς ἄγριος ; 1035
 ἐγὼ μὲν οὖν καὶ ταῦτα καὶ τὰ πάντ' αἰὶ
 φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς·
 ὅτφ δὲ μὴ τὰδ' ἐστὶν ἐν γνώμῃ φίλα,
 κείνός τ' ἐκείνα στεργέτω κάγῳ τάδε.

- ΧΟ. μὴ τείνῃ μακράν, ἀλλ' ὅπως κρύψει τάφῳ
φράζου τὸν ἄνδρα χά' τι μυθήσῃ τάχα.
βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα, καὶ τάχ' ἂν κακοῖς
γελῶν ἂ δὴ κακοῦργος ἐξίκοιτ' ἀνὴρ.
ΤΕΥ. τίς δ' ἐστὶν ὄντιν' ἄνδρα προσλεύσεις στρατοῦ;
ΧΟ. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν.
ΤΕΥ. ὀρῶ· μαθεῖν γὰρ ἐγγὺς ὧν οὐ δυσπετής.

ΜΕΝΕΛΑΟΣ.

- οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν
μὴ συγκομίζειν, ἀλλ' ἔαν ὅπως ἔχει.
ΤΕΥ. τίνας χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον;
ΜΕ. δοκοῦντ' ἐμοί, δοκοῦντα δ' ὅς κραίνει στρατοῦ.
ΤΕΥ. οὐκ οὖν ἂν εἴποις ἦντιν' αἰτίαν προθεῖς;
ΜΕ. ὁθούνεκ' αὐτὸν ἐλπίσαντες οἴκοθεν
ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχόν τε καὶ φίλον,
ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθίῳ Φρυγῶν
ὅστις στρατῷ ξύμπαντι βουλεύσας φόνον
νύκτωρ ἐπεστράτευσεν, ὥς ἔλοι δορί·
καὶ μὴ θεῶν τις τήνδε πείραν ἔσβεσεν,
ἡμεῖς μὲν ἂν τήνδ', ἣν ὁδ' εἴληχεν τύχην,
θανόντες ἂν προῦκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ,
οὗτος δ' ἂν ἔζη. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς
τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν.
ὧν οὔνεκ' αὐτὸν οὕτως ἔστ' ἀνὴρ σθένων
τοσοῦτον ὥστε σῶμα τυμβεύσαι τάφῳ,
ἀλλ' ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος
ὄρνισι φορβὴ παραλίῳις γενήσεται.
πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρης μένος.
εἰ γὰρ βλέποντος μὴ ὀδυνηθῆμεν κρατεῖν,
πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κὰν μὴ θέλῃς,
χερσὶν παρενθύνοντες. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου
λόγων γ' ἀκοῦσαι ζῶν ποτ' ἠθέλησ' ἐμῶν.
καίτοι κακοῦ πρὸς ἀνδρὸς ἄνδρα δημότην
μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἐφροσώτων κλίνειν.

- οὐ γάρ ποτ' οὐτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς
 φέρονιντ' ἂν, ἔνθα μὴ καθεστήκη δέος,
 οὐτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχουτ' ἔτι 1075
 μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων.
 ἀλλ' ἄνδρα χρή, κὰν σῶμα γεννήσῃ μέγα,
 δοκεῖν πεσεῖν ἂν κὰν ἀπὸ σμεροῦ κακοῦ.
 δέος γὰρ ᾧ πρόσσεστιν αἰσχύνῃ θ' ἁμαῖ,
 σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο· 1080
 ὅπου θ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἂ βούλεται παρῆ,
 ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνον ποτὲ
 ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν.
 ἀλλ' ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον,
 καὶ μὴ δοκῶμεν δρῶντες ἂν ἡδόμεθα 1085
 οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἂν λυπώμεθα.
 ἔρπει παραλλάξ ταῦτα, πρόσθεν οὗτος ἦν
 αἰθων ὑβριστής, νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρουῶ.
 καὶ σοι προφανῶ τόνδε μὴ θάπτειν, ὅπως
 μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς. 1090
- ΧΟ. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σφὰς
 εἴπ' αὐτὸς ἐν θανούσῃ ὑβριστῆς γένη.
- ΤΕ. οὐκ ἂν ποτ', ἄνδρες, ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι,
 δε μηδὲν ὧν γοναῖσιν εἴθ' ἁμαρτάνει,
 ὅθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πσφυκέναι 1095
 τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη.
 ἄγ', εἴπ' ἀπ' ἀρχῆς αὖθις, ἥ σὺ φῆς ἄγειν
 τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς δεῦρο σύμμαχον λαβῶν;
 οὐκ αὐτὸς ἐξέπλευσεν ὥς αὐτοῦ κρατῶν;
 ποῦ σὺ στρατηγείῃς τοῦδε; ποῦ δέ σοι λεῶν 1100
 ἔξεστ' ἀνάσσειν, ὧν ὁδ' ἡγείτ' οἰκοθεν;
 Σπάρτης ἀνάσσων ἥλθες, οὐχ ἡμῶν κρατῶν.
 οὐδ' ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμήσαι πλέον
 ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός ἢ καὶ τῷδε σέ.
 ὑπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἐπλευσας, οὐχ ὧν 1105
 στρατηγός, ὥστ' Αἰῶντος ἡγείσθαι ποτε.

- ἀλλ' ὥνπερ ἄρχεις ἄρχε, καὶ τὰ σέμν' ἔπη
 κολαζ' ἐκείνους· τόνδε δ', εἴτε μὴ σὺ φῆς
 εἶθ' ἄτερος στρατηγός, εἰς ταφὰς ἐγὼ
 θήσω δικαίως, οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα. 1110
 οὐ γάρ τι τῆς σῆς οὐνεκ' ἐστρατεύσατο
 γυναικός, ὥσπερ οἱ πόνου πολλοῦ πλέφ,
 ἀλλ' οὐνεχ' ὄρκων οἷσιν ἦν ἐπώμοτος,
 σοῦ δ' οὐδέν· οὐ γὰρ ἡξίου τοὺς μηδένας.
 πρὸς ταῦτα πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν 1115
 καὶ τὸν στρατηγὸν ἦκε, τοῦ δὲ σοῦ ψόφου
 οὐκ ἂν στραφεῖην, ὥς ἂν ἦς οἷός περ εἰ.
 ΧΟ. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ.
 τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κὰν ὑπέρδικ' ἦ, δάκνει.
 ΜΕ. ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν. 1120
 ΤΕΥ. οὐ γὰρ βάνανσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην.
 ΜΕ. μέγ' ἂν τι κομπάσειας, ἀσπίδ' εἰ λάβοις.
 ΤΕΥ. κὰν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοὶ γ' ὥπλισμένφ.
 ΜΕ. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὥς δεινὸν τρέφει.
 ΤΕΥ. ξὺν τῷ δικαίφ γὰρ μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν. 1125
 ΜΕ. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν κτείναντά με ;
 ΤΕΥ. κτείναντα ; δεινὸν γ' εἶπας, εἰ καὶ ζῆς θανόν.
 ΜΕ. θεὸς γὰρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἴχομαι.
 ΤΕΥ. μὴ νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένους.
 ΜΕ. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους ; 1130
 ΤΕΥ. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἔῃς θάπτειν παρών.
 ΜΕ. τοὺς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους· οὐ γὰρ καλόν.
 ΤΕΥ. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ ;
 ΜΕ. μισοῦντ' ἐμίσει· καὶ σὺ τοῦτ' ἠρίστασο.
 ΤΕΥ. κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὐρέθης. 1135
 ΜΕ. ἐν τοῖς δικασταῖς, κοῦκ ἐμοί, τὸδ' ἐσφάλη.
 ΤΕΥ. πόλλ' ἂν καλῶς λάθρα σὺ κλέψειας κακά.
 ΜΕ. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεται τινί.
 ΤΕΥ. οὐ μάλλον, ὥς ἔοικεν, ἡ λυπήσομεν.
 ΜΕ. ἐν σοὶ φράσω· τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θάπτειν. 1140

ΤΕΥ. ἀλλ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται.

ΜΕ. ἤδη ποτ' εἶδον ἄνδρ' ἐγὼ γλώσση θρασὺν
ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν,
ὃ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὖρες, ἥνικ' ἐν κακῷ
χειμῶνος εἶχετ', ἀλλ' ὑφ' εἵματος κρυφαῖς
πατεῖν παρείχε τῷ θέλοντι ναυτίλων.
οὕτω δὲ καὶ σὲ καὶ τὸ σὺν λάβρον στόμα
σμικροῦ νέφους τάχ' ἂν τις ἐκπνεύσας μέγας
χειμῶν κατασβέσειε τὴν πολλὴν βοήν.

ΤΕΥ. ἐγὼ δέ γ' ἄνδρ' ὅπωπα μωρίας πλέων,
ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας.
κατ' αὐτὸν εἰσιδὼν τις ἐμφορῆς ἐμοὶ
ὀργήν θ' ὅμοιος εἶπε τοιοῦτον λόγον,
ᾧνθροπε, μὴ δρᾷ τοὺς τεθνηκότας κακῶς·
εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος.
τοιαῦτ' ἀνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών.
ὁρῶ δέ τοί νιν, κᾶστιν, ὥς ἐμοὶ δοκεῖ,
οὐδεὶς ποτ' ἄλλος ἢ σύ. μὼν ἠνιξάμην;

ΜΕ. ἄπειμι· καὶ γὰρ αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις
λόγοις κολάζειν, ὃ βιάζεσθαι παρῇ.

ΤΕΥ. ἄφερπέ νιν. κᾶμοι· γὰρ αἰσχιστον κλύειν
ἀνδρὸς ματαίου φλαυρ' ἔπη μυθουμένου.

ΧΟ. ἔσται μεγάλης ἔριδος τις ἀγών.
ἀλλ' ὥς δύνασαι, Τεῦκρε, ταχύνας
σπεῦσον κοίλῃν κάπετόν τιν' ἰδεῖν
τῷδ', ἔνθα βροτοῖς τὸν ἀεὶ μνηστον
τάφον εὐρώοντα καθέξει.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἐς αὐτὸν καιρὸν οἶδε πλησίον
πάρεσιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή,
τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ.
ὦ παῖ, πρόσσελθε δεῦρο, καὶ σταθεὶς πέλας
ικέτης ἔφαψαι πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο.
θάκει δὲ προστρόπαιος ἐν χερσὶν ἔχων
κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαντοῦ τρίτον,

ἱκτῆριον θησαυρόν. εἰ δέ τις στρατοῦ 1175

βία σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ,

κακὸς κακῶς ἄθαρτος ἐκπέσοι χθονός,

γένους ἀπαντος ῥίζαν ἐξημημένος,

αὕτως ὅπωςπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον.

ἔχ' αὐτόν, ὦ παῖ, καὶ φύλασσε, μηδέ σε 1180

κινησάτω τις, ἀλλὰ προσπεσὼν ἔχου.

ὑμεῖς τε μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας

παρέστατ', ἄλλ' ἀρήγεται, ἔς τ' ἐγὼ μολῶ

τάφου μεληθεὶς τῷδε, κὰν μηδεὶς εἶα. [ἀριθμός

ΧΘ. στρ.α'. Τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων

τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ 1186

δορυσσοήτων

μόχθων ἄταν ἐπάγων

ἀνὰ τὰν εὐρώδην Τροίαν, 1190

δύστανον ὄνειδος Ἑλλάνων; [Ἄιδαν

αὐτ.α'. Ὅφελε πρότερον αἰθέρα δύναι μέγαν ἢ τὸν πολὺκοινον

κεῖνος ἀνὴρ, ὃς στυγερῶν

ἔδειξεν ὅπλων **1195**

Ἔλλασι κοινόν Ἀρη.

ἰὸν πόνοι πρόγονοι πόνων.

κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους.

στρ.β'. Ἐκεῖνος οὐ στεφάνων

οὔτε βαθειᾶν κυλίκων 1200

νεῖμεν ἑμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν,

οὔτε γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον,

δύσμορος, οὐτ' ἐννυχίαν

τέρψιν λαύειν.

ἑρώτων ὃ ἑρώτων ἀπέπαισεν, ὦμοι. 1205

κεῖμαι δ' ἀμέριμνος οὕτως.

ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις

τεγγόμενος κόμας,

λυγρᾶς μνήματα Τροίας. 1210

ἀντ.β'. Καὶ πρὶν μὲν ἐννυχίου

δείματος ἦν μοι προβολὰ
 καὶ βελέων θούριος Αἴας·
 νῦν δ' οὗτος ἀνείται στυγερῶ
 δαίμονι. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν 1215
 τέρψις ἐπέσται;
 γενοίμαν ὣ' ὕλαεν ἔπεισι πόντου
 πρόβλημ' ἀλίκλυστον, ἄκραν
 ὑπὸ πλάκα Σουνίου, 1220
 τὰς ἱερὰς ὅπως
 προσείπομεν Ἀθάνας.

ΤΕΥ. καὶ μὴν ἰδὼν ἔσπευσα τὸν στρατηλάτην
 Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον
 δηλὸς δέ μουστί σκαῖον ἐκλύσων στόμα. 1225

ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ.

σέ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἐγγέλλουσί μοι
 τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνόμωκτί χανεῖν.
 σέ τοι, τὸν ἐκ τῆς αἰχμαλωτίδος λέγω,
 ἥ που τραφεῖς ἀν μητρὸς εὐγενοῦς ἀπο 1230
 ὑψήλ' ἐφώνεις κάπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις,
 ὅτ' οὐδὲν ὦν τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὑπερ,
 κοῦτε στρατηγούς οὔτε ναυάρχους μολεῖν
 ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὔτε σοῦ διωμόσσω,
 ἀλλ' αὐτὸς ἄρχων, ὥς σὺ φῆς, Αἴας ἔπλει.
 ταῦτ' οὐκ ἀκούειν μεγάλα πρὸς δούλων κακά; 1235
 ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα;
 ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος, οὔπερ οὐκ ἐγώ;
 οὐκ ἄρ' Ἀχαιοὶς ἄνδρες εἰσὶ πλὴν ὅδε;
 πικροὺς ἔοιμεν τῶν ἈχILLEίων ὀπλων
 ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρύξαι τότε, 1240
 εἰ πανταχοῦ φανούμεθ' ἐκ Τεύκρου κακοί,
 κοῦκ ἀρκέσει ποθ' ὑμῖν οὐδ' ἡσημένιοις
 εἴκειν ἂ τοῖς πολλοῖσιν ἥρεσκεν κριταῖς,
 ἀλλ' αἰὲν ἡμᾶς ἢ κακοῖς βαλείτέ που
 ἢ σὺν δόλφ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι. 1245

- ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἂν ποτε
 κατὰστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου,
 εἰ τοὺς δίκη νικῶντας ἐξωθήσομεν
 καὶ τοὺς θπισθεν εἰς τὸ πρόσθεν ἄξομεν.
 ἀλλ' εἰρκτίον τάδ' ἐστίν· οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς 1250
 οὐδ' εὐρύνυντοι φῶτες ἀσφαλέστατοι,
 ἀλλ' οἱ φρονούντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ.
 μέγας δὲ πλευρὰ βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὁμως
 μάλιστα ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται.
 καὶ σοὶ προσέρπων τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον 1255
 ὀρῶ τάχ', εἰ μὴ νοῦν κατακτήσῃ τινα·
 ὅς ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἦδη σκιάς,
 θαρσῶν ὑβρίζεις κἄξελευθεροστομοῖς.
 οὐ σωφρονήσεις ; οὐ μαθὼν ὅς εἰ φύσιν
 ἄλλον τιν' ἄξεις ἄνδρα δεῦρ' ἐλεύθερον,
 ὅστις πρὸς ἡμᾶς ἀντὶ σοῦ λέξει τὰ σά ;
 σοῦ γὰρ λέγοντος οὐκέτ' ἂν μάθοιμ' ἐγώ·
 τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαίω.
 XO. εἴθ' ὕμιν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν
 τοῦτου γὰρ οὐδὲν σφῶν ἔχω λῶον φράσαι. 1265
 TEY. φεῦ· τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς
 χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦς' ἀλίσκεται,
 εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀνὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων,
 Αἴας, ἔτ' ἴσχει μνήστω, οὐ σὺ πολλάκις
 τὴν σὴν προτείων προῦκαμες ψυχὴν δορί· 1270
 ἀλλ' οἷχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐρριμμένα,
 ὧ πολλὰ λέξας ἄρτι κἀνόητ' ἔπη,
 οὐ μνημονεύεις οὐκέτ' οὐδέν, ἡνίκα
 ἐρκέων ποθ' ὕμᾶς οὔτος ἐγκεκλημένους,
 ἦδη τὸ μηδὲν ὄντας, ἐν τροπῇ δορὸς
 ἐρρύσατ' ἐλθὼν μούνος, ἀμφὶ μὲν νεῶν
 ἄκροισιν ἦδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις
 πυρὸς φλέγοντος, εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη
 πηδῶντος ἄρδην Ἑκτορος τάφρων ὑπερ ; 1275

- τίς ταῦτ' ἀπείρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὁ δρῶν τάδε, 1280
 δν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
 ἄρ' ὑμῖν οὗτος ταῦτ' ἐδρασεν ἐνδίκᾳ;
 χῶτ' αὐθις αὐτὸς Ἑκτορος μόνος μόνου,
 λαχὼν τε κἀκελευστος, ἤλθ' ἐναντίος, 1285
 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεῖς,
 ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὅς ἐυλόφου
 κυνῆς ἐμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν;
 ὅδ' ἦν ὁ πρᾶσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,
 ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
 δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
 οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὅς προὔφυ πατήρ
 ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἀτρεΐα δ', ὅς αὖ σ' ἔσπειρε, δυσσεβέστατον
 προθέντ' ἀδελφῶ δειπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ᾗ 1295
 λαβὼν ἐπακτὸν ἀνδρ' ὁ φιτύσας πατήρ
 ἐφῆκεν ἑλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος ὦν τοιῶδ' ὀνειδίζεις σποράν;
 ὅς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
 ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμήν 1300
 ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἥ φύσει μὲν ἦν
 βασιλεία, λαομέδοντος· ἔκκριτον δέ νιν
 δώρημ' ἐκείνῳ ᾗδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 ἄρ' ὅδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέϊον δυοῖν
 βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, 1305
 οἷς νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
 ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων;
 εὖ νυν τόδ' ἴσθι, τούτων εἰ βαλεῖτέ που,
 βαλεῖτε χῆμᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλὸν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικός, ἢ τοῦ σοῦ *γ' ὁμαίμονος λέγω;
 πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.

- ὥς εἴ με πημανεῖς τι, βουλῆσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς.
1315
- ΧΟ. ἄναξ 'Οδυσσεύ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
- ΟΔ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἡσθόμην
βοῇν 'Ατρείδων τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.
- ΑΓΑ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους,
1320
ἄναξ 'Οδυσσεύ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
- ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.
- ΑΓΑ. ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
- ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;
1325
- ΑΓΑ. οὐ φησ' ἑάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
- ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τᾷληθῇ φίλῳ
σοὶ μηδὲν ἦσσον ἢ πάρος ξυνηρεμεῖν;
- ΑΓΑ. εἰπ'· ἡ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ
1330
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον 'Αργείων νέμω.
- ΟΔ. ἀκούε νυν, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῆς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν
μηδ' ἢ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
1335
- κᾶμοι γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ 'κράτησα τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων,
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιονδ' ἐμοὶ
οὐκ *ἀντατιμάσαιμ' ἂν, ὥστε μὴ λέγειν
ἐν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον 'Αργείων, ὅσοι
1340
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν 'Αχιλλέως.
ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἂν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῆς.
1345
- ΑΓΑ. σὺ ταῦτ', 'Οδυσσεύ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
- ΟΔ. ἔγωγ'· ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.

τίς ταῦτ' ἀπείρξεν; οὐχ ὅδ' ἦν ὃ δρώων τάδε, 1280
 δν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί;
 ἄρ' ὑμῖν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἐνδικά;
 χῶτ' αὖθις αὐτὸς Ἑκτορος μόνος μόνου,
 λαχὼν τε κἀκέλευστος, ἤλθ' ἐναντίος, 1285
 οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθείς,
 ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον, ἀλλ' ὅς ἐυλόφου
 κυνῆς ἐμελλε πρῶτος ἄλμα κουφιεῖν;
 ὅδ' ἦν ὁ πράσσων ταῦτα, σὺν δ' ἐγὼ παρών,
 ὁ δοῦλος, οὐκ τῆς βαρβάρου μητρὸς γεγώς.
 δύστηνε, ποῖ βλέπων ποτ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1290
 οὐκ οἶσθα σοῦ πατρὸς μὲν ὅς προὔφυ πατήρ
 ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα;
 Ἀτρία δ', ὅς αὖ σ' ἔσπειρε, δυσσεβέστατον
 προθέντ' ἀδελφῷ δειπνον οἰκείων τέκνων;
 αὐτὸς δὲ μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης, ἐφ' ἧ 1295
 λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρ' ὁ φιτύσας πατήρ
 ἐφῆκεν ἑλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν.
 τοιοῦτος ὢν τοιῶδ' ὀνειδίζεισιν σποράν;
 ὅς ἐκ πατρὸς μὲν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς,
 ὅστις στρατοῦ τὰ πρῶτ' ἀριστεύσας ἐμήν 1300
 ἴσχει ξύνευνον μητέρ', ἧ φύσει μὲν ἦν
 βασιλεία, λαομέδοντος ἔκκριτον δέ νιν
 δώρημ' ἐκείνῳ ᾗδωκεν Ἀλκμήνης γόνος.
 ἄρ' ὧδ' ἄριστος ἐξ ἀριστέων δυοῖν
 βλαστῶν ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, 1305
 οὐδὲ νῦν σὺ τοιοῖσδ' ἐν πόνοισι κειμένους
 ὠθεῖς ἀθάπτους, οὐδ' ἐπαισχύνει λόγων;
 εὖ νυν τόδ' ἴσθι, τοῦτον εἰ βαλεῖτέ που,
 βαλεῖτε χημᾶς τρεῖς ὁμοῦ συγκειμένους.
 ἐπεὶ καλὸν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ 1310
 θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ
 γυναικός, ἢ τοῦ σοῦ *γ' ὁμαίμονος λέγω;
 πρὸς ταῦθ' ὅρα μὴ τοῦμόν, ἀλλὰ καὶ τὸ σόν.

- ὥς εἴ με πημανεῖς τι, βουλήσει ποτὲ
καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς.
1315
- ΧΟ. ἄναξ 'Οδυσσεύ, καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς,
εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει.
- ΟΔ. τί δ' ἔστιν, ἄνδρες; τηλόθεν γὰρ ἡσθόμην
βοήν 'Ατρείδων τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ.
- ΑΓΑ. οὐ γὰρ κλύοντές ἐσμεν αἰσχίστους λόγους,
1320
ἄναξ 'Οδυσσεύ, τοῦδ' ὑπ' ἀνδρὸς ἀρτίως;
- ΟΔ. ποίους; ἐγὼ γὰρ ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω
κλύοντι φλαῦρα συμβαλεῖν ἔπη κακά.
- ΑΓΑ. ἤκουσεν αἰσχρά· δρῶν γὰρ ἦν τοιαῦτά με.
- ΟΔ. τί γάρ σ' ἔδρασεν, ὥστε καὶ βλάβην ἔχειν;
1325
- ΑΓΑ. οὐ φησ' ἑάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς
ἄμοιρον, ἀλλὰ πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ.
- ΟΔ. ἔξεστιν οὖν εἰπόντι τάληθ' ἰλὺφ
σοὶ μηδὲν ἦσσον ἢ πάρος ξυνηρεμεῖν;
- ΑΓΑ. εἰπ'· ἡ γὰρ εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν, ἐπεὶ
1330
φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον 'Αργείων νέμω.
- ΟΔ. ἄκουε νυν, τὸν ἄνδρα τόνδε πρὸς θεῶν
μὴ τλῆς ἄθαιπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν
μηδ' ἢ βία σε μηδαμῶς νικησάτω
τοσόνδε μισεῖν ὥστε τὴν δίκην πατεῖν.
1335
- κάμοι γὰρ ἦν ποθ' οὗτος ἔχθιστος στρατοῦ,
ἐξ οὗ 'κράτησα τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων,
ἀλλ' αὐτὸν ἔμπας ὄντ' ἐγὼ τοιόνδ' ἐμοὶ
οὐκ *ἀντατιμάσαιμ' ἂν, ὥστε μὴ λέγειν
ἐν' ἄνδρ' ἰδεῖν ἄριστον 'Αργείων, ὅσοι
1340
Τροίαν ἀφικόμεσθα, πλὴν 'Αχιλλέως.
ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως γ' ἀτιμάζοιτό σοι·
οὐ γάρ τι τοῦτον, ἀλλὰ τοὺς θεῶν νόμους
φθείροις ἂν. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι,
βλάπτειν τὸν ἐσθλόν, οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῆς.
1345
- ΑΓΑ. σὺ ταῦτ', 'Οδυσσεύ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί;
- ΟΔ. ἐγὼ γ'· ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν.

ΑΓΑ. οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή ;

ΟΔ. μὴ χαῖρ', Ἀτρεΐδῃ, κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς.

ΑΓΑ. τὸν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥάδιον.

1350

ΟΔ. ἀλλ' εὖ λέγουσι τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν.

ΑΓΑ. κλύειν τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα χρή τῶν ἐν τέλει.

ΟΔ. παῦσαι· κρατεῖς τοι τῶν φίλων νικώμενος.

ΑΓΑ. μέμνησ' ὁποίῃ φωτὶ τὴν χάριν δίδως.

ΟΔ. ὅδ' ἐχθρὸς ἀνὴρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν.

1355

ΑΓΑ. τί ποτε ποιήσεις ; ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν ;

ΟΔ. νικᾷ γὰρ ἀρετὴ με τῆς ἔχθρας πολὺ.

ΑΓΑ. τοιοῖδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτῶν.

ΟΔ. ἡ κάρτα πολλοὶ νῦν φίλοι καὶ θις πικροί.

ΑΓΑ. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους ;

1360

ΟΔ. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχὴν ἐγώ.

ΑΓΑ. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θημέρᾳ φανεῖς.

ΟΔ. ἄνδρας μὲν οὖν Ἑλλήσι πᾶσιν ἐνδίκους.

ΑΓΑ. ἄνωγας σὺν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἑᾶν ;

ΟΔ. ἔγωγε· καὶ γὰρ αὐτὸς ἐνθάδ' ἵξομαι.

1365

ΑΓΑ. ἡ πάνθ' ὅμοια πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ.

ΟΔ. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ ἄλλῳ πονεῖν ;

ΑΓΑ. σὸν ἄρα τοῦργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται.

ΟΔ. ὥς ἂν ποιήσης, πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει.

ΑΓΑ. ἀλλ' εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασ', ὥς ἐγὼ

1370

σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῇσδε καὶ μείζω χάριν,

οὗτος δὲ κακῇ κἀνθάδ' ὦν ἔμοιγ' ὁμῶς

ἔχθιστος ἔσται. σοὶ δὲ δρᾶν ἔξεσθ' ἂ *χρηῆς.

ΧΟ. ὅστις σ', Ὀδυσσεῦ, μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν

φύναι, τοιοῦτον ὄντα, μῶρός ἐστ' ἀνὴρ.

1375

ΟΔ. καὶ νῦν γε Τεύκρῳ τὰπὸ τοῦδ' ἀγγέλλομαι

ὅσον τότε ἐχθρὸς ἦν, τοσόνδ' εἶναι φίλος.

καὶ τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω,

καὶ ξυμπονεῖν καὶ μηδὲν ἐλλείπειν ὅσον

χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς.

1380

ΤΕΥ. ἀριστ' Ὀδυσσεῦ, πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι

- λόγους· καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ.
 τοῦτο γὰρ ὦν ἐχθίστος Ἀργείων ἀνὴρ
 μόνος παρέστηκεν χερσίν, οὐδ' ἔτλης παρῶν
 θανόντι τῷδε ζῶν ἐφυβρίσαι μέγα,
 1385
 ὥς ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος μολῶν,
 αὐτός τε χῶ ξύναιμος ἠθελησάτην
 λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ.
 τοιγάρ σφ' Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ
 μνήμων τ' Ἑρινὺς καὶ τελεσφόρος Δίκη
 1390
 κακοὺς κακῶς φθείρειαν, ὥσπερ ἤθελον
 τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως.
 σέ δ', ὦ γεραίου σπέρμα Λαέρτου πατρός,
 τάφου μὲν ὁκῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἑᾶν,
 μὴ τῷ θανόντι τοῦτο δυσχερὲς ποιῶ·
 1395
 τὰ δ' ἄλλα καὶ ξύμπρασσε, κεῖ τινα στρατοῦ
 θέλεις κομίζειν, οὐδὲν ἄλγος ἔξομεν.
 ἐγὼ δὲ τᾶλλα πάντα πορσυνῶ· σὺ δὲ
 ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὦν ἐπίστασο.
 ΟΔ. ἄλλ' ἤθελον μὲν· εἰ δὲ μή 'στί σοι φίλον
 1400
 πράσσειν τάδ' ἡμᾶς, εἴμ', ἐπαινέσας τὸ σόν.
 ΤΕΥ. ἄλκι· ἦδη γὰρ πολὺς ἐκτέταται
 χρόνος. ἄλλ' οἱ μὲν κοίλην κάπετον
 χερσὶ ταχύνετε, τοὶ δ' ὑψίβατον
 τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὀσίων
 1405
 θέσθ' ἐπικάιρου·
 μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἔλη
 τὸν ὑπασπιδίον κόσμον φερέτω.
 παῖ, σὺ δὲ πατρός γ', ὅσον ἰσχύεις.
 φιλότῃ θυγῶν πλευρὰς σὺν ἐμοὶ
 1410
 τάσδ' ἐπικούφιζ'· ἔτι γὰρ θερμαὶ
 σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν
 μένος. ἄλλ' ἄγε πᾶς, φίλος ὅστις ἀνὴρ
 φησὶ παρῆναι, σούσθω, βάτω,
 τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν τῷ πάντ' ἀγαθῷ
 1415

κοῦδενί πω λφονι θνητῶν

[Αἴαντος, ὅτ' ἦν, τότε φωνῶ.]

ΧΟ. ἦ πολλὰ βροτοῖς ἔστιν ἰδοῦσιν
γνῶναι· πρὶν ἰδεῖν δ' οὐδεὶς μάντις
τῶν μελλόντων, ὃ τι πράξει.

НАЕКТРА.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ΧΟΡΟΣ.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙ

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ

ΑΠΙΣΘΟΣ.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ
 Ἀγαμέμνωνος παῖ, νῦν ἐκεῖν' ἕξεστί σοι
 παρόντι λεύσσειν, ὦν πρόθυμος ἦσθ' αἰεί.
 τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος οὐπόθεις τόδε,
 τῆς οἰστροπλήγος ἄλσος Ἰνάχου κόρης·
 αὕτη δ', Ὀρέστα, τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ
 ἀγορὰ Δύκειος· οὐξ ἀριστερᾶς δ' ὄδε
 ἦρας ὁ κλειῶς ναός· οἱ δ' ἰκάνομεν,
 φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν,
 πολύφθορόν τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε,
 ὄθεν σε πατὴρ ἐκ φόνων ἐγὼ ποτε
 πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν
 ἦνεγκα κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην
 τοσόδ' ἐς ἥβης, πατρὶ τιμωρὸν φόνου.
 νῦν οὖν, Ὀρέστα καὶ σὺ φίλτατε ξένων
 Πυλάδῃ, τί χρὴ δρᾶν ἐν τάχει βουλευτέον
 ὥς ἡμῖν ἤδη λαμπρὸν ἡλίου σέλας
 ἐφα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῇ
 μέλαινᾳ τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη.
 πρὶν οὖν τιν' ἀνδρῶν ἐξοδοιοποιεῖν στέγης,
 ξυνάπτετον λόγοισιν· ὥς ἐνταῦθ' ἵμην,
 ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή.

5

10

15

20

ΟΡΕΣΤΗΣ.

ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν προσπύλων, ὥς μοι σαφῇ
 σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς.
 ὥσπερ γὰρ ἵππος εὐγενής, κἂν ᾗ γέρων,
 ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν,

25

ἀλλ' ὀρθὸν οὖς ἴστησιν, ὡσαύτως δὲ σὺ
 ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις καὶ τοὺς ἐν πρώτοις ἔπει.
 τοιγὰρ τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω, σὺ δὲ
 ὀξείαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς, 30
 εἰ μὴ τι καιροῦ τυγχάνω, μεθάρμοσον.
 ἐγὼ γὰρ ἡνίχ' ἰκόμην τὸ Πυθικὸν
 μαντεῖον, ὥς μάθοιμ' ὅτῃ τρόπῃ πατρὶ
 δίκας ἀροίμην τῶν φονευσάντων πάρα,
 χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὃν πεύσει τάχα· 35
 ἄσκειον αὐτὸν ἀσπιδῶν τε καὶ στρατοῦ
 δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς.
 ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν,
 σὺ μὲν μολῶν, ὅταν σε καιρὸς εισάγῃ,
 δόμων ἔσω τῶνδ', ἴσθι πᾶν τὸ δρώμενον, 40
 ὅπως ἂν εἰδῶς ἡμῖν ἀγγείλῃς σαφῆ.
 οὐ γὰρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνῳ μακρῷ
 γνῶσ' οὐδ' ὑποπτεύουσιν ὧδ' ἡνθισμένον.
 λόγῳ δὲ χρῶ τοιφῶδ', ὅτι ξένος μὲν εἰ
 Φωκεὺς, παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἦκων· ὁ γὰρ 45
 μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων.
 ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθείς, ὀθούνεκα
 τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης,
 ἄθλοισι Πυθικοῖσιν ἐκ τροχηλάτων
 δίφρων κυλισθείς· ὧδ' ὁ μῦθος ἐστάτω. 50
 ἡμεῖς δὲ πατρὸς τύμβον, ὥς ἐφίετο,
 λοιβαῖσι πρῶτον καὶ κατατόμοις χλιδαῖς
 στέψαντες, εἴτ' ἄψορρον ἤξομεν πάλιν,
 τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμένον χερσίν,
 ὁ καὶ σὺν θάμνοις οἰσθὰ πον κεκρυμμένον, 55
 ὅπως λόγῳ κλέπτοντες ἠδεῖαν φάτιν
 φέρωμεν αὐτοῖς, τοῦμόν ὥς ἔρρει δέμας
 φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον.
 τί γὰρ με λυπεῖ τοῦθ', ὅταν λόγῳ θανὼν
 ἔργοισι σωθῶ κἀξενέγκωμαι κλέος ; 60

δοκῶ μέν, οὐδέν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν.
 ἤδη γὰρ εἶδον πολλάκις καὶ τοὺς σοφούς
 λόγῳ μάτην θνήσκοντας· εἰθ', ὅταν δόμους
 ἔλθωσιν αὖθις, ἐκτετίμηνται πλέον·
 ὥς κἄμ' ἐπαυχῶ τῇσδε τῆς φήμης ἄπο 65
 δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὧς λάμψειν ἔτι.
 ἀλλ', ὦ πατρῴα γῇ θεοί τ' ἐγγχώριοι,
 δέξασθέ μ' εὐτυχούντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς,
 σύ τ', ὦ πατρῶον δῶμα· σοῦ γὰρ ἔρχομαι
 δίκη καθαρτῆς πρὸς θεῶν ὠρμημένος· 70
 καὶ μή μ' ἄτιμον τῇσδ' ἀποστείλῃτε γῆς,
 ἀλλ' ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων.
 εἶρηκα μέν νυν ταῦτα· σοὶ δ' ἦδη, γέρον,
 τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρήσαι χρέος.
 νῦν δ' ἔξιμεν· καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσι 75
 μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης.

ΗΛΕΚΤΡΑ.

ὦ μοί μοι δύστηνος.

- ΠΑ. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπύλων τινὸς
 ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι, τέκνον.
 ΟΡ. ἄρ' ἐστὶν ἡ δύστηνος Ἥλέκτρα; θέλεις 80
 μείνωμεν αὐτοῦ ἀνακούσωμεν γόων;
 ΠΑ. ἤκιστα. μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου
 πειρώμεθ' ἔρδειν καπνὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν,
 πατρὸς χέοντες λουτρά· ταῦτα γὰρ φέρει
 νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων. 85
 ΗΛ. ὦ φάος ἀγνόν
 καὶ γῆς ἰσάμοιρ' ἀήρ, ὧς μοι
 πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς,
 πολλὰς δ' ἀντήρεις ἥσθου
 στέρνων πλαγὰς αἵμασσομένων,
 ὅπῃσιν δνοφερὰ νύξ ὑπολειφθῇ·
 τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ
 ξυνίσασ' εὐναὶ μογερῶν οἴκων,

ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ
 πατέρ', ὃν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν
 φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξέτισεν,
 μήτηρ δ' ἡμῇ χῶ κοινολεχίς
 Αἰγισθος, ὅπως δρῦν ὑλοτόμοι,
 σχίζουσι κára φονίῳ πελέκει·
 κούδεις τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης
 ἢ 'μοῦ φέρεται, σοῦ, πάτερ, οὕτως
 αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος.
 ἀλλ' οὐ μὲν δὴ
 λήξω θρήνων στυγερῶν τε γόων,
 ἔστ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρων
 ῥιπάς, λεύσσω δὲ τόδ' ἡμαρ,
 μὴ οὐ τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδῶν
 ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῶων
 πρὸ θυρῶν ἡχῶ πᾶσι προφωνεῖν.
 ὦ δῶμ' Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης,
 ὦ χθόνι' Ἑρμῇ καὶ πότνι' Ἀρά,
 σεμναὶ τε θεῶν παῖδες Ἑρινύες,
 αἱ τοὺς ἀδίκως θνήσκοντας ὀρᾷθ',
 αἱ τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους,
 ἔλθετ', ἀρήξατε, τίσασθε πατρός
 φόνον ἡμετέρου,
 καὶ μοι τὸν ἐμὸν πέμψατ' ἀδελφόν.
 μούνη γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ
 λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.

ΧΟΡΟΣ.

στρ.α'. ὦ παῖ, παῖ δυστανοτάτας
 Ἡλέκτρα ματρός, τίν' αἰὲ
 τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγὰν
 τὸν πάλαι ἐκ δουλερᾶς ἀθεώτατα
 ματρός ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα
 κακῇ τε χειρὶ πρόδοτον; ὥς ὁ τάδε πορῶν
 ὀλοῖτ', εἰ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν.

95

100

105

110

115

120

125

- ΗΛ. ὦ γενέθλα γενναίων,
 ἦκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον. 130
 οἰδᾷ τε καὶ ξυνήμῳ τᾷδ', οὐ τί με
 φυγγάνει· οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε,
 μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον.
 ἀλλ' ὦ, παντοίας φιλότῃτος ἀμειβόμεναι χάριν,
 ἔστέ μ' ὦδ' ἀλύειν, 135
 αἰαῖ, ἱκνούμαι.
- ΧΘ. ἀντ.α'. ἀλλ' οὔτοι τόν γ' ἐξ Ἀῖδα
 παγκοίνου λίμνας πατέρα
 *γούσις οὔτε λιταῖσιν ἀνστάσεις.
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον 140
 ἄλγος αἰὲ στενάχουσα διώλλυσαι,
 ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν.
 τί μοι τῶν δυσφύρων ἐφίει;
- ΗΛ. νῆπιος δὲ τῶν οἰκτρῶς 145
 οἰχομένων γονέων ἐπιλάβεται.
 ἀλλ' ἐμέ γ' ἂ σπονόεσσ' ἄραρεν φρένας,
 ἂ Ἴτυν, αἰὲν Ἴτυν δλοφύρεται,
 ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος.
 ἰὼ παντλάμων Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν, 150
 ἄτ' ἐν τάφῳ πετραίῳ,
 αἰαῖ, δακρύεις.
- ΧΘ. στρ.β'. Οὔτοι σοὶ μούνα, τέκνον,
 ἄχος ἐφάνη βροτῶν,
 πρὸς δ' τι σὺ τῶν ἔνδον εἰ περισσά, 155
 οἷς ὁμόθεν εἰ καὶ γονᾷ ξύναιμος,
 οἷα Χρυσόθεμις ζῶει καὶ Ἰφιάνασσα,
 κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ
 ὀλβιος, ὃν ἂ κλεινὰ 160
 γὰ ποτὲ Μυκηναίων
 δέξεται εὐπατρίδαν, Διὸς εὐφρονη
 βήματι μολόντα τάνδε γὰρ Ὀρέσταν.
- ΗΛ. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένονο', ἄτεκνος,

- τάλαιν' ἀνύμφετος αἰὲν οἰχνῶ,
 δάκρυσι μυδαλέα, τὸν ἀνήνυτον
 οἶτον ἔχουσα κακῶν· ὁ δὲ λάθεται
 ὦν τ' ἔπαθ' ὦν τ' ἐδάη. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ
 ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον;
 αἰεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ,
 ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι.
 ΧΟ. ἀντ.β'. Θάρσει μοι, θάρσει, τέκνον.
 ἔτι μέγας οὐρανῶ
 Ζεὺς, ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει
 φ' τὸν ὑπεραλγῇ χόλον νέμουσα
 μήθ' οἷς ἐχθαίρεις ὑπεράχθεο μήτ' ἐπιλάβου.
 χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός.
 οὔτε γὰρ ὁ τὰν Κρίσαν
 βουνόμον ἔχων ἀκτὰν
 παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος,
 οὐθ' ὁ παρὰ τὸν Ἀχέροντα θεὸς ἀνάσσει.
 ΗΛ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη
 βίотος ἀνέλπιστος, οὐδ' ἔτ' ἀρκῶ
 ἅτις ἄνευ τοκέων κατατάκομαι,
 ὡς φίλος οὔτις ἀνὴρ ὑπερίσταται,
 ἀλλ' ἀπερεῖ τις ἔποικος ἀναξία
 οἰκονομῶ θαλάμους πατρός, ὧδε μὲν
 αἰεκεῖ σὺν στολῇ,
 κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις.
 ΧΟ. στρ.γ'. Οἰκτρά μὲν νόστοις αὐδᾷ,
 οἰκτρά δ' ἐν κοίταις πατροφάις
 ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταῖα
 γενύων ὠρμάθη πλαγὰ.
 δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας,
 δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες
 μορφάν, εἴτ' οὖν θεὸς εἶτε βροτῶν
 ἦν ὁ ταῦτα πράσσειν.
 ΗΛ. ὦ πασῶν κείνα πλεον ἡμέρα

165

170

175

180

185

190

195

200

ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δὴ μοι·
 ὦ νύξ, ὦ δειπνων ἀρρήτων
 ἔκπαγλ' ἄχθη·
 τοὺς ἐμὸς ἴδε πατὴρ 205
 θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν,
 αἱ τὸν ἐμὸν εἶλον βίον
 πρόδοτον, αἶ μ' ἀπώλεσαν
 οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος
 ποῖνιμα πάθεα παθεῖν πόροι, 210
 μηδὲ ποτ' ἀγλαΐας ἀποναίατο
 τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα.

ΧΘ. ἄντ.γ'. Φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν.
 οὐ γνῶμαν ἴσχεις ἐξ οἷων
 τὰ παρόντ' οἰκείας εἰς ἅτας 215
 ἐμπίπτεις οὕτως αἰκῶς ;
 πολὺ γάρ τι κακῶν ὑπερεκτίσσω,
 σὴ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ
 ψυχῇ πολέμουσ'· τὰ δὲ τοῖς δυνατοῖς
 οὐκ ἐριστὰ πλάθειν. 220

ΗΔ. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς·
 ἔξοιδ', οὐ λάθει μ' ὀργά.
 ἀλλ' ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω
 ταύτας ἅτας,
 ὄφρα με βίος ἔχη. 225
 τίτι γάρ ποτ' ἄν, ὦ φιλία γενέθλα,
 πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος,
 τίτι φρονοῦντι καίριμα ;
 ἄνετέ μ', ἄνετε, παράγοροι.
 τάδε γὰρ ἅλυστα κεκλήσεται· 230
 οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι
 ἀνάριθμος ὧδε θρήνων.

ΞΘ. ἐπ. Ἄλλ' οὖν εὐνοία γ' αὐδῶ,
 μάτηρ ὥσει τις πιστά,
 μὴ τίκτειν σ' ἅταν ἅταις. 235

- ΗΛ. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; φέρε,
 πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν;
 ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων;
 μήτ' εἴην ἔντιμος τούτοις,
 μήτ', εἴ τφ πρόσκειμαι χρηστῷ,
 ξυνναίοιμ' εὐκηλος, γονέων
 ἐκτίμους ἴσχουσα πτέρυγας
 δξυτόνων γόνων.
 εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν γὰ τε καὶ οὐδὲν ὦν
 κείσεται τάλας,
 οἱ δὲ μὴ πάλιν
 δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας,
 ἔρροι τ' ἂν αἰδῶς
 ἀπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν.
- ΧΟ. ἐγὼ μὲν, ὦ παῖ, καὶ τὸ σὸν σπεύδουσ' ἅμα
 καὶ τοῦμὸν αὐτῆς ἦλθον· εἰ δὲ μὴ καλῶς
 λέγω, σὺ νίκα· σοὶ γὰρ ἐψόμεσθ' ἅμα.
- ΗΛ. αἰσχύνομαι μὲν, ὦ γυναῖκες, εἰ δοκῶ
 πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν.
 ἀλλ' ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν,
 σύγγνωτε. πῶς γὰρ ἦτις εὐγενὴς γυνή,
 πατρὶ' ὀρώσα πήματ', οὐ δρῶή τὰδ' ἄν,
 ἀγὼ κατ' ἡμᾶρ καὶ κατ' εὐφρόνην αἰεὶ
 βάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὀρώ;
 ἢ πρῶτα μὲν τὰ μητρός, ἢ μ' ἐγένεατο,
 ἔχθιστα συμβέβηκεν· εἴτα δώμασιν
 ἐν τοῖς ἐμαντῆς τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς
 ξύνειμι, κακ τῶνδ' ἄρχομαι κακ τῶνδ' ἐμοὶ
 λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει.
 ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν,
 ὅταν θρόνοις Αἰγισθον ἐνθακοῦντ' ἴδω
 τοῖσιν πατράοις, εἰσίδω δ' ἐσθήματα
 φοροῦντ' ἐκείνῳ ταῦτά, καὶ παρστίους
 σπένδοντα λοιβὰς ἐνθ' ἐκείνον ὤλεσεν,

ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν,
 τὸν αὐτοφόντην ἡμῖν ἐν κοίτῃ πατρὸς
 ξὺν τῇ ταλαίᾳ μητρί, μητέρ' εἰ χρεὼν
 ταύτην προσαυδᾶν τῷδε συγκοιμωμένην
 ἢ δ' ὧδε τλήμων ὥστε τῷ μιάστορι 275
 ξύνεστ', Ἑρινὺν οὖτιν' ἐκφοβουμένη·
 ἀλλ' ὥσπερ ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις,
 εὐροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν, ἐν ᾗ τότε
 πατέρα τὸν ἄμὸν ἐκ δόλου κατέκτανεν,
 ταύτη χοροὺς ἴστησι καὶ μηλοσφαγεί 280
 θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις.
 ἐγὼ δ' ὀρώσ' ἡ δύσμορος κατὰ στέγας
 κλαίω, τέτηκα, κἀπικωκύω πατρὸς
 τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην
 αὐτὴ πρὸς αὐτήν· οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα 285
 τοσόνδ', ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει.
 αὐτὴ γὰρ ἡ λόγοισι γενναία γυνή
 φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά·
 ὦ δύσθεον μίσσημα, σοὶ μόνη πατήρ
 τέθηκεν; ἄλλος δ' οὐτις ἐν πένθει βροτῶν;
 290
 κακῶς ὄλοιο, μηδέ σ' ἐκ γόων ποτὲ
 τῶν νῦν ἀπαλλάξειαν οἱ κύτω θεοί.
 τάδ' ἐξυβρίζει· πλὴν ὅταν κλύῃ τινὸς
 ᾗξοντ' Ὀρέστην· τηνικαῦτα δ' ἐμμανὴς
 βοᾷ παραστᾶσ', οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία;
 295
 οὐ σὸν τόδ' ἐστὶ τοῦργον, ἦτις ἐκ χερῶν
 κλέψας' Ὀρέστην τῶν ἐμῶν ὑπεξέθου;
 ἀλλ' ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην.
 τοιαῦθ' ὑλακτεῖ, σὺν δ' ἐποτρύνει πέλας
 ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτ' ἀνμφίος παρών,
 300
 ὁ πάντ' ἀναγκὶς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη,
 ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιούμενος.
 ἐγὼ δ' Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ
 παυστήρ' ἐφύξειν ἢ τάλαιν' ἀπόλλυμαι.

- μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι τὰς οὐσας τέ μου 305
καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν.
ἐν οὖν τοιούτοις οὔτε σωφρονεῖν, φίλαι,
οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστιν· ἀλλ' ἔν τοι κακοῖς
πολλή 'στ' ἀνάγκη καπιτηδεύειν κακά.
- ΧΟ. φέρ' εἰπέ, πότερον ὄντος Αἰγίσθου πέλας 310
λέγεις τὰδ' ἡμῖν, ἢ βεβῶτος ἐκ δόμων;
ΗΛ. ἦ κάρτα. μὴ δόκει μ' ἄν, εἴπερ ἦν πέλας,
θυραῖον οἰχνεῖν· νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει.
- ΧΟ. ἦ δᾶν ἐγὼ θαρσύνουσα μᾶλλον ἐς λόγους
τοὺς σοὺς ἰκοίμην, εἴπερ ὦδε ταῦτ' ἔχει; 315
ΗΛ. ὥς νῦν ἀπόντος ἰστόρει τί σοι φίλον.
ΧΟ. καὶ δὴ σ' ἐρωτῶ, τοῦ κασιγνήτου τί φῆς,
ἡξοντος, ἢ μέλλοντος; εἰδέναι θέλω.
- ΗΛ. φησὶν γε· φάσκων δ' οὐδέν ὦν λέγει ποιεῖ.
ΧΟ. φιλεῖ γὰρ ὀκνεῖν πράγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα. 320
ΗΛ. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκείνον οὐκ ὀκνῶ.
ΧΟ. θάρσει· πέφυκεν ἐσθλός, ὥστ' ἄρκεῖν φίλοις.
ΗΛ. πέποιθ', ἐπεὶ τᾶν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ.
- ΧΟ. μὴ νῦν ἔτ' εἴπῃς μηδέν· ὥς δόμων ὀρώ
τὴν σὴν ὀμαιμον, ἐκ πατρὸς ταυτοῦ φύσιν, 325
Χρυσόθεμιν, ἔκ τε μητρός, ἐντάφια χερσὶν
φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

- τίν' αὖ σὺ τήνδ'ε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις
ἐλθοῦσα φωνεῖς, ὦ κασιγνήτη, φάτιν,
κούδ' ἐν χρόνῳ μακρῷ διδαχθῆναι θέλεις 330
θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά;
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα κάμαντήν, ὅτι
ἀλγῶ 'πὶ τοῖς παρούσιν· ὥστ' ἄν, εἰ σθένος
λάβοιμι, δηλώσαιμ' ἄν, οἷ' αὐτοῖς φρονῶ.
νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένη δοκεῖ, 335
καὶ μὴ δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνεω δὲ μὴ
τοιμῶτα δ' ἄλλα καὶ σὲ βούλομαι ποιεῖν.

- καίτοι τὸ μὲν δίκαιον, οὐχ' ἢ γὰρ λέγω,
 ἀλλ' ἢ σὺ κρίνεις. εἰ δ' ἐλευθέραν με δεῖ
 ζῆν, τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστία. 340
- ΗΛ. δεινὸν γέ σ' οὖσαν πατὴρ οὐ σὺ παῖς ἔφυς,
 κείνου λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν.
 ἅπαντα γάρ σοι τὰ μὰ νοθετήματα
 κείνης διδακτά, κούδεν ἐκ σαντῆς λέγεις.
 ἔπειθ' ἐλοῦ γέ θάτερ', ἡ φρονεῖν κακῶς, 345
 ἢ τῶν φίλων φρονούσα μὴ μνήμην ἔχειν
 ἣτις λέγεις μὲν ἀρτίως ὥς, εἰ λάβοις
 σθένος, τὸ τούτῳ μίσος ἐκδείξειας ἄν
 ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης
 οὔτε ξυνέρδεις τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις. 350
- οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει;
 ἐπεὶ δίδαξον, ἡ μάθ' ἐξ ἐμοῦ, τί μοι
 κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων.
 οὐ ζῶ; κακῶς μὲν, οἶδ', ἐπαρκοῦντως δ' ἐμοί.
 λυπῶ δὲ τούτους, ὥστε τῇ τεθνηκότι 355
 τιμὰς προσάπτειν, εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις.
 σὺ δ' ἡμῖν ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ,
 ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ ἂν ποτ', οὐδ' εἴ μοι τὰ σὰ
 μέλλοι τις οἴσειν δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾶς, 360
 τοῦτοῖς ὑπεικάθοιμι· σοὶ δὲ πλουσία
 τράπεζα κείσθω καὶ περιρρεῖτω βίος.
 ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοῦμὲ μὴ *λυποῦν μόνον
 βόσκημα· τῆς σῆς δ' οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν.
 οὐδ' ἂν σὺ, σώφρων γ' οὔσα. νῦν δ' ἐξὸν πατρὸς 365
 πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλησθαι, καλοῦ
 τῆς μητρός. οὕτω γὰρ φανεί πλείστοις κακῇ,
 θανόντα πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σοῦς.
- ΧΟ. μηδὲν πρὸς ὀργὴν πρὸς θεῶν· ὥς τοῖς λόγοις
 ἐνεστιν ἀμφοῖν κέρδος, εἰ σὺ μὲν μάθοις 370
 τοῖς τῆσδε χρῆσθαι, τοῖς δὲ σοῖς αὐτῇ πάλιν.

- ΧΡ. ἐγὼ μὲν, ὦ γυναῖκες, ἡθὰς εἰμί πως
τῶν τῆσδε μύθων· οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ,
εἰ μὴ κακὸν μέγιστον εἰς αὐτὴν ἰὸν
ἤκουσ', ὃ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων. 375
- ΗΛ. φέρ' εἰπέ δὴ τὸ δεινόν. εἰ γὰρ τῶνδ' ἐμοὶ
μεῖζόν τι λέξεις, οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι.
- ΧΡ. ἀλλ' ἐξερω σοὶ πᾶν ὅσον κάτοιδ' ἐγώ.
μέλλουσι γάρ σ', εἰ τῶνδε μὴ λήξης γόων
ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μὴ ποθ' ἡλίου 380
φέγγος προσύψει, ἥσσα δ' ἐν κατηρεφῇ
στέγγη χθονὸς τῆσδ' ἐκτὸς ὑμνήσεις κακά.
πρὸς ταῦτα φράζου, καὶ με μὴ ποθ' ὕστερον
παθοῦσα μέμψῃ. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν.
- ΗΛ. ἦ ταῦτα δὴ με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν ; 385
- ΧΡ. μάλισθ'· ὅταν περ οἴκαδ' Αἰγισθος μόλῃ.
- ΗΛ. ἀλλ' ἐξίκοιτο τοῦδ' ἄγε σὺν ἐκ' ἐν τάχει.
- ΧΡ. τίς, ὦ τάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον ;
- ΗΛ. ἐλθεῖν ἐκείνον, εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ.
- ΧΡ. ὅπως πάθης τί χρῆμα ; ποῦ ποτ' εἰ φρενῶν ; 390
- ΗΛ. ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὥς προσώπατ' ἐκφύγω.
- ΧΡ. βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνεῖαν ἔχεις ;
- ΗΛ. καλὸς γὰρ σύμῳς βίος ὥστε θαυμάσαι.
- ΧΡ. ἀλλ' ἦν ἄν, εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο.
- ΗΛ. μὴ μ' ἐκδίδασκε τοῖς φίλοις εἶναι κακῇ. 395
- ΧΡ. ἀλλ' οὐ διδάσκω· τοῖς κρατοῦσι δ' εἰκαθεῖν.
- ΗΛ. σὺ ταῦτα θώπευ'· οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις.
- ΧΡ. καλὸν γε μέντοι μὴ ἔξ ἀβουλίας πεσεῖν.
- ΗΛ. πεσοῦμεθ', εἰ χρεῖ, πατρὶ τιμωρούμενοι.
- ΧΡ. πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει. 400
- ΗΛ. ταῦτ' ἐστὶ τᾶπ' πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι.
- ΧΡ. σὺ δ' οὐχὶ πείσῃ καὶ συναινέσεις ἐμοί ;
- ΗΛ. οὐ δῆτα. μὴ πῶ νοῦ τοσόνδ' εἶην κενή.
- ΧΡ. χωρήσομαι τᾶρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ.
- ΗΛ. ποῖ δ' ἐμπορεύῃ ; τῷ φέρεις τὰδ' ἔμπυρα ; 405

- ΧΡ. μήτηρ με μέμπει πατρὶ τυμβεύσαι χοάς.
 ΗΛ. πῶς εἶπας; ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν;
 ΧΡ. ὃν ἔκαν' αὐτή. τοῦτο γὰρ λέξαι θέλεις.
 ΗΛ. ἐκ τοῦ φίλων πεισθείσα; τῷ τοῦτ' ἤρεσεν;
 ΧΡ. ἐκ δέιματός του νυκτέρου, δοκεῖν ἐμοί. 410
 ΗΛ. ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν.
 ΧΡ. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι;
 ΗΛ. εἰ μοι λέγοις τὴν ὄψιν, εἶποιμ' ἂν τότε.
 ΧΡ. ἀλλ' οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι.
 ΗΛ. λέγ' ἀλλὰ τοῦτο. πολλὰ τοι σμικροὶ λόγοι 415
 ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς.
 ΧΡ. λόγος τις αὐτὴν ἐστιν εἰσιδεῖν πατρός
 τοῦ σοῦ τε κάμου δευτέραν ὁμιλίαν
 ἐλθόντος εἰς φῶς· εἴτα τόνδ' ἐφέστιον
 πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον, οὐφύρει ποτὲ 420
 αὐτός, τανῦν δ' Ἀἴγισθος· ἔκ τε τοῦδ' ἄνω
 βλαστεῖν βρύνοντα θαλλόν, ᾧ κατάσκιον
 πᾶσαν γενέσθαι τὴν Μυκηναίων χθόνα.
 τοιαῦτα τοῦ παρόντος, ἡνίχ' Ἥλιφ
 δείκνυσι τοῦναρ, ἔκλυον ἐξηγουμένου. 425
 πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα, πλὴν ὅτι
 πέμπει μ' ἐκείνη τοῦδε τοῦ φόβου χάριν.
 πρὸς νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν
 ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν
 εἰ γὰρ μ' ἀπώσσει, σὺν κακῷ μέτει πάλιν. 430
 ΗΛ. ἀλλ', ὦ φίλη, τούτων μὲν ὧν ἔχεις χεροῖν
 τύμβῳ προσάψης μηδέν· οὐ γάρ σοι θέμις
 οὐδ' ὅσιον ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι
 κτερίσματ' οὐδὲ λουτρὰ προσφέρειν πατρί·
 ἀλλ' ἢ προαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει 435
 κρύψον νιν, ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρός
 τούτων πρόσεισι μηδέν· ἀλλ' ὅταν θάνῃ,
 κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω κάτω.
 ἀρχὴν δ' ἂν, εἰ μὴ τλημονεστάτῃ γυνὴ

- πασῶν ἐβλαστε, τάσδε δυσμενεῖς χαῶς 440
 οὐκ ἂν ποθ', οἷ γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφε.
 σκέψαι γὰρ εἴ σοι προσφιλῶς αὐτῇ δοκεῖ
 γέρα τάδ' οὐν τάφοισι δέξασθαι νέκυς
 ὑφ' ἧς θανὼν ἄτιμος, ὥστε δυσμενῆς, 445
 ἐμασχαλίσθη καπὶ λουτροῖσιν κάρφ
 κηλίδας ἐξέμαξεν. ἄρα μὴ δοκεῖς
 λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν ;
 οὐκ ἔστιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν μέθες· σὺ δὲ
 τεμούσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας 450
 κάμου ταλαίνης, σμικρὰ μὲν τάδ', ἀλλ' ὅμως
 ἄχω, δὸς αὐτῷ, τήνδ' ἀλιπαρῇ τρίχα
 καὶ ζῶμα τοῦμόν οὐ χλιδαῖς ἡσκημένον.
 αὐτοῦ δὲ προσπίτνουσα γῆθεν εὐμενῇ
 ἡμῖν ἄρωγόν αὐτὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν,
 καὶ παῖδ' Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς 455
 ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί,
 ὅπως τὸ λοιπὸν αὐτὸν ἀφνεωτέρας
 χερσὶ στέφωμεν ἢ τανῶν δωρούμεθα.
 οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κακείνῃ μέλον
 πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυσπρόσοπτ' ὀνειράτα. 460
 ὅμως δ', ἀδελφή, σοί θ' ὑπούργησον τάδε
 ἐμοί τ' ἄρωγά, τῷ τε φιλτάτῳ βροτῶν
 πάντων, ἐν Ἄιδου κειμένῳ κοινῷ πατρί.
 XO. πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει· σὺ δέ,
 εἰ σωφρονήσεις, ὦ φίλη, δράσεις τάδε. 465
 XP. δράσω· τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον
 δυοῖν ἐρίζειν, ἀλλ' ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν.
 πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων ἐμοὶ
 σιγὴ παρ' ὑμῶν πρὸς θεῶν ἔστω, φίλαι·
 ὥς εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται, πικρὰν 470
 δοκῶ με πείραν τήνδε ταλμήσειν ἔτι.
 XO. στρ. Εἰ μὴ ἔγωγ παράφρων
 μάντις ἔφυν καὶ γνώμας

- λειπομένα σοφᾶς,
 εἶσω ἃ πρόμαντις 475
 Δίκαια, δίκαια φερομένα χερσὶν κράττη
 μέτεισιν, ὧ τέκνον, οὐ μακροῦ χρόνου.
 ὕπεστί μοι θράσος,
 ὀδυπνύων κλύουσιν 480
 ἀρτίως ὀνειράτων.
 οὐ γάρ ποτ' ἀμναστέϊ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἀναξ,
 οὐδ' ἃ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφάκης γένυς, 485
 ἃ νυν κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις.
- ὦπ. Ἡφεὶ καὶ πολύπους
 καὶ πολύχειρ ἃ δεινοῖς
 κρυπτομένα λόχοις 490
 χαλκόπους Ἑρινύς.
 ἄλεκτρ' ἀνυμφα γὰρ ἐπέβα μαιφόνων
 γάμων ἀμιλλήμαθ' οἷσιν οὐ θέμις.
 πρὸ τῶνδ' τοί μ' ἔχει 495
 μήποτε μήποθ' ἡμῖν
 ἀψευγὲς πελᾶν τέρας
 τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν. ἧ τοι μαντεῖαι βροτῶν
 οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνειροῖς οὐδ' ἐν θεσφάτοις, 500
 εἰ μὴ τῷδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει.
- ἐπ. ὦ Πέλοπος ἃ πρόσθεν
 πολύπονος ἱππεία, 505
 ὡς ἔμολες αἰανή
 τᾷδε γᾶ.
 εὐτε γὰρ ὁ ποντισθεῖς
 Μυρτίλος ἐκοιμάθη,
 παγχρυσέων δίφρων 510
 δυστάνοις αἰκίαις
 πρόρριζος ἐκριφθεῖς,
 οὐ τί πω
 ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου
 πολύπονος αἰκία. 515

ΚΛΥΤΑΙΜΝΗΣΤΡΑ.

ἀνειμένη μὲν, ὡς ἔοικας, αὐ στρέφει.
 οὐ γὰρ πάρεστ' Αἴγισθος, ὅς σ' ἐπείχ' ἀεὶ
 μή τοι θυραίαν γ' οὔσαν αἰσχύνειν φίλους·
 νῦν δ' ὡς ἄπεστ' ἐκείνος, οὐδὲν ἐντρέπει
 ἐμοῦ γε· καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ 520
 ἐξείπας ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης
 ἄρχω, καθυβρίζουσα καὶ σέ καὶ τὰ σά.
 ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω, κακῶς δέ σε
 λέγω, κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά.
 πατὴρ γάρ, οὐδὲν ἄλλο σοὶ πρόσχημ' αἰέ, 525
 ὡς ἐξ ἐμοῦ τέθνηκεν. ἐξ ἐμοῦ· καλῶς
 ἔξοιδα· τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι.
 ἡ γὰρ Δίκη νιν εἶλε κοῦκ ἐγὼ μόνη,
 ἧ χρῆν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦς' ἐτύγχανες·
 ἐπεὶ πατὴρ οὗτος σός, ὃν θρηγεῖς ἀεὶ, 530
 τὴν σὴν ὁμαιμον μόνος Ἑλλήνων ἔτλη
 θῦσαι θεοῖσι, οὐκ ἴσον καμῶν ἐμοὶ
 λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ.
 εἶεν, δίδαξον δὴ με, τοῦ χάριν τίνων
 ἔθυσεν αὐτήν. πότερον Ἀργείων ἐρεῖς ; 535
 ἀλλ' οὐ μετὴν αὐτοῖσι τὴν γ' ἐμὴν κτανεῖν.
 ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανῶν
 τᾶμ' οὐκ ἔμελλε τῶνδ' ἐμοὶ δῶσειν δίκην ;
 πότερον ἐκείνῳ παῖδες οὐκ ἦσαν διπλοῖ,
 οὓς τῆσδε μᾶλλον εἰκὸς ἦν θνήσκειν, πατρός 540
 καὶ μητρός ὄντας, ἧς ὁ πλοῦς ὁδ' ἦν χάριν ;
 ἡ τῶν ἐμῶν Ἀϊδης τιν' ἔμερον τέκνων
 ἡ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαῖσασθαι πλέον ;
 ἡ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ
 παῖδων πόθος παρείτο, Μενέλεω δ' ἐνὴν ; 545
 οὐ ταῦτ' ἀβούλου καὶ κακοῦ γνώμην πατρός ;
 δοκῶ μὲν, εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω.
 φαίη δ' ἂν ἡ θανοῦσά γ', εἰ φωνὴν λάβῃ.

ἐγὼ μὲν οὖν οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις
δύσθυμος· εἰ δὲ σοὶ δοκῶ φρονεῖν κακῶς,
γνώμην δικάαν σχοῦσα τοὺς πέλας ψέγε.

550

ΗΛ. ἔρεῖς μὲν οὐχὶ νῦν γέ μ' ὥς ἄρξασά τι
λυπηρόν, εἴτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο·
ἀλλ' ἦν ἐφῆς μοι, τοῦ τεθνηκότος θ' ὑπερ
λέξαιμ' ἂν ὀρθῶς τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ.

555

ΚΛ. καὶ μὴν ἐφίημ'· εἰ δέ μ' ὧδ' αἰεὶ λόγους
ἐξήρχες, οὐκ ἂν ἦσθα λυπηρὰ κλύειν.

ΗΛ. καὶ δὴ λέγω σοι. πατέρα φῆς κτείνειν. τίς ἂν

τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι,
εἴτ' οὖν δικαίως εἶτε μή; λέξω δέ σοι,
ὥς οὐ δίκη γ' ἔκτεινας, ἀλλὰ σ' ἔσπασεν
πειθῶ κακοῦ πρὸς ἀνδρός, φ' τανῦν ξύνει.
ἔρου δὲ τὴν κυνᾶγον Ἄρτεμιν, τίνος
ποιναὺς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχεν Αὐλίδι·
ἢ γὰρ φράσω· κείνης γὰρ οὐ θέμις μαθεῖν.
πατὴρ ποθ' οὐμός, ὥς ἐγὼ κλύω, θεῶς
παίζων κατ' ἄλσος ἐξεκίνησεν ποδοῖν
στικτὸν κεράστην ἔλαφον, οὐ κατὰ σφαγὰς
ἐκκομπάσας ἔπος τι τυγχάνει βαλῶν.

560

κακὰ τοῦδε μηνίσασα Λητώα κόρη
κατεῖχ' Ἀχαιοὺς, ὥς πατὴρ ἀντίσταθμον
τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην.
ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματ'· οὐ γὰρ ἦν λύσις
ἄλλη στρατῷ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον.
ἀνθ' ὧν βιασθεῖς πολλὰ κἀντιβὰς μῶλις
ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν.
εἰ δ' οὖν, ἐρῶ γὰρ καὶ τὸ σόν, κείνον θέλων
ἐπωφελῆσαι ταῦτ' ἔδρα, τούτου θανεῖν
χρὴν αὐτὸν οὐνεκ' ἐκ σέθεν; ποίῳ νόμῳ;
ὄρα τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς
μὴ πῆμα σαντῇ καὶ μετάγνοιαν τίθης.
εἰ γὰρ κτενοῦμεν ἄλλον ἀμὰ ἄλλον, σύ τοι

570

575

580

- πρώτη θάνοις ἄν, εἰ δίκης γε τυγχάνοις.
 ἀλλ' εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὔσαν τίθης.
 εἰ γὰρ θέλεις, δίδαξον ἄνθ' ὅτου τῶν
 αἰσχίστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις,
 ἣτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ, μεθ' οὐ
 πατέρα τὸν ἄμὸν πρόσθεν ἐξαπώλεσας,
 καὶ παιδοποιεῖς, τοὺς δὲ πρόσθεν εὖσεβεῖς
 κάξ' εὖσεβῶν βλαστούντας ἐκβαλοῦς' ἔχεις.
 πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν; ἢ καὶ τοῦτ' ἐρείς,
 ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις;
 αἰσχροῶς, ἐάν περ καὶ λέγῃς. οὐ γὰρ καλὸν
 ἐχθροῖς γαμείσθαι τῆς θυγατρὸς οὔνεκα.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουτεῖν ἔξεστί σε,
 ἣ πᾶσαν ἱὴς γλῶσσαν ὡς τὴν μητέρα
 κακοστομοῦμεν. καὶ σ' ἔγωγε δεσπότιν
 ἣ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω,
 ἣ ζῶ βίον μοχθηρόν, ἔκ τε σοῦ κακοῖς
 πολλοῖς ἀεὶ ξυνούσα τοῦ τε συννόμου.
 ὁ δ' ἄλλος ἔξω, χεῖρα σὴν μόλις φυγών,
 τλήμων Ὀρέστης δυστυχῇ τρίβει βίον
 ὃν πολλὰ δὴ με σοὶ τρέφειν μιάστορα
 ἐπητιάσω· καὶ τόδ', εἴπερ ἔσθενον,
 ἔδρων ἄν, εὐ τοῦτ' ἴσθι. τοῦδ' γ' οὔνεκα
 κήρυσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρῆς κακὴν
 εἴτε στόμαργον εἴτ' ἀναδειάς πλέαν.
 εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ἱδρις,
 σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ κατασχύνω φύσιν.
 ΧΟ. ὁρῶ μένος πνέουσας· εἰ δὲ σὺν δίκῃ
 ξύνεστι, τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ.
 ΚΛ. ποίας δέ μοι δεῖ πρὸς γε τήνδε φροντίδος,
 ἣτις τοιαῦτα τὴν τεκούσαν ὕβρισεν,
 καὶ ταῦτα τηλικούτος; ἄρά σοι δοκεῖ
 χωρεῖν ἄν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνῃς ἄτερ;
 ΗΛ. εὐ νυν ἐπίστω τῶνδ' ἐμ' αἰσχύνῃν ἔχειν,

585

590

595

600

605

610

615

κεῖ μὴ δοκῶ σοι· μανθάνω δ' ὁδοῦνεκα
 ἔξωρα πρᾶσσω κοῦκ ἐμοὶ προσεικότα.
 ἄλλ' ἡ γὰρ ἐκ σοῦ δυσμένεια καὶ τὰ σὰ
 ἔργ' ἐξανασκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ.
 αἰσχροῖς γὰρ αἰσχροῖα πράγματ' ἐκδιδάσκειται. ♣

620

ΚΛ. ὦ θρέμμ' ἀναιδές, ἡ σ' ἐγὼ καὶ τᾶμ' ἔπη
 καὶ τᾶργα τὰμὰ πόλλ' ἄγαν λέγειν ποιῶ.

ΗΛ. σὺ τοι λέγεις νιν, οὐκ ἐγώ. σὺ γὰρ ποιῶς
 τοῦργον· τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὐρίσκεται.

625

ΚΛ. ἄλλ' οὐ μὰ τὴν δέσποιναν Ἄρτεμιν θράσους
 τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, εἴτ' ἂν Αἰγισθος μάλῃ.

ΗΛ. ὀρᾷς; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει, μεθεῖσά μοι
 λέγειν ἃ χρῆζοιμ', οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν.

ΚΛ. οὔκουν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς
 θῦσαί μ', ἐπειδὴ σοὶ γ' ἐφήκα πᾶν λέγειν;

630

ΗΛ. ἐῷ, κελεύω, θύε· μηδ' ἐπατιῶ
 τοῦμὸν στόμ', ὥς οὐκ ἂν πέρα λέξαιμ' ἔτι.

ΚΛ. ἔπαιρε δὴ σὺ θύμαθ' ἢ παροῦσά μοι
 πάγκαρπ', ἀνακτι τῷδ' ὅπως λυτηρίους
 εὐχὰς ἀνάσχω δειμάτων, ἃ νῦν ἔχω.

635

κλύοις ἂν ἦδη, Φοῖβε προστατήριε,
 κεκρυμμένην μου βάξιν. οὐ γὰρ ἐν φίλοις
 ὁ μῦθος, οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει
 πρὸς φῶς παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί,

640

μὴ σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ
 σπεῖρῃ ματαίαν βάξιν εἰς πᾶσαν πόλιν.
 ἄλλ' ὧδ' ἄκουε· τῇδε γὰρ καὶ γὰρ φράσω.

ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα
 δισσῶν ὀνείρων, ταῦτά μοι, Λύκει' ἀναξ,
 εἰ μὲν πέφηνεν ἐσθλά, δὸς τελεσφόρα,
 εἰ δ' ἐχθρά, τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες·
 καὶ μὴ με πλούτου τυτὸ παρόντος εἴ τιμες
 δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς,
 ἄλλ' ὧδέ μ' αἰεὶ ζῶσαν ἀβλαβεὶ βίῃ

645

650

δόμους Ἀτρεϊδῶν σκηπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε,
 φίλοισί τε ξυνοῦσαν οἷς ξύνειμι νῦν
 εὐήμεροῦσαν καὶ τέκνων ὅσων ἐμοὶ
 δύσνοια μὴ πρόσσεστιν ἢ λύπη πικρά.
 ταῦτ', ὦ Δύκει' Ἀπολλων, ἴλεως κλύων
 δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα.
 τὰ δ' ἄλλα πάντα καὶ σιωπῶσης ἐμοῦ
 ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι.
 τοὺς ἐκ Διὸς γὰρ εἰκός ἐστι πάνθ' ὄραν.

655

ΠΑΙΔΑΓΩΓΟΣ.

ξέναι γυναῖκες, πῶς ἂν εἰδείην σαφῶς

660

εἰ τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου τάδε ;

ΧΟ. τάδ' ἐστίν, ὦ ξέν'. αὐτὸς εἵκασας καλῶς.

ΠΑ. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ
 κείνου ; πρέπει γὰρ ὥς τύραννος εἰσορᾶν.

ΧΟ. μάλιστα πάντων ἦδε σοι κείνη πάρα.

665

ΠΑ. ὦ χαῖρ', ἄνασσα. σοὶ φέρων ἤκω λόγους
 ἡδεῖς φίλου παρ' ἀνδρὸς Αἰγίσθω θ' ὁμοῦ.

ΚΛ. εἰδεξάμην τὸ ῥήθέν· εἰδέναι δέ σου
 πρώτιστα χρήζω, τίς σ' ἀπέστειλεν βροτῶν.

ΠΑ. Φανοτεὺς ὁ Φωκεὺς, πρᾶγμα πορσύνων μέγα.

670

ΚΛ. τὸ ποῖον, ὦ ξέν' ; εἰπέ. παρὰ φίλου γὰρ ὦν
 ἀνδρὸς, σάφ' οἶδα, προσφιλεῖς λέξεις λόγους.

ΠΑ. τέθνηκ' Ὀρέστης· ἐν βραχεὶ ξυμβεῖς λέγω.

ΗΛ. οἱ γὰρ τάλαιν', ὀλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.

ΚΛ. τί φῆς, τί φῆς, ὦ ξεῖνε ; μὴ ταύτης κλύε.

675

ΠΑ. θανόντ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ πάλαι λέγω.

ΗΛ. ἀπωλόμην δύστηνος, οὐδέν εἰμ' ἔτι.

ΚΛ. σὺ μὲν τὰ σαύτης πρᾶσσ', ἐμοὶ δὲ σύ, ξεῖνε,
 τὰλῃθές εἰπέ, τῷ τρόπῳ διόλλυται ;

ΠΑ. κάπεμπόμην πρὸς ταῦτα καὶ τὸ πᾶν φράσω.
 κείνος γὰρ ἐλθὼν εἰς τὸ κοινὸν Ἑλλάδος
 πρόσχημ' ἀγῶνος Δελφικῶν ἄθλων χάριν,
 ὅτ' ἦσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κρηρυγμάτων

• 680

δρόμον προκηρύξαντος, οὐ πρώτη κρίσις,
 εἰσῆλθε λαμπρός, πᾶσι τοῖς ἐκεῖ σέβας· 685
 δρόμου δ' ἰώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα,
 νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας.
 χῶπως μὲν ἐν πολλοῖσι παυρὰ σοι λέγω
 οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη·
 ἐν δ' ἴσθ' ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς 690
 δρόμων διαύλων ἄθλ' ἅπερ νομίζεται,
 τούτων ἐνεγκὼν πάντα τύπινικια
 ὠλβίζετ', Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος,
 δοῖμα δ' Ὀρέστης, τοῦ τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος
 Ἀγαμέμνονος στράτευμ' ἀγείραντός ποτε. 695
 καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦθ'· ὅταν δέ τις θεῶν
 βλάβῃ, δύναται ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν.
 κείνος γὰρ ἄλλης ἡμέρας, ὅθ' ἱππικῶν
 ἦν ἡλίου τέλλοντος ὠκύπους ἀγών,
 εἰσῆλθε πολλῶν ἄρματηλατῶν μετὰ. 700
 εἰς ἣν Ἀχαιοί, εἰς ἀπὸ Σπάρτης, δύο
 Λίβυες ζυγῶν ἁρμάτων ἐπιστάται·
 κάκεῖνος ἐν τούτοις Θεσσαλὰς ἔχων
 ἵππους, ὁ πέμπτος· ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας
 ξανθαῖσι πώλοισι· ἑβδωμος Μάγνης ἀνὴρ· 705
 ὁ δ' ὄγδοος λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος·
 ἔνατος Ἀθηνῶν τῶν θεοδημάτων ἄπο·
 Βοιωτὸς ἄλλος, δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον.
 στάντες δ' ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς
 κλήροις ἔπλην καὶ κατέστησαν δίφρους, 710
 χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ἦξαν· οἱ δ' ἅμα
 ἵπποις ὁμοκλήσαντες ἠνίας χεροῖν
 ἔσεισαν· ἐν δὲ πᾶς ἐμεστώθη δρόμος
 κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων· κόνις δ' ἄνω
 φορεῖθ'· ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεγμμένοι 715
 φείδοντο κέντρων οὐδέν, ὥς ὑπερβάλοι
 χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυνάγαθ' ἱππικά.

ὁμοῦ γὰρ ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις
 ῥέφριζον, εἰσέβαλλον ἵππικαὶ πνοαί.
 κείνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχατὴν στήλην ἔχων 720
 ἔχριμπτ' αἰὲ σύριγγα, δεξιὸν τ' ἀνείς
 σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον.
 καὶ πρὶν μὲν ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν δίφροι·
 ἔπειτα δ' Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι
 πῶλοι βίᾳ φέρουσιν, ἐκ δ' ὑποστροφῆς 725
 τελοῦντες ἕκτον ἔβδομόν τ' ἤδη δρόμον
 μέτωπα συμπαίουσι Βαρκαίοις ὄχοις·
 κἀντεῦθεν ἄλλος ἄλλον ἐξ ἐνὸς κακοῦ
 ἔθραυε κἀνέπιπτε, πᾶν δ' ἐπίμπλατο
 ναυαγίων Κρισαῖον ἵππικῶν πέδον. 730
 γνοὺς δ' οὐξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος
 ἔξω παρασπᾷ ἀνακωχεύει παρεῖς
 κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον.
 ἤλαυνε δ' ἔσχατος μὲν ὑστέρας ἔχων
 πῶλους Ὀρέστης, τῷ τέλει πίστιν φέρων· 735
 ὅπως δ' ὀρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον,
 ὕξυν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς
 πῶλοις διώκει, κᾶξισώσαντε ζυγὰ
 ἤλαννέτην, τότε ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος
 κᾶρα προβάλλων ἵππικῶν ὀχημάτων. 740
 καὶ τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ἀσφαλεῖς δρόμους
 ὠρβοῦθ' ὁ τλήμων ὀρθὸς ἐξ ὀρθῶν δίφρων
 ἔπειτα λύων ἡνίαν ἀριστερὰν
 κάμπτοντος ἵππου λανθάνει στήλην ἄκραν
 παίσας· ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας, 745
 κᾶξ ἀντύγων ὤλισθε· σὺν δ' ἐλίσσεται
 τμητοῖς ἱμάσι· τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ
 πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον.
 στρατὸς δ' ὅπως ὀρᾷ νιν ἐκπεπτωκότα
 δίφρων, ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν, 750
 οἷ' ἔργα δράσας οἷα λαγχάνει κακά,

φορούμενος πρὸς σῦδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ
σκέλη προφαίνων, ἔστε νιν διφρηλάται,
μόλις κατασχεθόντες ἵππικὸν δρόμον,
ἔλυσαν αἵματηρόν, ὥστε μηδένα 755
γνῶναι φίλων ἰδόντ' ἂν ἄθλιον δέμας.

καί νιν πυρᾷ κέαντες εὐθύς ἐν βραχεῖ
χαλκῷ μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ
φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι,
ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχοι χθονός. 760
τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὥς μὲν ἐν λόγῳ
ἀλγεινά, τοῖς δ' ἰδοῦσιν, οἵπερ εἶδομεν,
μέγιστα πάντων ὧν ὅπωπ' ἐγὼ κἀκῶν.

ΧΟ. φεῦ φεῦ· τὸ πᾶν δὴ δεσπότηαισι τοῖς πάλαι
πρόρριζον, ὥς ἔοικεν, ἔφθαρται γένος. 765

ΚΛ. ὦ Ζεῦ, τί ταῦτα, πότερον εὐτυχῇ λέγω,
ἢ δεινὰ μὲν, κέρδη δέ; λυπηρῶς δ' ἔχει,
εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σῶζω κακοῖς.

ΠΑ. τί δ' ὧδ' ἄθυμεις, ὦ γύναι, τῷ νῦν λόγῳ;

ΚΛ. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν· οὐδὲ γὰρ κακῶς 770
πάσχοντι μίσος ὧν τέκη προσγίγνεται.

ΠΑ. μάτην ἄρ' ἡμεῖς, ὥς ἔοικεν, ἤκομεν.

ΚΛ. οὔτοι μάτην γε. πῶς γὰρ ἂν μάτην λέγοις;
εἴ μοι θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια 775
προσῆλθες, ὅστις τῆς ἐμῆς ψυχῆς γεγώς,

μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς, φυγὰς
ἀπεξενούτο· καὶ μ', ἐπεὶ τῆσδε χθονὸς
ἐξῆλθεν, οὐκέτ' εἶδεν· ἐγκαλῶν δέ μοι
φόνους πατρώους δαίμ' ἐπηπείλει τελείν·
ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας 780
ἐμὲ στεγάζειν ἠδύν, ἀλλ' ὁ προσστατῶν
χρόνος διηγέ μ' αἰὲν ὥς θανουμένην.

νῦν δ' ἡμέρᾳ γὰρ τῇδ' ἀπηλλάγην φόβου
πρὸς τῇσδ' ἐκείνου θ'. ἦδε γὰρ μείζων βλάβη
ξύναικος ἦν μοι, τοῦμόν ἐκπίνουσ' αἶε 785

ψυχῆς ἄκρατον αἷμα—νῦν δ' ἔκηλά που
τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὐνεχ' ἡμερέυσομεν.

ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα,
'Ορέστα, τὴν σὴν ξυμφοράν, ὅθ' ὧδ' ἔχων
πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός. ἄρ' ἔχει καλῶς ; 790

ΚΛ. οὔτοι σύ· κείνος δ' ὡς ἔχει καλῶς ἔχει.

ΗΛ. ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως.

ΚΛ. ἤκουσεν ὧν δεῖ κάπεκύρωσεν καλῶς.

ΗΛ. ὕβριζε· νῦν γὰρ εὐτυχούσα τυγχάνεις.

ΚΛ. οὐκοῦν 'Ορέστης καὶ σὺ παύσεται τάδε ; 795

ΗΛ. πεπαύμεθ' ἡμεῖς, οὐχ ὅπως σε παύσομεν.

ΚΛ. πολλῶν ἂν ἦκοις, ὦ ξέν', ἄξιος τυχεῖν,
εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς.

ΠΑ. οὐκοῦν ἀποστείχοιμ' ἂν, εἰ τάδ' εὐ κυρεῖ.

ΚΛ. ἦκιστ'· ἐπεῖπερ οὗτ' ἐμοῦ κατὰξί' ἂν
πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου.
ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω· τήνδε δ' ἔκτοθεν βοᾶν
ἔα τά θ' αὐτῆς καὶ τὰ τῶν φίλων κακά. 800

ΗΛ. ἄρ' ὑμῖν ὡς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη
δεινῶς δακρῦσαι κάπικωκῦσαι δοκεῖ
τὸν υἱὸν ἢ δύστηνος ὧδ' ὀλωλότα ; 805

ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος. ὦ τάλαινα' ἐγώ·
'Ορέστα φίλταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας θανών.

ἀποσπάσας γὰρ τῆς ἐμῆς οἴχει φρενὸς
αἶ μοι μόναί παρῆσαν ἐλπίδων ἔτι, 810

σὲ πατὴρ ἦξιν ζῶντα τιμωρόν ποτε
κάμου ταλαίνης. νῦν δὲ ποῖ με χρὴ μολεῖν ;

μόνη γάρ εἰμι, σοῦ τ' ἀπεστερημένη
καὶ πατρός. ἤδη δεῖ με δουλεύειν πάλιν
ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων ἐμοὶ 815

φονεῦσι πατρός. ἄρά μοι καλῶς ἔχει ;
ἀλλ' οὐ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου
ξύνοικος *εἴσειμ', ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ
παρεῖσ' ἐμαντὴν ἀφίλος αὐανῶ βίω.

πρὸς ταῦτα καινέτω τις, εἰ βαρύνεται,
τῶν ἔνδον ὄντων· ὥς χάρις μέν, ἦν κτάνη,
λύπη δ', ἐὰν ζῷ· τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος.

ΧΟ. στρ.α'. Ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός, ἢ ποῦ φαέθων Ἀέλιος,
εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι ; 826

ΗΛ. εἴ τί, αἰαί.

ΧΟ. ὦ παῖ, τί θακρύεις ;

ΗΛ. φεῦ.

ΧΟ. μηδὲν μέγ' αὐτοῖς. 830

ΗΛ. ἀπολείς.

ΧΟ. πῶς ;

ΗΛ. εἰ τῶν φανερώς οἰχομένων
εἰς Ἀἶδαν ἐλπίδ' ὑποίσεις, κατ' ἐμοῦ τακομένους
μᾶλλον ἐπεμβάσῃ. 835

ΧΟ. ἀντ.α'. Οἶδα γὰρ ἄνακτ' Ἀμφιάρεω χρυσοδέτοις ἔρκεσιν
κρυφθέντα γυναικῶν· καὶ νῦν ὑπὸ γαίης

ΗΛ. εἴ τί, ἰώ. 840

ΧΟ. πάμψυχος ἀνάσσει.

ΗΛ. φεῦ.

ΧΟ. φεῦ δῆτ' ὀλοὰ γὰρ

ΗΛ. ἐδάμῃ.

ΧΟ. ναί. 845

ΗΛ. οἶδ' οἶδ'· ἐφάνη γὰρ μελέτωρ
ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει· ἐμοὶ δ' οὔτις ἔτ' ἔσθ'· ὅς γὰρ ἔτ' ἦν,
φροῦδος ἀναρπασθεὶς.

ΧΟ. στρ.β'. Δειλαία δειλαίων κυρεῖς.

ΗΛ. καγὼ τοῦδ' ἴστωρ, ὑπερίστωρ,
πανσῦρτωρ παμμήνω δεινῶν
στρυγνῶν τ' ἀχέων [αἰῶνι]. 850

ΧΟ. εἶδομεν ἂ θροεῖς.

ΗΛ. μή μέ νυν μηκέτι
παραγάγῃς, ὦν οὐ 855

ΧΟ. τί φῆς ;

ΗΛ. πάρεσιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων

εὔπατρίδων τ' ἄρωγαί.

ΧΟ. ἀντ.β'. Πᾶσι θνατοῖς ἔφν μορος.

ΗΛ. ἦ καὶ χαλαργοῖς ἐν ἀμίλλαις 860
οὔτως, ὡς κείνῳ δυστάνῳ,
τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκῦρσαι;

ΧΟ. ἄσκοπος ἂ λῶβα.

ΗΛ. πῶς γὰρ οὐκ; εἰ ξένος 865
ἄτερ ἐμῶν χερῶν

ΧΟ. παπαῖ.

ΗΛ. κέκευθεν, οὔτε του τάφου ἀντιάσας 870
οὔτε γόνων παρ' ἡμῶν.

ΧΡΥΣΟΘΕΜΙΣ.

ἰφ' ἡδονῆς τοι, φιλτάτη, διώκομαι
τὸ κόσμον μεθεῖσα σὺν τάχει μολεῖν.
φέρω γὰρ ἡδονάς τε κἀνάπαυλαν ὧν
πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν.

ΗΛ. πῶθεν δ' ἂν εὔροις τῶν ἐμῶν σὺν πημάτων 875
ἄρηξιν, οἷς ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν;

ΧΡ. πάρεστ' Ὀρέστης ἡμῖν, ἴσθι τοῦτ' ἐμοῦ
κλύουσ', ἐναργῶς, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ.

ΗΛ. ἀλλ' ἦ μέμνηνας, ὦ τάλαινα, καπὶ τοῖς 880
σαντῆς κακοῖσι καπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς;

ΧΡ. μὰ τὴν πατρίαν ἐστίαν, ἀλλ' οὐχ ὕβρει
λέγω τάδ', ἀλλ' ἐκείνον ὡς παρόντα νῶν.

ΗΛ. οἴμοι τάλαινα· καὶ τίνος βροτῶν λόγον
τόνδ' εἰσακούσας; ὧδε πιστεύεις ἄγαν;

ΧΡ. ἐγὼ μὲν ἐξ ἐμοῦ τε κοῦκ ἄλλης σαφῆ 885
σημεῖ' ἰδοῦσα τῷδε πιστεύω λόγῳ.

ΗΛ. τίς, ὦ τάλαιν', ἰδοῦσα πίστιν; εἰς τί μοι
βλέψασα θάλλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί;

ΧΡ. πρὸς νῦν θεῶν ἄκουσον, ὡς μαθοῦσά μου 890
τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγῃς.

ΗΛ. σὺ δ' οὖν λέγ', εἰ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή.

ΧΡ. καὶ δὴ λέγω σοι πᾶν ὅσον κατειδόμην.

- ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
ὀρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρότους
πηγὰς γάλακτος καὶ περιστεφῇ κύκλῳ 895
πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός.
ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα, καὶ περισκοπῶ
μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν.
ὥς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον,
τύμβιον προσεῖρπον ἄσπον· ἐσχάτης δ' ὀρῶ 900
πυρᾶς νεωρῇ βόστριχον τετμημένον
κεῦθ' οὗς τάλαι· ὥς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι
ψυχῇ σύνθετος ὄμμα, φιλιτάτου βροτῶν
πάντων Ὀρέστου τοῦθ' ὀρᾶν τεκμήριον·
καὶ χερσὶ βαστάσασα δυσφηνῶ μὲν οὔ,
χαρὰ δὲ πέμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων. 905
καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε ἐξέπίσταμαι
μή του τόδ' ἀγλαῖσμα πλὴν κείνου μολεῖν.
τῷ γὰρ προσήκει πλὴν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τόδε ;
κἀγὼ μὲν οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι, 910
οὐδ' αὖ σὺ πῶς γάρ ; ἦ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς
ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης.
ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ
τοιαῦτα πράσσειν οὔτε δρῶσ' ἐλάνθανεν
ἀλλ' ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτίμα. 915
ἀλλ', ὦ φίλη, θάρσυνε. τοῖς αὐτοῖσί τοι
οὐχ αὐτὸς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ.
νῶν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός· ἡ δὲ νῦν ἴσως
πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν.
- ΗΛ. φεῦ, τῆς ἀνοίας ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι. 920
ΧΡ. τί δ' ἔστιν ; οὐ πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε ;
ΗΛ. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει.
ΧΡ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἃ γ' εἶδον ἐμφανῶς ;
ΗΛ. τέθηκεν, ὦ τάλαινα· τὰ κείνου δέ σοι
σωτήρι' ἔρρει· μηδὲν εἰς κείνον γ' ὕρα. 925
ΧΡ. οἴμοι τάλαινα· τοῦ τὰδ' ἡκουσας βροτῶν ;

- ΗΛ. τοῦ πλησίον παρόντος, ἡνίκ' ὄλλυτο.
 ΧΡ. καὶ ποῦ ἔστιν οὗτος; θαῦμά τοί μ' ὑπέρχεται.
 ΗΛ. κατ' δίκον ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής.
 ΧΡ. οἶμοι τάλαινα· τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν 930
 τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα;
 ΗΛ. οἶμαι μάλιστ' ἔγωγε τοῦ τεθνηκότος
 μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναι τινά.
 ΧΡ. ὦ δυστυχής· ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους
 τοιούσδ' ἔχουσ' ἔσπευδον, οὐκ εἰδυί' ἄρα 935
 ἔν' ἤμεν ἄτης· ἀλλὰ νῦν, ὅθ' ἰκόμην,
 τὰ τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὐρίσκω κακά.
 ΗΛ. οὕτως ἔχει σοι ταῦτ'· ἐὰν δέ μοι πίθῃ,
 τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος.
 ΧΡ. ἦ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ;
 ΗΛ. οὐκ ἔσθ' ὃ γ' εἶπον· οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν.
 ΧΡ. τί γὰρ κελεύεις ὦν ἐγὼ φερέγγυος;
 ΗΛ. τλήναι σε δρῶσαν ἂν ἐγὼ παραινέσω.
 ΧΡ. ἀλλ' εἴ τις ὠφέλεια γ', οὐκ ἀπάσομαι.
 ΗΛ. ὄρα, πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ. 945
 ΧΡ. ὀρῶ. ξυνοίσω πᾶν ὅσον περ ἂν σθένω.
 ΗΛ. ἄκουε δὴ νῦν ἧ βεβούλευμαι τελεῖν.
 παρουσίην μὲν οἶσθα καὶ σὺ που φίλων
 ὥς οὔτις ἡμῖν ἔστιν, ἀλλ' "Αἰδης λαβῶν
 ἀπεστέρηκε καὶ μόνᾳ λελείμμεθον. 950
 ἐγὼ δ' ἔως μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ
 θάλλοντ' ἔτ' εἰσήκουον, εἶχον ἐλπίδας
 φόνον ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵζεσθαι πατρός·
 νῦν δ' ἡνίκ' οὐκέτ' ἔστιν, εἰς σέ δὴ βλέπω,
 ὅπως τὸν αὐτόχειρα πατρός φόνου 955
 ξὺν τῇδ' ἀδελφῇ μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν
 Αἰγισθον· οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι.
 ποῖ γὰρ μενεῖς ῥάθυμος εἰς τίν' ἐλπίδων
 βλέψας ἔτ' ὀρθήν; ἦ πάρεστι μὲν στένειν
 πλούτου πατρός κτήσιν ἐστερημένην, 960

- πάρεστι δ' ἀλγείν ἐς τοσόνδε τοῦ χρόνου
 ἄλεκτρα γηράσκουσιν ἀνυμέναιά τε.
 καὶ τῶνδε μέντοι μηκέτ' ἐλπίσης ὅπως
 τεύξῃ ποτ'· οὐ γὰρ ᾧδ' ἄβουλός ἐστ' ἀνὴρ
 Λίγισθος ὥστε σὸν ποτ' ἢ κάμὸν γένος
 βλαστεῖν εἶσαι, πημονὴν αὐτῷ σαφῇ.
 ἀλλ' ἦν ἐπίσπη τοῖς ἐμοῖς βουλευμασιν,
 πρῶτον μὲν εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω
 θανόντος οἴσει τοῦ κασιγνήτου θ' ἅμα·
 ἔπειτα δ' ὥσπερ ἐξέφυς, ἐλευθέρα
 καλεῖ τὸ λοιπὸν καὶ γάμων ἐπαξίῳ
 τεύξει· φιλεῖ γὰρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὄραν.
 λόγων γε μὴν εὐκλειαν οὐχ ὀρᾷς ὅσῃν
 σαυτῇ τε κάμοι προσβαλεῖς πεισθεῖς ἐμοί·
 τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν
 τοιοῖσδ' ἐπαίνοισι οὐχὶ δεξιῶσεται,
 ἴδεσθε τῷδε τῷ κασιγνήτῳ, φίλοι,
 ὦ τὸν πατρῶον οἶκον ἐξεσωσάτην,
 ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν ποτὲ
 ψυχῆς ἀφειδήσαντε προὔστητην φόνου·
 τούτῳ φιλεῖν χρή, τῷδε χρή πάντας σέβειν·
 τῷδ' ἔν θ' ἑορταῖς ἔν τε πανδήμῳ πόλει
 τιμᾶν ἅπαντας οὐνεκ' ἀνδρείας χρεῶν.
 τοιαῦτά τοι νῶ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν,
 ζῶσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ 'κλιπεῖν κλέος.
 ἀλλ', ὦ φίλη, πείσθητι, συμπόνει πατρί,
 σύγκαμ' ἀδελφῷ, παῦσον ἐκ κακῶν ἐμέ,
 παῦσον δὲ σαυτήν, τοῦτο γινώσκουσ', ὅτι
 ζῆν αἰσχροὺς αἰσχροῦς τοῖς κυλῶς πεφυκόσιν.
 1. ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστὶν ἡ προμηθία
 καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος.
 2. καὶ πρὶν γε φωνεῖν, ὦ γυναῖκες, εἰ φρενῶν
 ἐτύγχαν' αὕτη μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἂν
 τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται.

- ποῖ γάρ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος 995
 αὐτὴ θ' ὀπλίζει καμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς ;
 οὐκ εἰσορᾷς ; γυνὴ μὲν οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς,
 σθένεις δ' ἔλασσον τῶν ἐναντίων χερί.
 δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχεῖ καθ' ἡμέραν,
 ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ καπὶ μηδὲν ἔρχεται. 1000
 τίς οὖν τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ελεῖν
 ἄλνπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται ;
 ὅρα κακῶς πράσσοντε μὴ μείζω κακὰ
 κτησώμεθ', εἴ τις τούσδ' ἀκούσεται λόγους.
 λυεῖ γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν οὐδ' ἐπωφελεῖ 1005
 βάξιν καλὴν λαβόντε δυσκλεῶς θανεῖν.
 οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον, ἀλλ' ὅταν θανεῖν
 χρήζων τις εἴτα μηδὲ τοῦτ' ἔχη λαβεῖν.
 ἀλλ' ἀντιάζω, πρὶν πανωλέθρους τὸ πᾶν
 ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι κάξερημῶσαι γένος, 1010
 κατάσχεις ὀργήν. καὶ τὰ μὲν λελεγμένα
 ἄρρητ' ἐγὼ σοι κατελὴ φυλάξομαι,
 αὐτὴ δὲ νοῦν σχές ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ,
 σθένουσα μηδὲν τοῖς κρατοῦσιν εἰκαθεῖν.
- ΧΟ. πείθου. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφν 1015
 κέρδος λαβεῖν ἄμεινον οὐδὲ νοῦ σοφοῦ.
- ΗΛ. ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας· καλῶς δ'
 ἤδη σ' ἀπορρίψουσιν ἀπηγγελλόμην.
 ἀλλ' αὐτόχειρί μοι μόνῃ τε δραστήον
 τοῦργον τὸδ'· οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν. 1020
- ΧΡ. φεῦ·
 εἴθ' ὄφελος τοιάδε τὴν γνώμην πατρὸς
 θνήσκοντος εἶναι· πάντα γὰρ κατειργάσω.
- ΗΛ. ἀλλ' ἢ φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἦσσαν τότε.
- ΧΡ. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν.
- ΗΛ. ὥς οὐχὶ συνδράσουςα νουθετεῖς τάδε. 1025
- ΧΡ. εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς.
- ΗΛ. ζήλω σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ.

- ΧΡ. ἀνέξομαι κλύουσα χῶταν εὖ λέγῃς.
 ΗΛ. ἀλλ' οὐ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε.
 ΧΡ. μακρὸς τὸ κρίναι ταῦτα χῶ λοιπὸς χρόνος. 1030
 ΗΛ. ἄπειθε· σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔνι.
 ΧΡ. ἔνεστιν· ἀλλὰ σοὶ μάθησις οὐ πάρα.
 ΗΛ. ἐλθοῦσα μητρὶ ταῦτα πάντ' ἔξειπε σῇ.
 ΧΡ. οὐδ' αὖ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω σ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἀλλ' οὖν ἐπίστω γ' οἱ μ' ἀτιμίας ἄγεις. 1035
 ΧΡ. ἀτιμίας μὲν οὐ, προμηθίας δὲ σοῦ.
 ΗΛ. τῷ σὺ δικάει δῆτ' ἐπισπένσθαι με δεῖ;
 ΧΡ. ὅταν γὰρ εὖ φρονῇς, τόθ' ἡγήσει σὺ νῶν.
 ΗΛ. ἦ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν.
 ΧΡ. εἴρηκας ὀρθῶς ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ. 1040
 ΗΛ. τί δ'; οὐ δοκῶ σοὶ ταῦτα σὺν δίκῃ λέγειν;
 ΧΡ. ἀλλ' ἔστιν ἔνθα χῇ δίκη βλάβην φέρει.
 ΗΛ. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ ποιήσεις ταῦτ', ἐπαινέσεις ἐμέ.
 ΗΛ. καὶ μὴν ποιήσω γ', οὐδὲν ἐκπλαγεῖσά σε. 1045
 ΧΡ. καὶ τοῦτ' ἀληθές, οὐδὲ βουλεύσει πάλιν;
 ΗΛ. βουλῆς γὰρ οὐδὲν ἔστιν ἔχθιον κακῆς.
 ΧΡ. φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω.
 ΗΛ. πάλα δέδοκται ταῦτα κοῦ νεωστί μοι.
 ΧΡ. ἄπειμι τοῖνυν· οὔτε γὰρ σὺ τᾶμ' ἔπη 1050
 τολμῆς ἐπαινεῖν οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους.
 ΗΛ. ἀλλ' εἴσιθ'. οὐ σοὶ μὴ μεθέψομαί ποτε,
 οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνης· ἐπεὶ
 πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά.
 ΧΡ. ἀλλ' εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι 1055
 φρονεῖν, φρόνει τοιαῦθ'. ὅταν γὰρ ἐν κακοῖς
 ἤδη βεβήκης, τᾶμ' ἐπαινέσεις ἔπη.
 ΧΟ. στρ.α'. Τί τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνοὺς
 ἐσορώμενοι τροφᾶς κηδομένους ἀφ' ὧν τε βλάστω-
 σιν ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὖρωσι, τὰδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν; 1060
 ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν

- καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν,
 δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι. 1065
- ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα, κατὰ μοι βόασον οἰκτρὰν
 ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρεΐδαις, ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνειδῆ·
 ἀντ.α'. Ὅτι σφὶν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ *,
 τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῇ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται 1071
 φιλοτασίῳ διαίτῃ. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει
 Ἥλέκτρα, τὸν αἰὲ πατρός 1075
 δειλαία στενάχουσ' ὅπως
 ἀ πάνδυρτος ἀηδών,
 οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθῆς, τό τε μὴ βλέπειν ἐτοίμα, 1080
 διδύμαν ἐλοῦσ' Ἑρινύν. τίς ἂν εὐπατρὶς ὧδε βλάστοι ;
 στρ.β'. Οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν γὰρ
 ζῶν κακῶς εὐκλειαν αἰσχύναι θέλει
 νώνυμος, ὦ παῖ παῖ,
 ὥς καὶ σὺ πάγκλαυτον αἰῶνα κοινὸν εἴλου, 1085
 τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δύο φέρειν ἐν ἑνὶ λόγῳ,
 σοφά τ' ἀρίστα τε παῖς κεκλησθαι.
 ἀντ.β'. Ζώῃς μοι καθύπερθεν 1090
 χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν ὅσον
 νῦν ὑπὸ χεῖρα ναίεις·
 ἐπεὶ σ' ἐφεύρηκα μοῖρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ
 βεβῶσαν· ἀ δὲ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα, τῶνδε φερομένα 1095
 ἄριστα τᾷ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ.

ΟΡΕΣΤΗΣ.

- ἀρ', ὦ γυναῖκες, ὀρθά τ' εἰσηκούσαμεν,
 ὀρθῶς θ' ὕδοιποροῦμεν ἔνθα χρήζομεν ;
- ΧΟ. τί δ' ἐξερευνᾷς καὶ τί βουλευθεὶς πάρει; 1100
- ΟΡ. Αἰγισθον ἔνθ' ᾗ κηκεν ἱστορῶ πάλαι.
- ΧΟ. ἀλλ' εὖ θ' ἰκάνεις χῶ φράσας ἀζήμιος.
- ΟΡ. τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν
 ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν ;
- ΧΟ. ἦδ', εἰ τὸν ἀγχιστόν γε κηρύσσειεν χρεῶν. 1105
- ΟΡ. ἦθ', ὦ γύναι, δῆλωσον εἰσελθοῦς' ὅτι

Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἴγισθόν τινες.

- ΗΛ. οἴμοι τάλαιν', οὐ δὴ ποθ' ἦς ἡκούσαμεν
 φήμης φέροντες ἐμφανῇ τεκμήρια ;
- ΟΡ. οὐκ οἶδα τὴν σὴν κληδόν'· ἀλλὰ μοι γέρων
 ἐφέιτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι. 1110
- ΗΛ. τί δ' ἔστιν, ὦ ξέν' ; ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος.
- ΟΡ. φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ
 τεύχει θανόντος, ὡς ὀρᾷς, κομίζομεν.
- ΗΛ. οἱ 'γὼ τάλαινα, τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφές.
 πρόχειρον ἄχθος, ὡς ἔοικε, δέρκομαι. 1115
- ΟΡ. εἴπερ τι κλαίεις τῶν Ὀρεστέων κακῶν,
 τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοῦκείνου στέγον.
- ΗΛ. ὦ ξεῖνε, δός νυν πρὸς θεῶν, εἴπερ τύδε
 κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος, εἰς χεῖρας λαβεῖν, 1120
 ὅπως ἐμαντὴν καὶ γένος τὸ πᾶν ὁμοῦ
 ξὺν τῇδε κλαύσω κάποδύρωμαι σποδῶ.
- ΟΡ. δόθ' ἦτις ἐστὶ προσφέροντες· οὐ γὰρ ὡς
 ἐν δυσμενεῖα γ' οὐδ' ἐπαιτεῖται τάδε,
 ἀλλ' ἢ φίλων τις, ἢ πρὸς αἵματος φύσιν. 1125
- ΗΛ. ὦ φιλτάτου μνημεῖον ἀνθρώπων ἐμοὶ
 ψυχῆς Ὀρέστου λοιπόν, ὡς σ' ἀπ' ἐλπίδων
 οὐχ ὥνπερ ἐξέπεμπον εἰσδεξάμην.
 νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν
 δόμων δέ σ', ὦ παῖ, λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ. 1130
 ὡς ὄφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον,
 πρὶν ἐς ξένην σε γαῖαν ἐκπέμψαι χεροῖν
 κλέψασα ταῖνδε κᾶνασώσασθαι φόνου,
 ὅπως θανὼν ἔκεισο τῇ τόθ' ἡμέρᾳ,
 τύμβου πατρώου κοινὸν εἰληχῶς μέρος. 1135
 νῦν δ' ἐκτὸς οἴκων ἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς
 κακῶς ἀπώλου, σῆς κασιγνήτης δίχα·
 κοῦτ' ἐν φίλαισι χερσὶν ἡ τάλαιν' ἐγὼ
 λουτροῖς σ' ἐκούσμησ' οὔτε παμφλέκτου πυρὸς
 ἀνελόμην, ὡς εἰκός, ἄθλιον βάρος. 1140

ἀλλ' ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας
 σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει.
 οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς
 ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ
 πόνῳ γλυκεὶ παρέσχον. οὔτε γάρ ποτε 1145
 μητρὸς σὺ γ' ἦσθα μᾶλλον ἢ καμοῦ φίλος,
 οὐθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφός,
 ἐγὼ δ' ἀδελφὴ σοὶ προσηδύωμην αἰεὶ.
 νῦν δ' ἐκέλειπε ταῦτ' ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ
 θανόντι σὺν σοί. πάντα γὰρ συναρπάσας 1150
 θύελλ' ὕπως βέβηκας. οἴχεται πατήρ·
 τέθνηκ' ἐγὼ σοι. φροῦδος αὐτὸς εἰ θανὼν
 γελῶσι δ' ἐχθροί· μαίνεται δ' ὕψ' ἡδονῆς
 μήτηρ ἀμήτωρ, ἥς ἐμοὶ σὺ πολλάκις
 φήμας λάθρα προὔπεμπες ὥς φανούμενος 1155
 τιμωρὸς αὐτός. ἀλλὰ ταῦθ' ὁ δυστυχῆς
 δαίμων ὁ σὸς τε καμὸς ἐξαφείλετο,
 ὃς σ' ὥδ' ἐμοὶ προὔπεμψεν ἀντὶ φιλιότητος
 μορφῆς σποδὸν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ.
 οἴμοι μοι. 1160
 ὦ δέμας οἰκτρὸν.
 φεῦ φεῦ.
 ὦ δεινοτάτας,
 οἴμοι μοι,
 πεμφθεὶς κελεύθους, φίλιταθ', ὥς μ' ἀπώλεσας·
 ἀπώλεσας δῆτ', ὦ κασίγνητον κῆρα.
 τοιγαρὶ σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὺν τόδ' ἐστέγος, 1165
 τὴν μηδὲν εἰς τὸ μηδέν, ὥς σὺν σοὶ κάτω
 ναίω τὸ λοιπόν. καὶ γὰρ ἡνίκ' ἦσθ' ἄνω,
 ξὺν σοὶ μετείχον τῶν ἴσων· καὶ νῦν ποθῶ
 τοῦ σοῦ θανοῦσα μάπολείπεσθαι τάφου.
 τοὺς γὰρ θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμενούς. 1170
 ΧΟ. θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἥλέκτρα, φρόνει·
 θνητὸς δ' Ὀρέστης· ὥστε μὴ λίαν στένε.

- πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν.
- ΟΡ. φεῦ φεῦ. τί λέξω; ποῖ λόγων ἀμηχάνων
ἔλθω; κρατεῖν γὰρ οὐκέτι γλώσσης σθένω. 1175
- ΗΛ. τί δ' ἔσχατος ἄλγος πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς;
- ΟΡ. ἥ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἥλεκτρας τόδε;
- ΗΛ. τόδ' ἔστ' ἐκεῖνο, καὶ μάλ' ἀθλίως ἔχον.
- ΟΡ. οἴμοι ταλαίνης ἄρα τῆσδε συμφορᾶς.
- ΗΛ. οὐ δὴ ποτ', ὦ ξέν', ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; 1180
- ΟΡ. ὦ σῶμ' ἀτίμως καθέως ἐφθαρμένον.
- ΗΛ. οὔτοι ποτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημείς, ξένε.
- ΟΡ. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς.
- ΗΛ. τί μοι ποτ', ὦ ξέν', ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις;
- ΟΡ. ὥς οὐκ ἄρ' ἤδη τῶν ἐμῶν οὐδὲν κακῶν. 1185
- ΗΛ. ἐν τῷ διεγῶς τοῦτο τῶν εἰρημένων;
- ΟΡ. ὁρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἄλγεσιν.
- ΗΛ. καὶ μὴν ὄρῃς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
- ΟΡ. καὶ πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν;
- ΗΛ. ὀδοῦνεκ' εἰμὶ τοῖς φανεῦσι σύντροφος. 1190
- ΟΡ. τοῖς τοῦ; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν;
- ΗΛ. τοῖς πατρός. εἴτα τοῖσδε δουλεύω βίᾳ.
- ΟΡ. τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῆδε προτρέπει βροτῶν;
- ΗΛ. μήτηρ καλεῖται, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ.
- ΟΡ. τί δρῶσα; πότερά χερσίν, ἢ λύμῃ βίου; 1195
- ΗΛ. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι καὶ πᾶσιν κακοῖς.
- ΟΡ. οὐδ' οὐπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα;
- ΗΛ. οὐ δὴθ'· ὅς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν.
- ΟΡ. ὦ δύσποτμ', ὥς ὁρῶν σ' ἐποικτεῖρω πάλαι.
- ΗΛ. μόνος βροτῶν νυν ἴσθ' ἐποικτεῖρας ποτέ. 1200
- ΟΡ. μόνος γὰρ ἤκω τοῖς ἴσοις ἀλγῶν κακοῖς.
- ΗΛ. οὐ δὴ ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἦκεις ποθέν;
- ΟΡ. ἐγὼ φράσαιμ' ἂν, εἰ τὸ τῶνδ' εὖνουν πάρα.
- ΗΛ. ἀλλ' ἐστὶν εὖνουν, ὥστε πρὸς πιστὰς ἐρεῖς.
- ΟΡ. μέθες τόδ' ἄγγος νῦν, ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς. 1205
- ΗΛ. μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τοῦτό μ' ἐργάσῃ, ξένε.

- ΟΡ. πείθου λέγοντι κούχ ἁμαρτήσῃ ποτέ.
 ΗΛ. μή, πρὸς γενείου, μὴ ἔξελῃ τὰ φίλτατα.
 ΟΡ. οὐ φημ' ἑάσειν.
 ΗΛ. ὦ τάλαιν' ἐγὼ σέθεν,
     'Ορέστα, τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς. 1210
 ΟΡ. εὐφημα φώνει· πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις.
 ΗΛ. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκη στένω;
 ΟΡ. οὐ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν.
 ΗΛ. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος;
 ΟΡ. ἄτιμος οὐδενὸς σύ· τοῦτο δ' οὐχὶ σόν. 1215
 ΗΛ. εἶπερ γ' 'Ορέστου σῶμα βαστάζω τόδε.
 ΟΡ. ἀλλ' οὐκ 'Ορέστου, πλήν λόγῳ γ' ἠσκημένον.
 ΗΛ. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου τοῦ τάλαιπώρου τάφος;
 ΟΡ. οὐκ ἔστι· τοῦ γὰρ ζώντος οὐκ ἔστιν τάφος.
 ΗΛ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ;
 ΟΡ. ψεύδος οὐδέν ὧν λέγω. 1220
 ΗΛ. ἦ ζῇ γὰρ ἀνὴρ;
 ΟΡ. εἶπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ.
 ΗΛ. ἦ γὰρ σὺ κείνος;
 ΟΡ. τήνδε προσβλέψασά μου
     σφραγίδα πατρὸς ἔκμαθ' εἰ σαφὴ λέγω.
 ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς.
 ΟΡ. φίλτατον, συμμαρτυρῶ.
 ΗΛ. ὦ φθέγμ', ἀφίκου;
 ΟΡ. μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ. 1225
 ΗΛ. ἔχω σε χερσίν;
 ΟΡ. ὥς τὰ λοιπ' ἔχοις αἰέ.
 ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ὦ πολίτιδες,
     ὁρᾶτ' 'Ορέστην τύνδε, μηχαναῖσι μὲν
     θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον.
 ΧΟ. ὁρῶμεν, ὦ παῖ, καπὶ συμφοραῖσί μοι 1230
     γεγηθὸς ἔρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο.
 ΗΛ. στρ. 'Ιὼ γοναί,
     γοναὶ σωμαίων ἐμοὶ φιλάτων,

- ἐμῶλετ' ἀρτίως,
ἐφεύρετ', ἦλθετ', εἶδεθ' οὓς ἐχρήζετε. 1235
- ΟΡ. πάρεσμεν· ἀλλὰ σίγ' ἔχουσα πρόσμενε.
- ΗΛ. τί δ' ἔστιν;
- ΟΡ. σιγᾶν ἄμεινον, μή τις ἐνδοθεν κλύη.
- ΗΛ. ἀλλ' οὐ τὰν Ἄρτεμιν
τὰν αἰὲν ἀδμήταν
τόδε μὲν οὐ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι 1240
περισσὸν ἄχθος ἔνδον
γυναικῶν δὲν αἰεί.
- ΟΡ. ὄρα γε μὲν δὴ κὰν γυναιξίν ὥς Ἄρης
ἔνεστιν· εὖ δ' ἔξοισθα πειραθεῖσά που.
- ΗΛ. ὅττοτοῖ ὅττοτοῖ,
ἀνέφελον ἐπέβαλες οὐ ποτε καταλύσιμον,
οὐδέ ποτε λησόμενον, ἀμέτερον
οἶον ἔφην κακόν. 1250
- ΟΡ. ἔξοιδα καὶ ταῦτ'· ἀλλ' ὅταν παρουσία
φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνήσθαι χρεών.
- ΗΛ. ἀντ. Ὅ πᾶς ἐμοὶ
ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν
τάδε δίκᾳ χρόνος. 1255
μολις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα.
- ΟΡ. ξύμφημι καγὼ. τοιγαροῦν σώζου τόδε.
- ΗΛ. τί δρῶσα;
- ΟΡ. οὐ μὴ 'στι καιρὸς μὴ μακρὰν βούλου λέγειν.
- ΗΛ. τίς οὖν ἂν ἀξίαν 1260
γε σοῦ πεφηνότος
μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων;
ἐπεὶ σε νῦν ἀφράστως
ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον.
- ΟΡ. τότ' εἶδες, ὅτε θεοὶ μ' ἐπώτρυναν μολεῖν
* * * * *
- ΗΛ. ἔφρασας ὑπερτέραν 1265
τᾶς πάρος ἔτι χάριτος, εἰ σε θεὸς ἐπόρισεν

- ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα, δαιμόνιον
αὐτὸ τίθημ' ἐγώ. 1270
- ΟΡ. τὰ μὲν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάθειν, τὰ δὲ
δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην.
- ΗΛ. ἐπ. Ἵδ' χρόνῳ μακρῷ φιλτάταν ὁδὸν
ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι,
μή τί με, πολύπονον ὧδ' ἰδὼν 1275
- ΟΡ. τί μὴ ποιήσω;
- ΗΛ. μή μ' ἀποστερήσης
τῶν σῶν προσώπων ἄδονὰν μεθέσθαι.
- ΟΡ. ἡ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἰδῶν.
- ΗΛ. ξυναιεῖς;
- ΟΡ. τί μὴν οὔ;
- ΗΛ. ὦ φίλαι, ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδάν.
ἔσχον ὄργαν
ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα τάλαίνα.
νῦν δ' ἔχω σε· προῦφάνης δὲ 1285
φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν,
ὥς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν.
- ΟΡ. τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες,
καὶ μήτε μήτηρ ὥς κακὴ διδασκέ με
μήθ' ὥς πατρῶαν κτῆσιν Αἰγισθος δόμων 1290
ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην.
χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος.
ἂ δ' ἀρμόσει μοι τῷ παρόντι νῦν χρόνῳ
σήμαιν', ὅπου φανέντες ἢ κεκρυμμένοι
γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ. 1295
οὕτω δ' ὅπως μήτηρ σε μὴ πιγνώσεται
φαιδρῷ προσώπῳ νῶν ἐπελθόντοιν δόμους·
ἀλλ' ὥς ἐπ' ἄτη τῇ μάτην λελεγμένη
στέναζ'. ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν, τότε
χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως. 1300
- ΗΛ. ἀλλ', ὦ κασίγνηθ', ὧδ' ὅπως καὶ σοὶ φίλον
καὶ τοῦμὸν ἔσται τῇδ'· ἐπεὶ τὰς ἡδονὰς

πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοῦκ ἐμὰς ἐκτησάμην.
κοῦδ' ἂν σε λυπήσασα δεξαίμην βραχὺ
αὐτὴ μέγ' εὐρεῖν κέρδος· οὐ γὰρ ἂν καλῶς 1305
ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι.

ἀλλ' οἶσθα μὲν τὰνθένδε, πῶς γὰρ οὐ ; κλύων
ὀθούνεκ' Αἰγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας,
μήτηρ δ' ἐν οἴκοις· ἦν σὺ μὴ δείσης ποθ' ὥς
γέλῳσι τοῦμόν φαιδρὸν ὄψεται κάρα. 1310

μίσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτῃ μοι,
κάπεί σ' ἐσείδον, οὐ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶ
δακρυρροοῦσα. πῶς γὰρ ἂν λήξαμι' ἐγώ,
ἥτις μᾶ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε
καὶ ζῶντ' ἐσείδον ; εἰργασαι δέ μ' ἄσκοπα· 1315

ὥστ' εἰ πατήρ μοι ζῶν ἴκοιτο, μηκέτ' ἂν
τέρας νομίζειν αὐτό, πιστεύειν δ' ὀράν.
ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμῖν ἐξήκεις ὁδόν,
ἄρχ' αὐτὸς ὥς σοι θυμός. ὥς ἐγὼ μόνη
οὐκ ἂν δυοῖν ἤμαρτον· ἡ γὰρ ἂν καλῶς 1320
ἔσωσ' ἐμαυτήν, ἡ καλῶς ἀπωλόμην.

ΟΡ. σιγᾶν ἐπήνεσ'· ὥς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω
τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος.

ΗΛ. εἴσιτ', ὦ ξένοι,
ἄλλως τε καὶ φέροντες οἷ' ἂν οὔτε τις
δόμων ἀπώσασαί οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών. 1325

ΠΑ. ὦ πλείεστα μῶροι καὶ φρενῶν τητῶμενοι,
πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι,
ἡ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμῖν ἐγγενής,
ὅτ' οὐ παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἐν αὐτοῖσιν κακοῖς
τοῖσιν μεγίστοις ὄντες οὐ γινώσκετε ; 1330
ἀλλ' εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ κύρουσι ἐγὼ
πάλαι φυλάσσω, ἦν ἂν ὑμῖν ἐν δόμοις
τὰ δρώμεν' ὑμῶν πρόσθεν ἡ τὰ σώματα·
νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὔθέμην ἐγώ.
καὶ νῦν ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων 1335

καὶ τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς
εἴσω παρέλθεθ', ὥς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν
ἐν τοῖς τοιούτοις ἔστ', ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή.

ΟΡ. πῶς οὖν ἔχει τὰν τεύθεν εἰσιόντι μοι;

ΠΑ. καλῶς· ὑπάρχει γάρ σε μὴ γινῶναι τινα.

1340

ΟΡ. ἤγγειλας, ὥς ἔοικεν, ὥς τεθνηκότα.

ΠΑ. εἰς τῶν ἐν Ἄιδου μάνθαν' ἐνθάδ' ὦν ἀνὴρ.

ΟΡ. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; ἢ τίνες λόγοι;

ΠΑ. τελουμένων εἵποίμ' ἄν' ὥς δὲ νῦν ἔχει,
καλῶς τὰ κείνων πάντα, καὶ τὰ μὴ καλῶς.

1345

ΗΛ. τίς οὗτός ἐστ', ἀδελφέ; πρὸς θεῶν φράσσον.

ΟΡ. οὐχὶ ξυνίης;

ΗΛ. οὐδέ γ' εἰς θυμὸν φέρω.

ΟΡ. οὐκ οἶσθ' ὅτφ μ' ἔδωκας εἰς χέρας ποτέ;

ΗΛ. ποίφ; τί φωνεῖς;

ΟΡ. οὐ τὸ Φωκέων πέδον

ὑπεξεπέμφθην σῇ προμηθίᾳ χεροῖν.

1350

ΗΛ. ἢ κείνος οὗτος ὃν ποτ' ἐκ πολλῶν ἐγὼ
μόνον προσεῦρον πιστὸν ἐν πατρὸς φόνῳ;

ΟΡ. ὅδ' ἐστί. μὴ μ' ἔλεγχε πλείοσιν λόγοις.

ΗΛ. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων
Ἄγαμέμνονος, πῶς ἦλθες; ἢ σὺ κείνος εἶ,

1355

ὃς τόνδε κάμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν πόνων;

ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων

ποδῶν ὑπηρέτημα, πῶς οὕτω πάλαι

ξυνών μ' ἔληθες οὐδ' ἔφαινες, ἀλλὰ με

λόγοις ἀπώλλυς, ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί;

1360

χαῖρ', ὦ πάτερ· πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ·

χαῖρ'· ἴσθι δ' ὥς μάλιστά σ' ἀνθρώπων ἐγὼ

ἤχθηρα κάφιλησ' ἐν ἡμέρᾳ μία.

ΠΑ. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι· τοὺς γὰρ ἐν μέσφ' λόγους,

πολλὰ κυκλοῦνται νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι,

1365

αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν, Ἡλέκτρα, σαφῇ.

σφῶν δ' ἐννέπω γε τοῖν παρεστῶτων ὅτι

- νῦν καιρὸς ἔρδειν· νῦν Κλυταιμνήστρα μόνη·
νῦν οὔτις ἀνδρῶν ἔνδον· εἰ δ' ἐφέξετον,
φροντίζεθ' ὥς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις 1370
ἄλλοισι τούτων πλείοσιν μαχοῦμενοι.
- ΟΡ. οὐκ ἂν μακρῶν ἔθ' ἡμῖν οὐδὲν ἂν λόγων,
Πυλάδῃ, τύδ' εἴη τοῦργον, ἀλλ' ὅσον τάχος
χωρεῖν ἔσω, πατρῷα προσκύσανθ' ἔδη
θεῶν, ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε. 1375
- ΗΛ. ἀναξ Ἀπολλων, ἴλεως αὐτοῖν κλύε,
ἐμοῦ τε πρὸς τούτοισιν, ἧ σε πολλὰ δὴ
ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προὔστην χερί.
νῦν δ', ὦ Λύκει' Ἀπολλων, ἐξ οἷων ἔχω
αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι, γενοῦ πρόφρων 1380
ἡμῖν ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων,
καὶ δείξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμα
τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί.
- ΧΟ. στρ. Ἴδεθ' ὅπου προνέμεται
τὸ δυσέριστον αἶμα φνῶν Ἀρης. 1385
βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι
μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες,
ᾧστ' οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμενεῖ
τοῦμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον. 1390
- ἀντ. Παράγεται γὰρ ἐνέρων
δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας,
• ἀρχαίοπλouta πατρὸς εἰς ἐδῶλια,
νεακόνητον αἶμα χειροῖν ἔχων· ὁ Μαίας δὲ παῖς 1395
Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότφ
κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα, κοῦκέτ' ἀμμένει.
- ΗΛ. ὦ φίλταται γυναῖκες, ἄνδρες αὐτίκα
τελοῦσι τοῦργον· ἀλλὰ σίγα πρόσμενε.
- ΧΟ. πῶς δῆ; τί νῦν πράσσουσιν;
- ΗΛ. ἧ μὲν ἐς τάφον 1400
λέβητα κοσμεῖ, τῷ δ' ἐφέστατον πέλας.
- ΧΟ. σὺ δ' ἐκτὸς ἴξας πρὸς τί;

ΗΛ. φρουρήσουσ' ὅπως

Ἀγισθος ἡμᾶς μὴ λάβῃ μολὼν ἔσω.

ΚΛ. αἰαῖ.

ἰὼ στέγαι

φίλων ἔρημοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι.

1405

ΗΛ. βοᾷ τις ἔνδον. οὐκ ἀκούετ', ὦ φίλαι;

ΧΟ. ἤκουσ' ἀνήκουστα δύστανος, ὥστε φρίξαι.

ΚΛ. οἴμοι τάλαιν'. Ἀγισθε, ποῦ ποτ' ὦν κυρεῖς;

ΗΛ. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις.

ΚΛ. ὦ τέκνον τέκνον,

1410

οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν.

ΗΛ. ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν

ᾠκτεῖρεθ' οὗτος οὐδ' ὁ γεννήσας πατήρ.

ΧΟ. στρ. ὦ πόλις, ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε

μοῖρα καθαμερία φθίνει φθίνει.

ΚΛ. ὦμοι πέπληγμαι.

ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλὴν.

1415

ΚΛ. ὦμοι μάλ' αὖθις.

ΗΛ. εἰ γὰρ Αἰγίσθω θ' ὁμοῦ.

ΧΟ. Τελοῦσ' ἀραί· ζῶσιν οἱ γὰρ ὑπαὶ κείμενοι.

παλὶρρυτον γὰρ αἴμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν

1420

κτανόντων οἱ πάλαι θυνόντες.

καὶ μὴν πάρεισιν οἶδε· φοινία δὲ χεῖρ

στάζει θυηλῆς Ἄρεος, οὐδ' ἔχω λέγειν.

ΗΛ. Ὅρέστα, πῶς κυρεῖτε;

ΟΡ. τὰν δόμοισι μὲν

καλῶς, Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν.

1425

ΗΛ. τέθνηκεν ἡ τάλαινα;

ΟΡ. μηκέτ' ἐκφοβοῦ

μητρῶφον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ.

ΧΟ. παύσασθε. λεύσσω γὰρ Ἀγισθον ἐκ προδήλου.

ΗΛ. ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον;

1430

ΟΡ. εἰσοράτε ποῦ

τὸν ἄνδρ';

ΗΛ. ἐφ' ἡμῖν οὗτος ἐκ προαστίου
χωρεῖ γεγηθώς.

ΧΟ. ἀντ. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων ὅσον τάχιστα,
νῦν, τὰ πρὶν εὖ θέμενοι, τάδ' ὥς πάλιν.

ΟΡ. θάρσει· τελοῦμεν.

ΗΛ. ἦ νοεῖς ἔπειγέ νυν. 1435

ΟΡ. καὶ δὴ βέβηκα.

ΗΛ. τὰνθάδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί.

ΧΟ. δι' ὧτος ἂν παυρὰ γ' ὥς ἡπίως ἐννέπειν
πρὸς ἄνδρα τόνδε συμφέροι, λαθραῖον ὥς 1440
ὀρούση πρὸς δίκας ἀγῶνα.

ΑΙΓΙΣΘΟΣ.

τίς οἶδεν ὑμῶν ποῦ ποθ' οἱ Φωκῆς ξένοι,
οὓς φασ' Ὀρέστην ἡμῖν ἀγγεῖλαι βίον
λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις ;
σέ τοι, σέ κρίνω, ναὶ σέ, τὴν ἐν τῷ πάρος 1445
χρόνῳ θρασεῖαν· ὥς μάλιστά σοι μέλειν
οἶμαι, μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι.

ΗΛ. ἔξοιδα· πῶς γὰρ οὐχί ; συμφορᾶς γὰρ ἂν
ἔξωθεν εἶην τῶν ἐμῶν τῆς φιλτάτης.

ΑΙ. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι ; διδασκέ με. 1450

ΗΛ. ἔνδον· φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν.

ΑΙ. ἦ καὶ θανόντ' ἠγγεῖλαν ὥς ἐτητύμως ;

ΗΛ. οὐκ, ἀλλὰ κάπεδειξαν, οὐ λόγῳ μόνον.

ΑΙ. πάρεστ' ἄρ' ἡμῖν ὥστε κάμφανῃ μαθεῖν ;

ΗΛ. πάρεστι δῆτα καὶ μάλ' ἄζηλος θέα. 1455

ΑΙ. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας οὐκ εἰωθότως.

ΗΛ. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνοι τάδε.

ΑΙ. σιγῶν ἄνωγα κἀναδεικνύναι πύλας
πᾶσιν Μυκηναίοισιν Ἀργείοις θ' ὄραν,
ὥς εἴ τις αὐτῶν ἐλπίσιν κεναῖς πάρος 1460
ἐξῆρετ' ἀνδρὸς τοῦδε, νῦν ὁρῶν νεκρὸν
στόμια δέχεται τὰμά, μηδὲ πρὸς βίαν
ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχῶν φύση φρένας.

- ΗΛ. καὶ δὴ τελεῖται τὰπ' ἐμοῦ· τῷ γὰρ χρόνῳ
 οὖν ἔσχον, ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν. 1465
- ΑΙ. ὦ Ζεῦ, δέδορκα φάσμι' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ
 πεπτωκός· εἰ δ' ἔπεισι Νέμεσις, οὐ λέγω.
 χαλᾶτε πᾶν κάλυμμι' ἀπ' ὀφθαλμῶν, ὅπως
 τὸ συγγενές τοι κάπ' ἐμοῦ θρήνων τύχη.
- ΟΡ. αὐτὸς σὺ βάσταξ'. οὐκ ἐμὸν τόδ', ἀλλὰ σόν, 1470
 τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως.
- ΑΙ. ἀλλ' εὖ παραινείς, ἀπιπεύσομαι· σὺ δέ,
 εἴ που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει.
- ΟΡ. αὕτη πέλας σοῦ· μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει.
- ΑΙ. οἴμοι, τί λεύσσω;
- ΟΡ. τίνα φοβεῖ; τίν' ἀγνοεῖς; 1475
- ΑΙ. τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις
 πέπτωχ' ὁ τλήμων;
- ΟΡ. οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι
 ζῶντας θανούσιν οὔνεκ' ἀνταυδᾶς ἴσα;
- ΑΙ. οἴμοι, ξυνῆκα τοῦπος. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως
 ὄδ' οὐκ Ὀρέστης ἔσθ' ὁ προσφωνῶν ἐμέ. 1480
- ΟΡ. καὶ μάντις ὦν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι;
- ΑΙ. ὀλωλα δὴ δειλῆιος. ἀλλὰ μοι πάρες
 κἂν σμικρὸν εἶπειν.
- ΗΛ. μὴ πέρα λέγειν ἔα
 πρὸς θεῶν, ἀδελφέ, μηδὲ μηκύνειν λόγους.
 τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων 1485
 θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι;
 ἀλλ' ὥς τάχιστα κτεῖνε καὶ κτανὼν πρόθεσ
 ταφεῦσιν, ὧν τόνδ' εἰκός ἐστι τυγχάνειν,
 ἄποπτον ἡμῶν. ὥς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν
 μόνον γένοιτο τῶν πάλαι λυτήριον. 1490
- ΟΡ. χωροῖς ἂν εἴσω σὺν τάχει· λόγων γὰρ οὐ
 νῦν ἐστιν ἀγών, ἀλλὰ σῆς ψυχῆς πέρι.
- ΑΙ. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με; πῶς, τόδ' εἰ καλὸν
 τοῦργον, σκότου δεῖ, κοῦ πρύχειρος εἰ κτανεῖν;

- ΟΡ. μὴ τάσσε· χάρει δ' ἔνθαπερ κατέκτανες
πατέρα τὸν ἄμῳ, ὥς ἂν ἐν ταῦτ' ὀνείδεαι. 1495
- ΑΙ. ἦ πᾶσ' ἀνάγκη τήνδε τὴν στέγην ἰδεῖν
τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά ;
- ΟΡ. τὰ γούν σ'· ἐγὼ σοι μάντις εἰμὶ τῶνδ' ἄκρος.
- ΑΙ. ἀλλ' οὐ πατρώαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας. 1500
- ΟΡ. πολλ' ἀντιφωνεῖς, ἣ δ' ὁδὸς βραδύνεται.
ἀλλ' ἔρφ'.
- ΑΙ. ὕφηγοῦ.
- ΟΡ. σοὶ βαδιστέον πάρος.
- ΑΙ. ἦ μὴ φύγω σε ;
- ΟΡ. μὴ μὲν οὖν καθ' ἡδονὴν
θῶς φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν.
χρὴν δ' εὐθύς εἶναι τήνδε τοῖς πᾶσιν δίκην, 1505
δοῦναι πέρα πράσσειν τι τῶν νόμων θέλει,
κτείνειν. τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ᾖ πολὺ.
- ΧΟ. ὦ σπέρμ' Ἀτρείως, ὥς πολλὰ παθὼν
δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες
τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν. 1510

TPAXINIAL.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ.

ΥΛΛΟΣ.

ΧΟΡΟΣ ΠΑΡΘΕΝΩΝ

ΤΡΑΧΙΝΙΩΝ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΛΙΧΑΣ.

ΤΡΟΦΟΣ.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΔΗΙΑΝΕΙΡΑ.

Λόγος μὲν ἔστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς,
 ὥς οὐκ ἂν αἰὼν' ἐκμάθοις βροτῶν, πρὶν ἂν
 θάνῃ τις, οὔτ' εἰ χρηστὸς οὔτ' εἴ τῳ κακός·
 ἐγὼ δὲ τὸν ἐμόν, καὶ πρὶν εἰς Ἄιδου μολεῖν, 5
 ἔξοιδ' ἔχουσα δυστυχῇ τε καὶ βαρύν,
 ἥτις πατὴρ μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως
 ναίουσ' ἐνὶ Πλευρῶνι νυμφείῳ ὄκνον
 ἀλγιστον ἔσχον, εἴ τις Αἰτωλὶς γυνή.
 μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω,
 ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξήτει πατρός, 10
 φοιτῶν ἐναργῆς ταῦρος, ἄλλοτ' αἰόλος
 δράκων ἐλικτός, ἄλλοτ' ἀνδρείφ κύτει
 βούπρῳρος· ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος
 κρουνοὶ διερραίνοντο κρηναίου ποτοῦ.
 τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη 15
 δύστηνος αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην
 πρὶν τῇσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι ποτε.
 χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ μὲν, ἀσμένῃ δέ μοι,
 ὁ κλεινὸς ἦλθε Ζηνὸς Ἀλκμήνης τε παῖς·
 δεῖς εἰς ἀγῶνα τῷδε συμπεσῶν μάχης 20
 ἐκλύεταί με. καὶ τρόπον μὲν ἂν πόνων
 οὐκ ἂν διείποιμ'. οὐ γὰρ οἶδ'. ἀλλ' ὅστις ἦν
 θακῶν ἀταρβῆς τῆς θέας, οὗδ' ἂν λέγοι.
 ἐγὼ γὰρ ἤμην ἐκπεπληγμένη φόβῳ,
 μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ. 25
 τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς,
 εἰ δὴ καλῶς. λέχος γὰρ Ἡρακλεῖ κριτὸν

ξυστᾶσ' αἰεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω,
 κείνον προκηραίνουσα. νύξ γὰρ εἰσάγει
 καὶ νύξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον. 30
 κἀφύσαμεν δὴ παῖδας, οὓς κείνος ποτε,
 γήτης ὅπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβών,
 σπείρων μόνον προσεΐδε κᾶξαμῶν ἀπαξ.
 τοιοῦτος αἰὼν εἰς δόμους τε καὶ δόμων
 αἰεὶ τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντά τφ. 35
 νῦν δ' ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελῆς ἔφνυ,
 ἐνταῦθα δὴ μάλιστα ταρβήσας' ἔχω.
 ἐξ οὗ γὰρ ἔκτα κείνος Ἰφίτου βίαν,
 ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχίνι τῇδ' ἀνάστατοι
 ξένφ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν, κείνος δ' ὅπου 40
 βέβηκεν οὐδεὶς οἶδε· πλὴν ἐμοὶ πικρὰς
 ὤδιναι αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται.
 σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν·
 χρόνον γὰρ οὐχὶ βαιόν, ἀλλ' ἤδη δέκα
 μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντ' ἀκήρυκτος μένει. 45
 κᾶστιν τι δεινὸν πῆμα· τοιαύτην ἐμοὶ
 δέλτον λιπὼν ἔστειχε, τὴν ἐγὼ θαμὰ
 θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν.

ΘΕΡΑΠΙΑΝΑ.

δέσποινα Δηάνειρα, πολλὰ μὲν σ' ἐγὼ
 κατείδον ἤδη πανδάκρυτ' ὀδύρματα 50
 τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην·
 νῦν δ', εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν
 γνῶμασι δούλοις, καμὲ χρη' φράσαι τὸ σόν·
 πῶς παισὶ μὲν τοσοῖσδε πληθύεις, ἀτὰρ
 ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά, 55
 μάλιστα δ' ὄνπερ εἰκὸς ὕλλον, εἰ πατὴρ
 νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν;
 ἐγγὺς δ' ὅδ' αὐτὸς ἀρτίπους θρώσκει δόμους,
 ὥστ' εἴ τί σοι πρὸς καιρὸν ἐννέπειν δοκῶ,
 πάρεστι χρῆσθαι τάνδρῳ τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις. 60

ΔΗ. ὦ τέκνον, ὦ παῖ, καὶ ἀγεννήτων ἄρα
μῦθοι καλῶς πίπτουσιν· ἦδε γὰρ γυνή
δούλη μὲν, εἴρηκεν δ' ἐλεύθερον λόγον.

ΥΛΛΟΣ.

ποῖον; δίδαξον, μήτηρ, εἰ διδακτά μοι.

ΔΗ. σὲ πατὴρ οὕτω δαρὸν ἐξεωμένον
τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν αἰσχύνην φέρειν. 65

ΥΛ. ἀλλ' οἶδα, μῦθοις εἴ τι πιστεύειν χρεών.

ΔΗ. καὶ ποῦ κλύεις νιν, τέκνον, ἰδρῦσθαι χθονός;

ΥΛ. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον ἐν μήκει χρόνον
Λυδῇ γυναικί φασί νιν λάτριν πονεῖν. 70

ΔΗ. πᾶν τοῖνον, εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη, κλύοι τις ἄν.

ΥΛ. ἀλλ' ἐξαφείται τοῦδ' γ', ὥς ἐγὼ κλύω.

ΔΗ. ποῦ δῆτα νῦν ζῶν ἢ θανὼν ἀγγέλλεται;

ΥΛ. Εὐβοῖδα χώραν φασίν, Εὐρύτου πόλιν,
ἐπιστρατεύειν αὐτόν, ἣ μέλλειν ἔτι. 75

ΔΗ. ἄρ' οἶσθα δῆτ', ὦ τέκνον, ὥς ἔλειπέ μοι
μαντεῖα πιστὰ τῆσδε τῆς χώρας πέρι;

ΥΛ. τὰ ποῖα, μήτηρ; τὸν λόγον γὰρ ἀγνοῶ.

ΔΗ. ὧς ἡ τελευταῖα τοῦ βίου μέλλει τελεῖν,
ἣ τοῦτον ἄρας ἄθλον, εἰς τὸν ὕστερον
τὸ λοιπὸν ἤδη βίοτον εὐαίων' ἔχειν.
ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾶδε κειμένῳ, τέκνον,
οὐκ εἴ ξυνέρξων, ἥνικ' ἡ σεσώσμεθα
κείνου βίον σώσαντος, ἣ οἰχόμεσθ' ἅμα
[*καὶ πίπτομεν σοῦ πατὴρ ἐξολωλότος;] 80

ΥΛ. ἀλλ' εἰμι, μήτηρ· εἰ δὲ θεσφάτων ἐγὼ
βάξιν κατῆδη τῶνδε, κἂν πάλοι παρῇ.
νῦν δ' ὁ ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατὴρ
ἡμᾶς προταρβεῖν οὐδὲ δειμαίνειν ἄγαν.
νῦν δ' ὥς ξυνίημι, οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ
πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι. 90

ΔΗ. χάρει νυν, ὦ παῖ· καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ
πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολῆ.

ΧΟΡΟΣ.

- στρ.α'. Ὅν αἰόλα νύξ ἐναριζόμενα
 τίκτει κατευνάζει τε φλογιζόμενον, 95
 Ἄλιον, Ἄλιον αἰτῶ
 τοῦτο καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι μοι παῖς
 ναίει ποτ', ὦ λαμπρῇ στεροπῇ φλεγέθων,
 ἥ πουτίας αὐλῶνας, ἥ δισσαΐσιν ἀπείροις κλιθείς· 100
 εἴπ', ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα.
- ἀντ.α'. Ποθουμένη γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι
 τὰν ἀμφινεικῇ Δηιάνειραν αἰεί,
 οἶά τιν' ἄθλιον ὄρνιν, 105
 οὔ ποτ' εὐνάξειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον, ἀλλὰ
 εὔμαστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσιν ὁδοῦ
 ἐνθυμίους εὐναῖς ἀνανδρώτοις τρύχεσθαι, κακὰν 110
 δύστανον ἐλπίζουσιν αἶσαν.
- στρ.β'. Πολλὰ γὰρ ὥστ' ἀκάμαντος ἡ νότου ἡ βορέα τις
 κύματ' ἐν εὐρείῳ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τ' ἴδοι, 115
 οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῇ τρέφει, τὸ δ' αὔξει, βίότου
 πολύπονον ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον. ἀλλὰ τις θεῶν
 αἰὲν ἀναμπλάκητον Ἄιδα σφε δόμων ἐρύκει. 120
- ἀντ.β'. Ὅν ἐπιμεμφομένα σ' ἀδεῖα μέν, ἀντία δ' οἶσω.
 φαμί γὰρ οὐκ ἀποτρύνειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν 125
 χρηναί σ'· ἀνάληγτα γὰρ οὐδ' ὅ πάντα κραίνων βασιλεὺς
 ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας· ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ
 πᾶσι κυκλοῦσιν, οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι. 130
- ἐπ. Μένει γὰρ οὐτ' αἰόλα νύξ βροτοῖσιν οὔτε κῆρες
 οὔτε πλοῦτος, ἀλλ' ἄφαρ βέβακε, τῷ δ' ἐπέρχεται
 χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι. 135
 Ἄ καὶ σὲ τὰν ἄνασσαν ἐλπίσιν λέγω
 τάδ' αἰὲν ἴσχειν· ἐπεὶ τίς ᾧδε
 τέκνοισι Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; 140
- ΔΗ. πεπυσμένη μέν, ὥς ἀπεικάσαι, πάρει
 πάθημα τοῦμόν· ὥς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ
 μήτ' ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν δ' ἀπειρος εἶ.

τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται
 χέροισιν αὐτοῦ, καὶ νιν οὐ θάλλπος θεοῦ, 145
 οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ,
 ἀλλ' ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον
 ἐς τοῦθ', ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνή
 κληθῇ, λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος
 ἦτοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη. 150
 τότε ἂν τις εἰσίδοιτο, τὴν αὐτοῦ σκοπῶν
 πρᾶξιν, κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι.
 πάθῃ μὲν οὖν διὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην·
 ἐν δ', οἷον οὔπω πρόσθεν, αὐτίκ' ἐξερῶ.
 ὁδὸν γὰρ ἤμος τὴν τελευταίαν ἄναξ 155
 ὥρματ' ἀπ' οἴκων Ἑρακλῆς, τότε ἐν δόμοις
 λείπει παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην
 ξυνηθήμαθ', ἅμοι πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτέ,
 πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιών, οὔπω φράσαι,
 ἀλλ' ὥς τι δράσων εἶρπε κοῦ θανούμενος. 160
 νῦν δ' ὥς ἔτ' οὐκ ὦν εἶπε μὲν λέχους ὃ τι
 χρειή μ' ἐλέσθαι κτῆσιν, εἶπε δ' ἦν τέκνοις
 μοῖραν πατροφᾶς γῆς διαίρετον νέμοι,
 χρόνον προτάξας ὥς τρίμηνον ἡνίκα
 χώρας ἀπεῖη κἀνιαύσιος βεβώς, 165
 τότε ἢ θανεῖν χρειή σφε τῷδε τῷ χρόνῳ,
 ἢ τοῦθ' ὑπεκδραμόντα τοῦ χρόνου τέλος
 τὸ λοιπὸν ἦδη ζῆν ἀλυπῆτα βίῃ.
 τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἰμαρμένα
 τῶν Ἑρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων, 170
 ὥς τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδησαί ποτε
 Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων ἔφη.
 καὶ τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου
 τοῦ νῦν παρόντος, ὥς τελεσθῆναι χρεών.
 ὥσθ' ἡδέως εὐδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμέ 175
 φόβῳ, φίλαι, ταρβοῦσαν, εἴ με χρή μένειν
 πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην.

ΧΟ. εὐφημίαν νῦν ἴσχ'· ἐπεὶ καταστεφῇ
στείχονθ' ὁρῶ τιν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

δέσποινα Δηάνειρα, πρῶτος ἀγγέλων
δῆκνου σε λύσω· τὸν γὰρ Ἀλκμήνης τόκων
καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα κακῇ μάχῃς
ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις.

ΔΗ. τίν' εἶπας, ὦ γεραίέ, τόνδε μοι λόγον;

ΑΓ. τάχ' ἐς δόμους σοὺς τὸν πολύζηλον πόσιν
ἦξεν, φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ.

ΔΗ. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἡ ξένων μαθὼν λέγεις;

ΑΓ. ἐν βουθερεῖ λειμῶνι πρὸς πολλοὺς θροεῖ
λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα· τοῦ δ' ἐγὼ κλύων
ἀπῆλθ', ὅπως τοι πρῶτος ἀγγελίας τάδε
πρὸς σοῦ τι κερθάναιμι καὶ κτῶμιν χάριν.

ΔΗ. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν, εἴπερ εὐτυχεῖ;

ΑΓ. οὐκ εὐμαρεῖα χρώμενος πολλῇ, γύναι.
κύκλω γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεῶς
κρίνει παραστάς, οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω.
τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων
οὐκ ἂν μεθεῖτο, πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν.
οὕτως ἐκείνος οὐχ ἐκῶν, ἐκούσι δὲ
ξύνεστιν· ὄψει δ' αὐτὸν αὐτίκ' ἐμφανῇ.

ΔΗ. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον δὲ λειμῶν' ἔχεις,
ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαρὰν.
φωνήσατ', ὦ γυναῖκες, αἱ τ' εἴσω στέγης
αἱ τ' ἐκτὸς αὐλῆς, ὥς ἅελπτον ὅμμ' ἐμοὶ
φήμης ἀνασχὼν τῆσδε νῦν καρπούμεθα.

ΧΟ. Ἀρολολυξάτω δόμος ἐφεστίοις ἀλαλαγαῖς
ὁ μελλόννυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων
ἴτω κλαγγὰ τὸν εὐφარέτρων
Ἀπόλλωνα προστάταν·
ὁμοῦ δὲ παιᾶνα παιᾶν' ἀνάγετ', ὦ παρθένοι,
βοᾶτε τὰν ὁμόσπορον

Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν ἐλαφάβολον, ἀμφίπυρον,
γείτονάς τε Νύμφας.

215

ἀείρομ' οὐδ' ἀπόσομαι

τὸν αὐλόν, ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός.

ἰδοὺ μ' ἀναταράσσει,

εὐοὶ μ' ὁ κισσὸς ἄρτι βακχίαν

220

ὑποστρέφων ἀμιλλαν.

ἰὼ ἰὼ Παιάν·

ἰὼ ἰὼ, ὦ φίλα γύναι,

τάδ' ἀντίπρῳρα δὴ σοι

βλέπειν πάρεστ' ἐναργῇ.

ΔΗ. ὀρῶ, φίλαι γυναῖκες, οὐδέ μ' ὀμματος

225

*φρουρὰν παρήλθε τόνδε μὴ λεύσσειν στολόν·

χαίρειν δέ τὸν κήρυκα προῦννέπω, χρόνῳ

πολλῷ φανέντα, χαρτὸν εἴ τι καὶ φέρεις.

ΛΙΧΑΣ.

ἀλλ' εὐ μὲν ἴγμεθ', εὐ δὲ προσφωνούμεθα,

γύναι, κατ' ἔργου κτῆσιν· ἄνδρα γὰρ κακῶς

230

πράσσουντ' ἀνάγκη χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη.

ΔΗ. ὦ φίλτατ' ἀνδρῶν, πρῶθ' ἂ πρῶτα βούλομαι

δίδαξον, εἰ ζῶνθ' Ἡρακλῆα προσδέξομαι.

ΛΙ. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε

καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα κοῦ νόσφ' βαρύν.

235

ΔΗ. ποῦ γῆς; πατροφᾶς, εἴτε βαρβάρου; λέγε.

ΛΙ. ἀκτὴ τις ἔστ' Εὐβοίς, ἐνθ' ὀρίζεται

βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί.

ΔΗ. εὐκταῖα φαίνων, ἥ 'πὸ μαντείας τινός;

ΛΙ. εὐχαῖς, ὅθ' ἤρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ

240

χώραν γυναικῶν ὧν ὀρᾷς ἐν ὄμμασιν.

ΔΗ. αὐταὶ δέ, πρὸς θεῶν, τοῦ ποτ' εἰσὶ καὶ τίνες;

οἰκτραὶ γάρ, εἰ μὴ ξυμφοραὶ κλέπτουσί με.

ΛΙ. ταύτας ἐκείνος Εὐρύτου πέρσας πόλιν

ἐξείλειθ' αὐτῷ κτήμα καὶ θεοῖς κριτόν.

245

ΔΗ. ἦ καπὶ ταύτῃ τῇ πόλει τὸν ἄσκοπον

- χρόνον βεβώς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον ;
 ΑΙ. οὐκ, ἀλλὰ τὸν μὲν πλείστον ἐν Λυδοῖς χρόνον
 κατεΐχεθ', ὥς φησ' αὐτός, οὐκ ἐλεύθερος,
 ἀλλ' ἐμποληθεῖς. τοῦ λόγου δ' οὐ χρηὶ φθόνον, 250
 γύναι, προσεῖναι, Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ.
 κείνος δὲ πραθεῖς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῃ
 ἐνιαυτὸν ἐξέπλησεν, ὥς αὐτὸς λέγει.
 χούτως ἐδήχθη τοῦτο τοῦνειδος λαβῶν
 ὥσθ' ὄρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν, 255
 ἥ μὴν τὸν ἀγχιστήρα τοῦδε τοῦ πάθους
 ξὺν παιδὶ καὶ γυναικὶ δουλώσειν ἔτι.
 κοῦχ ἠλίωσε τοῦπος, ἀλλ' ὅθ' ἀγνὸς ἦν,
 στρατὸν λαβὼν ἐπακτὸν ἔρχεται πόλιν
 τὴν Εὐρυτείαν. τόνδε γὰρ μεταίτιον 260
 μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους·
 ὃς αὐτὸν ἐλθόντ' ἐς δόμους ἐφέστιον,
 ξένον παλαιὸν ὄντα, πολλὰ μὲν λόγους
 ἐπερρόθησε, πολλὰ δ' ἀτηρᾷ φρενί,
 λέγων, χεροῖν μὲν ὥς ἄφυκτ' ἔχων βέλη 265
 τῶν ὦν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν,
 φωνεῖ δέ, δοῦλος ἀνδρὸς ὥς ἐλευθέρου
 ραίειτο· δείπνοις δ' ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος,
 ἔρριψεν ἐκτὸς αὐτόν. ὦν ἔχων χόλον,
 ὥς ἔκετ' αὐθις Ἰφίτιος Τιτυνθίαν 270
 πρὸς κλιτύν, ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν,
 τότε ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θάτέρα δὲ νοῦν
 ἔχοντ', ἀπ' ἄκρας ἦκε πυργώδους πλακός.
 ἔργου δ' ἔκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ,
 ὁ τῶν ἀπάντων Ζεὺς πατὴρ Ὀλύμπιος, 275
 πρατὸν νῦν ἐξέπεμψεν, οὐδ' ἠνέσχετο,
 ὀθούνεκ' αὐτὸν μόνον ἀνθρώπων δόλῳ
 ἔκτεινεν. εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἡμίνατο,
 Ζεὺς τὰν συνέγνω ξὺν δίκῃ χειρουμένῳ.
 ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες. 280

- κείνοι δ' ὑπερχλίωντες ἐκ γλώσσης κακῆς,
 αὐτοὶ μὲν Ἄιδου πάντες εἰς οἰκήτορες,
 πόλις δὲ δούλη· τάσδε δ' ἄσπερ εἰσορᾶς,
 ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὐρούσαι βίον
 χωροῦσι πρὸς σέ· ταῦτα γὰρ πόσις τε σὸς 285
 ἐφείτ', ἐγὼ δέ, πιστὸς ὦν κείνῳ, τελῶ.
 αὐτὸν δ' ἐκείνων, εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα
 ῥέξῃ πατρίφω Ζηνὶ τῆς ἀλώσεως,
 φρόνει νιν ὡς ἤξοντα· τοῦτο γὰρ λόγου
 πολλοῦ καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν. 290
- ΧΟ. ἄνασσα, νῦν σοι τέρψις ἐμφανῆς κυρεῖ,
 τῶν μὲν παρόντων, τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ.
- ΔΗ. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροίμ' ἄν, ἀνδρὸς εὐτυχῇ
 κλύουσα πρᾶξιν τήνδε, πανδίκῳ φρενί;
 πολλή' σ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν. 295
 ὅμως δ' ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπούμενοις
 ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα, μὴ σφαλῇ ποτε.
 ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, φίλαι,
 ταύτας ὁρώσῃ δυσπόττους ἐπὶ ξένης
 χώρας ἀοίκους ἀπάτοράς τ' ἀλωμένας, 300
 αἱ πρὶν μὲν ἦσαν ἐξ ἐλευθέρων ἴσως
 ἀνδρῶν, τανῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον.
 ὦ Ζεῦ τροπαῖε, μή ποτ' εἰσίδοιμί σε
 πρὸς τοῦμόν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι,
 μῆδ', εἴ τι δράσεις, τῇσδ' ἐγὼ ζώσης ἔτι. 305
 οὕτως ἐγὼ δέδοικα τάσδ' ὀρωμένη.
 ὦ δυστάλαινα, τίς ποτ' εἰ νεανίδων;
 ἀνανδρος, ἢ τεκνοῦσσα; πρὸς μὲν γὰρ φύσιν
 πάντων ἄπειρος τῶνδε, γενναῖα δέ τις.
 Λίχα, τίος ποτ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν;
 τίς ἢ τεκοῦσα, τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ;
 ἔξειπ'· ἐπεὶ νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα
 βλέπουσ', ὄσπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνῃ.
- ΑΙ. τί δ' οἶδ' ἐγώ; τί δ' ἂν με καὶ κρίνοις; ἴσως

- γέννημα τῶν ἐκείθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις. 315
- ΔΗ. μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν;
- ΛΙ. οὐκ οἶδα· καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν.
- ΔΗ. οὐδ' ὄνομα πρὸς του τῶν ξυνεμπόρων ἔχεις;
- ΛΙ. ἦκιστα· σιγῇ τοῦμὸν ἔργον ἦνυτον.
- ΔΗ. εἴπ', ὦ τάλαιν', ἀλλ' ἡμῖν ἐκ σαντῆς· ἐπεὶ 320
καὶ ξυμφορά τοι μὴ εἰδέναι σέ γ' ἦτις εἶ.
- ΛΙ. οὐ τᾶρα τῷ γε πρόσθεν οὐδὲν ἐξ ἴσου
χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν, ἦτις οὐδαμὰ
προῦφηγεν οὔτε μείζον· οὐτ' ἐλάσσονα,
ἀλλ' αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος 325
δακρυρροεὶ δύστηνος, ἐξ ὅτου πάτραν
διήνεμον λείλοιπεν. ἡ δέ τοι τύχη
κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει.
- ΔΗ. ἡ δ' οὖν ἐάσθω, καὶ πορευέσθω στέγας
οὕτως ὅπως ἦδιστα, μὴδὲ πρὸς κακοῖς 330
τοῖς οὖσιν ἄλλην πρὸς γ' ἐμοῦ λύπην λάβοι·
ἄλλοι γὰρ ἡ παροῦσα. πρὸς δὲ δώματα
χωρῶμεν ἤδη πάντες, ὥς σύ θ' οἱ θέλεις
σπεύδης, ἐγὼ δὲ τᾶνδον ἐξαρκῇ τιθῶ.
- ΑΓ. αὐτοῦ γε πρῶτον βαῶν ἀμμείνας', ὅπως 335
μάθης, ἄνευ τῶνδ', οὐστινάς τ' ἄγεις ἔσω,
ὧν τ' οὐδὲν εἰσήκουσας, ἐκμάθης θ' ἂ δεῖ.
τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ.
- ΔΗ. τί δ' ἐστί; τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν;
- ΑΓ. σταθεῖς' ἀκουσον· καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος 340
μῦθον μάτην ἤκουσας, οὐδὲ νῦν δοκῶ.
- ΔΗ. πότερον ἐκείνους δῆτα δεῦρ' αὖθις πάλιν
καλῶμεν, ἢ 'μοὶ ταῖσδέ τ' ἐξεπεῖν θέλεις;
- ΑΓ. σοὶ ταῖσδέ τ' οὐδὲν εἴργεται, τοίτους δ' ἔα.
- ΔΗ. καὶ δὴ βεβᾶσι, χῶ λόγος σημαίνεται. 345
- ΑΓ. ἀνὴρ ὃδ' οὐδὲν ὧν ἔλεξεν ἀρτίως
φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν, ἀλλ' ἡ νῦν κακός,
ἡ πρόσθεν οὐ δίκαιος ἄγγελος παρήν.

- ΔΗ. τί φῆς ; σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς·
ἀ μὲν γὰρ ἐξεΐρηκας ἀγνοία μ' ἔχει. 350
- ΑΓ. τοῦτου λέγοντος τάνδρὸς εἰσήκουσ' ἐγώ,
πολλῶν παρόντων μαρτύρων, ὡς τῆς κόρης
ταύτης ἕκατι κείνος Εὐρυτόν θ' ἔλοι
τὴν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν, Ἐρως δέ νιν
μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε, 355
—οὐ τὰπὶ Λυδοῖς οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων
λατρεύματ', οὐδ' ὁ ρίπτὸς Ἴφίτου μόρος.
—ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει.
ἀλλ' ἥνικ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον
τὴν παῖδα δοῦναι, κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος, 360
ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἐτοιμάσας
ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ἧ
τὸν Εὐρυτον τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων,
κτείνει τ' ἄνακτα πατέρα τῆσδε καὶ πόλιν
ἔπερσε. καὶ νῦν, ὡς ὄρᾳς, ἦκει δόμους 365
ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως, γύναι,
οὐδ' ὥστε δούλην· μηδὲ προσδόκα τόδε·
οὐδ' εἰκός, εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ.
ἔδοξεν οὖν μοι πρὸς σέ δηλῶσαι τὸ πᾶν,
δέσποινα, ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα. 370
καὶ ταῦτα πολλοὶ πρὸς μέσση Τραχινίῳ
ἀγορᾷ συνεξήκουον ὡσαύτως ἐμοί,
ὥστ' ἐξελέγχειν· εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα,
οὐχ ἡδομαι, τὸ δ' ὀρθὸν ἐξεΐρηχ' ὅμως.
- ΔΗ. οἴμοι τάλανα, ποῦ ποτ' εἰμὶ πράγματος ; 375
τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον
λαθραῖον ; ὦ δύστηνος, ἄρ' ἀνώνυμος
πέφυκεν, ὥσπερ οὐπάγων διώμνυτο ;
- ΑΓ. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν,
πατρός μὲν οὐσα γένεσιν Εὐρύτου ποτὲ 380
Ἰόλῃ ῥ' ἀλείτο, τῆς ἐκείνος οὐδαμὰ
βλάστας ἐφώνει, δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν.

- ΧΟ. δλοιντο μή τι πάντες οἱ κακοί, τὰ δὲ
λαθραῖ' ὅς ἀσκέι μὴ πρόποντ' αὐτῷ κακά.
- ΔΗ. τί χρὴ ποιεῖν, γυναῖκες; ὥς ἐγὼ λόγοις 385
τοῖς νῦν παροῦσιν ἐκπεπληγμένη κυρῶ.
- ΧΟ. πεύθου μολοῦσα τάνδρὸς, ὥς τάχ' ἂν σαφῇ
λέξειεν, εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις.
- ΔΗ. ἄλλ' εἴμι· καὶ γὰρ οὐκ ἄπο γνώμης λέγεις.
- ΑΓ. ἡμεῖς δὲ προσμένωμεν; ἢ τί χρὴ ποιεῖν; 390
- ΔΗ. μίμν', ὥς δδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων,
ἀλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται.
- ΔΙ. τί χρὴ, γύναι, μολόντα μ' Ἑρακλεῖ λέγειν;
δίδαξον, ὥς ἔρποντος, εἰσορᾷς, ἐμοῦ.
- ΔΗ. ὥς ἐκ ταχείας σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολῶν 395
ᾄσσεις, πρὶν ἡμᾶς κἀννέωσασθαι λόγους.
- ΔΙ. ἀλλ' εἴ τι χρήσεις ἱστορεῖν, πάρεμι' ἐγώ.
- ΔΗ. ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις;
- ΔΙ. ἴστω μέγας Ζεὺς, ὦν γ' ἂν ἐξειδῶς κυρῶ.
- ΔΗ. τίς ἡ γυνὴ δῆτ' ἐστὶν ἣν ἦκεις ἄγων; 400
- ΔΙ. Εὐβοίς· ὦν δ' ἐβλασθεν οὐκ ἔχω λέγειν.
- ΑΓ. οὗτος, βλέφ' ὧδε. πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;
- ΔΙ. σὺ δ' εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις;
- ΑΓ. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὃ σ' ἱστορῶ.
- ΔΙ. πρὸς τὴν κρατοῦσαν Διάνειραν, Οἰνέως 405
κόρην, δάμαρτά θ' Ἑρακλείους, εἰ μὴ κυρῶ
λεύσσωσιν μάταια, δεσπότην τε τὴν ἐμήν.
- ΑΓ. τοῦτ' αὐτ' ἐχρηζον, τοῦτό σου μαθεῖν. λέγεις
δέσποιναν εἶναι τήνδε σὴν;
- ΔΙ. δίκαια γάρ.
- ΑΓ. τί δῆτα; ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην, 410
ἣν εὐρεθῆς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὦν;
- ΔΙ. πῶς μὴ δίκαιος; τί ποτε ποικίλας ἔχεις;
- ΑΓ. οὐδέν. σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς.
- ΔΙ. ἄπειμι. μῶρος δ' ἢ πάλαι κλύων σέθεν.
- ΑΓ. οἵ, πρὶν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ. 415

- ΔΙ. λέγ' εἴ τι χρήζεις· καὶ γὰρ οὐ σιγηλὸς εἶ.
 ΑΓ. τὴν αἰχμάλωτον, ἣν ἔπεμψας ἐς δόμους,
 κάτοισθα δῆπου ;
- ΔΙ. φημί· πρὸς τί δ' ἱστορεῖς ;
 ΑΓ. οὐκ οὖν σὺ ταύτην, ἣν ὑπ' ἀγνοίας ὄρᾳς,
 Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν ; 420
 ΔΙ. ποίοις ἐν ἀνθρώποισι ; τίς πόθεν μολῶν
 σοὶ μαρτυρήσει ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρῶν ;
 ΑΓ. πολλοῖσιν ἀστῶν. ἐν μέσῃ Τραχινίῳν
 ἀγορᾷ πολὺς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος.
 ΔΙ. ναί.
 κλύειν γ' ἔφασκον. ταῦτό δ' οὐχὶ γίγνεται 425
 δόκησιν εἰπεῖν κάξακριβῶσαι λόγον.
 ΑΓ. ποίαν δόκησιν ; οὐκ ἐπώμοτος λέγων
 δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν ;
 ΔΙ. ἐγὼ δάμαρτα ; πρὸς θεῶν, φράσον, φίλη
 δέσποινα, τόνδε τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος. 430
 ΑΓ. ὃς σοῦ παρῶν ἤκουσεν ὡς ταύτης πόθῳ
 πόλις δαμείῃ πῦσα, κοῦχ ἡ Λυδία
 πέρσειεν αὐτήν, ἀλλ' ὁ τῆσδ' ἔρωσ φανείς.
 ΔΙ. ἀνθρώπος, ὦ δέσποινα, ἀποστήτω. τὸ γὰρ
 νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σῶφρονος. 435
 ΔΗ. μή, πρὸς σε τοῦ κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος
 Διὸς καταστράπτοντος, ἐκκλέψῃς λόγον.
 οὐ γὰρ γυναικὶ τοὺς λόγους ἐρεῖς κακῇ,
 οὐδ' ἦτις οὐ κάτοιδε τ' ἀνθρώπων, ὅτι
 χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς αἰεί. 440
 Ἔρωτι μέν νυν ὅστις ἀντανίσταται
 πύκτης ὅπως ἐς χεῖρας, οὐ καλῶς φρονεῖ.
 οὗτος γὰρ ἄρχει καὶ θεῶν ὅπως θέλει,
 κάμου γε· πῶς δ' οὐ χατέρας, οἷας γ' ἐμοῦ ;
 ὥστ' εἴ τι τῷ μῶ τ' ἀνδρὶ τῇδε τῇ νόσῳ 445
 ληφθέντι μεμπτός εἰμι, κάρτα μαίνομαι,
 ἢ τῇδε τῇ γυναικί, τῇ μεταιτιά

- τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος.
 οὐκ ἔστι ταῦτ'. ἀλλ' εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν
 ψεύδει, μάθῃσιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις· 450
 εἰ δ' αὐτὸς αὐτὸν ὥδε παιδεύεις, ὅταν
 θέλῃς γενέσθαι χρηστός, ὀφθήσῃ κακός.
 ἀλλ' εἰπὲ πᾶν τᾷληθές· ὥς ελευθέρῳ
 ψευδεὶ καλεῖσθαι κῆρ πρόσεστιν οὐ καλή.
 ὅπως δὲ λήσεις, οὐδὲ τοῦτο γίγνεται· 455
 πολλοὶ γὰρ οἷς εἴρηκας, οἱ φράσουσ' ἐμοί.
 κεῖ μὲν δέδοικας, οὐ καλῶς ταρβεῖς, ἐπεὶ
 τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν
 τὸ δ' εἰδέναι τί δεινόν· οὐχὶ χᾷτέρας
 πλείστας ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς ἔγχευε δῆ· 460
 κοῦπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν
 ἠνέγκατ' οὐδ' ὄνειδος· ἦδε τ' οὐδ' ἂν εἰ
 κάρτ' ἐντακείῃ τῷ φιλεῖν, ἐπεὶ σφ' ἐγὼ
 ᾤκτειρα δὴ μάλιστα προσβλέψας, ὅτι
 τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν, 465
 καὶ γῆν πατρῶαν οὐχ ἐκούσα δύσμορος
 ἔπερσε κἀδούλωσεν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 ρεῖτω κατ' οὖρον, σοὶ δ' ἐγὼ φράζω κακὸν
 πρὸς ἄλλον εἶναι, πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεὶ.
- ΧΟ. πείθου λεγούσῃ χρηστά, κοῦ μέμψῃ χρόνον· 470
 γυναικὶ τῇδε, καπ' ἐμοῦ κτήσῃ χάριν.
- ΛΙ. ἀλλ', ὦ φίλῃ δέσποινα, ἐπεὶ σε μανθάνω
 θνητὴν φρονοῦσαν θνητὰ κοῦκ ἀγνώμονα,
 πᾶν σοι φράσω τᾷληθές οὐδὲ κρύψομαι.
 ἔστιν γὰρ οὕτως ὥσπερ οὗτος ἐννέπει. 475
 ταύτης ὁ δεινὸς ἱμερὸς ποθ' Ἡρακλῆ
 διῆλθε, καὶ τῆσδ' οὐνεχ' ἡ πολὺφθορος
 καθηρέθη πατρῶος Οἰχαλία δορί.
 καὶ ταῦτα, δεῖ γὰρ καὶ τὸ πρὸς κείνου λέγειν,
 οὗτ' εἶπε κρύπτειν οὗτ' ἀπηρνῆθαι ποτέ, 480
 ἀλλ' αὐτός, ὦ δέσποινα, δειμαίνων τὸ σὸν

- λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
 ΔΗ. στείχοις ἂν ᾗδῃ. καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
 τά γ' ἐν δόμοισιν ὥς ἔχοντα τυγχάνει. 625
- ΛΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
 ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
 προσδέγματ', αὐτὴν θ' ὥς ἐδεξάμην φίλως.
 ΛΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν ἡδονῇ κέαρ.
 ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
 μὴ πρὸς λέγοις ἂν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
 πρὶν εἰδέναι τάκειθεν εἰ ποθοῦμεθα.
 ΧΟ. στρ.α'. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
 θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
 Οἷτας παραναιετάοντες, οἳ τε μέσσαν
 Μηλίδα παρ λίκμαν
 χρυσαλακάτου τ' ἄκταν κόρας,
 ἐνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
 Πυλάτιδες καλεῦνται,
 ἀντ.α'. Ὁ καλλιβόας τάχ' ὑμῖν
 αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
 ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
 ἀντίλυρον μούσας.
 ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος
 σεῦται πάσας ἀρετῆς
 λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους. 645
- στρ.β'. Ὅν ἀπόπτολιν εἴχομεν, πάντα
 δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι
 χρόνον, πελάγιον, ἱδριες οὐδέν·
 ἀ δέ οἱ φίλα δάμαρ
 τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
 πάγκλαυτος αἰὲν ὦλλυτο·
 νῦν δ' Ἀρης οἰστρηθεὶς
 ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν. 655
- ἀντ.β'. Ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο· μὴ σταῖη
 πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ, 655

κλίμακες, ἦν δὲ μετώπων ὀλόοντα
πλήγματα καὶ στόνος ἀμφοῖν.

ἀ δ' εὐώπις ἄβρᾶ

τηλαυγεί παρ' ὄχθῳ

ἦστο, τὸν δὲ προσμένονος' ἀκοίταν.

525

ἐγὼ δὲ μάτηρ μὲν οἶα φράζω.

τὸ δ' ἀμφινεΐκητον ὄμμα νύμφας

ἐλεινὸν ἀμμένει·

κάπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν,

ὥστε πόρτις ἐρήμα.

530

ΔΗ. ἦμος, φίλαι, κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ

ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ,

τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρα,

τὰ μὲν φράσσουσα χερσὶν ἀτεχνησάμην,

τὰ δ' οἶα πάσχω συγκατοικτιουμένη.

535

κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐξενγμένην,

παρεισδέεσθαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος,

λωβητὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός.

καὶ νῦν δὴ οὔσαι μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ

χλαίνης ὑπαγκάλισμα. τοιάδ' Ἡρακλῆς,

540

ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος,

οἰκούρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου.

ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι

νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ,

τὸ δ' αὖ ξυνοικεῖν τῇδ' ὁμοῦ τίς ἂν γυνή

545

δύναιτο, κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων;

ὁρῶ γὰρ ἦβην τὴν μὲν ἔρπουσαν πρόσω,

τὴν δὲ φθίνουσαν. ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ

ὀφθαλμὸς ἄνθος, τῶν δ' ὑπεκτρέπει πόδα.

ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς

550

ἐμὸς καλῆται, τῆς νεωτέρας δ' ἀνὴρ.

ἀλλ' οὐ γάρ, ὥσπερ εἶπον, ὀργαίνειν καλὸν

γυναικα νοῦν ἔχουσιν· ἢ δ' ἔχω, φίλαι,

* νόημα ? λυτήριον † λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω.

- ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ
 555 θηρός, λείβητι χαλκῆφ κεκρυμμένον,
 ὃ παῖς ἔτ' οὐσα τοῦ δασυστέρνου παρὰ
 Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνελόμην,
 560 δς τὸν βαθύρρουν ποταμὸν Ἑῆνον βροτοὺς
 μισθοῦ ᾗ ῥευσε χερσίν, οὔτε πομπίμοις
 κώπαις ἐρέσσων οὔτε λαΐφεισιν νεώς.
 δς καμέ, τὸν πατρώον ἠνίκα στολὸν
 565 ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὖνις ἐσπόμην,
 φέρων ἐπ' ὤμοις, ἠνίκα ἦν μέσφ' ἰσχυρῶ,
 ψαύει ματαίαις χερσίν· ἐκ δ' ἦϋσ' ἐγώ,
 570 χῶ Ζηνὸς εὐθύς παῖς ἐπιστρέψας χεροῖν
 ἦκεν κομήτην ἰὸν· ἐς δὲ πλεύμονας
 στέρνων διερροίζησεν. ἐκθνήσκων δ' ὁ θῆρ
 τοσοῦτον εἶπε, παῖ γέροντος Οἰνέως,
 575 τοσόνδ' ὀνήσῃ τῶν ἐμῶν, ἐὰν πίθῃ,
 πορθμῶν, ὁδούνεχ' ὑστάτην σ' ἔπεμψ' ἐγώ·
 ἐὰν γὰρ ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν
 σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν, ἥ μελαγχόλους
 580 ἔβαψεν ἰοὺς θρέμμα Λερναίας ὕδρας,
 ἔσται φρενὸς σοι τοῦτο κλητήριον
 τῆς Ἡρακλείας, ὥστε μήτην εἰσιδὼν
 στέρξει γυναῖκα κείνος ἀντὶ σοῦ πλέον.
 τοῦτ' ἐννόησας, ὦ φίλαι, δόμοις γὰρ ἦν
 κείνου θανόντος ἐγκεκλειμένον καλῶς,
 585 χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα, προσβαλοῦσ' ὅσα
 ζῶν κείνος εἶπε· καὶ πεπείρανται τάδε.
 κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ
 μήτ' ἐκμάθοιμι, τὰς τε τολμώσας στυγῶ.
 φίλτροις δ' ἐὰν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα
 590 τὴν παῖδα καὶ θέλεκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ,
 μεμηχάνηται τοδργον, εἴ τι μὴ δοκῶ
 πράσσειν μάταιον· εἰ δὲ μή, πεπαύσομαι
 595 Ὀ. ἄλλ' εἴ τις ἐστὶ πίστις ἐν τοῖς δρωμένοις,

- δοκεῖς παρ' ἡμῖν οὐ βεβουλευῆσθαι κακῶς.
 ΔΗ. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις, ὥς τὸ μὲν δοκεῖν 590
 ἔνεστι, πείρα δ' οὐ προσωμίλησά πω.
 ΧΟ. ἀλλ' εἰδέναι χρή δρῶσαν, ὥς οὐδ' εἰ δοκεῖς
 ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα, μὴ πειρωμένη.
 ΔΗ. ἀλλ' αὐτίκ' εἰσόμεσθα· τόνδε γὰρ βλέπω
 θυραῖον ἦδη· διὰ τάχους δ' ἐλεύσεται. 595
 μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθ'· ὥς σκότφ
 κἂν αἰσχρὰ πράσσης, οὔ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ.
 ΛΙ. τί χρή ποιεῖν; σήμαινε, τέκνον Οἰνέως,
 ὥς ἐσμέν ἦδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς.
 ΔΗ. ἀλλ' αὐτὰ δὴ σοι ταῦτα καὶ πράσσω, Λίχα, 600
 ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἡγορῷ ξέναις,
 ὅπως φέρῃς μοι τόνδε γ' εὐϋφῇ πέπλον,
 δώρημ' ἐκείνῳ τάνδρῃ τῆς ἐμῆς χερός.
 διδοὺς δὲ τόνδε φράξ' ὅπως μηδεὶς βροτῶν
 κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροῖ, 605
 μηδ' ὄψεται νιν μήτε φέγγος ἡλίου
 μήθ' ἔρκος ἱερὸν μήτ' ἐφέστιον σέλας,
 πρὶν κείνος αὐτὸν φανερόν ἐμφανὲς σταθεῖς
 δείξῃ θεοῖσιν ἡμέρα ταυροσφάγῳ.
 οὕτω γὰρ ἠϋγμην, εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους 610
 ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι πανδίκως,
 στελεεῖν χιτῶνι τῷδε, καὶ φανεῖν θεοῖς
 θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι.
 καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμ', ὃ κείνος εὐμαθὲς
 σφραγίδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται. 615
 ἀλλ' ἔρπε, καὶ φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον,
 τὸ μὴ πιθυμεῖν πομπὸς ὧν περισσὰ δρᾶν
 ἔπειθ' ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι
 κάμου ξυνελθοῦσ' ἐξ ἀπλῆς διπλῇ φανῇ.
 ΛΙ. ἀλλ' εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην 620
 βέβαιον, οὐ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε,
 τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος ὥς ἔχει δείξαι φέρων,

- λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι.
 ΔΗ. στείοις ἀν ἦδη. καὶ γὰρ ἐξεπίστασαι
 τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει. 625
- ΛΙ. ἐπίσταμαί τε καὶ φράσω σεσωσμένα.
 ΔΗ. ἀλλ' οἶσθα μὲν δὴ καὶ τὰ τῆς ξένης ὁρῶν
 προσδέγματ', αὐτὴν θ' ὡς ἐδεξάμην φίλως.
 ΛΙ. ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοῦμὸν ἡδονῇ κέαρ.
 ΔΗ. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; δέδοικα γὰρ
 μὴ πρὸς λόγοις ἀν τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ,
 πρὶν εἰδέναι τάκεῖθεν εἰ ποθοῦμεθα. 630
- ΧΟ. στρ.α'. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα
 θερμὰ λουτρὰ καὶ πάγους
 Οὔτας παραναιετόντες, οἳ τε μέσσαν 635
 Μηλίδι παρ λίμαν
 χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας,
 ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ
 Πυλάτιδες καλεῦνται,
 ἀντ.α'. Ὁ καλλιβέας τάχ' ὑμῖν
 αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν
 ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας
 ἀντίλυρον μούσας.
 ὁ γὰρ Διὸς Ἀλκμήνας κόρος
 σεῦται πάσας ἀρετᾶς 645
 λάφυρ' ἔχων ἐπ' οἴκους·
- στρ.β'. Ὅν ἀπόπτολιν εἵχομεν, πάντα
 δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένονσαι
 χρόνον, πελάγιον, ἱδρίες οὐδέν·
 ἃ δέ οἱ φίλα δάμαρ 650
 τάλαιναν δυστάλαινα καρδίαν
 πάγκλαυτος αἰὲν ὄλλυτο·
 νῦν δ' Ἄρης οἰστροθεῖς
 ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν. 655
- ἀντ.β'. Ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο μὴ σταίῃ
 πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῶ, 655

- πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσει,
 νασιώτιν ἐστίαν
 ἀμείψας, ἔνθα κλήζεται θυτήρ·
 ὄθεν μῶλοι πανάμερος, 660
 τὰς πειθοῦς παγχρίστῳ
 συγκραθεῖς ἐπὶ προφάσει θηρός.
- ΔΗ. γυναικες, ὡς δέδοικα μὴ περαιτέρω
 πεπραγμέν' ἢ μοι πάνθ' ὅσ' ἀρτίως ἔδρων.
- ΧΟ. τί δ' ἔστι, Διήνεира, τέκνον Οἰνέως ; 665
 ΔΗ. οὐκ οἶδ'· ἀθυμῶ δ', εἰ φανήσομαι τάχα
 κακὸν μέγ' ἐκπράξας' ἀπ' ἐλπίδος καλῆς.
- ΧΟ. οὐ δὴ τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ θωρημάτων ;
 ΔΗ. μάλιστά γ'· ὥστε μήποτ' ἀν προθυμίαν
 ἄδηλον ἔργου τῷ παραινεῖσαι λαβεῖν. 670
- ΧΟ. διδάζον, εἰ διδακτόν, ἐξ ὅτου φοβεῖ.
- ΔΗ. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἶον, ἦν φράσω,
 γυναικες, ὑμῖν θαυμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν.
 ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτήρα πέπλον ἀρτίως
 ἔχριον, ἀργῆτ' οἶδς εὐέρου πόκῳ, 675
 τοῦτ' ἠφάνισται, διάβορον πρὸς οὐδενὸς
 τῶν ἔνδον, ἀλλ' ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει
 καὶ ψῆ κατ' ἄκρας σπιλάδος. ὡς δ' εἰδῆς ἅπαν,
 ἢ τοῦτ' ἐπράχθη, μείζον' ἐκτενῶ λόγον.
 ἐγὼ γὰρ ὦν ὁ θῆρ με Κένταυρος, πονῶν 680
 πλευρὰν πικρᾷ γλωχίνι, προῦδιδάξατο,
 παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμεν,
 χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν.
 καὶ μοι τὰδ' ἦν πρόρρητα, καὶ τοιαῦτ' ἔδρων·
 τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτῖνός τ' αἰὲ 685
 θερμῆς ἄθικτον ἐν μυχοῖς σῶζειν ἐμέ,
 ἕως ἀν ἀρτίχριστον ἀρμόσαιμί που.
 κᾶδρων τοιαῦτα. νῦν δ', ὅτ' ἦν ἐργαστέον,
 ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ
 μαλλῶ, σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχυν, 690

κάθηκα συμπτύξας ὤλαμπές ἡλίου
κοίλῃ ζυγάστρῳ δῶρον, ὥσπερ εἶδετε.
εἴσω δ' ἀποστείχουσα δέρκομαι φάτιν
ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν.
τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ρίψασά πως

695

τῆς οἴος, φῖ προὔχριον, ἐς μέσσην φλόγα,
ἅκτιν' ἐς ἡλιῶτιν· ὥς δ' ἐθάλλετο,
ρεῖ πῦν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί,
μορφῇ μάλιστ' εἰκαστὸν ὥστε πρίονος
ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου.

700

τοιῶνδε κείμει προπετές. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν
προὔκειτ', ἀναξέουσι θρομβώδεις ἀφροί,
γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίνος ποτοῦ
χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου.

ὥστ' οὐκ ἔχω τάλαίνα ποῖ γνώμης πέσω·

705

ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξεργασμένην.
πόθεν γὰρ ἂν ποτ' ἀντὶ τοῦ θνήσκων ὁ θῆρ
ἐμοὶ παρέσχ' εὖνοίαν, ἧς ἔθνησ' ὕπερ ;
οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι
χρηζὼν ἔθελγέ μ'. ὦν ἐγὼ μεθύστερον,

710

ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ, τὴν μάθησιν ἄρνημαι.

μόνη γὰρ αὐτόν, εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι

γνώμης, ἐγὼ δύστηνος ἐξαποφθερῶ·

τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεὸν

Χείρωνα πημήναντα, χῶσπερ ἂν θίγῃ,

715

φθείρει τὰ πάντα κνώδαλ'· ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε

σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος μέλας

πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε ; δόξῃ γούν ἐμῇ.

καίτοι δέδοκται, κέως εἰ σφαλῇσεται,

ταύτῃ σὺν ὁρμῇ καμὲ συνθανεῖν ἄμα.

720

ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσιν οὐκ ἀνασχετόν,

ἥτις προσιμᾷ μὴ κακῇ πεφυκέναι.

ΚΟ. ταρβεῖν μὲν ἔργα δεῖν ἀναγκαίως ἔχει,
τὴν δ' ἐλπίδ' οὐ χρή τῆς τύχης κρίνειν πάρος.

- ΔΗ. οὐκ ἔστιν ἐν τοῖς μὴ καλοῖς βουλευμασιν 725
οὐδ' ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ.
ΧΟ. ἀλλ' ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἐκουσίας
ὀργὴ πέπειρα, τῆς σε τυγχάνειν πρέπει.
ΔΗ. τοιαῦτα δ' ἂν λέξειεν οὐχ ὁ τοῦ κακοῦ 730
κοινωνός, ἀλλ' ᾧ μὴδέν ἐστ' οἴκοι βαρύ.
ΧΟ. σιγᾶν ἂν ἀρμόζοι σε τὸν πλείω λόγον,
εἰ μὴ τι λέξεις παιδὶ τῷ σαυτῆς· ἐπεὶ
πάρεστι, μαστὴρ πατρὸς δε πρὶν ᾤχετο.

ΥΛΛΟΣ.

- ὦ μητὲρ, ὥς ἂν ἐκ τριῶν σ' ἐν εἰλόμην, 735
ἢ μηκέτ' εἶναι ζῶσαν, ἢ σεσσωσμένην
ἄλλου κεκλησθαι μητέρ', ἢ λῶφους φρένας
τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν.
ΔΗ. τί δ' ἐστίν, ὦ παῖ, πρὸς γ' ἐμοῦ στυγούμενον;
ΥΛ. τὸν ἄνδρα τὸν σὸν Ἰσθι, τὸν δ' ἐμὸν λέγω 740
πατέρα, κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ.
ΔΗ. οἶμοι, τίν' ἐξήνεγκας, ὦ τέκνον, λόγον;
ΥΛ. ὃν οὐχ οἶόν τε μὴ τελεσθῆναι· τὸ γὰρ
φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποιεῖν;
ΔΗ. πῶς εἶπας, ὦ παῖ; τοῦ παρ' ἀνθρώπων μαθὼν 745
ἄζηλον οὕτως ἔργον εἰργάσθαι με φῆς;
ΥΛ. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὅμμασιν
πατρὸς δεδορκῶς κοῦ κατὰ γλώσσαν κλύων.
ΔΗ. ποῦ δ' ἐμπελάξεις τάνδρ' καὶ παρίστασαι;
ΥΛ. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεῶν. 750
ὅθ' εἶρηκε κλεινὴν Εὐρύτου πέρσας πόλιν,
νίκης ἄγων τροπαῖα κάκροβνια,
ἀκτὴ τις ἀμφίκλυτος Εὐβοίας ἄκρον
Κήναιόν ἐστιν, ἔνθα πατρώφ Διὶ
βωμοὺς ὀρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα· 755
οὐ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον ἄσμενος πόθω.
μέλλοντι δ' αὐτῷ πολυθύτους τεύχειν σφαγὰς
κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἔκετ' οἰκείος Λίχας,

- τὸ σὸν φέρων δώρημα, θανάσιμον πεπλον·
 ὃν κείνος ἐνδύς, ὥς σὺ προὔξεφίεσο,
 ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελείς ἔχων 760
 λαίας ἀπαρχὴν βοῦς· ἀτὰρ τὰ πάνθ' ὁμοῦ
 ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῇ βοσκήματα.
 καὶ πρῶτα μὲν δεῖλαιος ἴλεφ φρενὶ
 κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ κατηύχετο·
 ὅπως δὲ σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο 765
 φλόξ αἵματηρὰ καπὸ πιείρας ὀνύχας,
 ἰδρὼς ἀνῆει χρωτὶ, καὶ προσπτύσσεται
 πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκνονος,
 χιτῶν ἅπαν κατ' ἄρθρον ἦλθε δ' ὀστέων
 ἀδαγμός ἀντίσπαστος· εἴτα φοινίας 770
 ἐχθρᾶς ἐχίδνης ἰὸς ὡς ἐδαίνυτο.
 ἐνταῦθα δὴ βόησε τὸν δυσδαίμονα
 Λίχαν, τὸν οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ,
 ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον·
 ὃ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος τὸ σὸν μόνης 775
 δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένος.
 κακείνος ὡς ἤκουσε καὶ διώδυνος
 σπαραγμός αὐτοῦ πλευμόνων ἀνθήψατο,
 μάρψας ποδὸς νιν, ἄρθρον ἧ λυγίζεται,
 ῥίπτει πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν 780
 κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει, μέσου
 κρατὸς διασπαρέντος αἵματός θ' ὁμοῦ.
 ἅπας δ' ἀνευφήμησεν οἰμωγῇ λεώς,
 τοῦ μὲν νοσοῦντος, τοῦ δὲ διαπεπραγμένου·
 κοῦθεῖς ἐτόλμα τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν. 785
 ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος,
 βοῶν, ἰύζων· ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι,
 Λοκρῶν δρεῖοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι.
 ἐπεὶ δ' ἀπέειπε, πολλὰ μὲν τάλας χθονὶ
 ῥίπτων ἑαυτόν, πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν, 790
 τὸ δυσπάρεινον λέκτρον ἐνδατούμενος

- σοῦ τῆς ταλαίνης, καὶ τὸν Οἰνέως γάμον
 οἷον κατακτῆσαιτο λυμαντὴν βίου,
 τότε' ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον
 ὀφθαλμὸν ἄρας εἶδ' ἐν πολλῷ στρατῷ 795
 δακρυρροοῦντα, καὶ με προσβλέψας καλεῖ,
 ὦ παῖ, πρόσσελθε, μὴ φύγῃς τοῦμὸν κακόν,
 μῆδ' εἴ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοί·
 ἀλλ' ἄρον ἔξω, καὶ μάλιστα μὲν μεθὲς
 ἐνταῦθ' ὅπου με μὴ τις ὄψεται βροτῶν 800
 εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις, ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς
 πόρθμευσον ὡς τάχιστα, μῆδ' αὐτοῦ θάνω.
 τοσαῦτ' ἐπισκῆψαντος, ἐν μέσῳ σκάφει
 θέντες σφε πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλευσamen μόλις
 βρυχώμενον σπασμοῖσι. καὶ νῦν αὐτίκα 805
 ἡ ζῶντ' ἐσόψεσθ, ἡ τεθνηκότ' ἀρτίως.
 τοιαῦτα, μήτηρ, πατρὶ βουλευσας' ἐμῷ
 καὶ δρῶσ' ἐλήφθης, ὃν σε ποίνιμος Δίκη
 τίσαιτ' Ἑρινύς τ'. εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι·
 θέμις δ', ἐπεὶ τοι τὴν θέμιν σὺ προὔβαλες, 810
 πάντων ἄριστον ἄνδρα τῶν ἐπὶ χθονὶ
 κτεῖνας', ὅποιον ἄλλον οὐκ ὄψει ποτέ.
- XO. τί σὶγ' ἀφέρπεις; οὐ κάτοιισθ' ὀθούνεκα
 ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ;
- YA. ἑὰτ' ἀφέρπειν. οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν
 αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούση καλός. 815
 ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν
 μητρῶν, ἧτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ;
 ἀλλ' ἐρπέτω χαίρουσα· τὴν δὲ τέρψιν ἦν
 τῶμῳ δίδωσι πατρί, τήνδ' αὐτῇ λάβοι. 820
- XO. στρ.α'. ἴδ' οἷον, ὦ παῖδες, προσέμειξεν ἄφαρ
 τοῦπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν
 τᾶς παλαιφάτου προνοίας,
 ὃ τ' ἔλακεν, ὅποτε τελεόμηνος ἐκφέροι
 δωδέκατος ἄροτος, ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων 825

προκηδομένα, βαρεῖαν
 ἄψοφον φερεῖ βάσιν.
 αἰαί, ὃδ' ἀναύδατος φέρεται.
 τί χρὴ, θανόντα νιν, ἢ καθ' ὕπνον ὄντα κρίναι ;

970

ΥΛ. ὦ μοι ἐγὼ σοῦ,
 ὦ πάτερ, ὦ μοι ἐγὼ σοῦ μέλεος.
 τί πάθω ; τί δὲ μήσομαι ; οἴ μοι.

ΠΡΕΣΒΥΣ.

στρ. σίγα, τέκνον, μὴ κινήσης
 ἀγρίαν ὁδύνην πατρὸς ὠμόφρονος.
 ζῇ γὰρ προπετής. ἀλλ' ἴσχε δακῶν
 στόμα σόν.

975

ΥΛ. πῶς φῆς, γέρον ; ἢ ζῇ ;

ΠΡ. οὐ μὴ ἔξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον
 κάκκινήσεις κἀναστήσεις
 φοιτάδα δεινὴν
 νόσον, ὦ τέκνον.

980

ΥΛ. ἀλλ' ἐπὶ μοι μελέφ
 βάρος ἀπλετον ἐμμέμονε φρήν.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ἀντ. ὦ Ζεῦ,
 ποῖ γὰς ἦκω ; παρὰ τοῖσι βροτῶν
 κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήλοισ
 ὀδύναις ; οἴ μοι ἐγὼ τλάμων
 ἢ ὃ αὖ μαρὰ βρύκει. φεῦ.

985

ΠΡ. ἄρ' ἐξῆδης, ὅσον ἦν κέρδος
 σιγῇ κεῦθειν, καὶ μὴ σκεδάσαι
 τῷδ' ἀπὸ κρατὸς
 βλεφάρων θ' ὕπνον ;

990

ΥΛ. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν
 στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσω.

ΗΡ. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν,
 ἱερῶν οἷαν οἷαν ἐπὶ μοι
 μελέφ χάριν ἡνύσω, ὦ Ζεῦ.

995

ἤχει τις οὐκ ἄσημον, ἀλλὰ δυστυχῇ
 κοκυτὸν εἴσω, καὶ τι καινίζει στέγη.
 ξύνες δὲ
 τήνδ' ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη
 χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσα τι.

870

ΤΡΟΦΟΣ.

ὦ παῖδες, ὡς ἄρ' ἡμῖν οὐ συμκρῶν κακῶν
 ἤρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον.

ΧΟ. τί δ', ὦ γεραῖά, καινοποιηθὲν λέγεις;

ΤΡ. βέβηκε Διὶ γαῖαν τὴν πανυστάτην
 ὁδῶν ἀπασῶν ἐξ ἀκινήτου ποδός.

875

ΧΟ. οὐ δὴ ποθ' ὡς θανοῦσα;

ΤΡ. πάντ' ἀκήκοας.

ΧΟ. τέθηκεν ἡ τάλαινα;

ΤΡ. δεύτερον κλύεις.

ΧΟ. τάλαινα' ὀλεθρία, τίτι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς;

ΤΡ. σχετλιώτατα πρὸς γε πρᾶξι.

ΧΟ. εἰπὲ τῷ μόρῳ,

γύναι, ξυντρέχει.

880

ΤΡ. αὐτὴν διηϊστῶσε.

ΧΟ. τίς θυμός, ἢ τίνες νόσοι—

τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ

ξυνεῖλε; πῶς ἐμήσατο

πρὸς θανάτῳ θάνατον

885

ἀνύσασα μόνα;

ΤΡ. στονόνεντος ἐν τομῇ σιδάρου.

ΧΟ. ἐπεῖδες, ὦ ματαία, τάνδ' ὕβριν;

ΤΡ. ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις.

ΧΟ. τίς ἦν; πῶς; φέρ' εἰπέ.

890

ΤΡ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε.

ΧΟ. τί φωνεῖς;

ΤΡ. σαφηνῇ.

ΧΟ. ἔτεκεν ἔτεκεν μεγάλην

ἀ νέορτος ἄδε νύμφα

δόμοισι τοῖσδ' Ἑρινύν.

895

ΤΡ. ἄγαν γε· μῶλλον δ', εἰ παρούσα πλησία
ἔλευσσεσσι οἷ' ἔδρασε, κάρτ' ἂν ἤκτισας.

ΧΟ. καὶ ταῦτ' ἔτλη ἥ τις χεῖρ γυναικεῖα κτίσαι;

ΤΡ. δεινῶς γε· πεύσει δ', ὥστε μαρτυρεῖν ἐμοί.

900

ἐπεὶ παρήλθε δωμάτων εἴσω μόνη,
καὶ παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια
στορνύνθ', ὅπως ἄψορρον ἀντὶφ' πατρί,
κρύψας' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι,

905

βρυχάτο μὲν βωμοῖσι προσπίπτουσ' ὅτι
γένοιτ' ἐρήμη, κλαῖε δ' ὄργάνων ὅτου

910

ψαύουσιεν οἷς ἐχρήτο δειλαία πάρος·
ἄλλη δὲ κἄλλη δωμάτων στρωφωμένη,

εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας,

ἔκλαιεν ἢ δύστηνος εἰσορωμένη,

αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη

915

καὶ τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας.

ἐπεὶ δὲ τῶνδ' ἔληξεν, ἐξαίφνης σφ' ὄρω

τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορωωμένην.

κἀγὼ λαθραῖον ὄμμι' ἐπεσκιασμένη

φρούρου· ὄρω δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις

920

τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη.

ὅπως δ' ἐτέλεσε τοῦτ', ἐπενθοροῦσ' ἄνω

καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις,

καὶ δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα

ἔλεξεν, ὧ λέχῃ τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά,

925

τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρεθ', ὥς ἔμ' οὐποτε

δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν.

τοσαῦτα φωνήσασα, συντόνῃ χειρὶ

λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, φ' χρυσήλατος

προὔκειτο μαστῶν περονίς, ἐκ δ' ἐλώπισεν

930

πλευρὰν ἄπασαν ὠλέην τ' εὐώνυμον.

κἀγὼ δρομαία βᾶσ', ὅσονπερ ἔσθενον,

τῷ παιδὶ φράζω τῆς τεχνωμένης τάδε.

- κὰν ᾗ τὸ κείσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα,
 ὀρώμεν αὐτὴν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ 930
 πλευράν ὑφ' ἥπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην.
 ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν· ἔγνω γὰρ τάλας
 τοῦργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τότε,
 ὃψ' ἐκδιδαχθεὶς τῶν κατ' οἶκον οὔνεκα
 ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε. 935
 κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνον οὔτ' ὀδυρμάτων
 ἐλείπετ' οὔδέν, ἀμφὶ νιν γοώμενος,
 οὔτ' ἀμφιπύπτων στόμασιν, ἀλλὰ πλευρόθεν
 πλευράν παρὲς ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων,
 ὥς νιν ματαίως αἰτία βάλοι κακῇ, 940
 κλαίων ὀθούνεκ' ἐκ δυοῖν ἔσοισθ' ἅμα,
 πατρός τ' ἐκείνης τ', ὠρφανισμένος βίου.
 τοιαῦτα τὰνθάδ' ἐστίν. ὥστ' εἴ τις δύο
 ἦ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται,
 μάταιός ἐστιν· οὐ γὰρ ἔσθ' ἦ γ' αὔριον, 945
 πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παρούσαν ἡμέραν.
- ΧΟ. Πότερ' * ἄρα πρότερ' ἐπιστένω, πότερα τέλεα περαιτέρω,
 δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνῳ.
 τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις, τάδε δὲ μελόμεν' ἐπ' ἐλπίσιν 950
 κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν.
- στρ. Εἴθ' ἀνεμόεσσά τις
 γένοιτ' ἔπουρος ἐστιῶτις αἶρα,
 ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων, ὅπως 955
 τὸν Ζηνὸς ἄλκιμον γόνον
 μὴ ταρβαλέα θάνοιμι
 μούνον ἐισιδοῦσ' ἄφαρ·
 ἐπεὶ ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις 960
 χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα.
- ἀντ. Ἀγχοῦ δ' ἄρα κοῦ μακρὰν
 προῦκλαιον, ὀξύφωνος ὡς ἀηδῶν.
 ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἦδε τις βάσις.
 πᾶ δ' αὖ φορεῖ νιν; ὡς φίλου 965

- νῦν δ' ὧδ' ἀναρβρος καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' αἵτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὃ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος, 1105
 ὃ τοῦ κατ' ἄσπρα Ζηνὸς αὐθηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κὰν τὸ μηδὲν ὦ
 κὰν μηδὲν ἔρπω, τὴν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομαι κακ τῶνδε. προσμῶλοι μόνον,
 ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
 καὶ ζῶν κακοὺς γε καὶ θανὼν ἐτίσάμην.
- ΧΟ. ὦ τλήμων Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσιν, ἀνδρὸς τοῦδ' εἰ σφαλίσεται.
- ΥΛ. ἐπεὶ παρέσχεσ ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγῇν παρασχὼν κλυθί μου, νοσῶν ὅμως. 1115
 αἰτήσομαι γὰρ σ' ὦν δίκαια τυγχάνειν.
 δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὥς δάκνη
 θυμῷ δύσσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμεῖ κὰν ὅτοις ἀλγείς μάτην.
- ΗΡ. εἰπὼν δ' ἀπὸ τῆς λήξον· ὥς ἐγὼ νοσῶν 1120
 οὐδὲν ξυνίημι· ὦν σὺ ποικίλλεις πάλαι.
- ΥΛ. τῆς μητρὸς ἤκω τῆς ἐμῆς φράσεων, ἐν οἷς
 νῦν ἐστὶν οἷς θ' ἤμαρτεν οὐχ ἐκουσία.
- ΗΡ. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὐ
 τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὥς κλύειν ἐμέ; 1125
- ΥΛ. ἔχει γὰρ οὕτως, ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
- ΗΡ. οὐ δὴ τα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
- ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν δὴ τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἐρεῖς.
- ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.
- ΥΛ. λέγω. τέθηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς. 1130
- ΗΡ. πρὸς τοῦ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
- ΥΛ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
- ΗΡ. οἶμοι· πρὶν ὥς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερὸς;
- ΥΛ. κὰν σοῦ στραφεῖη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
- ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατήρξας· εἰπὲ δ' ἡ νοεῖς. 1135
- ΥΛ. ἅπαν τὸ χρῆμ', ἤμαρτε χρηστὰ μωμένη.

- οἶαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν, οἶαν
 ἦν μήποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας
 ὤφελον ὅσσοις, τόδ' ἀκήλητον
 μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι. 1000
- τίς γὰρ αἰιδός, τίς ὁ χειροτέχνης
 ἱατορίας, ὃς τήνδ' αἶτην
 χωρὶς Ζηνὸς κατακληθήσει;
 θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἰδοίμην.
 ἔξ,
 εἰατέ μ', εἰατέ με δύσμορον εὐνάσαι. 1005
 εἰαθ' ὕστατον εὐνάσαι.
 πᾶ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις;
 ἀπολείς μ', ἀπολείς.
 ἀντέτροφας ὃ τι καὶ μύση.
 ἦπταί μου, τοτοτοῖ, ἦδ' αὖθ' ἔρπει. πόθεν ἔστ', ὦ
 πάντων Ἑλλάνων ἀδικώτατοι ἄνδρες, οὓς δὴ 1010
 πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ, κατὰ τε θρία πάντα καθαίρων,
 ὠλεκόμαν ὁ τάλας, καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι
 οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει;
 ἔξ,
 οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει 1015
 μολῶν τοῦ στυγεροῦ; φεῦ φεῦ.
- ΠΡ. ὦ παῖ τοῦδ' ἀνδρός, τοῦργον τόδε μείζον ἀνήκει
 ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν· σὺ δὲ σύλλαβε. σοί τε γὰρ ὄμμα
 ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν. 1020
- ΥΛ. ψαύω μὲν ἔγωγε,
 λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἔγδοθεν οὔτε θύραθεν
 ἔστι μοι ἐξάνυσαι βίον· τοιαῦτα νέμει Ζεὺς.
- ΗΡ. ὦ παῖ, ποῦ ποτ' εἶ;
 τᾷδέ με τᾷδέ με πρόσλαβε κουφίσας.
 ἔξ, ἰὼ δαίμον. 1025
 θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει δειλαία
 διολοῦσ' ἡμᾶς
 ἀποτίβατος ἀγρία νόσος. 1030

ἰὼ ἰὼ Παλλάς, τόδε μ' αὐ λωβᾶται. ἰὼ παῖ,
 *φύσαντ' οἰκτεῖρας, ἀνεπίφθορον εἰρυσον ἔγχος,
 παῖσιν ἐμᾶς ὑπὸ κλῆδος· ἀκού δ' ἄχος, ᾗ μ' ἐχόλωσεν 1035
 σὰ μάτηρ ἄθεος, τὰν ᾧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν
 αὐτως, ᾧδ' αὐτως, ὥς μ' ὤλεσεν. ὦ γλυκὺς Ἄιδας, 1040
 ὦ Διὸς αὐθαίμων,
 εὐνασον εὐνασόν μ' ὠκυπέτα μόρφῳ
 τὸν μέλεον φθίσας.

ΧΟ. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφοράς, φίλαι,
 ἄνακτος, οἷας οἷος ὦν ἐλαύνεται. 1045

ΗΡ. ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ *κού λόγῳ κακὰ
 καὶ χερσὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ·
 κοῦπω τοιοῦτον οὐτ' ἄκουις ἢ Διὸς
 προὔθηκεν οὐθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεὺς ἐμοὶ
 οἷον τόδ' ἢ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1050
 καθήψεν ὥμοις τοῖς ἐμοῖς Ἑρινύων
 ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾗ διόλλυμαι.
 πλευραῖσι γὰρ προσμαχθεὶν ἐκ μὲν ἐσχάτας
 βέβρωκε σάρκας, πνεύμονός τ' ἀρτηρίας
 ῥοφεῖ ξυνοκοῦν· ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου 1055
 πέπωκεν ἤδη, καὶ διέφθαρμαι δέμας
 τὸ πᾶν, ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ.
 κού ταῦτα λόγῳ πεδιάς, οὐθ' ὁ γηγενὴς
 στρατὸς Γιγάντων, οὔτε θήρειος βία,
 οὐθ' Ἑλλάς, οὐτ' ἄγλωσσος, οὐθ' ὄσσην ἐγὼ 1060
 γαῖαν καθαίρων ἰκόμην, ἔδρασέ πω·
 γυνὴ δέ, θήλυς οὔσα κούκ ἀνδρὸς φύσιν
 μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα.
 ὦ παῖ, γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς,
 καὶ μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσης πλέον· 1065
 δός μοι χεροῖν σαῖν αὐτὸς ἐξ οἴκου λαβὼν
 ἐς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν, ὥς εἰδῶ σάφα
 εἰ τοῦμὸν ἀλγείς μᾶλλον ἢ κείνης ὁρῶν
 λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον.

- ἴθ', ὦ τέκνον, τολμήσον· οἰκτερόν τέ με
 1070 πολλοῖσιν οἰκτρὸν, ὅστις ὥστε παρθένος
 βέβρυχα κλαίῃν καὶ τόδ' οὐδ' ἂν εἰς ποτε
 τόνδ' ἄνδρα φαίη πρόσθ' ἰδεῖν δεδρακότα,
 ἀλλ' ἀστέακτος αἰὲν ἐσπόμεν κακοῖς.
 νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὐρημαὶ τάλas.
 1075 καὶ νῦν προσελθὼν στήθι πλησίον πατρός,
 σκέψαι δ' ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὑπο
 πέπονθα· δείξω γὰρ τάδ' ἐκ καλυμμάτων.
 ἰδοῦ, θεᾶσθε πάντες ἀθλιὸν δέμας,
 1080 ὁράτε τὸν δύστηνον, ὥς οἰκτρῶς ἔχω.
 αἰαί, ὦ τάλas,
 ἔῃ,
 ἔβαλψεν ἄτης σπασμὸς ἀρτίως ὀδ' αὖ,
 διῆξε πλευρῶν, οὐδ' ἀγύμναστον μ' ἔαν
 ἔοικεν ἢ τάλαινα διαβόρος νόσος.
 1085 ὦναξ Ἀΐδη, δέξαι μ',
 ὦ Διὸς ἄκτις, παῖσον.
 ἔνσεισον, ὦναξ, ἐγκατάσκηψον βέλος,
 πάτερ, κεραυνοῦ. δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν,
 ἦνθηκεν, ἐξώρμηκεν. ὦ χέρες χέρες,
 1090 ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες,
 ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέσταθ', οἳ ποτε
 Νεμέας ἔνοικον, βουκόλων ἀλάστορα,
 λέοντ', ἄπλατον θρέμμα κάπροσήγορον,
 βία κατειργάσασθε, Λερναίαν θ' ὕδραν,
 1095 διφυῇ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν
 θηρῶν, ὑβριστήν, ἄνομον, ὑπέροχον βίαν,
 Ἐρυμάνθιον τε θήρα, τόν θ' ὑπὸ χθονὸς
 Ἄιδου τρίκρανον σκύλακ', ἀπρόσμαχον τέρας·
 δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, τόν τε χρυσέων
 δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις.
 1100 ἄλλων τε μόχθων μυρίων ἐγευσάμην,
 κούθεις τροπαῖ' ἔσπησε τῶν ἐμῶν χερῶν.

- νῦν δ' ὦδ' ἀναρβρος καὶ κατερρακωμένος
 τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι τάλας,
 ὃ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος, 1105
 ὃ τοῦ κατ' ἄστρα Ζητὸς αὐδηθεὶς γόνος.
 ἀλλ' εὖ γέ τοι τόδ' ἴστε, κὰν τὸ μηδὲν ὦ
 κὰν μηδὲν ἔρπω, τήν γε δράσασαν τάδε
 χειρώσομαι κὰκ τῶνδε. προσμύλοι μόνον,
 ἵν' ἐκδιδαχθῇ πᾶσιν ἀγγέλλειν ὅτι 1110
 καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανῶν ἐτισάμην.
- ΧΟ. ὦ τλήμον Ἑλλάς, πένθος οἶον εἰσορῶ
 ἔξουσαν, ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλῆσεται.
- ΥΛ. ἐπεὶ παρέσχεσ ἀντιφωνῆσαι, πάτερ,
 σιγῇν παρασχὼν κλυθὶ μου, νοσῶν ὅμως. 1115
 αἰτήσομαι γάρ σ' ὦν δίκαια τυγχάνειν.
 δός μοι σεαυτόν, μὴ τοσοῦτον ὥς δάκνη
 θυμῷ δύσσοργος. οὐ γὰρ ἂν γνοιῖς ἐν οἷς
 χαίρειν προθυμεῖ κὰν ὅτοις ἀλγείς μάτην.
- ΗΡ. εἰπὼν δ' ἰσχυρίζεις λήξον· ὥς ἐγὼ νοσῶν
 οὐδὲν ξυνίημι· ὦν σὺ ποικίλλεις πάλοι. 1120
- ΥΛ. τῆς μητρὸς ἤκω τῆς ἐμῆς φράσων, ἐν οἷς
 νῦν ἔστιν οἷς θ' ἤμαρτεν οὐχ ἔκουσία.
- ΗΡ. ὦ παγκάκιστε, καὶ παρεμνήσω γὰρ αὖ
 τῆς πατροφόντου μητρὸς, ὥς κλύειν ἐμέ ; 1125
- ΥΛ. ἔχει γὰρ οὕτως, ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν.
- ΗΡ. οὐ δῆτα τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις.
- ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲ μὲν διή τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν ἔρεῖς.
- ΗΡ. λέγ', εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῆς κακὸς γεγώς.
- ΥΛ. λέγω. τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγῆς. 1130
- ΗΡ. πρὸς τοῦ ; τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας.
- ΥΛ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου.
- ΗΡ. οἴμοι· πρὶν ὥς χρῆν σφ' ἐξ ἐμῆς θανεῖν χερὸς ;
- ΥΛ. κὰν σοῦ στραφεῖη θυμός, εἰ τὸ πᾶν μάθοις.
- ΗΡ. δεινοῦ λόγου κατήρξας· εἰπέ δ' ἡ νοεῖς. 1135
- ΥΛ. ἴσπαν τὸ χρῆμ', ἤμαρτε χρηστὰ μωμένη.

- HR. χρῆστ', ὦ κάκιστε, πατέρα σὸν κτείνασα δρῆ ;
- ΥΛ. στέργῃμα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν,
ἀπήμπλαχ', ὥς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους.
- HR. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων ; 1140
- ΥΛ. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν
τοῖφδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον.
- HR. ἰοῦ ἰοῦ δύστηνος, οἴχομαι τάλας.
ὄλωλ' ὄλωλα, φέγγος οὐκέτ' ἔστι μοι.
οἴμοι, φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἔν' ἔσταμεν. 1145
ἴθ', ὦ τέκνον· πατὴρ γὰρ οὐκέτ' ἔστι σοι·
κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σὼν ὁμαιμόνων,
κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην, Διὸς
μάτην ἄκοιτιν, ὥς τελευταίαν ἐμοῦ
φήμην πύθησθε θεσφάτων ὅσ' οἶδ' ἐγώ. 1150
- ΥΛ. ἀλλ' οὔτε μήτηρ ἐνθάδ', ἀλλ' ἐπακτίῃ
Τίρυνθι συμβέβηκεν ὥστ' ἔχειν ἔδραν,
παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει,
τοὺς δ' ἂν τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας μάθοις·
ἡμεῖς δ' ὅσοι πάρεσμεν, εἴ τι χρή, πάτερ,
πράσσειν, κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν. 1155
- HR. σὺ δ' οὖν ἄκουε τοῦργον· ἐξήκεις δ' ἵνα
φανείς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ.
ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρὸς πάλαι,
†πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ἵπο, 1160
ἀλλ' ὅστις Ἀίδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι.
ὅδ' οὖν ὁ θῆρ Κένταυρος, ὥς τὸ θεῖον ἦν
πρόφαντον, οὕτω ζῶντά μ' ἔκτεινεν θανάων.
φανῶ δ' ἐγὼ τοῦτοισι συμβαίνοντ' ἴσα
μαντεῖα καινά, τοῖς πάλαι ξυνήγορα, 1165
ἀ τῶν ὀρέων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ
Σελλῶν ἐσελθὼν ἄλσος εἰσεγραψάμην
πρὸς τῆς πατρώας καὶ πολυγλώσσου δρυός,
ἥ μοι χρόνῳ τῷ ζῶντι καὶ παρόντι νῦν
ἔφασκε μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ 1170

λύσιν τελείσθαι· κἀδόκουν πράξειν καλῶς.
 τὸ δ' ἦν ἄρ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν θανεῖν ἐμέ.
 τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶδὴ λαμπρὰ συμβαίνει, τέκνον,
 δεῖ σ' αὖ γενέσθαι τῷδε τάνδρῃ σύμμαχον,
 καὶ μὴ ᾽πιμείναι τοῦμὸν ὀξύναι στόμα,
 ἀλλ' αὐτὸν εἰκαθόντα συμπράσσειν, νόμον
 κάλλιστον ἐξευρόντα, πειθαρχεῖν πατρί.

1175

ΥΛ. ἀλλ', ὦ πάτερ, ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν
 τοιάνδ' ἐπελθών, πείσομαι δ' ἃ σοι δοκεῖ.

1180

ΗΡ. ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν πρῶτιστά μοι.

ΥΛ. ὥς πρὸς τί πίστιν τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις ;

ΗΡ. οὐ θᾶσσον οἴσεις μῆδ' ἀπιστήσεις ἐμοί ;

ΥΛ. ἰδοὺ προτείνω, κοῦδὲν ἀντειρήσεται.

ΗΡ. ὄμνυ Διὸς νυν τοῦ με φύσαντος κᾶρα.

1185

ΥΛ. ἦ μὴν τί δράσεις ; καὶ τόδ' ἐξειρήσεται ;

ΗΡ. ἦ μὴν ἐμοὶ τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν.

ΥΛ. ὄμνυμ' ἔγωγε, Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον.

ΗΡ. εἰ δ' ἐκτός ἔλθοις, πημονὰς εὗχου λαβεῖν.

ΥΛ. οὐ μὴ λάβω· δράσω γάρ. εὗχομαι δ' ὅμως.

1190

ΗΡ. οἶσθ' οὖν τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον ;

ΥΛ. οἶδ', ὥς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω.

ΗΡ. ἐνταῦθά νυν χρή τοῦμὸν ἐξάραντά σε
 σῶμ' αὐτόχειρα, καὶ ξὺν οἷς χρήξεις φίλων,
 πολλὴν μὲν ὕλην τῆς βαθυρρίζου θρυλὸς
 κείραντα, πολλὸν δ' ἄρσεν' ἐκτεμόνθ' ὁμοῦ
 ἄγριον ἔλαιον, σῶμα τοῦμὸν ἐμβαλεῖν,
 καὶ πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας
 πρήσαι. γόου δὲ μῆδὲν εἰσίτω δάκρυ·
 ἀλλ' ἀστένακτος κἀδάκρυτος, εἴπερ εἴ
 τοῦδ' ἀνδρός, ἔρξον· εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἐγὼ
 καὶ νέρθεν ὦν ἀραίος εἰσαεὶ βαρύς.

1195

1200

ΥΛ. οἴμοι, πάτερ, τί εἶπας ; οἶά μ' εἴργασαι.

ΗΡ. ὁποῖα δραστέ' ἐστίν· εἰ δὲ μή, πατρὸς

- ἄλλου γενοῦ του μῆδ' ἐμὸς κληθῆς ἔτι. 1205
- ΥΛ. οἴμοι μάλ' αὖθις, οἷά μ' ἐκκαλεῖ, πάτερ,
φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν.
- ΗΡ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ὧν ἔχω παιῶνιον
καὶ μῦνον ιατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν.
- ΥΛ. καὶ πῶς ὑπαίθων σῶμ' ἂν ἰψῆμην τὸ σόν ; 1210
- ΗΡ. ἀλλ' εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο, τᾶλλα γ' ἔργασαι.
- ΥΛ. φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται.
- ΗΡ. ἦ καὶ πυρᾶς πλήρωμα τῆς εἰρημένης ;
- ΥΛ. ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτιψαύων χερσῶν
τὰ δ' ἄλλα πράξω κοῦ καμεί τοῦμὸν μέρος. 1215
- ΗΡ. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα· πρόσνειμαι δέ μοι
χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς.
- ΥΛ. εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται.
- ΗΡ. τὴν Εὐρυτεῖαν οἶσθα δῆτα παρθένον ;
- ΥΛ. Ἰόλην ἔλεξας, ὥς γ' ἐπικάζειν ἐμέ. 1220
- ΗΡ. ἔγνωσ. τοσοῦτον δὴ σ' ἐπισκῆπτω, τέκνον·
ταύτην, ἐμοῦ θανόντος, εἴπερ εὖσεβείν
βούλει, πατρῶων ὀρκίων μεμνημένος,
προσθοῦ δάμαρτα, μῆδ' ἀπιστήσης πατρί·
μῆδ' ἄλλος ἀνδρῶν τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὁμοῦ 1225
κλιθείσαν αὐτὴν ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ,
ἀλλ' αὐτός, ὦ παῖ, τοῦτο κήδευσον λέχος.
πείθου· τὸ γάρ τοι μεγάλα πιστεύσαντ' ἐμοὶ
σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν.
- ΥΛ. οἴμοι. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν,
τὸ δ' ὧδ' ὄραν φρονούντα τίς ποτ' ἂν φέροι ; 1230
- ΗΡ. ὥς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς.
- ΥΛ. τίς γάρ ποθ', ἦ μοι μητρί μὲν θανεῖν μόνῃ
μεταίτιος σοί τ' αὖθις ὥς ἔχεις ἔχειν,
τίς ταῦτ' ἂν, ὅστις μὴ 'ξ ἁλαστόρων νοσοῖ, 1235
ἔλοιτο ; κρείσσον κάμει γ', ὦ πάτερ, θανεῖν
ἢ τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν ὁμοῦ.
- ΗΡ. ἀνῆρ ὅδ' ὥς ἔοικεν οὐ νέμειν εμοὶ

φθίνοντι μοίραν· ἀλλὰ τοι θεῶν ἀρὰ
μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις.

1240

ΥΛ. οἴμοι, τάχ', ὥς ἔοικας, ὥς νοσεῖς φράσεις.

ΗΡ. σὺ γάρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ.

ΥΛ. δεῖλαιος, ὥς ἐς πολλὰ τὰπορεῖν ἔχω.

ΗΡ. οὐ γὰρ δικαιοῖς τοῦ φυτεύσαντος κλύειω.

ΥΛ. ἀλλ' ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν, πάτερ;

1245

ΗΡ. οὐ δυσσέβεια, τοῦμόν εἰ τέρψεις κέαρ.

ΥΛ. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανθίκως τάδε;

ΗΡ. ἔγωγε· τούτων μάρτυρας καλῶ θεούς.

ΥΛ. τοιγὰρ ποιήσω, κοῦκ ἀπόσομαι, τὸ σὸν
θεοῖσι δεικνὺς ἔργον. οὐ γὰρ ἂν ποτε
κακὸς φανείην σοί γε πιστεύσας, πάτερ.

1250

ΗΡ. καλῶς τελευτᾷς, καπὶ τοῖσδε τὴν χάριν
ταχεῖαν, ὦ παῖ, πρόσθε· ὥς πρὶν ἐμπεσεῖν
σπαραγμὸν ἢ τιν' οἷστρον, ἐς πυράν με θῆς.
ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἵρεσθε. παῦλὰ τοι κακῶν
αὕτη, τελευτῇ τοῦδε ἀνδρὸς ὑστάτη.

1255

ΥΛ. ἀλλ' οὐδὲν εἴργει σοὶ τελειοῦσθαι τάδε,
ἐπεὶ κελεύεις κᾶξαναγκάζεις, πάτερ.

ΗΡ. ἄγε νυν, πρὶν τήνδ' ἀνακινήσαι
νόσον, ὦ ψυχὴ σκληρά, χάλυβος
λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσ',
ἀνάπαυε βοήν, ὥς ἐπίχαρτον
τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον.

1260

ΥΛ. αἶρετ', ὀπαδοί, μεγάλην μὲν ἐμοὶ
τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην,
μεγάλην δὲ θεῶν ἀγνωμοσύνην
εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων,
οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι
πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη.
τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ,
τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν,
αἰσχρὰ δ' ἐκείνοις,

1265

1270

χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων
τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι.
λείπου μηδὲ σύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων,
μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους,
πολλὰ δὲ πῆματα καὶ καυνοπαθῆ,
κοὔδ' ἐν τούτων ὅ τι μὴ Ζεὺς.

1275

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

ΧΟΡΟΣ.

ΣΚΟΠΟΣ ὡς ΕΜΠΟΡΟΣ.

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ΗΡΑΚΛΗΣ.

ΟΔΥΣΣΕΥΣ.

Ἄκτῃ μὲν ἦδε τῆς περιρρύτου χθονὸς
 Λήμνου, βροτοῖς ἄστιπτος οὐδ' οἰκουμένη,
 ἔνθ', ὧ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεῖς
 Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε, τὸν Μιηλιά
 Ποίαντος υἱὸν ἐξέβηκ' ἐγὼ ποτε, 5
 ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο,
 νόσφ' καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα·
 ὅτ' οὔτε λοιβῆς ἡμῖν οὔτε θυμάτων
 παρῆν ἐκήλοισ προσθιγεῖν, ἀλλ' ἀγρίαῖς
 κατεῖχ' αἰετῶν στρατόπεδον δυσφημίαῖς, 10
 βοῶν, στενάζων. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τί δεῖ
 λέγειν; ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων,
 μὴ καὶ μάθη μ' ἤκοντα κάκχέω τὸ πᾶν
 σόφισμα τῷ νῦν αὐτίχ' αἰρήσειν δοκῶ.
 ἀλλ' ἔργον ἦδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν, 15
 σκοπεῖν θ' ὅπου 'στ' ἐνταῦθα δίστομος πέτρα
 τοιάδ', ἣν ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῇ
 πάρεστιν ἐνθάκησις, ἐν θέρει δ' ὕπνον
 δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή.
 βαῖν δ' ἔνερθεν ἐξ ἀριστερᾶς τάχ' ἂν 20
 ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν.
 ἄ μοι προσελθὼν σίγα σήμαιν' εἴτ' ἔχει
 χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γ', εἴτ' ἄλλη κυρεῖ,
 ὥς τὰπῖλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύης,
 ἐγὼ δὲ φράζω, κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴη. 25

ΝΕΟΠΤΟΛΕΜΟΣ.

ἄναξ Ὀδυσσεῦ, τοῦργον οὐ μακρὰν λέγεις.

- δοκῶ γὰρ οἶον εἶπας ἄντρον εἰσορᾶν.
- ΟΔ. ἄνωθεν, ἢ κάτωθεν ; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
- ΝΕ. τόδ' ἐξύπερθε, καὶ στίβου γ' οὐδείς κτύπος.
- ΟΔ. ὅρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεῖς κυρῇ. 30
- ΝΕ. ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα.
- ΟΔ. οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τρόφή ;
- ΝΕ. στιππὴ γε φυλλὰς ὥς ἐναυλίζοντί τῃ.
- ΟΔ. τὰ δ' ἄλλ' ἔρημα, κοῦδέν ἐσθ' ὑπερτεγον ;
- ΝΕ. αὐτόφυλον γ' ἔκπωμα, φλαυρουργοῦ τινὸς 35
- τεχνήματ' ἀνδρός, καὶ πυρεῖ' ὁμοῦ τάδε.
- ΟΔ. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε.
- ΝΕ. ἰοῦ ἰοῦ· καὶ ταῦτά γ' ἄλλα θάλπηται
ῥάκη, βαρείας του νοσηλείας πλέα.
- ΟΔ. ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τύπους σαφῶς, 40
- κᾶστ' οὐχ ἑκάς που. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ
κῶλον παλαιᾶ κηρὶ προσβαίῃ μακράν ;
ἀλλ' ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξεγήλυθεν, *Cognate*
ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδ' εἰς που.
- τὸν οὖν παρόντα πέμψον εἰς κατασκοπὴν, 45
- μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσών· ὥς μᾶλλον ἂν
ἔλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν.
- ΝΕ. ἀλλ' ἔρχεταιί τε καὶ φυλάσσεται στίβος.
σὺ δ' εἴ τι χρήσεις, φράζε δευτέρῳ λόγῳ.
- ΟΔ. Ἀχιλλέως παῖ, δεῖ σ' ἐφ' οἷς ἐλήλυθας 50
- γενναῖον εἶναι, μὴ μόνον τῷ σώματι,
ἀλλ' ἦν τι καινόν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας,
κλύης, ὑπουργεῖν, ὥς ὑπηρέτης πάρει.
- ΝΕ. τί δῆτ' ἄνωγας ;
- ΟΔ. τὴν Φιλοκτήτου σε δεῖ 55
- ψυχὴν ὅπως λόγοισιν ἐκκλέψεις λέγων.
ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει,
λέγειν, Ἀχιλλέως παῖς· τόδ' οὐχὶ κλεπτέον·
πλείς δ' ὥς πρὸς οἶκον, ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν
στράτευμ' Ἀχαιῶν, ἔχθος ἐχθήρας μέγα,

τοῦτον τὸν αὐτὸν ἄνδρα, ναυκλήρου τρόποις
 μορφὴν δολώσας, ὥς ἂν ἀγνοία προσῇ·
 οὐδ' ὅτ' αἱ τέκνον, ποικίλως αὐδωμένον
 δέχου τὰ συμφέροντα τῶν αἰὲ λόγων.
 ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἶμι, σοὶ παρὲς τάδε·
 Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων δόλιος ἡγήσαιο νῶν
 Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς, ἡ σώζει μ' αἰεί.

130

ΧΟΡΟΣ.

στρ. α'. Τί χρὴ τί χρὴ με, δέσποτ', ἐν ξένη ξένον
 στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν;
 φράζε μοι.

135

τέχνα γὰρ τέχνας ἐτέρας προὔχει
 καὶ γνώμα, παρ' ὅτ' τὸ θεῖον
 Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται.

140

σὲ δ', ὦ τέκνον, τόδ' ἐλήλυθεν
 πᾶν κράτος ὠγύγιον· τό μοι ἔννεπε,
 τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν.

NE. Νῦν μὲν ἴσως γὰρ τόπον ἐσχατιαῖς
 προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κείται,
 δέρκου θαρσῶν ὅπταν δὲ μόλη
 δεινὸς ὀδύτης τῶνδ' ἐκ μελάρων,
 πρὸς ἐμὴν αἰεὶ χεῖρα προχωρῶν
 πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν.

145

XO. ἀντ. α'. Μέλον πάλα μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ,
 φρουρεῖν ὅμμ' ἐπὶ σῶ μάλιστα καιρῷ·
 νῦν δέ μοι

150

λέγ' αὐτὰς ποίας ἔνεδρος ναίει
 καὶ χῶρον τίν' ἔχει. τὸ γάρ μοι
 μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον,
 μὴ προσπεσῶν με λάθῃ ποθέν,
 τίς τόπος, ἢ τίς ἔδρα, τίν' ἔχει στίβον,
 ἔναυλον, ἢ θυραῖον.

155

NE. Οἶκον μὲν ὀρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον
 πετρῖνης κοίτης.

160

προδότης καλείσθαι· βούλομαι δ', ἄναξ, καλῶς
δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς.

95

ΟΔ. ἐσθλοῦ πατὴρ παῖ, καὶ τὸς ὡς νέος ποτὲ
γλῶσσαν μὲν ἄργον, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτων
νῦν δ' εἰς ἔλεγχον ἐξιών ὁρῶ βροτοῖς
τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τᾶργα, πάνθ' ἡγουμένην.

ΝΕ. τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλήν ψευδῇ λέγειν ;

100

ΟΔ. λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ φιλοκτῆτην λαβεῖν.

ΝΕ. τί δ' ἐν δόλῳ δεῖ μᾶλλον ἢ πείσαντ' αἰεῖν ;

ΟΔ. οὐ μὴ πίθηται· πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις.

ΝΕ. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος ;

ΟΔ. ἰοὺς ἀφύκτους καὶ προπέμποντας φόνον.

105

ΝΕ. οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμῖξαι θρασύ ;

ΟΔ. οὔ, μὴ δόλῳ λαβόντα γ', ὥς ἐγὼ λέγω.

ΝΕ. οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῇ λέγειν ;

ΟΔ. οὐκ, εἰ τὸ σωθῆναι γε τὸ ψεῦδος φέρει.

ΝΕ. πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λακεῖν ;

110

ΟΔ. ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει.

ΝΕ. κέρδος δ' ἐμοὶ τί τοῦτον εἰς Τροίαν μολεῖν ;

ΟΔ. αἰρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν μόνα.

ΝΕ. οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων, ὥς ἐφάσκει, εἴμ' ἐγώ ;

ΟΔ. οὐτ' ἂν σὺ κείνων χωρὶς οὐτ' ἐκείνα σοῦ.

115

ΝΕ. θηρατέ' οὖν γίγνοιτ' ἂν, εἴπερ ὧδ' ἔχει.

ΟΔ. ὥς τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα.

ΝΕ. ποίω ; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν.

ΟΔ. σοφός τ' ἂν αὐτὸς ἀγαθὸς κεκλή' ἄμα.

ΝΕ. ἴτω· ποιήσω, πᾶσαν αἰσχύνην ἀφείς.

120

ΟΔ. ἡ μνημονεύεις οὖν εἰ σοὶ παρήνεσα ;

ΝΕ. σάφ' ἴσθ', ἐπείπερ εἰσάπαξ συνήνεσα.

ΟΔ. σὺ μὲν μένων νῦν κείνους ἐνθάδ' ἐκδέχου,
ἐγὼ δ' ἄπειμι, μὴ κατοπτρευθῶ παρών,
καὶ τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν.
καὶ δεῦρ', ἐάν μοι τοῦ χρόνου δοκῇ τι
κατασχολάζω, αὐθις ἐκπέμψω πάλιν

125

τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
 τείναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
 πρὶν ὃδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
 χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι. 200

ΧΟ. στρ. γ'. Εὖστομ' ἔχε, παῖ.

ΝΕ. τί τόδε;

ΧΟ. προῦφάνη κτύπος,

φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
 ἥ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων. 205
 βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα
 φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν
 ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
 βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
 τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θροεῖ.

ΧΟ. ἀντ.γ'. Ἄλλ' ἔχε, τέκνον,

ΝΕ. λέγ' ὃ τι.

ΧΟ. φροντίδας νέας· 210

ὥς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνὴρ,
 οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
 ὥς ποιμὴν ἀγροβότας,
 ἀλλ' ἢ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας 215
 βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
 ἢ ναὸς ἄξενον ὄρμον
 *αὐγάζων· προβοᾷ γὰρ τι δεινόν.

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ἰὼ ξένοι,
 τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ 220
 κατέσχετ' οὗτ' εὖορμον οὗτ' οἰκουμένην;
 ποίας πάτρας ἂν ἢ γένους ὑμᾶς ποτὲ
 τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
 στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
 φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μὴ μ' ὀκνῶ 225
 δεῖσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
 ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,

- ΧΟ. ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν ;
- ΝΕ. δῆλον ἔμοιγ' ὥς φορβῆς χρεῖα
 στίβον ὀγμύει τόνδε πέλας που.
 ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν
 λόγος ἐστὶ φύσιν, θηροβολοῦντα 165
 πτηνοῖς ἰοῖς στυγερὸν στυγερῶς,
 οὐδέ τιν' αὐτῷ
 παιῶνα κακῶν ἐπινωμῶν.
- ΧΟ. στρ.β'. Οἰκτεῖρω νιν ἔγωγ', ὅπως,
 μή του κηδομένου βροτῶν 170
 μηδὲ σύντροφον ὅμμ' ἔχων,
 δύστανος, μόνος αἰεί,
 νοσεῖ μὲν νόσον ἀγρίαν,
 ἀλύει δ' ἐπὶ παντὶ τῷ
 χρεῖας ἵσταμένῳ. πῶς ποτε πῶς δύσμορος ἀντέχει ; 175
 ὦ παλάμαι θνητῶν,
 ὦ δύστανα γένη βροτῶν,
 οἷς μὴ μέτριος αἰών.
- ἀντ.β'. Οὗτος πρωτογόνων ἴσως
 οἴκων οὐδενὸς ὕστερος, 180
 πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ
 κεῖται μούνος ἀπ' ἄλλων
 στικτῶν ἢ λασίων ἑμετὰ
 θηρῶν, ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ 185
 λιμῷ τ' οἰκτρὸς ἀνήκεστα μερμηνήματ' ἔχων βαρεῖ.
 ἃ δ' ἀθυρόστομος
 ἀχῶ τηλεφανῆς πικρᾶς
 οἰμωγᾶς ὑπόκειται. 190
- ΝΕ. Οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί·
 θεῖα γάρ, εἴπερ καὶ γώ τι φρονῶ,
 καὶ τὰ παθήματα κείνα πρὸς αὐτὰν
 τῆς ὁμόφρονος Χρύσης ἐπέβη,
 καὶ νῦν ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων, 195
 οὐκ ἔσθ' ὥς οὐ θεῶν του μελέτη,

τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ
 τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη,
 πρὶν ὅδ' ἐξήκοι χρόνος, ᾧ λέγεται
 χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι.

200

ΧΟ. στρ. γ'. Εὖστομ' ἔχε, παῖ.

ΝΕ. τί τόδε;

ΧΟ. προῦφάνη κτύπος,

φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του,
 ἥ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων.
 βάλλει βάλλει μ' ἐτύμα
 φθογὰ του στίβου κατ' ἀνάγκαν
 ἔρποντος, οὐδέ με λάθει
 βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ
 τρυσάνωρ· διάσημα γὰρ θροεῖ.

205

ΧΟ. ἀντ. γ'. Ἄλλ' ἔχε, τέκνον,

ΝΕ. λέγ' ὅ τι.

ΧΟ. φροντίδας νέας·

210

ὡς οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀνὴρ,
 οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων,
 ὡς ποιμὴν ἀγροβότας,
 ἀλλ' ἥ που πταίων ὑπ' ἀνάγκας
 βοᾷ τηλωπὸν ἰωάν,
 ἢ ναὸς ᾄξενον ὄρμον
 *αὐγάζων· προβοᾷ γάρ τι δεινόν.

215

ΦΙΛΟΚΤΗΤΗΣ.

ὠὲ ξένοι,
 τίνες ποτ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ
 κατέσχετ' οὔτ' εὖορμον οὔτ' οἰκουμένην;
 ποίας πάτρας ἂν ἢ γένους ὑμᾶς ποτὲ
 τύχοιμ' ἂν εἰπών; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος
 στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί·
 φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι· καὶ μὴ μ' ὀκνῶ
 δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον,
 ἀλλ' οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον, μόνον,

220

225

- ἔρημον ὦδε κᾶφιλον *κακούμενον,
 φωνήσατ', εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε.
 ἀλλ' ἀνταμείψασθ'· οὐ γὰρ εἰκὸς οὔτ' ἐμὲ 230
 ὑμῶν ἀμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
- NE. ἀλλ', ὦ ξέν', ἴσθι τοῦτο πρῶτον, οὐνεκα
 Ἑλληνέες ἐσμεν· τοῦτο γὰρ βουλεῖ μαθεῖν.
- ΦΙ. ὦ φίλτατον φώνημα· φεῦ τὸ καὶ λαβεῖν
 πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἐν χρόνῳ μακρῷ. 235
 τίς σ', ὦ τέκνον, προσέσχε, τίς προσήγαγεν
 χρεῖα; τίς ὁρμή; τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος;
 γέγωνέ μοι πᾶν τοῦθ', ὅπως εἰδῶ τίς εἰ.
- NE. ἐγὼ γένος μὲν εἰμι τῆς περιρρύτου
 Σκύρου· πλέω δ' ἐς οἶκον· αὐδῶμαι δὲ παῖς 240
 Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος. οἶσθα δὴ τὸ πᾶν.
- ΦΙ. ὦ φιλάτου παῖ πατρός, ὦ φίλης χθονός,
 ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους, τίνι
 στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν πόθεν πλέων;
- NE. ἐξ Ἰλίου τοι δὴ τανῦν γε ναυστολῶ. 245
- ΦΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης
 ἡμῖν κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου.
- NE. ἦ γὰρ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου;
- ΦΙ. ὦ τέκνον, οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὄντιν' εἰσορᾶς;
- NE. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὅν γ' εἶδον οὐδεπώποτε; 250
- ΦΙ. οὐδ' ὄνομά γ' οὐδὲ τῶν ἐμῶν κακῶν κλέος
 ἦσθου ποτ' οὐδέν, οἷς ἐγὼ διωλλύμην;
- NE. ὥς μηδὲν εἰδὸτ' ἴσθι μ' ὦν ἀνιστορεῖς.
- ΦΙ. ὦ πόλλ' ἐγὼ μοχθηρός, ὦ πικρὸς θεοῖς,
 οὐ μηδὲ κληδῶν ὦδ' ἔχοντος οἴκαδε 255
 μηδ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διηλθέ που.
 ἀλλ' οἱ μὲν ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμε
 γελῶσι σίγῃ ἔχοντες, ἡ δ' ἐμὴ νόσος
 αἰεὶ τέθληε κατὰ μείζον ἔρχεται.
 ὦ τέκνον, ὦ παῖ πατρός ἐξ Ἀχιλλέως, 260
 οὔδ' εἴμ' ἐγὼ σοι κείνος, δὴν κλύεις ἴσως

τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων,
 ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτῆτης, ὃν οἱ
 δισσοὶ στρατηγοὶ χῶ Κεφαλλήνων ἀναξ
 ἔρριψαν αἰσχροῦς ὤδ' ἔρημον, ἀγρία 265
 νόσφ' καταφθίνοντα, τῆς ἀνδροφθόρου
 πληγέντ' ἐχίδνης φοινίφ' χαράγματι·
 ξὺν ᾗ μ' ἐκεῖνοι, παῖ, προθέντες ἐνθάδε
 ᾤχοντ' ἔρημον, ἥνικ' ἐκ τῆς ποντίας
 Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτη στόλφ. 270
 τότε ἄσμενοί μ' ὥς εἶδον ἐκ πολλοῦ σάλου
 εὔδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεί πέτρῳ,
 λιπόντες ᾤχονθ', οἷα φωτὶ δυσμόρφῳ
 ῥάκη προθέντες βαιὰ καὶ τι καὶ βορᾶς
 ἐπωφέλημα σμικρόν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι. 275
 σὺ δὴ, τέκνον, ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς
 αὐτῶν βεβῶτων ἐξ ὕπνου στήναι τότε ;
 ποῖ' ἐκδακρύσαι, ποῖ' ἀπομῶξαι κακά ;
 ὀρῶντα μὲν ναῦς, ὃς ἔχων ἐναυστόλουν,
 πάσας βεβῶσας, ἄνδρα δ' οὐδέν' ἐντοπον, 280
 οὐχ ὅστις ἀρκέσειεν, οὐδ' ὅστις νόσου
 κάμνοντι συλλάβοιτο· πάντα δὲ σκοπῶν
 εὔρισκον οὐδέν πλην ἀνιάσθαι παρόν,
 τούτου δὲ πολλὴν εὐμάρειαν, ὧ' τέκνον.
 ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνον προῦβαινέ μοι, 285
 κᾶδει τι βαιῇ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ μόνον
 διακονεῖσθαι· γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα
 τόξον τόδ' ἐξεύρισκε, τὰς ὑποπτέρους
 βάλλον πελείας· πρὸς δὲ τοῦθ', ὅ μοι βάλοι
 νευροσπαδῆς ἄτρακτος, αὐτὸς ἂν τάλας 290
 εἰλυόμην δύστηνον ἐξέλκων πόδα
 πρὸς τοῦτ' ἄν· εἴ τ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν,
 καὶ που πάγου χυθέντος, οἷα χείματι,
 ξύλον τι θραῦσαι, ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας
 ἐμηχανώμην· εἴτα πῦρ ἂν οὐ παρῇν, 295

- ἄλλ' ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων μόλις
 ἔφην' ἄφαντον φῶς, δ καὶ σώζει μ' αἰεί.
 οἰκουμένη γὰρ οὖν στέγη πυρὸς μέτα
 πάντ' ἐκπορίζει πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ.
 φέρ', ὦ τέκνον, νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθης. 300
 ταύτη πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἐκὼν
 οὐ γάρ τις ὄρμος ἐστίν, οὐδ' ὅποι πλέων
 ἐξεμπολήσει κέρδος, ἢ ξενώσεται.
 οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σῶφροσιν βροτῶν.
 τάχ' οὖν τις ἄκων ἔσχε· πολλὰ γὰρ τάδε 305
 ἐν τῷ μακρῷ γένοιτ' ἂν ἀνθρώπων χρόνῳ.
 οὐτοί μ', ὅταν μόλωσιν, ὦ τέκνον, λόγοις
 ἐλεοῦσι μέν, καὶ πού τι καὶ βορᾶς μέρος
 προσέδωσαν οἰκτείραντες, ἢ τινα στολήν
 ἐκεῖνο δ' οὐδεὶς, ἥνικ' ἂν μνησθῶ, θέλει, 310
 σῶσαί μ' ἐς οἴκου, ἀλλ' ἀπόλλυμαι τάλας
 ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον ἐν λιμῷ τε καὶ
 κακοῖσι βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον.
 τοιαῦτ' Ἀτρεΐδαί μ' ἦ τ' Ὀδυσσέως βία,
 ὦ παῖ, δεδράκασ', οἷς Ὀλύμπιοι θεοὶ 315
 δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν.
- ΧΟ. ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφειγμένοις ἴσα
 ξένοις ἐποικτεῖρειν σε, Πόϊαντος τέκνον.
- ΝΕ. ἐγὼ δὲ καὶ τὸς τοῖσδε μάρτυς ἐν λόγοις,
 ὡς εἶσ' ἀληθεῖς οἶδα, συντυχῶν κακῶν 320
 ἀνδρῶν Ἀτρεΐδων τῆς τ' Ὀδυσσέως βίας.
- ΦΙ. ἦ γάρ τι καὶ σὺ τοῖς πανωλέθροις ἔχεις
 ἔγκλημ' Ἀτρεΐδαις, ὥστε θυμοῦσθαι παθῶν ;
- ΝΕ. θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαι ποτε,
 ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοίεν ἢ Σπάρτη θ' ὅτι 325
 χῆ Σκύρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφν.
- ΦΙ. εὐ γ', ὦ τέκνον· τίνος γὰρ ὦδε τὸν μέγαν
 χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας ;
- ΝΕ. ὦ παῖ Πόϊαντος, ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ,

- ἀγωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολών. 330
 ἐπεὶ γὰρ ἔσχε μοῖρ' Ἀχιλλέα θανεῖν,
 ΦΙ. οἴμοι· φράσῃς μοι μὴ πέρα, πρὶν ἂν μάθω
 πρῶτον τόδ'· ἥ τέθνηχ' ὁ Πηλέως γόνος.
 ΝΕ. τέθνηκεν, ἀνδρὸς οὐδενός, θεοῦ δ' ὕπο,
 τοξευτός, ὡς λέγουσιν, ἐκ Φοίβου δαμείς. 335
 ΦΙ. ἀλλ' εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χῶ θανών.
 ἀμηχανῶ δὲ πότερον, ὦ τέκνον, τὸ σὸν
 πάθῃμ' ἐλέγχω πρῶτον, ἢ κείνον στένω.
 ΝΕ. οἶμαι μὲν ἄρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σ', ὦ τάλας,
 ἀλγῆμαθ', ὥστε μὴ τὰ τῶν πέλας στένειν. 340
 ΦΙ. ὀρθῶς ἔλεξας. τοιγαροῦν τὸ σὸν φράσον
 αὐθις πάλιν μοι πρᾶγμ', ὅτφ σ' ἐνύβρισαν.
 ΝΕ. ἤλθόν με νηὶ ποικιλοστόλῳ μέτα
 δῖός τ' Ὀδυσσεὺς χῶ τροφεὺς τοῦμοῦ πατρός,
 λέγοντες, εἴτ' ἀληθὲς εἴτ' ἄρ' οὖν μάτην, 345
 ὥς οὐ θέμις γίγνοιτ', ἐπεὶ κατέφθιτο
 πατὴρ ἐμός, τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν.
 ταῦτ', ὦ ξέν', οὕτως ἐννέποντες οὐ πολὺν
 χρόνον μ' ἐπέσχον μὴ με ναυστολεῖν ταχύ,
 μάλιστα μὲν δὴ τοῦ θανόντος ἡμέρῃ, 350
 ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον· οὐ γὰρ εἰδόμην
 ἔπειτα μέντοι χῶ λόγος καλὸς προσήν,
 εἰ τὰπὶ Τροίᾳ πέργαμ' αἰρήσοιμ' ἰών.
 ἦν δ' ἡμῶν ἤδη δεύτερον πλέοντί μοι,
 καὶ γὰρ πικρὸν Σίγειον οὐρίῳ πλάτῃ 355
 κατηγόμην· καὶ μ' εὐθύς ἐν κύκλῳ στρατὸς
 ἐκβάνα πᾶς ἡσπάζετ', ὁμνύντες βλέπειν
 τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν.
 κείνος μὲν οὖν ἔκειτ'· ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος,
 ἐπεὶ δάκρυσα κείνον, οὐ μακρῷ χρόνῳ 360
 ἐλθὼν Ἀτρεΐδης πρὸς φίλους, ὡς εἰκὸς ἦν,
 τὰ θ' ὅπλ' ἀπῆτουν τοῦ πατρὸς τὰ τ' ἄλλ' ὅσ' ἦν.
 οἱ δ' εἶπον, οἴμοι, τλημονέστατον λόγον,

- ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, τᾶλλα μὲν πάρεστί σοι
 πατρὶ' ἐλέσθαι, τῶν δ' ὅπλων κείνων ἀνὴρ 365
 ἄλλος κρατύνει νῦν, ὁ Λαέρτου γόνος.
 κἀγὼ δακρύσας εὐθύς ἐξανίσταμαι
 ὀργῇ βαρεῖα, καὶ καταλήσας λέγω,
 ὦ σχέτλι', ἥ 'τολμήσατ' ἀντ' ἐμοῦ τι 370
 δοῦναι τὰ τεύχη τὰμά, πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ·
 ὁ δ' εἴπ' Ὀδυσσεύς, πλησίον γὰρ ὦν κύρει,
 ναί, παῖ, δεδώκασ' ἐνδίκως οὕτω τάδε.
 ἐγὼ γὰρ αὐτ' ἔσωσα κἀκείνον παρών.
 κἀγὼ χολωθείς εὐθύς ἤρασσον κακοῖς 375
 τοῖς πᾶσιν, οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος,
 εἰ τὰμὰ κείνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με.
 ὁ δ' ἐνθάδ' ἦκων, καίπερ οὐ δύσσοργος ὦν,
 δηχθεὶς πρὸς ἀξήκουσεν ὧδ' ἡμεῖψατο,
 οὐκ ἦσθ' ἱν' ἡμεῖς, ἀλλ' ἀπῆσθ' ἱν' οὐ σ' ἔδει.
 καὶ ταῦτ', ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν, 380
 οὐ μήποτ' ἐς τὴν Σκύρον ἐκπλεύσης ἔχων.
 τοιαῦτ' ἀκούσας κᾶξονειδισθεὶς κακὰ
 πλέω πρὸς αἰκούς, τῶν ἐμῶν τητῶμενος
 πρὸς τοῦ κακίστου κακὸν κακῶν Ὀδυσσέως.
 κοῦκ αἰτιῶμαι κείνον ὥς τοὺς ἐν τέλει. 385
 πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων
 στρατός τε σύμπας· οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν
 διδασκάλων λόγοισι γίνονται κακοί.
 λόγος λέλεκται πᾶς. ὁ δ' Ἀτρεΐδης στυγῶν
 ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἶη φίλος. 390
- ΧΟ. στρ. Ὀρεστέρα παμβῶπι Γᾶ, μήτηρ αὐτοῦ Διός,
 ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὐχρυσον νέμεις,
 σὲ ἀκεῖ, μήτηρ πόντι', ἐπηιδώμαν, 395
 ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρεΐδαν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει,
 ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν,
 ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων 400
 λεόντων ἔφεδρε, τῷ Λαρτίου σέβας ὑπέρτατον.

- ΦΙ. ἔχοντες, ὡς ἔοικε, σύμβολον σαφές
 λύπης πρὸς ἡμᾶς, ὦ ξένοι, πεπλεύκατε,
 καὶ μοι προσάδεθ' ὥστε γινώσκειν ὅτι 405
 ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα καὶ Ὀδυσσεύς.
 ἔξοιδα γὰρ νῦν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ
 γλώσση θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς
 μηδὲν δίκαιον ἐς τέλος μέλλοι ποιεῖν.
 ἀλλ' οὐ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγ', ἀλλ' εἰ παρῶν 410
 Αἴας ὁ μείζων ταυθ' ὀρώων ἡνείχετο.
- ΝΕ. οὐκ ἦν ἔτι ζῶν, ὦ ξέν'. οὐ γὰρ ἂν ποτε
 ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ.
- ΦΙ. πῶς εἶπας; ἀλλ' ἡ χούτος οἴχεται θανῶν;
- ΝΕ. ὡς μηκέτ' ὄντα κείνον ἐν φάει νόει. 415
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἀλλ' οὐχ ὁ Τυδέως γόνος
 οὐδ' οὐμπολητὸς Σισύφου Λαερτιά,
 οὐ μὴ θάνωσι. τούσδε γὰρ μὴ ζῆν ἔδει.
- ΝΕ. οὐ δῆρ'. ἐπίστω τοῦτό γ'. ἀλλὰ καὶ μέγα
 θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ. 420
- ΦΙ. τί δ' *ὅς παλαιὸς ἀγαθὸς φίλος τ' ἐμός,
 Νέστωρ ὁ Πύλιος, ἔστιν; οὗτος γὰρ τά γε
 κείνων κάκ' ἐξήρκε, βουλεύων σοφά.
- ΝΕ. κείνός γε πράσσει νῦν κακῶς, ἐπεὶ θανὼν
 Ἀντίλοχος αὐτῷ φρουδὸς ὅσπερ ἦν γάνος. 425
- ΦΙ. οἴμοι, δὴ αὐτῶς δεινὸν ἔλεξας, οἷν ἐγὼ
 ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότοιν κλύειν.
 φεῦ φεῦ· τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν, ὅθ' οἶδε μὲν
 τεθνᾶσ', Ὀδυσσεὺς δ' ἔστιν αὐτῷ, κἀνταῦθ' ἵνα
 χρῆν ἀντί τοιῶν αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν; 430
- ΝΕ. σοφὸς παλαιστής κείνος, ἀλλὰ χαί σοφαί
 γνῶμαι, Φιλοκτῆτ', ἐμποδίζονται θαμά.
- ΦΙ. φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, ποῦ γὰρ ἦν ἐνταῦθα σοί
 Πάτροκλος, ὃς σου πατὴρ ἦν τὰ φίλτατα
- ΝΕ. χούτος τεθηγκῶς ἦν· λόγῳ δέ σ' ἐν βραχεὶ
 τοῦτ' ἐκδιδάξω. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκὼν 435

- αίρει πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεί.
- ΦΙ. ξυμμαρτυρῶ σοι· καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτό γε
ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξηρήσομαι,
γλώσση δὲ δεινοῦ καὶ σοφοῦ, τί νῦν κυρεῖ. 440
- ΝΕ. ποίου δὲ τοῦτου πλήν γ' Ὀδυσσέως ἐρείς ;
- ΦΙ. οὐ τοῦτον εἶπον, ἀλλὰ Θερσίτης τις ἦν,
ὃς οὐκ ἂν εἴλετ' εἰσάπαξ εἰπεῖν, ὅπου
μηθεὶς ἐφῆ· τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ ;
- ΝΕ. οὐκ εἶδον αὐτόν, ἥσθόμην δ' ἔτ' ὄντα νιν. 445
- ΦΙ. ἔμελλ'· ἐπεὶ οὐδέν πω κακόν γ' ἀπώλετο,
ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες,
καὶ πως τὰ μὲν πανούργα καὶ παλιντριβῇ
χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἰδίου, τὰ δὲ
δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί. 450
- ΝΕ. ἐγὼ μὲν, ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρός,
τὸ λοιπὸν ἦδη τηλόθεν τό τ' Ἴλιον
καὶ τοὺς Ἀτρεΐδας εἰσορῶν φυλάξομαι·
ὅπου θ' ὁ χείρων τάγαθὸν μείζον σθένει
κάποφθίνει τὰ χρηστὰ χῶ δεινὸς κρατεῖ,
τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ.
ἀλλ' ἡ πετραία Σκύρος ἐξαρκούσά μοι
ἔσται τὸ λοιπόν, ὥστε τέρπεσθαι δόμῳ. 460
- νῦν δ' εἴμι πρὸς ναῦν. καὶ σύ, Ποίαντος τέκνον,
χαῖρ' ὥς μέγιστα, χαῖρε· καί σε δαίμονες
νόσου μεταστήσειαν, ὥς αὐτὸς θέλεις.
ἡμεῖς δ' ἴωμεν ὥς ὀπηνίκ' ἂν θεὸς
πλοῦν ἡμῖν εἴκη, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα. 465
- ΦΙ. ἦδη, τέκνον, στέλλεσθε ;
- ΝΕ. καιρὸς γὰρ καλεῖ
πλοῦν μὴ ἔξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ γγύθεν σκοπεῖ·
- ΦΙ. πρὸς νῦν σε πατρός, πρὸς τε μητρός, ὦ τέκνον,
πρὸς τ' εἰ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές,

ἰκέτης ἰκνοῦμαι, μὴ λήψης μ' οὕτω μόνον, 470
 ἔρημον ἐν κακοῖσι τῷσδ' οἷοις ὄρας
 ὅσοισι τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με·
 ἀλλ' ἐν παρέργῳ θοῦ με. δυσχέρεια μὲν,
 ἔξοιδα, πολλή τοῦδε τοῦ φορήματος·
 ὅμως δὲ τλήθι. τοῖσι γενναίοισι τοι 475
 τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν καὶ τὸ χρηστὸν εὐκλείες.
 σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν,
 δράσαντι δ', ὦ παῖ, πλείστον εὐκλείας γέρας,
 εἰ μὴ μολῶ γὰρ ζῶν πρὸς Οἰταίαν χθόνα.
 ἴθι· ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μᾶς. 480
 τόλμησον, ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων,
 εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῶραν, εἰς πρύμνην, ὅποι
 ἦκιστα μέλλω τοὺς ξυκόντας ἀλγυνεῖν.
 νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου, τέκνον,
 πείσθητι. προσπίπτω σε γόνασι, καίπερ ὦν 485
 ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χαλός. ἀλλὰ μὴ μ' ἀφῆς
 ἔρημον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου·
 ἀλλ' ἢ πρὸς οἶκον τὸν σὸν ἔκσωσόν μ' ἄγων,
 ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμὰ,
 κάκειθεν οὐ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος 490
 Τραχινίαν τε δερᾶδα καὶ τὸν εὐροον
 Σπερχεῖδ' ἔσται, πατρί μ' ὥς δείξης φίλῳ,
 ὃν δὴ παλαί' ἂν ἐξότου δέδοικ' ἐγὼ
 μὴ μοι βεβήκη. πολλὰ γὰρ τοῖς ἱγμενοῖς
 ἔστελλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτάς, 495
 αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκῶσαι δόμοισι.
 ἀλλ' ἢ τέθηκεν, ἢ τὰ τῶν διακόνων,
 ὥς εἰκός, οἶμαι, τοῦμόν ἐν σμικρῷ μέρος
 ποιοῦμενοι τὸν οἶκαδ' ἠπειγον στόλαν.
 νῦν δ', εἰς σέ γὰρ πομπὸν τε καὶ τὸν ἄγγελον 500
 ἦκω, σὺν σῶσον, σὺ μ' ἐλέησον, εἰσοράων
 ὥς πάντα δεινὰ κάπικινδύνως βροτοῖς
 κεῖται παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θάτερα.

- χρή δ' ἐκτὸς ὄντα πημάτων τὰ δειν' ὄραν,
 χῶταν τις εὖ ζῇ, τηνικαῦτα τὸν βίον
 σκοπεῖν μάλιστα μὴ διαφθαρεῖς λάθῃ. 505
- ΧΟ. ἀντ. Οὔκτερ', ἀναξ· πολλῶν ἔλεξεν δυσοίστων πόνων
 ἄθλ', ὅσσα μηδεὶς τῶν ἐμῶν τύχοι φίλων.
 εἰ δὲ πικρούς, ἄναξ, ἔχθεις Ἀτρείδας, 510
 ἐγὼ μὲν, τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος
 μετατιθέμενος, ἔνθαπερ ἐπιμέμονεν, 515
 ἐπ' εὐστολίου ταχείας νεῶς
 πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους, τὰν *θεῶν νέμεσιν ἐκφυγών.
- ΝΕ. ὄρα σὺ μὴ νῦν μὲν τις εὐχερὴς παρῆς,
 ὅταν δὲ πλησθῆς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ, 520
 τότε οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῆς.
- ΧΟ. ἦκιστα. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ
 τοῦννεϊδος ἔξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι.
- ΝΕ. ἀλλ' αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον
 ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν. 525
 ἀλλ' εἰ δοκεῖ, πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς·
 χὴ ναῦς γὰρ ἄξει κοῦκ ἀπαρνηθήσεται.
 μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ τε τῆσδε γῆς
 ἡμᾶς ὅποι τ' ἐνθένδε βουλοίμεσθα πλεῖν.
- ΦΙ. ὦ φίλτατον μὲν ἡμαρ, ἡδιστος δ' ἀνὴρ, 530
 φίλοι δὲ ναῦται, πῶς ἂν ὑμῖν ἐμφανὴς
 ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῇ.
 ἴωμεν, ὦ παῖ, προσκύσαντε τὴν ἔσω
 αἰκὸν εἰσοίκησιν, ὥς με καὶ μάθης 535
 ἀφ' ὧν διέζων, ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος.
 οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὀμμασιν μόνην θέαν
 ἄλλον λαβόντα πλὴν ἐμοῦ τλήναι τάδε·
 ἐγὼ δ' ἀνάγκη προὔμαθον στέργειν κακά.
- ΧΟ. ἐπίσχετον, μάθωμεν. ἄνδρε γὰρ δύο,
 ὁ μὲν νεὼς σῆς ναυβάτης, ὁ δ' ἀλλόθρους, 540
 χωρεῖτον, ὧν μαθόντες αὐθις εἴσιτον.

ΕΜΠΟΡΟΣ.

- Ἄχιλλέως παῖ, τόνδε τὸν ξυνέμπορον,
 ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιιν φύλαξ,
 ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἷς φράσαι,
 ἐπεὶπερ ἀντέκυσσα, δοξάζων μὲν οὖ, 545
 τύχη δέ πως πρὸς ταῦτ' ὀρμισθεὶς πέδον.
 πλέων γάρ, ὥς ναύκληρος, οὐ πολλῶ στόλῳ
 ἀπ' Ἰλίου πρὸς οἶκον ἐς τὴν εὐβοτρυν
 Πεπάρηθον, ὥς ἤκουσα τοὺς ναύτας, ὅτι
 σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεναστοληκότες, 550
 ἔδοξέ μοι μὴ σίγα, πρὶν φράσαιμί σοι,
 τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι, προστυχόντι τῶν ἴσων.
 οὐδὲν σύ που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι,
 ἃ τοῖσιν Ἀργείοισιν ἀμφὶ σοῦ νέα
 βουλεύματα ἐστί, κοῦ μόνον βουλεύματα, 555
 ἀλλ' ἔργα δρώμεν, οὐκ ἐξαργούμενα.
- NE. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας, ξένε,
 εἰ μὴ κακὸς πέφυκα, προσφιλεῖς μενεῖ
 φράσον δ' ἄπερ γ' ἔλεξας, ὥς μάθω τί μοι
 νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις. 560
- EM. φρουδοὶ διώκοντές σε ναυτικῶ στόλῳ
 Φοῖνιξ ὁ πρέσβυς οἷ τε Θησέως κόροι.
- NE. ὥς ἐκ βίας μ' ἄξοντες ἢ λόγοις πάλιν;
- EM. οὐκ οἶδ'. ἀκούσας δ' ἄγγελος πάρεμί σοι.
- NE. ἦ ταῦτα δὴ Φοῖνιξ τε χοὶ ξυνναβάται 565
 οὕτω καθ' ὁρμὴν δρώσιν Ἀτρειδῶν χάριν;
- EM. ὥς ταῦτ' ἐπίστω δρώμεν, οὐ μέλλοντ' ἔτι.
- NE. πῶς οὖν Ὀδυσσεὺς πρὸς τὰδ' οὐκ αὐτάγγελος
 πλείν ἦν ἐτοιμός; ἦ φόβος τις εἶργέ νιν;
- EM. κείνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς 570
 ἔστελλον, ἥνικ' ἐξανηγόμεν ἐγώ.
- NE. πρὸς ποῖον ἂν τόνδ' αὐτὸς οὐδυσσεὺς ἔπλει;
- EM. ἦν δὴ τις—ἀλλὰ τόνδε μοι πρῶτον φράσον
 τίς ἐστίν· ἂν λέγῃς δὲ μὴ φώνει μέγα.

- NE. ὃδ' ἔσθ' ὁ κλεινός σοι Φιλοκτήτης, ξένε. 575
- EM. μή νύν μ' ἔρῃ τὰ πλείον', ἀλλ' ὅσον τάχος
ἔκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς.
- ΦΙ. τί φησιν, ὦ παῖ; τί με κατὰ σκότον ποτὲ
διεμπολᾷ λόγοισι πρὸς σ' ὁ ναυβάτης;
- NE. οὐκ οἶδά πω τί φησι· δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν 580
εἰς φῶς ὃ λέξει, πρὸς σὲ κάμει τούσδε τε.
- EM. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, μή με διαβάλης στρατῷ
λέγονθ' ἅ μὴ δεῖ· πᾶλλ' ἐγὼ κείνων ὑπο
δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά γ', οἷ' ἀνὴρ πένης.
- NE. ἐγὼ εἰμ' Ἀτρεΐδης δυσμενής· οὗτος δέ μοι 585
φίλος μέγιστος, οὐκ' Ἀτρεΐδης στυγεῖ.
δεῖ δὴ σ' ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλεῖ λόγον
κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδέν' ὧν ἀκήκοας.
- EM. ὄρα τί ποιεῖς, παῖ.
- NE. σκοπῶ κατὰ πάλαι.
- EM. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον. 590
- NE. ποιῶν λέγων.
- EM. λέγω. 'πὶ τοῦτων ἄνδρε τῷδ' ὥπερ κλύεις
ὁ Τυδέως παῖς ἦ τ' Ὀδυσσεὺς βία,
διώμοτοι πλέουσιν ἢ μὴν ἢ λόγῳ
πείσαντες ἄξειν, ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος.
καὶ ταῦτ' Ἀχαιοὶ πάντες ἤκουον σαφῶς 595
Ὀδυσσεὺς λέγωντος, οὗτος γὰρ πλείον
τὸ θάρσος εἶχε θάτερον, δράσειν τάδε.
- NE. τίνας δ' Ἀτρεΐδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω χρόνῳ
τοσῶδ' ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν,
ὃν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἐκβεβληκότες;
τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκει', ἢ θεῶν βία 600
καὶ νέμεσις, ὥπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κυκά;
- EM. ἐγὼ σε τοῦτ', ἴσως γὰρ οὐκ ἀκήκοας,
πᾶν ἐκδιδάξω. μάντις ἦν τις εὐγενής,
Πριάμου μὲν υἱός, ὄνομα δ' ὠνομάζετο 605
Ἑλένος, ὃν οὗτος νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος

- ὁ πάντ' ἀκούων αἰσχροῖα καὶ λωβήτ' ἔπη
 δόλιος Ὀδυσσεὺς εἶλε· δέσμιόν τ' ἄγων
 ἔδειξ' Ἀχαιοῖς ἐς μέσον, θήραν καλήν·
 ὅς δ' ἤ τά τ' ἄλλ' αὐτοῖσι πάντ' ἐθέσπισεν 610
 καὶ κατὰ Τροίᾳ πέργαμ' ὥς οὐ μή ποτε
 πέρσοιεν, εἰ μὴ τόνδε πείσαντες λόγῳ
 ἄγοιτο νήσου τῆσδ' ἐφ' ἧς καίει τὰ νῦν.
 καὶ ταῦθ' ὅπως ἤκουσ' ὁ Λαέρτου τόκος
 τὸν μάντιν εἰπόντ', εὐθέως ὑπέσχετο 615
 τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόκῳ δηλώσειν ἄγων·
 οἷοιτο μὲν μάλισθ' ἐκούσιον λαβών,
 εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα· καὶ τούτων κára
 τέμνειν ἐφείτο τῷ θέλοντι μὴ τυχών.
 ἤκουσας, ὦ παῖ, πάντα· τὸ σπεύδειν δέ σοι
 καὶ τῷ παραινῶ κεῖ τινος κῆδει πέρι. 620
- ΦΙ. οἴμοι τάλας. ἦ κείνοε, ἦ πῶσα βλάβη,
 ἔμ' εἰς Ἀχαιῶς ὤμοσεν πείσας στελεῖν;
 πεισθήσομαι γὰρ ὧδε καὶ Ἰδίου θανῶν
 πρὸς φῶς ἀνελθεῖν, ὥσπερ οὐκείνου πατήρ. 625
- ΕΜ. οὐκ οἶδ' ἐγὼ ταῦτ'. ἀλλ' ἐγὼ μὲν εἰμ' ἐπὶ
 ναῦν, σφῶν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός.
- ΦΙ. οὐκὼν τὰδ', ὦ παῖ, δεινά, τὸν Λαερτίου
 ἔμ' ἐλπίσαι ποτ' ἂν λόγῳσι μαλθακοῖς
 δεῖξαι νεὼς ἄγοντ' ἐν Ἀργείοις μέσοις; 630
 οὐ. θᾶσσον ἂν τῆς πλείστον ἐχθίστης ἐμοὶ
 κλύοιμ' ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν.
 ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ
 τολμητά. καὶ νῦν οἶδ' ὀθούνεχ' ἵζεται. 635
 ἀλλ', ὦ τέκνον, χωρῶμεν, ὥς ἡμᾶς πολὺ
 πέλαγος ὀρίζῃ τῆς Ὀδυσσεύος νεώς.
 ἴωμεν. ἦ τοι καίριος σπουδὴ πόνου
 λήξαντος ὕπνου κἀνάπαυλαν ἤγαγεν.
- ΝΕ. οὐκοῦν ἐπειδὴν πνεῦμα τοῦκ' πρῶρας ἀνῆλθε,
 τότε στελοῦμεν· νῦν γὰρ ἀντιστατεί. 640

- ΦΙ. αἰεὶ καλὸς πλοῦς ἔσθ', ὅταν φεύγῃς κακά.
 ΝΕ. οὐκ· ἀλλὰ κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία.
 ΦΙ. οὐκ ἔστι λησταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον,
 ὅταν παρῇ κλέψαι τε χάρπάσαι βίᾳ.
 ΝΕ. ἀλλ' εἰ δοκεῖ, χωρῶμεν, ἐνδοθεν λαβὼν 645
 ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει.
 ΦΙ. ἀλλ' ἔστιν ὧν δεῖ, καίπερ οὐ πολλῶν ἄπο.
 ΝΕ. τί τοῦθ' ὃ μὴ νεὼς γε τῆς ἐμῆς ἐνι;
 ΦΙ. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' αἰεὶ
 κοιμῶ τὸδ' ἔλκος, ὥστε πραῦνεν πάνυ. 650
 ΝΕ. ἀλλ' ἔκφερ' αὐτό. τί γὰρ ἔτ' ἄλλ' ἐρᾷς λαβεῖν;
 ΦΙ. εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον
 παρερρύκεν, ὥς λίπω μὴ τῷ λαβεῖν.
 ΝΕ. ἦ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξ' ἃ νῦν ἔχεις;
 ΦΙ. ταῦτ', οὐ γὰρ ἄλλα γ' ἔσθ', ἃ βαστάζω χεροῖν. 655
 ΝΕ. ἄρ' ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν,
 καὶ βαστάσαι με προσκύσαι θ' ὥσπερ θεόν;
 ΦΙ. σοί γ', ὦ τέκνον, καὶ τοῦτο κἄλλο τῶν ἐμῶν
 ὁποῖον ἂν σοι ξυμφέρῃ γενήσεται.
 ΝΕ. καὶ μὴν ἐρῶ γε· τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω· 660
 εἴ μοι θέμις, θέλομ' ἄν· εἰ δὲ μὴ, πάρες.
 ΦΙ. ὅσιά τε φωνεῖς ἔστι τ', ὦ τέκνον, θέμις,
 ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος
 μόνος δέδωκας, ὃς χθόν' Οἰταῖαν ἰδεῖν,
 ὃς πατέρα πρέσβυν, ὃς φίλους, ὃς τῶν ἐμῶν 665
 ἐχθρῶν μ' ἐνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα.
 θάρσει, παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν
 καὶ δόντι δοῦναι κἄξεπεύξασθαι βροτῶν
 ἀρετῆς ἕκατι τῶνδ' ἐπιψαῦσαι μόνον.
 εὐεργετῶν γὰρ καὶτὸς αὐτ' ἐκτησάμην. 670
 [οὐκ ἄχθομαι σ' ἰδὼν τε καὶ λαβὼν φίλον.
 ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται,
 παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσω φίλος.]
 ΝΕ. χωροῖς ἂν εἴσω.

- ΦΙ. καὶ σέ γ' εἰσάξω· τὸ γὰρ
νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν. 675
- ΧΟ. στρ.α'. Λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα,
τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διὸς
[Ἰξίονα] κατ' ἄμπυκα δὴ δρομάδα
δέσμον ὡς ἔβαλ' ὁ παγκρατῆς Κρόνου παῖς· 680
ἄλλον δ' οὔτιν' ἔγωγ' οἶδα κλύων οὐδ' ἐσιδὼν μοίρα
τοῦδ' ἐχθίοι· συντυχόντα θνατῶν,
ὅς οὔτ' ἔρξας τιν' οὔτε νοσφίσας,
ἀλλ' ἴσος ἐν *γ' ἴσοις ἀνὴρ, 685
ᾧλλυθ' ᾧδ' ἀνυξίως.
τόδε θαῦμ' ἔχει με, πῶς ποτε πῶς ποτ' ἀμφιπλήκτων
ῥοθίων μόνος κλύων, πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὔτω
βιοτὰν κατέσχευ. 690
- ἀντ.α'. Ἦν αὐτὸς ἦν πρόσουρος, οὐκ ἔχων βάσιν,
οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα,
παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον
†βαρυβρῶτ' ἀποκλαύσειεν αἱματηρόν· 695
οὐδ' ὅς [τὰν] θερμοτάταν αἰμάδα κηκιομέναν ἐλκέων
ἐνθήρου ποδὸς ἡπίοισι φύλλοις
κατευνάσειεν, εἴ τις ἐμπέσοι,
φορβάδος ἔκ τε γὰρ ελεῖν· 700
εἶρπε γὰρ ἄλλοτ' ἄλλα
τότ' ἂν εἰλυόμενος, παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας,
ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχοι, πόρον ἀνίκ' ἐξανεῖη
δακέθυμος ἄτα· 705
- στρ.β'. Οὐ φορβὰν ἱερὰς γὰρ σπόρον, οὐκ ἄλλων
αἶρων τῶν νεμόμεσθ' ἄνδρες ἀλφησταί,
πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων 710
πτανῶν πτανοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν.
ὦ μελέα ψυχά,
ὅς μὴδ' οἰνοχύτου πάματος ἦσθη δεκέτει χρόνῳ, 715
λεύσσω δ' ὅπου γυνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ,
αἰεὶ προσενώμα.

- ἀντ.β'. Νῦν δ' ἀνδρῶν ἀγαθῶν παιδὸς ὑπωπτήσας
 εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων 720
 ὅς νιν ποντοπάρῃ δούρατι, πλήθει
 πολλῶν μηνῶν, *πασρίαν ἄγει πρὸς αὐλάν,
 Μηλιάδων νυμφῶν 725
 Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθαις, ἣν ὁ χάλκασπις ἀνὴρ θεοῖς
 πλάθει πᾶσιν, θείῃ πυρὶ παμφαῆς,
 Οἷτας ὑπὲρ ὄχθων.
- ΝΕ. ἔρπ', εἰ θέλεις. τί δὴ ποθ' ὧδ' ἐξ οὐδενὸς 730
 λόγου σιωπᾶς ἀπόπληκτος ὧδ' ἔχει;
- ΦΙ. ἃ ἄ, ἃ ἄ.
- ΝΕ. τί ἔστιν;
- ΦΙ. οὐδὲν δεινόν. ἀλλ' ἴθ', ὦ τέκνον.
- ΝΕ. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου;
- ΦΙ. οὐ δῆτ' ἔγωγ', ἀλλ' ἄρτι κουφίζειν δοκῶ. 735
 ὦ θεοί.
- ΝΕ. τί τοὺς θεοὺς ἀναστένων καλεῖς;
- ΦΙ. σωτήρας αὐτοὺς ἠπίσως θ' ἡμῖν μολεῖν.
 ἃ ἄ, ἃ ἄ.
- ΝΕ. τί ποτε πέπονθας; οὐκ ἐρεῖς, ἀλλ' ὧδ' ἔσει 740
 σιγηλός; ἐν κακῷ δέ τῃ φαίνει κυρῶν.
- ΦΙ. ἀπόλωλα, τέκνον, κοῦ δυνήσομαι κακὸν
 κρύψαι παρ' ὑμῖν, ἀττααί· διέρχεται
 διέρχεται. δύστηνος, ὦ τάλας ἐγώ.
 ἀπόλωλα, τέκνον· βρύκομαι, τέκνον· παπαῖ, 745
 ἀπαππαπαῖ, παπαῖ, παπαῖ, παπαππαπαῖ.
 πρὸς θεῶν, πρόχειρον εἴ τί σοι, τέκνον, πάρα
 ξίφος χερσίν, πάταξον εἰς ἄκρον πόδα·
 ἀπάμησον ὡς τάχιστα· μὴ φείσῃς βίου.
 ἴθ', ὦ παῖ. 750
- ΝΕ. τί δ' ἔστιν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης, ὅτου
 τοσήνδ' ἰνγὴν καὶ στόνον σαντοῦ ποιεῖς;
- ΦΙ. οἶσθ', ὦ τέκνον.
- ΝΕ. τί ἔστιν;

- ΦΙ. οἶσθ', ὦ παῖ.
 ΝΕ. τί σοί ;
 οὐκ οἶδα.
 ΦΙ. πῶς οὐκ οἶσθα, παππαπαπαπαῖ.
 ΝΕ. δεινὸν γε τοῦπίσαγμα τοῦ νοσήματος. 755
 ΦΙ. δεινὸν γὰρ οὐδὲ ῥήτόν· ἀλλ' οἴκτειρέ με.
 ΝΕ. τί δῆτα δράσω ;
 ΦΙ. μή με ταρβήσας προδοῖς·
 ἦκει γὰρ αὕτη θεὰ χρόνου πλάνοις ἴσως
 ὥς ἐξεπλήσθη.
 ΝΕ. ἰὼ ἰὼ δύστηνε σύ,
 δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς. 760
 βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου ;
 ΦΙ. μὴ δῆτα τοῦτό γ'· ἀλλὰ μοι τὰ τόξ' ἐλὼν
 τάδ', ὥσπερ ἦτον μ' ἀρτίως, ἕως ἀνῆ
 τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου τὸ νῦν παρόν, 765
 σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε. λαμβάνει γὰρ οὖν
 ὕπνος μ', ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξίῃ τόδε·
 κοῦκ ἔστι λῆξαι πρότερον· ἀλλ' ἐὰν χρεῶν
 ἔκηλον εὐδαιν. ἦν δὲ τῷδε τῷ χρόνῳ
 μόλωσ' ἐκεῖνοι, πρὸς θεῶν, ἐφίεμαι 770
 ἐκόντα μήτ' ἄκοντα, μηδὲ τῷ τέχνῃ
 κείνοις μεθεῖναι ταῦτα, μὴ σαντὸν θ' ἄμα
 κἄμ', ὅντα σαντοῦ πρόστροπον, κτείνας γένη.
 ΝΕ. θάρσει προνοίας οὔνεκ'. οὐ δοθήσεται
 πλὴν σοί τε κάμοι· ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε. 775
 ΦΙ. ἰδοὺ δέχου, παῖ· τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον,
 μή σοι γενέσθαι πολύπον' αὐτά, μηδ' ὅπως
 ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοῦ κεκτημένῳ.
 ΝΕ. ὦ θεοί, γένοιτο ταῦτα νῶν· γένοιτο δὲ
 πλοῦς οὐριός τε κεύσταλῆς, ὅποι ποτὲ 780
 θεὸς δικαιοὶ χῶ στόλος πορσύνεται.
 ΦΙ. †ἀλλὰ δέδοικ', ὦ παῖ, μή μ' ἀτελὲς εὐχή·
 στάζει γὰρ αὖ μοι φοῖνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ

- κηκίον αἶμα, καί τι προσδοκῶ νέον.
 παπαῖ, φεῦ. 785
 παπαῖ μάλ', ὦ πούς, οἶά μ' ἐργάσει κακά.
 προσέρπει,
 προσέρχεται τόδ' ἐγγύς. οἶμοι μοι τάλας.
 ἔχετε τὸ πρᾶγμα· μὴ φύγητε μηδαμῇ.
 ἀτταταῖ. 790
 ὦ ξένη Κεφαλλήν, εἴθε σου διαμπερές
 στέρνων ἔχοιτ' ἀλγησις ἦδε. φεῦ, παπαῖ.
 παπαῖ μάλ' αὖθις. ὦ διπλοὶ στρατηλάται,
 Ἀγάμεμνον, ὦ Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ
 τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον ; 795
 ὦμοι μοι.
 ὦ θάνατε θάνατε, πῶς αἰεὶ καλούμενος
 οὕτω κατ' ἡμαρ οὐ δύναμ' ὀλεῖν ποτε ;
 ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον, ἀλλὰ συλλαβὼν
 τῇ Λημνίῳ τῇδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ 800
 ἔμπρησον, ὦ γενναῖε· καγὼ τοι ποτὲ
 τὸν τοῦ Διὸς παῖδ' ἀντὶ τῶνδε τῶν σπλawn,
 ἂ νῦν σὺ σώξεις, τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν.
 τί φῆς, παῖ ;
 τί φῆς ; τί σιγᾶς ; ποῦ ποτ' ὦν, τέκνον, κυρεῖς ; 805
 ΝΕ. ἀλγῶ πάλαι δὴ τὰπὶ σοὶ στένων κακά.
 ΦΙ. ἀλλ', ὦ τέκνον, καὶ θάρσος ἴσχυ'· ὥς ἦδε μοι
 ὀξεία φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται.
 ἀλλ' ἀντιάω, μὴ με καταλίπῃς μόνον.
 ΝΕ. θάρσει, μενούμεν.
 ΦΙ. ἦ μενεῖς ;
 ΝΕ. σαφῶς φρόνει. 810
 ΦΙ. οὐ μὴν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι, τέκνον.
 ΝΕ. ὥς οὐ θέμις γ' ἐμοῦστι σοῦ μολεῖν ἄτερ.
 ΦΙ. ἔμβαλλε χεῖρὸς πίστιν.
 ΝΕ. ἐμβάλλω μενεῖν.
 ΦΙ. ἐκείσε νῦν μ', ἐκείσε

- NE. ποί λέγεις ;
 ΦΙ. ἄνω
 NE. τί παραφρονεῖς αὖ ; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον ; 815
 ΦΙ. μέθες μέθες με.
 NE. ποῖ μεθῶ ;
 ΦΙ. μέθες ποτέ.
 NE. οὐ φημ' ἐάσειν.
 ΦΙ. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἦν προσθίγῃς.
 NE. καὶ δὴ μεθίημ', εἴ τι δὴ πλεόν φρονεῖς.
 ΦΙ. ὦ γαῖα, δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω·
 τὸ γὰρ κακὸν τόδ' οὐκέτ' ὀρθοῦσθαί μ' ἐῖ. 820
 NE. τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος οὐ μακροῦ χρόνου
 ἔξειν· κἄρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε.
 ἰδρῶς γέ τοι νιν πᾶν καταστάζει δέμας,
 μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς
 αἰμορραγῆς φλέψ. ἀλλ' ἐάσωμεν, φίλοι,
 825 ἔκηλον αὐτόν, ὥς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ.
 XO. στρ. Ὑπν' ὀδύνας ἀδαῆς, Ὑπνε δ' ἀλγέων,
 εὐαῆς ἡμῖν ἔλθοις,
 εὐαίων εὐαίων, ὦναξ·
 830 ὀμμασι δ' ἀντίσχοις
 τάνδ' αἶγλαν, ἃ τέταται τανῦν.
 ἴθ' ἴθι μοι παιήων.
 ὦ τ' ἐκνον, ὅρα ποῦ στάσει,
 ποῖ δὲ βάσει, πῶς δέ μοι τάντεῦθεν
 φροντίδος. ὀρᾷς ἦδη. 835
 πρὸς τί μένομεν πρᾶσσειν ;
 κειρὸς τοι πάντων γνώμαν ἴσχων
 πολὺν παρὰ πόδα κράτος * * * ἄρνυται. αἴσιον ?
 NE. ἀλλ' ὅδε μὲν κλύει οὐδέν, ἐγ' δ' ὀρῶ οὐνεκα θήραν
 τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων, δίχα τοῦδε πλέοντες. 840
 τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος, τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν.
 κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῇ σὺν ψεύδεσιν αἰσχροὺς ὄνειδος.
 XO. ἀντ. Ἀλλά, τέκνον, τάδε μὲν θεὸς ὀψεται·

- ὦν δ' ἂν ἀμείβῃ μ' αὖθις,
 βαιάν μοι, βαιάν, ὦ τέκνον, 845
 πέμπε λόγων φάμαρ
 ὥς πάντων ἐν νόσφ' εὐδρακῆς
 ὕπνος αὖπνος λεύσσειν.
 ἀλλ' ὅτι δύνῃ μάκιστον,
 κείνο μοι, κείνο λάθρα * * 850
 ἐξιδού ὅπως πράξεις.
 οἶσθα γὰρ ὅν αὐδῶμαι·
 εἰ ταύταν *τούτῃ γνῶμαν ἴσχεις,
 μάλα τοι ἄπορα πυκινούεις ἐνδεῖν πάθη. 854
 ἐπ. Οὐρός τοι, τέκνον, οὐρος·
 ἀνὴρ δ' ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀρωγόν,
 ἐκτέταται νύχιος, (ἀλεῆς ὕπνος ἐσθλός,) 860
 οὐ χερρός, οὐ ποδός, οὐ τιως ἄρχων,
 ἀλλὰ *τις ὥς Ἀἰῶν παρακείμενος
 ὀρᾷ. ἔβλεπ' εἰ καίρια φθέγγει.
 τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι, παῖ,
 πόνος ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος.
 ΝΕ. σιγᾷν κελεύω, μὴδ' ἀφεστάναι φρενῶν. 865
 κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα κανάγει κᾶρα.
 ΦΙ. ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον, τὸ τ' ἐλεπιδῶν
 ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων.
 οὐ γάρ ποτ', ὦ παῖ, τοῦτ' ἂν ἐξηύχῃσ' ἐγὼ
 τλῆναι σ' ἐλεινῶς ὥδε τὰμὰ πήματα 870
 μέναι παρόντα καὶ ξυνωφελουντά μοι.
 οὐκουν Ἀτρεΐδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐφύρως
 οὕτως ἐνεγκεῖν, ἀγαθοὶ στρατηλάται.
 ἀλλ' εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κᾶξ εὐγενῶν,
 ὦ τέκνον, ἡ σή, πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ 875
 ἔθου, βοῆς τε καὶ δυσσοσμίας γέμων.
 καὶ νῦν ἐπειδὴ τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ
 λήθῃ τις εἶναι κἀνάπαυλα δῆ, τέκνον,
 σύ μ' αὐτὸς ἄρου, σὺ με κατὰστησον, τέκνον,

- ἴν', ἥνικ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ,
 ὀρμώμεθ' ἐς ναῦν μῆδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν. 880
- ΝΕ. ἀλλ' ἦδομαι μὲν σ' εἰσιδὼν παρ' ἐλπίδα
 ἀνώδυνον βλέποντα κάμπνέοντ' ἔτι·
 ὥς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου
 πρὸς τὰς παρούσας ξυμφορὰς ἐφαίνετο. 885
 νῦν δ' αἶρε σαυτόν· εἰ δέ σοι μᾶλλον φίλον,
 οἴσουσί σ' οἶδε· τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος,
 ἐπείπερ οὕτω σοί τ' ἔδοξ' ἐμοί τε δρᾶν.
- ΦΙ. αἰνῶ τὰδ', ὦ παῖ, καί μ' ἔπαιρ', ὥσπερ νοεῖς·
 τούτους δ' ἔασαν, μὴ βαρυνθῶσιν κακῇ 890
 ὁσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος· οὐπὶ νῆι γὰρ
 αἰς πόνος τούτοισι συνναίειν ἐμοί.
- ΝΕ. ἔσται τὰδ'· ἀλλ' ἴστω τε καὶ τὸς ἀντέχου.
- ΦΙ. θάρσει, τό τοι σύνηβες ὀρθώσκει μ' ἔθος.
- ΝΕ. παπαῖ· τί δῆτ' ἂν δρῶμ' ἐγὼ τούνηένδε γε; 895
- ΦΙ. τί δ' ἔστιν, ὦ παῖ; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ;
 ΝΕ. οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τᾶπορον τρέπειν ἔπος.
 ΦΙ. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; μὴ λέγ', ὦ τέκνον, τάδε.
 ΝΕ. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ.
 ΦΙ. οὐ δὴ σε δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 900
 ἔπεισεν ὥστε μὴ μ' ἄγειν καύτην ἔτι;
 ΝΕ. ἅπαντα δυσχέρεια, τὴν αὐτοῦ φύσιν
 ὅταν λιπὼν τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα.
- ΦΙ. ἀλλ' οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σύ γε
 δρᾶς οὐδὲ φωνεῖς, ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν. 905
- ΝΕ. αἰσχροὺς φανοῦμαι· τοῦτ' ἀνῶμαι πάλαι.
 ΦΙ. οὐκουν ἐν οἷς γε δρᾶς· ἐν οἷς δ' αὐδᾶς ὀκνῶ.
 ΝΕ. ὦ Ζεῦ, τί δράσω; δεύτερον ληφθῶ κακός,
 κρύπτων θ' ἂ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἰσχιστ' ἐπῶν;
 ΦΙ. ἀνὴρ ὅδ', εἰ μὴ ἄγῳ κακὸς γνώμην ἔφυν, 910
 προδοὺς μ' ἔοικε κάκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν.
 ΝΕ. λιπὼν μὲν οὐκ ἔγωγε, λυπηρῶς δὲ μὴ
 πέμπω σε μᾶλλον, τοῦτ' ἀνῶμαι πάλαι.

- ΦΙ. τί ποτε λέγεις, ὦ τέκνον; ὥς οὐ μανθάνω.
 ΝΕ. οὐδέν σε κρύνψω· δεῖ γὰρ ἐς Τροίαν σε πλεῖν 915
 πρὸς τοὺς Ἀχαιοὺς καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στάλον.
 ΦΙ. οἴμοι, τί εἶπας;
 ΝΕ. μή στένάξῃς, πρὶν μάθῃς.
 ΦΙ. ποῖον μάθημα; τί με νοεῖς δρᾶσαι ποτε;
 ΝΕ. σῶσαι κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδ', ἔπειτα δὲ 920
 ξὺν σοὶ τὰ Τροίας πεδία πορβῆσαι μολῶν.
 ΦΙ. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς;
 ΝΕ. πολλὴ κρατεῖ
 τούτων ἀνάγκη· καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων.
 ΦΙ. ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι. τί μ', ὦ ξένη,
 δέδρακας; ἀπόδος ὥς τάχος τὰ τόξα μοι.
 ΝΕ. ἀλλ' οὐχ οἷόν τε· τῶν γὰρ ἐν τέλει κλύειν 925
 τό τ' ἐνδικόν με καὶ τὸ συμφέρον ποιεῖ.
 ΦΙ. ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα καὶ πανουργίας
 δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, οἷά μ' εἰργάσω,
 οἷ' ἡπάτηκας· οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὄρων 930
 τὸν προστρώπαιον, τὸν ἰκέτην, ὦ σκέτλιε;
 ἀπεστέρηκας τὸν βίον τὰ τόξ' ἐλῶν.
 ἀπόδος, ἰκνούμαί σ', ἀπόδος, ἱκετεύω, τέκνον.
 πρὸς θεῶν πατρώων, τὸν βίον με μᾶφ' ἔλῃς.
 ὦ μοι τάλας. ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι,
 ἀλλ' ὥς μεθήσων μήποθ', ὦδ' ὄρᾳ πάλιν. 935
 ὦ λιμένες, ὦ προβλήτες, ὦ ξυννυσταὶ
 θηρῶν ὀρεῖων, ὦ καταρρώγες πέτραι,
 ὑμῖν τάδ', οὐ γὰρ ἄλλον οἶδ' ὅτ' ἐγὼ λέγω,
 ἀνακλαίομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν,
 οἷ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως· 940
 ὁμόσας ἀπάξειν οἴκαδ', ἐς Τροίαν μ' ἄγει·
 προσθεῖς τε χεῖρα δεξιάν, τὰ τόξα μου
 ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει,
 καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει.
 ὥς ἄνδρ' ἐλὼν ἰσχυρὸν ἐκ βίας μ' ἄγει, 945

κοῦκ οἶδ' ἐναίρων νεκρόν, ἥ καπνοῦ σκιάν,
εἶδωλον ἄλλως. οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε
εἰλέν μ'. ἐπεὶ οὐδ' ἂν ᾧδ' ἔχοντ', εἰ μὴ δόλῳ.
νῦν δ' ἡπάτημαι δύσμορος. τί χρή με δρᾶν;
ἀλλ' ἀπόδος. ἀλλὰ νῦν ἔτ' ἐν σαντῶ γενοῦ.

950

τί φῆς; σιωπᾶς. οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος.
ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον, αὖθις αὖ πάλιν
εἴσεμι πρὸς σέ ψιλός, οὐκ ἔχων τροφήν·
ἀλλ' αἰανοῦμαι τῶδ' ἐν αὐλίφ' ὀμόνος,
οὐ πτηνὸν ὄρνιν, οὐδὲ θῆρ' ὀρειβάτην
τόξοις ἐναίρων τοισίδ', ἀλλ' αὐτὸς τάλας
θανὼν παρέξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην,
καί μ' οὐς ἐθήρων πρόσθε θηράσουσι νῦν·
φόνον φόνου δὲ ῥύσιον τίσω τάλας
πρὸς τοῦ δοκοῦντος οὐδέν εἰδέναι κακόν.
ὄλοιο μὴ πω, πρὶν μάθοιμ' εἰ καὶ πάλιν
γνώμην μετοίσεις· εἰ δὲ μή, θάνοις κακῶς.

955

ΧΟ. τί δρῶμεν; ἐν σοὶ καὶ τὸ πλεῖν ἡμᾶς, ἀναξ,
ἤδη ὅτι καὶ τοῖς τοῦδε προσχωρεῖν λόγοις.

ΝΕ. ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκέ τις
τοῦδ' ἀνδρὸς οὐ νῦν πρῶτον, ἀλλὰ καὶ πάλαι.

965

ΦΙ. ἐλέησον, ὦ παῖ, πρὸς θεῶν, καὶ μὴ παρῆς
σαντοῦ βροτοῖς ὕνειδος, ἐκκλέψας ἐμέ.

ΝΕ. οἶμοι, τί δράσω; μήποτ' ὄφελον λιπεῖν
τὴν Σκύρον· οὕτω τοῖς παρούσιν ἀχθομαι.

970

ΦΙ. οὐκ εἰ κακὸς σύ· πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μυθῶν
ἔοικας ἤκειν αἰσχυρά. νῦν δ' ἄλλοισι δοῦς
οἷς εἰκὸς ἔκπλει, τὰμά μοι μεθεῖς ὅπλα.

ΝΕ. τί δρῶμεν, ἄνδρες;

ΟΔ. ὦ κάκιστ' ἀνδρῶν, τί δρᾶς;

οὐκ εἰ μεθεῖς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοὶ πάλιν;

975

ΦΙ. οἶμοι, τίς ἀνὴρ; ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω;

ΟΔ. Ὀδυσσέως, σάφ' ἴσθ', ἐμοῦ γ', ὃν εἰσορᾶς.

ΦΙ. οἶμοι· πέπρυμαι κάπῳλῳλ'. ὁδ' ἦν ἄρα

ὁ ξυλλαβὼν με κάπονοσφίσας ὕπλων.

ΟΔ. ἐγὼ, σάφ' ἴσθ, οὐκ ἄλλος· ὁμολογῶ τάδε. 980

ΦΙ. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα.

ΟΔ. τοῦτο μὲν,
οὐδ' ἦν θέλλῃ, δράσει ποτ'· ἀλλὰ καὶ σέ δεῖ
στείχειν ἄμ' αὐτοῖς, ἥ βία στελοῦσί σε.

ΦΙ. ἔμ', ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε,
οἷδ' ἐκ βίας ἄξουσιν;

ΟΔ. ἦν μὴ ἔρπης ἐκόν. 985

ΦΙ. ὦ Λημνία χθὼν καὶ τὸ παγκρατὲς σέλας
'Ηφαιστότευκτον, ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά,
εἰ μ' οὗτος ἐκ τῶν σῶν ἀπάξεται βία;

ΟΔ. Ζεὺς ἔσθ, ἴν' εἰδῆς, Ζεὺς, ὁ τῆσδε γῆς κρατῶν,
Ζεὺς, ὃ δέδοκται ταῦθ'· ὑπηρετῶ δ' ἐγώ. 990

ΦΙ. ὦ μίσος, οἷα κἄξανευρίσκεῖς λέγειν
θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης.

ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ἀληθεῖς. ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα.

ΦΙ. οὐ φημ' ἐγωγε.

ΟΔ. φημί. πειστέον τάδε.

ΦΙ. οἴμοι τᾶλας. ἡμᾶς μὲν ὥς δούλους σαφῶς
πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν οὐδ' ἐλευθέρους. 995

ΟΔ. οὐκ, ἀλλ' ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν, μεθ' ὧν
Τροίαν σ' ἐλεῖν δεῖ καὶ κατασκάψαι βία.

ΦΙ. οὐδέποτε γ'· οὐδ' ἦν χρῆ μὲ πᾶν παθεῖν κακόν,
ἕως γ' ἂν ἦ μοι γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον. 1000

ΟΔ. τί δ' ἐργασεῖς;

ΦΙ. κρατ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα
πέτρα πέτρας ἄνωθεν αἰμάξω πεσών.

ΟΔ. ξυλλάβετε *γ' αὐτόν· μὴ πὶ τῷδ' ἔστω τάδε.

ΦΙ. ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρεῖα φίλης
νευρᾶς, ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι.
ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν,
οἶ' *αὐ μ' ὑπῆλθες, ὥς μ' ἐθηράσω, λαβὼν
πρόβλημα σαντοῦ παιδα τόνδ' ἀγνώτ' ἐμοί, 1005

ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ,
 δε οὐδὲν ἤδη πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν· 1010
 δηλὸς δὲ καὶ νῦν ἐστὶν ἀλγεινῶς φέρων
 οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν οἷς τ' ἐγὼ πάθον.
 ἀλλ' ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' αἰὲ
 ψυχὴ νιν ἀφυῇ τ' ὄντα κοῦ θέλονθ' ὅμως
 εὖ προϋδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν. 1015
 καὶ νῦν ἔμ', ὦ δύστηνε, συνδήσας νοεῖς
 ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδ', ἐν ἧ με προὔβαλον
 ἄφιλον ἔρημον ἄπολιν ἐν ζῶσιν νεκρόν,
 φεῦ.

Ὀλοιοῦ καὶ σοὶ πολλάκις τόδ' ἠξιάμην.
 ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι, 1020
 σὺ μὲν γέγηθας ζῶν, ἐγὼ δ' ἀλγύνομαι
 τοῦτ' αὖθ', ὅτι ζῶ σὺν κακοῖς πολλοῖς τάλας,
 γελῶμενος πρὸς σοῦ τε καὶ τῶν Ἀτρέως
 διπλῶν στρατηγῶν, οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς.
 καίτοι σὺ μὲν κλοπῇ τε κανάγκῃ ζυγεῖς 1025
 ἔπλεις ἅμ' αὐτοῖς, ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον
 ἐκόντα πλεύσανθ' ἐπτά ναυσὶ ναυβάτην
 ἄτιμον ἔβαλον, ὥς σὺ φῆς, κείνοι δὲ σέ.
 καὶ νῦν τί μ' ἄγετε; τί μ' ἀπάγεσθε; τοῦ χάριν;
 δε οὐδὲν εἰμι καὶ τέθνηχ' ὑμῖν πάλαι. 1030

πῶς, ὦ θεοῖς ἔχθιστε, νῦν οὐκ εἰμὶ σοὶ
 χολός, δυσώδης; πῶς θεοῖς εὖξεσθ', ἐμοῦ
 πλεύσαντος, αἶθιν ἱερά; πῶς σπένδειν ἔτι;
 αὕτη γὰρ ἦν σοὶ πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ.
 κακῶς Ὀλοισθ' ὀλείσθε δ' ἡδικηκότες 1035
 τὸν ἄνδρα τόνδε, θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει.
 ἔξοιδα δ' ὥς μέλει γ' ἐπεὶ οὐποτ' ἂν στολὸν
 ἐπλεύσατ' ἂν τόνδ' οὐνεκ' ἀνδρὸς ἀθλίου,
 εἰ μὴ τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ.
 ἀλλ', ὦ πατρώα γῇ θεοὶ τ' ἐπόνιοι, 1040
 τίσασθέ τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ

ξύμπαντας αὐτούς, εἴ τι καὶ οἰκτείρετε.
ὥς ζῶ μὲν οἰκτρῶς, εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας
τούτους, δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφηνγέναι.

ΧΟ. βαρύν τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν 1045
τῆνδ' εἰπ', Ὀδυσσεῦ, κοῦχ ὑπέεικονσαν κακοῖς.

ΟΔ. πολλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι πρὸς τὰ τοῦδ' ἔπη,
εἴ μοι παρείκοι· νῦν δ' ἐνὸς κρατῶ λόγου.
οὐ γὰρ τοιούτων δεῖ, τοιοῦτός εἰμ' ἐγώ·
χῶπου δικαίων ἀγαθῶν ἀνδρῶν κρίσις, 1050
οὐκ ἂν λάβοις μὲν μᾶλλον οὐδέν· εὐσεβῆ.

νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῆζων ἔφυν,
πλὴν εἰς σέ· νῦν δέ σοί γ' ἐκὼν ἐκοτήσομαι.
ἄφετε γὰρ αὐτόν, μηδὲ προσψάυσσητ' ἔτι.
ἔατε μίμνειν. οὐδὲ σοῦ προσχρήζομεν, 1055

τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτ', ἐπεὶ πάρεστι μὲν
Τεῦκρος παρ' ἡμῖν, τῆνδ' ἐπιστήμην ἔχων,
ἐγώ θ', ὅς οἰμαι σοῦ κάκιον οὐδέν ἂν
τούτων κρατύνειν, μηδ' ἐπιθύνειν χερί.
τί δῆτα σοῦ δεῖ; χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν. 1060
ἡμεῖς δ' ἴωμεν. καλὴ τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας.
τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν, ἣν σ' ἐχρῆν ἔχειν.

ΦΙ. οἶμοι· τί δράσω δύσμορος; σὺ τοῖς ἐμοῖς
ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ;

ΟΔ. μὴ μ' ἀντιφώνει μηδέν, ὥς στείχοντα δῆ. 1065

ΦΙ. ὦ σπέρμ' Ἀχιλλέως, οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι
γενήσομαι προσφθεγκτός, ἀλλ' οὕτως ἄπει;

ΟΔ. χώρει σὺ· μὴ πρόσλευσσε, γενναῖός περ ὦν,
ἡμῶν ὅπως μὴ τὴν τύχην διαφθερεῖς.

ΦΙ. ἦ καὶ πρὸς ὑμῶν ὧδ' ἔρημος, ὦ ξένοι, 1070
λειφθῆσομαι δὴ κοῦκ ἐποικτερεῖτέ με;

ΧΟ. ὅδ' ἐστὶν ἡμῶν ναυκράτωρ ὁ παῖς. ὅσ' ἂν
οὗτος λέγῃ σοι, ταῦτά σοι χῆμεις φαμέν.

ΝΕ. ἀκούσομαι μὲν ὥς ἔφυν οἴκτου πλέως 1075
πρὸς τοῦδ'· ὅμως δὲ μέναιτ', εἰ τούτω δοκεῖ,

χρόνον τοσοῦτον, εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς
 στείλωσι ναῦται καὶ θεοῖς εὐξώμεθα.
 χούτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι
 λῶω τιν' ἡμῖν. νῶ μὲν οὖν ὀρμώμεθον,
 ὑμεῖς δ', ὅταν καλῶμεν, ὀρμᾶσθαι ταχεῖς. 1080

ΦΙ. στρ.α'. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον
 θερμὸν καὶ παγετῶδες, ὥς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας,
 λείψειν οὐδέποτ', ἀλλὰ μοι καὶ θνήσκοντι συνοίσει. 1085
 ὦ μοι μοί μοι.
 ὦ πληρέστατον αἴλιον
 λύπας τὰς ἀπ' ἐμοῦ τάλαν, τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἅμαρ
 ἔσται; τοῦ ποτε τεύξομαι 1090
 σιτοκόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος;
 εἴθ' αἰθέρος ἄνω
 πτωκάδες ὀξυτόνου διὰ πνεύματος
 ἔλωσί μ'. †οὐ γὰρ ἔτ' ἰσχύω.† οὐκέτ' ἄρκω. ? 1095

ΧΟ. στρ.β'. Σύ τοι σύ τοι κατηξίωσας,
 ὦ βαρύποτμ', οὐκ ἄλλοθεν ἔχη τύχα τᾷδ' ἀπὸ μείζονος,
 εὐτέ γε παρὸν φρονήσαι
 τοῦ λῳόνος δαίμονος εἴλου τὸ κάκιον *αἰνεῖν. 1100

ΦΙ. ἀντ.α'. ὦ τλάμων τλάμων ἄρ' ἐγὼ
 καὶ μόχθῳ λωβατός, ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον
 ἀνδρῶν εἰσοπίσω τάλας ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι, 1105
 αἰαὶ αἰαί,
 οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων,
 οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὄπλων κραταιαῖς μετὰ χερσὶν 1110
 ἴσχω· ἀλλὰ μοι ἄσκοπα
 κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδν φρενός·
 ἰδοίμαν δέ νιν,
 τὸν τάδε μῆσάμενον, τὸν ἴσον χρόνον
 ἐμὰς λαχόντ' ἀνίας. 1115

ΧΟ. ἀντ.β'. Πότμος σε δαιμόνων τᾷδ' * * * ,
 οὐδὲ σέ γε δόλος ἔσχευ ἐπὶ χειρὸς *ἀμᾶς. στυγερὰν ἔχε
 δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις. 1120

καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει, μὴ φιλότῃτ' ἀπώσῃ.

ΦΙ. στρ.γ'. Οἴμοι μοι, καὶ που πολιᾶς

πόντου θινὸς ἐφήμενος,

γελᾷ μου, χερὶ πάλλων

1125

τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν,

τὰν οὐδεὶς ποτ' ἐβάστασεν.

ὦ τόξον φίλον, ὦ φίλων

χειρῶν ἐκβεβιασμένον,

ἧ που ἐλεινὸν ὄρῃς, φρένας εἴ τινας

1130

ἔχεις, τὸν Ἡράκλειον

ἄθλον *ἄρ' ὠδέ σοι

οὐκέτι χρυσόμενον τὸ μεθύστερον

ἀλλ' ἐν μεταλλαγᾷ

πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει,

1135

ὄρων μὲν αἰσχροῦς ἀπάτας, στυγνὸν τε φῶτ' ἐχθοδοπόν,

μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλονθ', ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κάκ' ἐμήσατ'

†Οδυσσεύς.

ΧΟ. στρ.δ'. Ἄνδρὸς τοι τὸ μὲν εὖ δίκαιον εἰπεῖν,

1140

εἰπόντος δὲ μὴ φθονεράν

ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν.

κείνος δ' εἰς ἀπὸ πολλῶν

ταχθεὶς, τοῦδ' ἐφημοσύνα,

κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν.

1145

ΦΙ. ἀντ.γ'. ὦ πταναὶ θῆραι χαροπῶν τ'

ἔθνη θηρῶν, οὓς ὅδ' ἔχει

χώρος οὐρεσιβώτας,

φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων

πελαῖτ'. οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν

1150

τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν,

ὦ δύστανος ἐγὼ τανῦν,

ἀλλ' ἀνέδην ὅδε χώρος ἐρύκεται,

οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν.

ἔρπετε, νῦν καλὸν

1155

ἀντίφονα κορέσαι στόμα πρὸς χάριν

- ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας.
 ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω.
 πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά; τίς ὦδ' ἐν αἵραις τρέφεται,
 μηκέτι μηδενὸς κρατύνων, ὅσα πέμπει βιόδωρος αἶα; 1160
- ΧΟ. ἀντ.δ'. Πρὸς θεῶν, εἴ τι σίβει ξένον, πελασσον
 εὐνοία πᾶσα πελάταν
 ἀλλὰ γνῶθ', εὖ γνῶθ' ὅτι σοὶ 1165
 κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν.
 οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν, ἀδαῆς δ'·
 ἔχειν μυρίον ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ.
- ΦΙ. Πάλιν πάλιν παλαιὸν 1170
 ἄλγῃ μ' ὑπέμνασας, ὧ λῶστε τῶν πρὶν ἐντόπων.
 τί μ' ὤλεσας; τί μ' εἵργασαι;
- ΧΟ. τί τοῦτ' ἔλεξας;
- ΦΙ. εἰ σὺ τὰν ἐμοὶ στυγεράν
 Τρῳάδα γὰρ μ' ἤλπισας ἄξειν. 1175
- ΧΟ. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον.
- ΦΙ. ἀπό νῦν με λείπετ' ἦδη.
- ΧΟ. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἐκόντι τε πράσσειν.
 ἴωμεν ἴωμεν
 ναὸς ἱν' ἡμῖν τέτακται. 1180
- ΦΙ. μή, πρὸς ἀραίου Διός, ἔλθῃς, ἱκετεύω.
- ΧΟ. μετρίαζε.
- ΦΙ. ὦ ξένοι,
 μέναιτε, πρὸς θεῶν.
- ΧΟ. τί θροεῖς; 1185
- ΦΙ. αἰαὶ αἰαί, δαίμων δαίμων.
 ἀπόλλωλ' ὁ τάλας·
 ὦ πούς πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ
 τεύξω τῷ μετόπιν τάλας;
 ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὐθις. 1190
- ΧΟ. τί ῥέζοντες ἀλλοκότῳ
 γνώμα τῶν πάρος, ὧν προῦφαινες;
- ΦΙ. οὔτοι νεμεσητόν,

- ἀλύοντα χειμερίῳ
 λύπη καὶ παρὰ νοῦν θροεῖν. 1195
- ΧΟ. βᾶθί νυν, ὦ τάλαν, ὥς σε κελεύομεν.
- ΦΙ. οὐδέποτε· οὐδέποτε, ἴσθι τόδ' ἔμπεδον,
 οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητῆς
 βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἴσι φλογίζων.
 ἐρρέτω Ἴλιον, οἳ θ' ὑπ' ἐκείνῳ 1200
 πάντες ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι.
 ἀλλ', ὦ ξένοι, ἔν γέ μοι εὖχος ὀρέξατε.
- ΧΟ. ποῖον ἐρεῖς τόδ' ἔπος ;
- ΦΙ. ξίφος, εἴ ποθεν,
 ἢ γένυν, ἢ βελέων τι, προπέμψατε. 1205
- ΧΟ. ὥς τίνα δὴ ρέξης παλάμαν ποτέ ;
- ΦΙ. κρατ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερσί·
 φονᾷ φονᾷ νόος ἦδη.
- ΧΟ. τί ποτε ;
- ΦΙ. πατέρα ματεύων. 1210
- ΧΟ. ποῖ γὰρ ;
- ΦΙ. εἰς Ἴλιδου.
 οὐ γάρ ἐστ' ἐν φάει γ' ἔτι.
 ὦ πόλις ὦ πατρία,
 πῶς ἂν εἰσίδοιμ' ἄθλιός σ' ἀνὴρ,
 ὅς γε σὺν λιπῶν 1215
 ἱερὰν λιβάδ', ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς
 ἄρωγός· ἔτ' οὐδὲν εἰμι.
- ΧΟ. ἐγὼ μὲν ἦδη καὶ πάλαι νεῶς ὁμοῦ
 στείχων ἂν ἢ σοι τῆς ἐμῆς, εἰ μὴ πέλας
 Ὀδυσσεά στείχοντα τόν τ' Ἀχιλλέως 1220
 γόνον πρὸς ἡμᾶς δεῦρ' ἰόντ' ἐλεύσομεν.
- ΟΔ. οὐκ ἂν φράσεαις ἦντιν' αὐτὸν παλίντροπος
 κέλευθον ἔρπεις ὧδε σὺν σπουδῇ ταχύς ;
- ΝΕ. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον ἐν τῷ πρὶν χρόνῳ.
- ΟΔ. δεινόν γε φωνεῖς· ἢ δ' ἁμαρτία τίς ἦν ; 1225
- ΝΕ. ἦν σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ

- ΟΔ. ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὐ σοὶ πρέπον ;
 ΝΕ. ἀπάταισιν αἰσχροῖς ἄνδρα καὶ δόλοισ ἐλὼν.
 ΟΔ. τὸν ποῖον ; ὥμοι· μῶν τι βουλευεῖ νέον ;
 ΝΕ. νέον μὲν οὐδέν, τῷ δὲ Ποιάντος τόκῳ 1230
 ΟΔ. τί χρῆμα δράσεις ; ὥς μ' ὑπῆλθέ τις φόβος.
 ΝΕ. παρ' οὐπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξ', αὐθις πάλιν
 ΟΔ. ὦ Ζεῦ, τί λέξεις ; οὐ τί που δοῦναι νοεῖς ;
 ΝΕ. αἰσchrῶς γὰρ αὐτὰ κοῦ δίκη λαβὼν ἔχω.
 ΟΔ. πρὸς θεῶν, πότῃ δὴ κερτομῶν λέγεις τάδε ; 1235
 ΝΕ. εἰ κερτόμησις ἐστὶ τάλῃθ' ἔλεγιν.
 ΟΔ. τί φῆς, Ἀχιλλέως παῖ ; τίν' εἴρηκας λόγον ;
 ΝΕ. δις ταῦτ' αὖ βούλει καὶ τρίς ἀναπολεῖν μ' ἔπη ;
 ΟΔ. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἄπαξ ἐβουλόμην.
 ΝΕ. εὖ νῦν ἐπίστω πάντ' ἀκηκοὼς λόγον. 1240
 ΟΔ. ἔστιν τις, ἔστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν.
 ΝΕ. τί φῆς ; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε ;
 ΟΔ. ξύμπας Ἀχαιῶν λαός, ἐν δὲ τοῖσδ' ἐγώ.
 ΝΕ. σοφὸς πεφυκὼς οὐδὲν ἐξαυδᾶς σοφόν.
 ΟΔ. σὺ δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασεῖς σοφά. 1245
 ΝΕ. ἀλλ' εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε.
 ΟΔ. καὶ πῶς δίκαιον, ἃ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς,
 πάλιν μεθεῖναι ταῦτα ;
 ΝΕ. τὴν ἁμαρτίαν
 αἰσchrὰν ἁμαρτῶν ἀναλαβεῖν πειράσομαι.
 ΟΔ. στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ, πράσσων τάδε ; 1250
 ΝΕ. ξὺν τῷ δικαίῳ τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον.
 ΟΔ. * * * * *
 ΝΕ. ἀλλ' οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν.
 ΟΔ. οὐ τᾶρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχοῦμεθα.
 ΝΕ. ἔστω τὸ μέλλον.
 ΟΔ. χεῖρα δεξιὰν ὄρᾳς
 κώπῃς ἐπιψαύουσιν ; 1255
 ΝΕ. ἀλλὰ καὶ μέ τοι
 ταῦτ' ὄψει δρῶντα κοῦ μέλλοντ' ἔτι.

- ΟΔ. καίτοι σ' εάσω· τῷ δὲ σύμπαντι στρατῷ
λέξω τάδ' ἐλθών, ὃς σε τιμωρήσεται.
- ΝΕ. ἐσωφρόνησας· κἂν τὰ λοιφ' οὕτω φρονῆς,
ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχῃς πόδα. 1260
σὺ δ', ὦ Ποιάντος παῖ, Φιλοκτῆτην λέγω,
ἔξελθ', ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας.
- ΦΙ. τίς αὖ παρ' ἄντροις θόρυβος ἴσταται βοῆς;
τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι;
ὦμοι· κακὸν τὸ χρῆμα. μὲν τί μοι μέγα 1265
πάρεστε πρὸς κακοῖσι πέμποντες κακόν;
ΝΕ. θάρσει· λόγους δ' ἄκουσον οὐδ' ἤκω φέρων.
- ΦΙ. δέδοικ' ἔγωγε. καὶ τὰ πρὶν γὰρ ἐκ λόγων
καλῶν κακῶς ἔπραξα, σοῖς πεισθεὶς λόγοις.
- ΝΕ. οὐκουν ἔνεστι καὶ μεταγνῶναι πάλιν; 1270
ΦΙ. τοιοῦτος ἦσθα τοῖς λόγοισι χῶτε μου
τὰ τόξ' ἔκλεπτες, πιστός, ἀτηρὸς λάθρα.
- ΝΕ. ἀλλ' οὐ τι μὴν νῦν· βούλομαι δέ σου κλίνειν,
πότερα δέδοκται σοι μένοντι καρτερεῖν,
ἢ πλεῖν μεθ' ἡμῶν.
- ΦΙ. παῦε, μὴ λέξης πέρα. 1275
μάτην γὰρ ἂν εἴπης γε πάντ' εἰρήσεται.
- ΝΕ. οὕτω δέδοκται;
- ΦΙ. καὶ πέρα γ' ἴσθ' ἢ λέγω.
- ΝΕ. ἀλλ' ἤθελον μὲν ἂν σε πεισθῆναι λόγοις
ἐμοῖσιν· εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων
κυρῶ, πέπαυμαι.
- ΦΙ. πάντα γὰρ φράσεις μάτην. 1280
οὐ γάρ ποτ' εὖνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα,
ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν
ἀπεστέρηκας, κἄτα νουθετεῖς ἐμὲ
ἐλθών, ἀρίστου πατρὸς αἰσχιστος γεγώς.
ὄλοισθ', Ἀτρεΐδαι μὲν μάλιστ', ἔπειτα δὲ 1285
ὁ Λαρτίου παῖς, καὶ σύ.
- ΝΕ. μὴ πύξῃ πέρα·

- δέχου δὲ χειρὸς ἐξ ἐμῆς βέλη τάδε.
- ΦΙ. πῶς εἶπας ; ἄρα δεύτερον δολοῦμεθα ;
- ΝΕ. ἀπώμοσ' ἀγνοῦ Ζηνὸς ὑψιστον σέβας.
- ΦΙ. ὦ φίλτατ' εἰπὼν, εἰ λέγεις ἐτήτυμα. 1290
- ΝΕ. τοῦργον παρέσται φανερόν. ἀλλὰ δεξιὰν
πρότεινε χεῖρα, καὶ κράτει τῶν σῶν ὅπλων.
- ΟΔ. ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ γ', ὥς θεοὶ ξυνίστορες,
ὑπέρ τ' Ἀτρειδῶν τοῦ τε σύμπαντος στρατοῦ.
- ΦΙ. τέκνον, τίνος φώνημα ; μὼν Ὀδυσσέως 1295
ἐπρησθόμην ;
- ΟΔ. σάφ' ἴσθι· καὶ πέλας γ' ὄρᾱς,
ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾱ,
ἐάν τ' Ἀχιλλέως παῖς ἐάν τε μὴ θέλῃ.
- ΦΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων, ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος.
- ΝΕ. ἦ, μηδαμῶς, μὴ πρὸς θεῶν, μεθῆς βέλος. 1300
- ΦΙ. μέθες με, πρὸς θεῶν, χεῖρα, φίλτατον τέκνον.
- ΝΕ. οὐκ ἂν μεθείην.
- ΦΙ. φεῦ· τί μ' ἄνδρα πολέμιον
ἐχθρόν τ' ἀφείλου μὴ κτανεῖν τόξοις ἐμοῖς ;
- ΝΕ. ἀλλ' οὐτ' ἐμοὶ τοῦτ' ἐστὶν οὔτε σοὶ καλόν.
- ΦΙ. ἀλλ' οὖν τοσοῦτόν γ' ἴσθι, τοὺς πρώτους στρατοῦ, 1305
τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκήρυκας, κακοὺς
ὄντας πρὸς αἰχμὴν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς.
- ΝΕ. εἶεν. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, κοῦκ ἔσθ' ὅπου
ὀργὴν ἔχουσ ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ.
- ΦΙ. ξύμφημι. τὴν φύσιν δ' ἔδειξας, ὦ τέκνον, 1310
ἐξ ἧς ἔβλαστες, οὐχὶ Σισύφου πατρός,
ἀλλ' ἐξ Ἀχιλλέως, ὅς μετὰ ζώντων θ' ὄτ' ἦν
ἦκου' ἄριστα, νῦν δὲ τῶν τεθνηκότων.
- ΝΕ. ἦσθην πατέρα τε τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε
αὐτόν τέ μ'. ὦν δέ σου τυχεῖν ἐφίεμαι 1315
ἄκουσον. ἀνθρώποισι τὰς μὲν ἐκ θεῶν
τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν·
ὅσοι δ' ἐκουσίσιω ἔγκεινται βλάβαις,

- ὥσπερ σύ, τοῦτοισι οὔτε συγγνώμην ἔχειν
 δίκαιόν ἐστιν οὐτ' ἐποικτεῖρην τινά. 1320
 σὺ δ' ἡγρίωσαι, κοῦτε σύμβουλον δέχει,
 εἰάν τε νοθετῇ τις εὐνοία λέγων,
 στυγεῖς, πολέμιον δυσμενῇ θ' ἡγούμενος.
 ὁμῶς δὲ λέξω· Ζῆνα δ' ὄρκιον καλῶ·
 καὶ ταῦτ' ἐπίστω, καὶ γράφου φρενῶν ἔσω. 1325
 σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης,
 Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῇ
 σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφρι·
 καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μήποτ' ἂν τυχεῖν
 νόσου βαρείας, ὥς ἂν αὐτὸς ἦλιος 1330
 ταύτη μὲν αἶρῃ, τῇδε δ' αὖ δύνη πάλιν,
 πρὶν ἂν τὰ Τροίας πεδί' ἐκὼν αὐτὸς μόλῃς,
 καὶ τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχῶν Ἀσκληπιδῶν
 νόσου μαλαχθῆς τῆσδε, καὶ τὰ πέργαμα
 ξὺν τοῖσδε τόξοις ξὺν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῇς. 1335
 ὥς δ' οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντ' ἐγὼ φράσω.
 ἀνὴρ γὰρ ἡμῖν ἐστιν ἐκ Τροίας ἀλούς,
 Ἑλένος ἀριστόμαντις, ὃς λέγει σαφῶς
 ὥς δεῖ γενέσθαι ταῦτα· καὶ πρὸς τοῖσδ' ἔτι,
 ὥς ἔστ' ἀνάγκη τοῦ παρεστῶτος θέρους 1340
 Τροίαν ἀλῶναι πᾶσαν· ἢ δίδωσ' ἐκὼν
 κτείνειν ἑαυτόν, ἣν τάδε ψευσθῇ λέγων.
 ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα, συγχῶρει θέλων.
 καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις, Ἑλλήνων ἔνα
 κριθέντ' ἄριστον, τοῦτο μὲν παιωνίας 1345
 εἰς χεῖρας ἐλθεῖν, εἴτα τὴν πολύστονον
 Τροίαν ἐλόντα κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν.
- ΦΙ. ὦ στυγνὸς αἰών, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω
 βλέποντα κοῦκ ἀφήκας εἰς Ἄιδου μολεῖν;
 οἴμοι, τί δράσω; πῶς ἀπιστήσω λόγοις 1350
 τοῖς τοῦδ', ὃς εὖνους ὦν ἐμοὶ παρήνευσεν;
 ἀλλ' εἰκάθω δῆτ'; εἴτα πῶς ὁ δῦσμορος

- εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἶμι ; τῷ προσήγορος ;
 πῶς, ὦ τὰ πᾶντ' ἰδόντες ἀμφ' ἐμοῦ κύκλοι,
 ταυτ' ἐξανασχήσεσθε, τοῖσιν Ἀτρέως 1355
 ἐμὲ ξυνόντα παισίν, οἳ μ' ἀπώλεσαν ;
 πῶς τῷ πανῶλει παιδὶ τῷ Λαερτίου ;
 οὐ γάρ με τᾶλγος τῶν παρελθόντων δάκνει,
 ἀλλ' οἷα χρή παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι
 δοκῶ προλεύσσειν. οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν 1360
 μήτηρ γένηται, τᾶλλα παιδεύει κακά.
 καὶ σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τόδε.
 χρῆν γάρ σε μήτ' αὐτόν ποτ' εἰς Τροίαν μολεῖν,
 ἡμᾶς τ' ἀπείργειν· οἳ γέ σου καθύβρισαν,
 πατὴρ γέρας συλῶντες, [οἳ τὸν ἄθλιον 1365
 Αἴανθ' ὅπλων σοῦ πατὴρ ὕστερον δίκη
 Ὀδυσσέως ἔκριναν,] εἴτα τοῖσδε σὺ
 εἰ ξυμμαχήσων, κἄμ' ἀναγκάζεις τάδε ;
 μὴ δῆτα, τέκνον· ἀλλ', ἃ μοι ξυνώμοσας,
 πέμψον πρὸς οἴκους· καὶ τὸς ἐν Σκύρῳ μένων
 ἔα κακῶς αὐτοὺς ἀπολλυσθαι κακοῦς.
 χοῦτ'ω διπλὴν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσῃ χάριν 1370
 διπλὴν δὲ πατρός· κοῦ κακοὺς ἐπωφελῶν
 δόξεις ὁμοῖος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι.
- ΝΕ. λέγεις μὲν εἰκότ', ἀλλ' ὅμως σε βούλομαι
 θεοῖς τε πιστεύσαντα τοῖς τ' ἐμοῖς λόγοις
 φίλου μετ' ἀνδρὸς τοῦδε τῆσδ' ἐκπλεῖν χθονός. 1375
 ΦΙ. ἦ πρὸς τὰ Τροίας πεδία καὶ τὸν Ἀτρέως
 ἔχθιστον υἱὸν τῷδε δυστήνῳ ποδὶ ;
- ΝΕ. πρὸς τοὺς μὲν οὖν σε τήνδε τ' ἐμπνυν βάσιν
 παύσοντας ἄλγους κάποσώζοντας νόσου.
- ΦΙ. ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, τί φῆς ποτε ; 1380
 ΝΕ. ἃ σοὶ τε κάμοι *λῶσθ' ὀρῶ τελούμενα.
 ΦΙ. καὶ ταῦτα λέξας οὐ κατασχύνει θεούς ;
 ΝΕ. πῶς γάρ τις αἰσχύνουτ' ἂν ὠφελούμενος ;
 ΦΙ. λέγεις δ' Ἀτρεΐδαις ὄφελος, ἢ π' ἐμοὶ τόδε ;

- ΝΕ. σοί που φίλος γ' ὦν, χῶ λόγος τοιόσδε μου. 1385
 ΦΙ. πῶς, ὅς γε τοῖς ἐχθροῖσί μ' ἐκδοῦναι θέλεις;
 ΝΕ. ὦ τάν, διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς.
 ΦΙ. ὁλεῖς με, γινώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις.
 ΝΕ. οὐκ οὐ γῶγε· φημί δ' οὐ σε μανθάνειν.
 ΦΙ. ἐγὼ οὐκ Ἀτρεΐδας ἐκβαλόντας οἰδᾷ με; 1390
 ΝΕ. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ' ὄρα.
 ΦΙ. οὐδέποθ' ἐκόντα γ' ὥστε τὴν Τροίαν ἰδεῖν.
 ΝΕ. τί δῆτ' ἂν ἡμεῖς δρῶμεν, εἰ σέ γ' ἐν λόγοις
 πείσειν δυνησόμεσθα μηδὲν ὦν λέγω;
 ὥς ῥᾶσθ' ἐμοὶ μὲν τῶν λόγων λῆξαι, σέ δέ 1395
 ζῆν ὥσπερ ἤδη ζῆς ἀνευ σωτηρίας.
 ΦΙ. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ·
 ἃ δ' ἦνεσάς μοι δεξιᾷς ἐμῆς θιγῶν,
 πέμπειν πρὸς οἴκους, ταῦτά μοι πρᾶξον, τέκνον,
 καὶ μὴ βράδυνε μῆδ' ἐπιμνησθῆς ἔτι 1400
 Τροίας· ἔλεις γάρ μοι τεθρήνηται γόοις.
 ΝΕ. εἰ δοκεῖ, στείχωμεν.
 ΦΙ. ὦ γενναῖον εἰρηκῶς ἔπος.
 ΝΕ. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σῆν.
 ΦΙ. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω.
 ΝΕ. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι;
 ΦΙ. μὴ φροντίσης.
 ΝΕ. τί γάρ, εἰ πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν; 1405
 ΦΙ. ἐγὼ παρῶν
 ΝΕ. τίνα προσωφέλῃσιν ἔρξεις;
 ΦΙ. βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους
 ΝΕ. πῶς λέγεις;
 ΦΙ. εὔρξω πελάζειν. [σῆς πάτρας * * .]
 ΝΕ. [ἀλλ' εἰ δρᾶς ταῦθ', ὥσπερ αὐδᾶς,] στείχε προσκύσας χθόνα.
 ΗΡΑΚΛΗΣ.
 μήπω γε, πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων
 αἰῆς μύθων, παῖ Ποιάντος 1410
 φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους

- ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν.
 τὴν σὴν δ' ἦκω χάριν οὐρανίας
 ἔδρας προλιπών,
 τὰ Διὸς τε φράσεων βουλευμάτα σοι,
 1415
 κατερητύσων θ' ὁδὸν ἣν στέλλει·
 σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον.
 καὶ πρῶτα μὲν σοι τὰς ἐμὰς λέξω τύχας,
 ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους
 ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, ὥς πάρεσθ' ὁρᾶν.
 1420
 καὶ σοί, σάφ' ἴσθι, τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν,
 ἐκ τῶν πόνων τῶνδ' εὐκλεῦ θέσθαι βίον.
 ἐλθὼν δὲ σὺν τῷδ' ἀνδρὶ πρὸς τὸ Τρωικὸν
 πόλισμα, πρῶτον μὲν νόσου παύσει λυγρᾶς,
 ἀρετὴ τε πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος,
 1425
 Πάριν μὲν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφνυ,
 τόξοις τοῖς ἐμοῖσι νοσφίσσεις βίου,
 πέρσεις τε Τροίαν, σκυλὰ τ' εἰς μέλαθρα σὰ
 πέμψεις, ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος,
 Ποίαντι πατρὶ πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκα.
 1430
 ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκύλα τοῦδε τοῦ στρατοῦ,
 τόξων ἐμῶν μνημεῖα πρὸς πυρὰν ἐμὴν
 κόμμιζε. καὶ σοὶ ταῦτ', Ἀχιλλέως τέκνον,
 παρήνεο· οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἄτερ σθένεις
 εἰλεῖν τὸ Τροίας πεδίον οὔθ' οὗτος σέθεν.
 1435
 ἀλλ' ὥς λέοντε συννόμῳ φυλάσσετον
 οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδ'. ἐγὼ δ' Ἀσκληπιῶν
 παυστήρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον.
 τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεῶν
 τόξοις ἀλῶναι, τοῦτο δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν
 1440
 πορθῇτε γαίαν, εὐσεβείν τὰ πρὸς θεούς.
 ὥς τᾶλλα πάντα δεύτερ' ἡγείται πατὴρ
 Ζεὺς· ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς,
 κἂν ζῶσι κἂν θάνωσιν, οὐκ ἀπόλλυται.
- I. ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας, 1445

χρόνιός τε φανείς,
οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις.

ΝΕ. καὶ γὰρ γνώμη ταύτη τίθεμαι.

ΗΡ. μή νυν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν.

καιρὸς καὶ πλοῦς

1450

ὃδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμναν.

ΦΙ. φέρε νυν στείων χώραν καλέσω.

χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί,

Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες,

καὶ κτύπος ἄρσην πόντου *προβολῆς,

1455

οὐ πολλάκι δὴ τοῦμὸν ἐτέγχθη

κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου,

πολλά δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας

Ἑρμαῖον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ

στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένον.

1460

νῦν δ', ὦ κρήναι Λυκίων τε ποτόν,

λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ἤδη,

δόξης οὐ ποτε τῆσδ' ἐπιβάντες.

χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφιάλον,

καὶ μ' εὐπλοία πέμψον ἀμέμπτως,

1465

ἔνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει,

γνώμη τε φίλων, χὼ πανδαμάτωρ

δαίμων, δὲ ταῦτ' ἐπέκρανεν.

ΧΟ. χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολλεῖς,

Νύμφαις ἀλίσαισιν ἐπευξάμενοι

1470

νόστου σωτήρας ἰκέσθαι.

NOTE ON THE MSS.

NOTE ON THE MSS. OF SOPHOCLES.

I.

SYNOPSIS OF MSS. OF SOPHOCLES TO A.D. 1400.

Quoted as	Library in which, and No. of Reference.	Date.	Plays contained in each.
L.a.	Laurentian ^a 32, 9.	11th century	Aj. El. O.T. Ant. Trach. Phil. O.C.
Par. A.	Paris ^b 2712.	13th „	All seven.
Flor. F.	Abbat. ^c 2725. (now 152)	13th „ (July 15, A.D. 1282)	Aj. El. O.T. Phil.
V.	Ven. ^d 468.	13th „	Aj. El. O. T. Ant. Phil. Tr.* O. C.*
V ² .	Ven. 616.	13th? „	Aj. El. O.T. Ant. Phil. Tr.* O.C.*
Flor. A. Θ.	Abbat. 2788 and 2817.	14th „	Aj. El. O. T.
L.b.	Laur. 31, 10.	14th „	All seven.
V ³ .	Ven. 467.	14th „	All seven.
M.	Amb.*G. 56 sup.	14th „	Aj. El. O. T.
M ² .	Amb. L. 39 sup.	14th „	Aj. El. O. T.
Ricc.	Riccard. ^f 77.	14th? „	All seven.
V ⁴ .	Ven. 472.	14th „	Aj. El. O. T. Ant.*
Par. B.	Par. 2787.	14th „	O. T. Trach. Phil. O. C.
Par. E.	Par. 2884.	14th „	Aj. El. O. T. Ant.
August. b.	Augsburg.	?	Aj. Ant. O. T. El.
Bodleian.	Bodl. Barocc. 216.	14th „	Aj.*
Jenensis.	V. Jen. Herm. ^g	14th „	Aj. El.
Par. T.	Par. 2711.	14th „	All seven.
Dresd. a.	D. 183. ^h	14th? „	Aj. El. O. T. Ant.
Mosq. a.	SS. Syn. 357. ⁱ	14th „	Aj. El. O. T.
Lips. a.	Leipzig. ^k		Aj. El. O. T.
Vatt.	{ Vat. Pal. ^l 283, 287.	11th? „	O. C. Trach.
Trin.	{ Vat. Urbinat. ^m 141.	12th? „ ⁿ	Ant. Phil.
	R. 3. 31. ^o	14th (in part)	Aj. El. O. T.

* The plays marked with an asterisk are incomplete in the MS. in question.

^a Founded by Lorenzo dei Medici, at Florence. This volume contains Sophocles, Aeschylus, and Apollonius Rhodius.

^b The Library, called the Royal, Imperial, or National, as the case may be.

^c In the Collection formerly belonging to the Badia at Florence, now in the Laurentian Library.

^d Library in the Doge's Palace at Venice.

^e Ambrosian Library at Milan.

^f Riccardian Library at Florence.

^g A MS. at Jena, collated for Hermann's edition.

^h Royal Library at Dresden.

ⁱ Library of the Holy Synod at Moscow. The Collation is at Dresden.

^k University Library at Leipzig.

^l In the Palatine Collection in the Vatican Library at Rome. (Not to be confounded with the Heidelberg MS. quoted as Palat.)

^m In the Urbine Collection at the Vatican.

ⁿ According to D'Orville, who collated them.

^o Library of Trinity College, Cambridge. For a description of this MS. the Editor is indebted to the kindness of Mr. F. A. Paley.

II.

The MSS. of the fifteenth century, especially those containing Aj., El., O. T., are much more numerous. There are upwards of forty in Italy alone, of which three contain all the plays, viz. Ven. 617, Flor. Riccard. 34, and one in the library of the Chigi Palace at Rome, described in the Catalogue as 'Codex eleganter scriptus.' In this, however, the Trachiniae is incomplete. The Trachiniae is found in two of the remaining Laurentian MSS., the Philoctetes only in one of them; the Antigone in two of the remaining Laurentian MSS., in one Ambrosian MS., and in one at Modena. In England, besides the two mentioned above, there are six MSS. of Sophocles in the Bodleian Library, and two in the Harleian Collection in the British Museum, one of which contains the Philoctetes and Trachiniae. The other MSS. in this country are all confined to the more familiar group of Aj., El., O. T.

III.

The MSS. of Sophocles are all very closely allied, and eminent scholars have assumed that all others are derived from the Medicean, L.a., and that this alone has any independent value, the variations from

it being, without exception, due either to accident or conjecture. But this opinion requires to be further tested before the later MSS. are finally thrown aside. And it is in the hope that Scholars may be found willing to help in the work of sifting the MSS. that the Editor has inserted this note. He trusts to contribute something towards the examination of the value of the later MSS. in the larger edition of Sophocles now in course of publication by the Clarendon Press.

October, 1873.

BOOKS

PRINTED AT

THE CLARENDON PRESS, OXFORD,

AND PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

MACMILLAN AND CO.,

29 & 30, BEDFORD STREET, COVENT GARDEN, LONDON.

LEXICONS, GRAMMARS, &c.

- A Greek-English Lexicon**, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Sixth Edition, Revised and Augmented.* 1870. 4to. cloth, 1*l.* 16*s.*
- A Greek-English Lexicon**, abridged from the above, chiefly for the use of Schools. *Fourteenth Edition, carefully revised throughout.* 1871. square 12mo. cloth, 7*s.* 6*d.*
- A copious Greek-English Vocabulary**, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. bound, 3*s.*
- Graecae Grammaticae Rudimenta in usum Scholarum.** Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. *Seventeenth Edition.* 1870. 12mo. bound, 4*s.*
- A Practical Introduction to Greek Accentuation**, by H. W. Chandler, M.A. 1862. 8vo. cloth, 10*s.* 6*d.*
- Scheller's Lexicon of the Latin Tongue**, with the German explanations translated into English by J. E. Riddle, M.A. 1835. fol. cloth, 1*l.* 1*s.*
- A Practical Grammar of the Sanskrit Language**, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Monier Williams, M.A. *Third Edition.* 1864. 8vo. cloth, 15*s.*
- A Sanskrit English Dictionary**, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Monier Williams, M.A., Boden Professor of Sanskrit. 1872. 4to. cloth, 4*l.* 14*s.* 6*d.*
- An Icelandic-English Dictionary.** By the late R. Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfusson. Parts I. and II. 1869—1871. 4to. each 1*l.* 1*s.*
- Part III. 4to. 1*l.* 1*s.* *Just ready. This Part completes the Work.*

GREEK AND LATIN CLASSICS.

Aeschylus: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil.
Dindorfii. *Second Edition*, 1851. 8vo. cloth, 5s. 6d.

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione et cum
commentariis Guil. Dindorfii. *Third Edition*, 2 vols. 1860. fcap. 8vo. cloth,
12. 12.

Each Play separately, *limp*, 2s. 6d.

The Text alone, printed on writing paper, with large
margin, royal 16mo. cloth, 8s.

The Text alone, square 16mo. cloth, 3s. 6d.

Each Play separately, *limp*, 6d.

Sophocles: Tragoediae et Fragmenta cum Annotatt. Guil.
Dindorfii. Tomi II. 1849. 8vo. cloth, 10s.

The Text, Vol. I. 5s. 6d. The Notes, Vol. II. 4s. 6d.

Euripides: Tragoediae et Fragmenta, ex recensione Guil.
Dindorfii. Tomi II. 1834. 8vo. cloth, 10s.

Aristophanes: Comoediae et Fragmenta, ex recensione
Guil. Dindorfii. Tomi II. 1835. 8vo. cloth, 11s.

Aristoteles; ex recensione Immanuelis Bekkeri. Accedunt
Indices Sylburgiani. Tomi XI. 1837. 8vo. cloth, 2l. 10s.

Each volume separately, 5s. 6d.

Catulli Veronensis Liber. Recognovit, apparatus criticum
prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1867. 8vo. cloth, 16s.

Catulli Veronensis Carmina Selecta, secundum recog-
nitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Demosthenes; ex recensione Guil. Dindorfii. Tomi IV.
1846. 8vo. cloth, 12. 12.

Homerus: Ilias, ex rec. Guil. Dindorfii. 1856. 8vo. cloth,
5s. 6d.

Homerus: Odyssea, ex rec. Guil. Dindorfii. 1855. 8vo.
cloth, 5s. 6d.

Plato: The Apology, with a revised Text and English
Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1867. 8vo.
cloth, 8s. 6d.

Plato: Philebus, with a revised Text and English Notes,
by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Plato: Sophistes and Politicus, with a revised Text and
English Notes, by L. Campbell, M.A. 1866. 8vo. cloth, 18s.

Plato: Theaetetus, with a revised Text and English Notes,
by L. Campbell, M.A. 1861. 8vo. cloth, 9s.

Plato: The Dialogues, translated into English, with Ana-
lyses and Introductions. By B. Jowett, M.A., Master of Balliol College, and
Regius Professor of Greek. 4 vols. 1871. 8vo. cloth, 3l. 6s.

THE HOLY SCRIPTURES.

The Holy Bible in the Earliest English Versions, made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. royal 4to. cloth, 3l. 3s.

The Holy Bible: an exact reprint, page for page, of the Authorized Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1l. 1s.

Vetus Testamentum Græce secundum exemplar Vaticanum Romæ editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini. Tomi III. 1848. 18mo. cloth, 14s.

Novum Testamentum Græce. Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R., necnon Episcopus Oxoniensis. 1869. 18mo. cloth 3s.

The same on writing paper, small 4to. cloth, 10s. 6d.

Novum Testamentum Græce juxta Exemplar Millianum. 1868. 18mo. cloth, 2s. 6d.

The same on writing paper, small 4to. cloth, 6s. 6d.

Evangelia Sacra Græce. 1870. fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.

ECCLESIASTICAL HISTORY, &c.

Bædæ Historia Ecclesiastica. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1869. crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

Bingham's Antiquities of the Christian Church, and other Works. 10 vols. 1855. 8vo. cloth. Price reduced from 5l. 5s. to 3l. 3s.

Eusebius' Ecclesiastical History, according to the Text of Burton. With an Introduction by William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. Crown 8vo. cloth, 8s. 6d.

The Orations of St. Athanasius against the Arians. With an Account of his Life. By William Bright, D.D., Regius Professor of Ecclesiastical History, Oxford. Crown 8vo. cloth, 9s.

Patrum Apostolicorum, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quæ supersunt. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. Fourth Edition, 1863. 8vo. cloth, 1l. 1s.

ENGLISH THEOLOGY.

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1849. 8vo. cloth, 11s.

Greswell's Harmonia Evangelica. Fifth Edition, 1856. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Hooker's Works, with his Life by Walton, arranged by John Keble, M.A. Fifth Edition, 1865. 3 vols. 8vo. cloth, 1l. 11s. 6d.

Hooker's Works; the text as arranged by John Keble, M.A. 2 vols. 1865. 8vo. cloth, 11s.

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by E. Burton, D.D. Fifth Edition, 1864. 8vo. cloth, 10s. 6d.

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with a Preface by the present Bishop of London. 1868. crown 8vo. cloth, 6s. 6d.

ENGLISH HISTORY.

Clarendon's (Edw. Earl of) *History of the Rebellion and Civil Wars in England.* To which are subjoined the Notes of Bishop Warburton. 7 vols. 1849. medium 8vo. cloth, 2l. 10s.

Clarendon's (Edw. Earl of) *History of the Rebellion and Civil Wars in England.* 7 vols. 1839. 18mo. cloth, 1l. 1s.

Freeman's (E. A.) *History of the Norman Conquest of England: its Causes and Results.* Vols. I. and II. 8vo. *New Edition, with Index,* 1l. 16s.

Vol. III. *The Reign of Harold and the Interregnum.* 1869. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Vol. IV. *The Reign of William.* 1871. 8vo. cloth, 1l. 1s.

Rogers's *History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259-1400.* 2 vols. 1866. 8vo. cloth, 2l. 2s.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

An Account of Vesuvius, by John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 1869. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

Treatise on Infinitesimal Calculus. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Oxford.

Vol. I. *Differential Calculus.* *Second Edition,* 1858. 8vo. cloth, 14s. 6d.

Vol. II. *Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations.* *Second Edition,* 1865. 8vo. cloth, 18s.

Vol. III. *Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle.* *Second Edition,* 1868. 8vo. cloth, 16s.

Vol. IV. *Dynamics of Material Systems; together with a Chapter on Theoretical Dynamics,* by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. cloth, 16s.

MISCELLANEOUS.

A Course of Lectures on Art, delivered before the University of Oxford. By John Ruskin, M.A., Slade Professor of Fine Art. 1870. 8vo. cloth, 6s.

A Critical Account of the Drawings by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford. By J. C. Robinson, F.S.A. 1870. Crown 8vo. cloth, 4s.

Bacon's Novum Organum, edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Bacon's Novum Organum, translated by G. W. Kitchin, M.A. 1855. 8vo. cloth, 9s. 6d.

Smith's Wealth of Nations. A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. cloth, 21s.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Clarendon Press Series.

The Delegates of the Clarendon Press having undertaken the publication of a series of works, chiefly educational, and entitled the *Clarendon Press Series*, have published, or have in preparation, the following.

Those to which prices are attached are already published; the others are in preparation.

I. GREEK AND LATIN CLASSICS, &c.

A Greek Primer, in English, for the use of beginners. By the Right Rev. Charles Wordsworth, D.C.L., Bishop of St. Andrews. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Greek Verbs, Irregular and Defective; their forms, meaning, and quantity; embracing all the Tenses used by Greek writers, with reference to the passages in which they are found. By W. Veitch. *New Edition.* Crown 8vo. cloth, 10s. 6d.

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A., Waynflete Professor of Moral and Metaphysical Philosophy, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. Demy 8vo. cloth, 12s.

Aristotle's Politics. By W. L. Newman, M.A., Fellow and Lecturer of Balliol College, and Reader in Ancient History, Oxford.

Arrian. Selections (for Schools). With Notes. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Assistant Master in Rugby School.

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry; being a Collection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Golden Treasury of Greek Prose; being a Collection of the finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A., Fellow of Oriel College, Oxford; and J. E. I. Shadwell, M.A., Senior Student of Christ Church. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Homer. Iliad. By D. B. Monro, M.A., Fellow and Tutor of Oriel College, Oxford.

Also a smaller edition for Schools.

Homer. Odyssey, Books I-XII (for Schools). By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Homer. Odyssey, Books I-XII. By W. W. Merry, M.A., Fellow and Lecturer of Lincoln College, Oxford; and the late James Riddell, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford.

Homer. Odyssey, Books XIII-XXIV. By Robinson Ellis, M.A., Fellow of Trinity College, Oxford.

Plato. Selections (for Schools). With Notes. By B. Jowett, M.A., Regius Professor of Greek; and J. Purves, M.A., Fellow and Lecturer of Balliol College, Oxford.

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, formerly Fellow of Queen's College, Oxford.

Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. 8vo. cloth, 14s.

Sophocles. In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., Professor of Greek, St. Andrews, and Evelyn Abbott, M.A., of Balliol College, Oxford.

Oedipus Rex. *Now ready.*

Sophocles. Oedipus Rex: Dindorf's Text, with Notes by the Ven. Archdeacon Basil Jones, M.A., formerly Fellow of University College, Oxford. Second Edition. Ext. fcap. 8vo. limp cloth, 1s. 6d.

Theocritus (for Schools). With Notes. By H. Snow, M.A., Assistant Master at Eton College, formerly Fellow of St. John's College, Cambridge. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Xenophon. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L., Assistant Master in Rugby School, formerly Fellow of New College, Oxford.

Part I. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Part II. By the same Editor. *Preparing.*

Caesar. The Commentaries (for Schools). Part I. The Gallic War, with Notes and Maps, &c. By Charles E. Moberly, M.A., Assistant Master in Rugby School; formerly Scholar of Balliol College, Oxford. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Part II. The Civil War. Book I. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s.

Cicero's Philippic Orations. With Notes. By J. R. King, M.A., formerly Fellow and Tutor of Merton College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 10s. 6d.

Cicero pro Cluentio. With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Cicero. Selection of interesting and descriptive passages. With Notes. By Henry Walford, M.A., Wadham College, Oxford, Assistant Master at Hallibury College. In three Parts. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Each Part separately, in limp cloth, 1s. 6d.

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History. *Second Edition.*

Part II. Omens and Dreams: Beauties of Nature. *Second Edition.*

Part III. Rome's Rule of her Provinces.

Cicero. Select Letters. With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A., Fellow and Lecturer of Brasenose College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 18s.

Cicero. Select Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., formerly Fellow of Balliol College, Oxford, and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Cicero de Oratore. With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A., Professor of Latin, Owens College, Manchester.

Cornelius Nepos. With Notes, by Oscar Browning, M.A., Fellow of King's College, Cambridge, and Assistant Master at Eton College. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Horace. With Introductions and Notes. By Edward C. Wickham, M.A., Fellow and Tutor of New College, Oxford. *In the Press.*
Also a small edition for Schools.

Livy, Books I-X. By J. R. Seeley, M.A., Fellow of Christ's College, and Regius Professor of Modern History, Cambridge. Book I. Demy 8vo. cloth, 6s.

Also a small edition for Schools.

Livy. Selections (for Schools). With Notes and Maps.

By H. Lee Warner, M.A., Assistant Master at Rugby School. *In Parts.*

Part II. Hannibal's Campaign in Italy. Extra fcap. 8vo. cloth, 1s. 6d.

Part I. The Caudine Forks. *Just ready.*

Ovid. Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A., Professor of Humanity, Glasgow. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Persius. The Satires. With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A., late Corpus Professor of Latin in the University of Oxford. Edited by H. Nettleship, M.A. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Pliny. Select Letters (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., formerly Fellow of Balliol College, Oxford, and E. R. Bernard, M.A., Fellow of Magdalen College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 3s.

Fragments and Specimens of Early Latin. With Introduction, Notes, and Illustrations. By John Wordsworth, M.A., Brasenose College, Oxford.

Selections from the less known Latin Poets. By North Pinder, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 15s.

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A., Tutor, formerly Fellow, of Magdalen College, Oxford. *Third Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

II. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY.

The Elements of Deductive Logic, designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. By T. Fowler, M.A., Fellow and Tutor of Lincoln College, Oxford. *Fourth Edition,* with a Collection of Examples. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

The Elements of Inductive Logic, designed mainly for the use of Students in the Universities. By the same Author. *Second Edition*. Ext. fcap. 8vo. cloth, 6s.

A Manual of Political Economy, for the use of Schools. By J. E. Thorold Rogers, M.A., formerly Professor of Political Economy, Oxford. *Second Edition*. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Principles of Morals. By J. M. Wilson, B.D., President of C.C.C., Oxford, and T. Fowler, M.A., Fellow and Tutor of Lincoln College, Oxford. *Preparing*.

III. MATHEMATICS, &c.

Acoustics. By W. F. Donkin, M.A., F.R.S., Savilian Professor of Astronomy, Oxford. Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.

An Elementary Treatise on Quaternions. By P. G. Tait, M.A., Professor of Natural Philosophy in the University of Edinburgh; formerly Fellow of St. Peter's College, Cambridge. Demy 8vo. cloth, 12s. 6d.

Book-keeping. By R. G. C. Hamilton, Accountant to the Board of Trade, and John Ball (of the Firm of Messrs. Quilter, Ball, & Co.), Examiners in Book-keeping for the Society of Arts' Examination. *Third Edition*. Ext. fcap. 8vo. limp cloth, 1s. 6d.

The Scholar's Arithmetic. By Lewis Hensley, M.A., formerly Fellow and Assistant Tutor of Trinity College, Cambridge. Crown 8vo. cloth, 4s. 6d. *Just Published*.

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. (Introductory to 'The Scholar's Arithmetic.') By the same Author. Crown 8vo. cloth, 6d.

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples formed from the Tables in the same, with answers. Crown 8vo. cloth, 1s.

A Course of Lectures on Pure Geometry. By Henry J. Stephen Smith, M.A., F.R.S., Fellow of Balliol College, and Savilian Professor of Geometry in the University of Oxford.

A Treatise on Electricity and Magnetism. By J. Clerk Maxwell, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Physics in the University of Cambridge. In two vols. Demy 8vo. cloth, 1l. 12s. 6d.

A Series of Elementary Works is being arranged, and will shortly be announced.

IV. HISTORY.

A Manual of Ancient History. By George Rawlinson, M.A., Camden Professor of Ancient History, formerly Fellow of Exeter College, Oxford. Demy 8vo. cloth, 14s.

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History from the Earliest Times to the reign of Edward I. By W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History in the University of Oxford. Crown 8vo. cloth, 8s. 6d.

A Constitutional History of England. By W. Stubbs, M.A., Regius Professor of Modern History, Oxford. *In the Press*.

- A History of France, down to the year 1453.** With Maps and Plans. By G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d. *Just Published.*
- A History of Germany and of the Empire, down to the close of the Middle Ages.** By J. Bryce, D.C.L., Regius Professor of Civil Law, Oxford.
- A History of Germany, from the Reformation.** By Adolphus W. Ward, M.A., Fellow of St. Peter's College, Cambridge, Professor of History, Owens College, Manchester.
- A History of British India.** By S. J. Owen, M.A., Reader in History, Christ Church, and Teacher of Indian Law and History in the University of Oxford.
- A History of Greece.** By E. A. Freeman, M.A., formerly Fellow of Trinity College, Oxford.

V. LAW.

- Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quatuor;** or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary. By Edward Poste, M.A., Barrister-at-Law, and Fellow of Oriel College, Oxford. 8vo. cloth, 16s.
- Elements of Law considered with reference to Principles of General Jurisprudence.** By William Markby, M.A., Judge of the High Court of Judicature, Calcutta. Crown 8vo. cloth, 6s. 6d.
- The Elements of Jurisprudence.** By Thomas Erskine Holland, B.C.L., Barrister-at-Law, and formerly Fellow of Exeter College, Oxford.
- The Institutes of Justinian, edited as a Recension of the Institutes of Gaius.** By the same Editor. Extra fcap. 8vo. cloth, 5s.
- Authorities Illustrative of the History of the English Law of Real Property.** By Kenelm E. Digby, M.A., Vinerian Reader in Law, formerly Fellow of Corpus Christi College, Oxford.

VI. PHYSICAL SCIENCE.

- Natural Philosophy.** In four volumes. By Sir W. Thomson, LL.D., D.C.L., F.R.S., Professor of Natural Philosophy, Glasgow; and P. G. Tait, M.A., Professor of Natural Philosophy, Edinburgh; formerly Fellows of St. Peter's College, Cambridge. Vol. I. 8vo. cloth, 1s. 5s.
- Elements of Natural Philosophy.** By the same Authors. Being a smaller Work on the same subject, and forming a complete Introduction to it, so far as it can be carried out with Elementary Geometry and Algebra. Part I. 8vo. cloth, 9s.
- Descriptive Astronomy.** A Handbook for the General Reader, and also for practical Observatory work. With 224 illustrations and numerous tables. By G. F. Chambers, F.R.A.S., Barrister-at-Law. Demy 8vo. 856 pp., cloth, 1s. 1s.
- Chemistry for Students.** By A. W. Williamson, Phil. Doc., F.R.S., Professor of Chemistry, University College, London. *A new Edition, with Solutions.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 8s. 6d.
- A Treatise on Heat, with numerous Woodcuts and Diagrams.** By Balfour Stewart, LL.D., F.R.S., Professor of Physics, Owens College, Manchester. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Forms of Animal Life. By G. Rolleston, M.D., F.R.S., Linacre Professor of Physiology, Oxford. Illustrated by Descriptions and Drawings of Dissections. Demy 8vo. cloth, 16s.

Exercises in Practical Chemistry. By A. G. Vernon Harcourt, M.A., F.R.S., Senior Student of Christ Church, and Lee's Reader in Chemistry; and H. G. Madan, M.A., Fellow of Queen's College, Oxford.

Series I. Qualitative Exercises. *Second Edition.* Crown 8vo. cloth, 7s. 6d.
Series II. Quantitative Exercises.

Geology of Oxford and the Valley of the Thames. By John Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford. 8vo. cloth, 11. 12.

Geology. By J. Phillips, M.A., F.R.S., Professor of Geology, Oxford.

Mechanics. By Bartholomew Price, M.A., F.R.S., Sedleian Professor of Natural Philosophy, Oxford.

Optics. By R. B. Clifton, M.A., F.R.S., Professor of Experimental Philosophy, Oxford; formerly Fellow of St. John's College, Cambridge.

Electricity. By W. Esson, M.A., F.R.S., Fellow and Mathematical Lecturer of Merton College, Oxford.

Crystallography. By M. H. N. Story-Maskelyne, M.A., Professor of Mineralogy, Oxford; and Deputy Keeper in the Department of Minerals, British Museum.

Mineralogy. By the same Author.

Physiological Physics. By G. Griffith, M.A., Jesus College, Oxford, Assistant Secretary to the British Association, and Natural Science Master at Harrow School.

Magnetism.

VII. ENGLISH LANGUAGE AND LITERATURE.

A First Reading Book. By Marie Eichens of Berlin; and edited by Anne J. Clough. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 4d.

Oxford Reading Book, Part I. For Little Children. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 6d.

Oxford Reading Book, Part II. For Junior Classes. Ext. fcap. 8vo. stiff covers, 6d.

On the Principles of Grammar. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Grammatical Analysis, designed to serve as an Exercise and Composition Book in the English Language. By E. Thring, M.A., Head Master of Uppingham School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A., Assistant Master of Sherborne School. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By R. Morris, LL.D. and W. W. Skeat, M.A.

Part I. *In the Press.*

Part II. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1304 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, M.A. Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, M.A., formerly Fellow of Christ's College, Cambridge. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Milton. The Areopagitica. With Notes. By J. W. Hales, M.A., late Fellow of Christ's College, Cambridge.

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A., formerly Fellow of Oriel College, and Professor of Anglo-Saxon, Oxford. Second Edition. Ext. fcap. 8vo. cloth, 7s. 6d.

Typical Selections from the best English Authors from the Sixteenth to the Nineteenth Century, (to serve as a higher Reading Book,) with Introductory Notices and Notes, being a Contribution towards a History of English Literature. Ext. fcap. 8vo. cloth, 4s. 6d.

Specimens of the Scottish Language; being a Series of Annotated Extracts Illustrative of the Literature and Philology of the Lowland Tongue from the Fourteenth to the Nineteenth Century. With Introduction and Glossary. By A. H. Burgess, M.A.

See also XII. below for other English Classics.

VIII. FRENCH LANGUAGE AND LITERATURE.

Brachet's Historical Grammar of the French Language. Translated by G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Second Edition, with a new Index. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s. 6d.

An Etymological Dictionary of the French Language, with a Preface on the Principles of French Etymology. By A. Brachet. Translated by G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church. Crown 8vo. cloth, 10s. 6d. *Just Published.*

Corneille's Cinna, and Molière's Les Femmes Savantes. Edited, with Introduction and Notes, by Gustave Masson. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Racine's Andromaque, and Corneille's Le Menteur. With Louis Racine's Life of his Father. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and Racine's Athalie. With Voltaire's Life of Molière. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.

Selections from the Correspondence of Madame de Sévigné and her chief Contemporaries. Intended more especially for Girls' Schools. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. cloth, 3s.

Voyage autour de ma Chambre, by **Xavier de Maistre**;
Ourika by MADAME DE DURAS; *La Dot de Suzette* by FIEVÉE; *Les Ju-
 meaux de l'Hôtel Cornelle*, by EDMOND ABOUT; *Mésaventures d'un Écolier*,
 by RODOLPHE TÖPFFER. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 2s. 6d.

IX. GERMAN LANGUAGE AND LITERATURE.

Goethe's Egmont. With a Life of Goethe, &c. By Dr.
 Buchheim, Professor of the German Language and Literature in King's Col-
 lege, London; and Examiner in German to the University of London. Extra
 fcap. 8vo. *cloth*, 3s.

Schiller's Wilhelm Tell. With a Life of Schiller; an histo-
 rical and critical Introduction, Arguments, and a complete Commentary. By
 the same Editor. Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

Lessing's Minna von Barnhelm. A Comedy. With a Life
 of Lessing, Critical Commentary, &c. By the same Editor. Ext. fcap. 8vo.
cloth, 3s. 6d.

X. ART, &c.

A Handbook of Pictorial Art. By R. St. J. Tyrwhitt,
 M.A., formerly Student and Tutor of Christ Church, Oxford. With coloured
 Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by A. Macdonald.
 8vo. *half morocco*, 18s.

A Treatise on Harmony. By Sir F. A. Gore Ouseley,
 Bart., M.A., Mus. Doc., Professor of Music in the University of Oxford. 4to.
cloth, 10s.

A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue, based
 upon that of Cherubini. By the same Author. 4to. *cloth*, 16s.

A Music Primer for Schools. By J. Troutbeck, M.A.,
 and R. F. Dale, M.A., B. Mus. Crown 8vo. *cloth*, 2s. 6d. *Just Published*.

XI. MISCELLANEOUS.

**Outlines of Textual Criticism applied to the New Testa-
 ment**. By C. E. Hammond, M.A., Fellow and Tutor of Exeter College,
 Oxford. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

**The Modern Greek Language in its relation to Ancient
 Greek**. By E. M. Geldart, B.A., formerly Scholar of Balliol College, Oxford.
 Extr. fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.

The Cultivation of the Speaking Voice. By John Hullah.
 Crown 8vo. *cloth*, 3s. 6d.

**A System of Physical Education: Theoretical and Prac-
 tical**. By Archibald MacLaren, The Gymnasium, Oxford. Extra fcap. 8vo.
cloth, 7s. 6d.

XII. A SERIES OF ENGLISH CLASSICS.

Designed to meet the wants of Students in English Literature: under the superintendence of the Rev. J. S. BREWER, M.A., of Queen's College, Oxford, and Professor of English Literature at King's College, London.

THERE are two dangers to which the student of English Literature is exposed at the outset of his task ;—his reading is apt to be too narrow or too diffuse.

Out of the vast number of authors set before him in books professing to deal with this subject he knows not which to select : he thinks he must read a little of all ; he soon abandons so hopeless an attempt ; he ends by contenting himself with second-hand information ; and professing to study English Literature, he fails to master a single English author. On the other hand, by confining his attention to one or two writers, or to one special period of English Literature, the student narrows his view of it ; he fails to grasp the subject as a whole ; and in so doing misses one of the chief objects of his study.

How may these errors be avoided ? How may minute reading be combined with comprehensiveness of view ?

In the hope of furnishing an answer to these questions the Delegates of the Press, acting upon the advice and experience of Professor Brewer, have determined to issue a series of small volumes, which shall embrace, in a convenient form and at a low price, the general extent of English Literature, as represented in its masterpieces at successive epochs. It is thought that the student, by confining himself, in the first instance, to those authors who are most worthy of his attention, will be saved from the dangers of hasty and indiscriminate reading. By adopting the course thus marked out for him, he will become familiar with the productions of the greatest minds in English Literature ; and should he never be able to pursue the subject

beyond the limits here prescribed, he will have laid the foundation of accurate habits of thought and judgment, which cannot fail of being serviceable to him hereafter.

The authors and works selected are such as will best serve to illustrate English Literature in its *historical* aspect. As 'the eye of history,' without which history cannot be understood, the literature of a nation is the clearest and most intelligible record of its life. Its thoughts and its emotions, its graver and its less serious modes, its progress, or its degeneracy, are told by its best authors in their best words. This view of the subject will suggest the safest rules for the study of it.

With one exception all writers before the Reformation are excluded from the Series. However great may be the value of literature before that epoch, it is not completely national. For it had no common organ of language; it addressed itself to special classes; it dealt mainly with special subjects. Again; of writers who flourished after the Reformation, who were popular in their day, and reflected the manners and sentiments of their age, the larger part by far must be excluded from our list. Common sense tells us that if young persons, who have but a limited time at their disposal, read Marlowe or Greene, Burton, Hakewill or Du Bartas, Shakespeare, Bacon, and Milton will be comparatively neglected.

Keeping, then, to the best authors in each epoch—and here popular estimation is a safe guide—the student will find the following list of writers amply sufficient for his purpose: Chaucer, Spenser, Hooker, Shakespeare, Bacon, Milton, Dryden, Bunyan, Pope, Johnson, Burke, and Cowper. In other words, Chaucer is the exponent of the Middle Ages in England; Spenser of the Reformation and the Tudors; Hooker of the latter years of Elizabeth; Shakespeare and Bacon of the transition from Tudor to Stuart; Milton of Charles I and the Commonwealth; Dryden and Bunyan of the Restoration; Pope of Anne and the House

of Hanover; Johnson, Burke, and Cowper of the reign of George III to the close of the last century.

The list could be easily enlarged; the names of Jeremy Taylor, Clarendon, Hobbes, Locke, Swift, Addison, Goldsmith, and others are omitted. But in so wide a field, the difficulty is to keep the series from becoming unwieldy, without diminishing its comprehensiveness. Hereafter, should the plan prove to be useful, some of the masterpieces of the authors just mentioned may be added to the list.

The task of selection is not yet finished. For purposes of education, it would neither be possible, nor, if possible, desirable, to place in the hands of students the whole of the works of the authors we have chosen. We must set before them only the masterpieces of literature, and their studies must be directed, not only to the greatest minds, but to their choicest productions. These are to be read again and again, separately and in combination. Their purport, form, language, bearing on the times, must be minutely studied, till the student begins to recognise the full value of each work both in itself and in its relations to those that go before and those that follow it.

It is especially hoped that this Series may prove useful to Ladies' Schools and Middle Class Schools; in which English Literature must always be a leading subject of instruction.

A General Introduction to the Series. By Professor Brewer, M.A.

1. **Chaucer.** The Prologue to the Canterbury Tales; The Knights Tale; The Nonne Prestes Tale. Edited by R. Morris Editor for the Early English Text Society, &c., &c. *Third Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
2. **Spenser's Faery Queene.** Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction, Notes, and Glossary. By G. W. Kitchin, M.A., formerly Censor of Christ Church.
Book I. *Fifth Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
Book II. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. 6d.
3. **Hooker.** Ecclesiastical Polity, Book I. Edited by R. W. Church, M.A., formerly Fellow of Oriel College, Oxford. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

4. **Shakespeare.** *Select Plays.* Edited by W. G. Clark; M.A., Fellow of Trinity College, Cambridge; and W. Aldis Wright, M.A., Trinity College, Cambridge.
 I. *The Merchant of Venice.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s.
 II. *Richard the Second.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.
 III. *Macbeth.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.
 IV. *Hamlet.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 2s.
5. **Bacon.** *Advancement of Learning.* Edited by W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 4s. 6d.
6. **Milton.** *Poems.* Edited by R. C. Browne, M.A., and Associate of King's College, London. 2 vols. *Second Edition.* Ext. fcap. 8vo. *cloth*, 6s. 6d.
Sold separately, Vol. I. 4s., Vol. II. 3s.
7. **Dryden.** *Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astraea Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther.* Edited by W. D. Christie, M.A., Trinity College, Cambridge. Extra fcap. 8vo. *cloth*, 3s. 6d.
8. **Bunyan.** *Grace Abounding; The Pilgrim's Progress.* Edited by E. Venables, M.A., Canon of Lincoln.
9. **Pope.** *With Introduction and Notes.* By Mark Pattison, B.D., Rector of Lincoln College, Oxford.
 I. *Essay on Man. Second Edition.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 1s. 6d.
 II. *Satires and Epistles.* Extra fcap. 8vo. *stiff covers*, 2s.
10. **Johnson.** *Rasselas; Lives of Pope and Dryden.* Edited by C. H. O. Daniel, M.A., Fellow and Tutor of Worcester College, Oxford.
11. **Burke.** *Thoughts on the Present Discontents; the Two Speeches on America; Reflections on the French Revolution.* By E. J. Payne, B.A., Fellow of University College, Oxford. *In the Press.*
12. **Cowper.** *The Task, and some of his minor Poems.* Edited by H. T. Griffith, M.A., Pembroke College, Oxford. *In the Press.*

Published for the University by
MACMILLAN AND CO., LONDON.

The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons interested in education; and will be thankful for hints, &c., addressed to either the Rev. G. W. KITCHIN, St. Giles's Road East, Oxford, or the SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

